

תורה

עבודה

גמילת חסדים

חסידות

שבת קודש

חיזוק

ישמחו הצדיקים ויגילו החסידים
אפתח דברי נא יזין
את לקח התורה ידריך מסילה
שבו דרך ישרה

נא בוראינו

אל מלפניך תשכחינו

אודה לקל שזכיתי להיות צינור
להפיץ דברי תורה ומפרשיו
ראשונים ואחרונים דברי רבותינו
הקדושים והטהורים
דברי חיזוק וסיפורי צדיקים
על פרשיות השבוע מועדי השנה
קדושת הזמנים עבודת ה׳
תורה ותפילה בשמחה וחדוה

הוצאת שני׳
כ״ב שבט תשע״ט
ממחרת יום הברית

יומא הילולא קדישא
הרה״ק ר׳ מ״מ מקאצק זצוק״ל
והרה״ק ר׳ לייבל איגר זצוק״ל
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל
אכי״ר

ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג

תפילה

שמחה

מוסר

אמונה

סיפורי צדיקים

מועדי השנה

אוסף הגליונות ״על התורה ועל העבודה״ תשע״ח
Al HaTorah Val HoAvodah 5778

Lakewood NJ USA
ISBN: 978-1-72984-620-9

על התורה ועל העבודה

הקדמה בענין הדפסת דברי תורה

...וחכמת התורה הוא הנותנת קיום באיש. רצה לומר בשורש הנשמה והנפש שאין אור של גיהנום שולטת בה וכמו שאמרו בסוף חגיגה (כ"ז). והוא השארת הנפש לעולמי עד אף שבעולם הזה כבר מת לא נאבד חס ושלום לגמרי. ומצוותיה שהוא תולדותיהם של צדיקים שהם הכל פעולות גשמיות בעולם הזה הם הקיום במין שהוא ההשארה בעולם הזה לעולמי עד, ואף תלמוד תורה עצמה הוא מכלל מצוותיה של תורה ובכלל תרי"ג מצוות, והוא הלימוד באיברים הגשמיים בפה או בכתיבה בספר שנשארו הדברי תורה שלו קיימים בעולם הזה בידי התלמידים הקרוים בנים תלמידים מפיו או מפי כתביו:

ומצוה האחרונה היא כתבו לכם את השירה שכוללת כל כתיבות דברי תורה שיהיה השארה בעולם הזה, ואף דמדינא דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרם בכתב, מכל מקום אחר שהותר לכתוב הרי כתיבתם מצוה ובכלל מצות כתבו לכם, שעיקר הכוונה שיהיה קיים לדורות, וכל זמן שהיו כל ישראל יחד בארץ ישראל ולמדו תורה התלמידים מפי רבותיהם נאסרה הכתיבה כדי שלא יסמכו על מה דכתיבא ומנחא, ויצטרכו ללמוד מפי הרב דאין דומה לומד מפי רבו למפי כתבו, וכמו שנאמר (ישעיה ל', כ') והיה עיניך רואות את מוריך וכמו שאמרו (הוריות י"ב.) תחזו לפומיה, כי בפה מתגלה מעמקי הלב, מה שאין כן בכתב שאי אפשר לכתוב מה שבלבב, וכמו שאמרו (סנהדרין ל"ה.) דאף על גב דסופרי הדיינים כותבין ליבא דאינשי אינשי, והתלמיד השומע מפי רבו הוא משיג מה שבלבו, אבל אחר שנפזרו בגלות לכל קצוות עד שאם יצטרכו ללמוד מפי רב היתה התורה משתכחת חס ושלום, הרי הכתיבה מצוה חיובית:

[ואף על פי שכל תורה שבעל פה האידנא גם כן כתיבא ומנחא כבר, מכל מקום גם כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל הוא בכלל תורה

מצות עשה על כל אדם מישראל שיכתוב לו ס"ת ומאד צריך לחזר אחריה דאמר רבי יהושע בן לוי הלוקח ספר תורה מן השוק כחוטף מצוה מן השוק כתבו או שהגיה בו אפילו אות אחת כאילו קבלה מהר סיני וכל שכן שאין לו למוכרה אפילו יש לו הרבה מהם ואפילו למכור ישן כדי לקנות חדש אסור אפילו אין לו מה יאכל ומיהו אם צריך למוכרה כדי ללמוד תורה או לישא אשה ואין לו דבר אחר למכור שפיר דמי וכת' א"א הרא"ש ז"ל שזה לא נאמר אלא לדורות הראשוני' שהיו כותבין ס"ת ולומדי' בה אבל האידנא שכותבין ס"ת ומניחים אותו בבית הכנסת לקרות בהם ברבים מצות עשה על כל ישראל אשר ידו משגת לכתוב חומשי התורה ומשנה וגמרא ופירושיהם ולהגות בהן הוא ובניו. מצות כתיבת התורה היא כדי ללמוד בה דכתיב ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם ועל ידי הגמרא ופירושה ידע פירוש המצות והדינין על בוריים לכן הן הן הספרים שאדם מצווה לכותבם וגם שלא למוכרם אם לא ללמוד תורה ולישא אשה: טור יורה דעה סימן ע"ר

או יאמר בריש גלי היינו בשיר גלי. רצה לומר כשיתגלה שיוכלו לומר לפני השי"ת שירה כמו משה רבינו ע"ה ושאר הצדיקים שאמרו שירה אז ובני ישראל יוצאים מן הגלות והבן: דגל מחנה אפרים - פרשת בשלח

או יאמר על פי מה שאמר הרב הקדוש המפורסם מוהר"ר ליפא מחמעלניק ועל דרך דאיתא באגרת הקודש של אא"ז זללה"ה הנדפס בספר הקדוש של הרב מפולנאי ע"ה ששאל למשיח אימתי אתי מר והשיב כשיתגלה תורתך ויפוצו מעינותיך חוצה עיין שם, וזה יש לומר שמרומז בפסוק ובני ישראל יוצאים מן הגלות בריש גלי, ברי"ש ראשי תיבות ר'בי י'שראל ב'על ש'ם גלי היינו כשיתגלה תורתו ויפוצו מעינותיו אז יפקון מן גלותא והבן: דגל מחנה אפרים

שבעל פה שנגלה למשה רבינו ע"ה כמו שאמרו ז"ל (ויקרא רבה כ"ב, א'), ומשחידשו בעולם הזה צריך שישאר הדברים לעולמי עד בעולם הזה גם כן על ידי הכתיבה, ועל כן הזהירו הקדמונים לכתוב כל מה שמחדש כמו שכתב בספר חסידים (סימן תק"ל) והמגיד להבית יוסף וכדומה, כי אין אדם יודע איזה יכשר ואולי הוא החידוש של תורה שבעל פה השייך לחלקו שלא נגלה עדיין לשום אדם בעולם. והוא לכך נוצר להביא חידוש תורה לעולם הזה וצריך שלא יאבד באבדו חס ושלום, דאז חס ושלום יצטרך להתגלגל, רק יוציאנו בפועל בעולם הזה על ידי דיבור פה לתלמידים או על ידי כתיבה, וראיתי כתוב על שם חכם גדול אחד שלא כתב שום דבר מחידושיו באומרו כי לא הותר לו הכתיבה, כי הוא זוכר הכל ולא שכח שום דבר ממשנתו ומחידושיו מעודו, וטעה כפי מה שנתבאר כי אין כוונת הכתיבה לעצמו לבד רק לדורות הבאים:

ואף על פי שכבר יש ספרים הרבה בעולם ועשות ספרים אין קץ, מכל מקום כל תלמיד ותיק יש לו דבר חידוש השייך לחלקו שלא יוכל אדם אחר ליגע בו, והוא החדש שלמעלה מהשמש שעל ידי זה גורם גם כן החידושין תחת השמש מה שמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ובאורייתא ברא עלמא ותחילת הבריאה היה בתורה שבכתב, והחידוש בכל יום תמיד הוא על ידי תורה שבעל פה בחידושין דאורייתא המתחדשים בכל יום תמיד על ידי חכמי ישראל, ואין לך יום שלא יתחדש בו איזה חידוש בתורה על ידי איזה תלמיד ותיק שבדור, ואותו חידוש שהוא חיי עולם צריך שישאר קבוע וקיים בפועל בעולם הזה, ויש בזה עוד הרבה דברים ודרכים בהשארה זו שאין כאן מקומם] וכן היא בהרא"ש (בהלכות קטנות ריש הלכות ספר תורה) ובטור שולחן ערוך יורה דעה (סימן ע"ר) דהאידנא עיקר מצוה בכתיבת תורה שבעל פה: ספר מחשבות חרוץ - אות ט"ו

לע"נ אאזמו"ר הגה"צ ר' יונה בהרה"ח ר' חיים יחיאל זצ"ל גאנצווייג
אבד"ק ביהכ"נ תפארת צבי - לאס אנדזשעלעס - נכד אדמור"י שידלוב
והמגיד מסטאשוב ומגזע הרמ"ל מסאסוב זכיועכי"א
נלב"ע כ"א תמוז תשנ"ד - ומנו"כ בהר הזיתים ת.נ.צ.ב.ה.

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com

ברכת אב ואם

הנה בננו יקרנו ואהובנו הרב ר' נפתלי שליט"א - אשר חשקה נפשו להרבות כבוד שמים ולהרביץ תורה בישראל - מדי שבת בשבתו ולמועדי השנה אשר קודם הן-מוציא לאור ליקוטי אמרים - דרושים וחידושים - מחכמי הדורות על פרשת השבוע ועניני דיומא

והנה כבר אמרו חז"ל - בגמ' חגיגה דף ג: - ע"פ (קהלת י"ב) דברי חכמים כדרבונות וכמסמרות נטועים בעלי אסופות נתנו מרועה אחד וכו' בעלי אסופות אלו תלמידי חכמים שיושבים אסיפות אסיפות ועוסקין בתורה הללו מטמאין והללו מטהרין הללו אוסרין והללו מתירין הללו פוסלין והללו מכשירין וכו' אף אתה עשה אזניך כאפרכסת וקנה לך לב מבין לשמוע את דברי מטמאים ואת דברי מטהרים את דברי אוסרין ואת דברי מתירין את דברי פוסלין ואת דברי מכשירין עכ"ל הגמ' ופרש"י ד"ה עשה אזניך וז"ל מאחר שכולן לבן לשמים עשה אזניך שומעת ולמוד ודע דברי כולן וכשתדע להבחין אי זה יכשר קבע הלכה כמותו כו' עכ"ל

חזינן כדי לקבוע הלכה אין די לשמוע צד האוסר או צד המתיר ולומר זה נראה לי אלא צריך להבין שני הצדדים על בוריין ורק אח"כ אפשר לקבוע ולהכריע ההלכה בהבנה נכונה - כן נאמר אנן בס"ד לענין הדרוש והבנת המקרא (אף שאין שייך בזה הכרעה ובוודאי א"א לנו להכריע בין דעות חכמי הדורות) כדי שיהא הבנה נכונה בכל צד שהוא צריך לדעת ולהעמיק העיון בכל הצדדים והרבה פנים לתורה וכסלע ופוצלו וכו'.

ולכן דבר גדול עושים בזה המלקטים שמקילין על המעיין שיהא כאילו בעלי האסופות - שנאספו יחד ביאורי וחידושי הרבה חכמים - וכאילו בעל השמועה עומד לפניו. וזו מביא הלומד דבריהם המאירים להבנה נכונה בדברי תורתינו הקדושה

איתא במס' אבות פ"א מ"ב וז"ל שמעון הצדיק הי' משירי כנסת הגדולה הוא הי' אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה

ועל גמילות חסדים, ובפר' כי תשא (ל"ג-ד) אמר הקב"ה למשה רבינו ואעשה אותך לגוי גדול וברש"י פי' שהשיב משה רבינו להקב"ה וז"ל ואם כסא של שלשה רגלים (ר"ל האבות) אינו עומד לפניך בשעת כעסך ק"ו לכסא של רגל אחד עכ"ל

ומובן שכמו כסא של רגל א' כל הכסא מעומד ע"י אותו רגל יחידי כן הדבר כסא של שלשה רגלים מעומד ע"י כל הג' רגלים יחד ואם ינטל א' מהם אין הכסא עומד - וכן הדבר הזה אין השלשה עמודי עולם בשלשה עמודים נפרדים אלא שע"י כולם יחד - שפועלים באחדות - העולם עומד

ואמרו חז"ל (סוטה י"ד) התורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים ואיתא (ע"ז ח') שלאחרת יום הבראו הקריב אדם הראשון קרבן, ושמעתי מהגאון ר' ראובן פיין זצ"ל בשם המשגיח ר' ירוחם זצ"ל עפ"ה הגמ' ב"ק דף צ"ב ע"ב רב אמר מבעה זה אדם דכתיב אמר שומר וכו' אם תבעיון עכ"ל וזו לשון תפילה תחנון שמציאותו של אדם הוא במהותו מתפלל" עכת"ד

והלא הי' הקב"ה מביט בתורה ובורא את העולם (ב"ר א-א) מזו אפשר לומר שצורתו של הבריאה מתחילת יצירתו הוא תורה ועבודה וגמילות חסדים שמתוך התורה נברא העולם אשר צורתו הוא עבודה וגמ"ח

ובאותו קו - תורת חסד על לשונה -

- שילוב של תורה וחסד

ושמעתי מהגרי"י רודערמאן זצ"ל שהחסד הכי גדול ויקר הוא ללמוד תורה עם מי שחלש ממנו בלימוד

ווידוי שהיא מצוה ונאמרה בלשון תפילה -

- שילוב של תורה ועבודה

כל הלומד פרשת חטאת כאילו הקריב חטאת -

- שילוב של תורה ועבודה

ריבוי הלחמים בקרבן תודה עד שכמעט א"א לאדם א' לאוכלו לבדו תוך זמן אכילתו וצריך לשתף אחרים עמו

- שילוב של עבודה וחסד

הנה בנינו היקר הנ"ל שבוא ת"ח ויר"ש קושר נושא בנימא ומארז ומרקם - על התורה ועל העבודה - שמלקט בעלי אסיפות בקו ושיטה מיוחדת לשלב תורה

ועבודה - עד - ראה זה חדש - פנים חדשות באו לכאן - ליתן הבנה חדשה
וברורה בבהירותה לפרשת השבוע ומועדי קדש והליקוט בעצמו הוא אוצר
לכל מקבלה ולומד בה

ועתה רצוננו לחברם יחד עלה לעלה ולספר שלם יחשב להשקות הצמאים
לדברי חכמי הדורות, דבר טוב והגון הוא ואמרינן יישר כחך.

והננו בזה לברכו - ברכת אב ואם - באהבה רבה ואהבת עולם - אשר השי"ת
בידו יצליח בכל אשר יפנה להגדיל תורה ולהאדירה ויראה רוב נחת - יחד
עם זוגתו החשובה וצנועה ומשכלת מנשים באהל תברך - כלתנו כבתנו -
מרת רחל רבקה שתחי' - מכל צאצאיהם ברו"ג באושר ועושר בבריות בגופא ונפשא
ונהורא מעליא מתוך הרחבת הדעת ואריכת שנים וימים בנעימים ובשמחת
שלום בביאת גואל צדק ונזכה כולנו יחד לראות עין בעין בשוב השי"ת ציון
ויהפך צום החמישי לששון ולשמחה בבנין שלם במהרה בימינו. אכי"ר.
כעתירת הוריך האוהבך דלו"נ חיים יחיאל גאנצווייג ורעיתו
ג' מנ"א תש"ע

בס"ד

יום שנכפל בו כי טוב "איש אשר רוח בו" ה' תש"ע

אל מעלת כב' חתני כבני, לן באהלה של תורה, גמור וסביר, מלא ברם ה', יראת ה' היא אוצרו, מוכתר בנמוסין ה"ה הרב ר' נפתלי הירצל גאנצווייג שליט"א,

באתי בשורות אלו להוקיר בשער בת רבים עבודתך בקודש, לזכות את הרבים מדי שבת בשבתו, משך כארבע שנים, בהדפסת גליון של דברי התעוררות וחיזוק לעבוד את ה' בשמחה ולהשליך עליו יהבו, מלוקטים לקוטי בתר לקוטי, בשכל טוב, מספרי יראה וחסידות, ככתבם וכלשונם, וקשורים לפרשת השבוע, ובאמת ראויין הדברים הקדושים לעורר ולחזק את האדם שיתקיים בו דברי נעים זמורות ישראל, כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו.

וכבר אתמתי גברא ואתמתי קמיעא, ורבים נהנין מהדברים הנפלאים עצה ותשיה, לעלות בהר ה' ולקום במקום קדשו, וכעת איותר נפשו ויעש, בבחינת מעלין בקודש, לאסוף הני מילי מעלייתא שזכה לפרסם משך שנה אחת, לזמנן לפונדק אחד, ולחוקקם עלי ספר, לתועלת הרבים.

כה יתן ה' וכה יוסף שחפץ ה' בידך יצלח, ותזכה להגידל תורה ולהאדירה, כשאיפת רוחך הטהור, ולהיות שתול בבית ה' כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו, מתוך בריות גופא ונהורה מעליא, ומתוך רוב שמחה, במנוחת הנפש והרחבת הדעת עדי יבואו ימים ומלאה הארץ דעת את ה' כמים לים מכסים אכי"ר

מעומק לב ונפש,
כעתירת,
יצחק בנימין בורכרדט

הרב בנימין אדלר

רב דשכון הרבנים רוממה והסביבה וחבר בד"צ אגודת ישראל

פעיה"ק ירושלים ת"ו

בעזרת השי"ת חודש סיון תש"ע

יצוה צור חסדו למעכ"ת רב האי גברא רבא רב חכימ'א ורב ספר'א טובא החסיד המפורסם רבי **נפתלי הירצל גאנצוורייג** שליט"א, מרביץ תורה ויראת ה' טהורה בעיר ליקווד ארה"ב יצ"ו, בן ידידינו הנעלה הגה"צ **רבי חיים** שליט"א, מורה ודאין בעיר ניו יורק ארה"ב – נעימות בימינם נצח.

הנני מחזיקנא מלא חפנאי טיבותא למע"כ דשדר לן קונטרסים ועלים לתרופה: **'על התורה ועל העבודה'**, המופיעים ברוב הדרם ותפארתם מדי שבוע בשבוע, מלאים זיו ומפיקים נוגה, אמרות ה' אמרות טהורות, משמחי לב ומאירי עינים, אשר אסף איש טהור, טהור גברא, מעכ"ת שליט"א, דברי קדשם מלהבות אש של רבותינו הקדושים עמודי העולם זי"ע, המלמדנו להועיל לנהלנו במעגלי צדק וארחות חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא, ולהנחותינו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר יעשה אותם האדם וחי בהם – יישר כוחו וחילו לאורייתא.

ובריך רחמנא דיהיב חכמתא לחכימין להגדיל תורה ולהאדירה, והעיר את רוחו לחבר חיבור לטהרה, לאסוף ולכנס את הקונטרסים הנ"ל לאכסניה אחת, ולכרכם בכרך אחד המוקף חומה של בינה ודעת, המלא וגדוש מלא ברכת ה', הן חכמה והן עצה והן תבונה, לזכות את הרבים הצמאים לדבר ה', ומלאה פני תבל תבונה והארץ דעה את ה'.

הנה כי כן יבורך גבר חכם בעוז מע"כ שליט"א, ויהי חן ה' עמו להרבות פעלים לתורה בדרכו דרך המלך ובמסילה העולה בית אל, ברך ה' חילו ופועל ידיו ירצה להוסיף עוד תנובה ברוב תבונה, להאיר על הארץ ולדרים הולך ואור עד נכון היום הגדול בשוב ה' שבות עמו ובן ישי בראש בב"א.

בנימין אדלר

Rabbi M. B. Klein
307 Sixth Street
Lakewood, NJ 08701

מרדכי בצלאל קליין
רב ודומו"ץ
דקהל יטב לב ד'סאטמאר
לעיקוואד נ"י ד'ז'

בס"ד [illegible]
פ' עקב תשע"ד לפ"ק

בעזהשי"ת

הן בא לפני הצעיר דאלפי ישראל- הה"ה הרה"ג נודע בשערים רב פעלים דחבורא

כש"ת הרב נפתלי הרצל גאנצווייג שליט"א

וידיו תכריך כתבים ליקוטים נחמדים על התורה ומועדים, פרחים
יפים הנוטעים, חן על שלחן של שבת לכל מי שיזכה להנות מהם
וגם ראיתי שהוסיף מן גורתו שלמו ועשי דהם את ספרו החשוב
והנה דבר ממני הסכמתו ויתן הסכמה על ספרו, אבל מה אעשה מעולם
לא הורגלתי להיות בר המסכים ולא שייך לרבנים גדולי הדור אשר אני
רחוק מהם, אבל אינני בא רק להגיד במקום שאין מכירין את
הרה"ג הנ"ל שליט"א אשר אני הצעיר כן מכירו והוא תלמיד חכם עצום ונפלא
גבור במלחמתה של תורה ידיו רב לו בהלכה סוגיות הש"ס והרבה נפלאה
ובנגלות הש"ס אגדו כלו כנ"ל,
ועוד אגיד עליו שכנראה, איך שהוא עומד בתפלתו לפני קונו הוא ממש
כמוסר ספר לאחרים המתפללים במנין שלו והוא מביא לרבות המתפללים בהתעוררות
להתעוררות לעבודת התפלה והאמת אגיד שאני כשלעצמי הייתי הרבה פעמים הרגשתי
בתפלתו בהתפללו כשהתפללתי יחד עמו במנינו
והנה לכן עכשיו שרוצה להוציא רעיונותיו ומחשבותיו חוצה בטוח אני שמאדברי רבים
יבצו גדול אך ברבים שיביאו לידי ולהביא אל לעבודת השם,
וכל מי שיקח ויקנה ממנו ספרו בטוח אני שיעשה עליו רושם לטובה
ויביא אותו להתעלות דרך להתעלות בתורה ובמצות עולה

באתי על החתום ולח"ה הנ"ל
הק' מרדכי בצלאל
מפה לעיקוואד יע"א

בראשית. קבלתי מהרב המוכיח שאמר בשם הבעל שם טוב נ"ע, שכשיבוא משיח במהרה בימינו, ידרוש כל התורה מרישא לסיפא על כל הצירופים שבכל תיבה ותיבה, ואחר כך יעשה מכל התורה תיבה אחת ויעלו צירופים לאין מספר וידרוש על כל הצירופים:(תשואות חן פ' תזריע): ספר בעל שם טוב על התורה

בראשית ברא פירוש רש"י ז"ל בשביל התורה שנקרא ראשית ובשביל ישראל כו' נראה לפרש דרש"י ז"ל כיון בדברים האלו להראות אחדותו יתברך שמו שהוא יחיד בנפלאותיו ובורא אמת. דזה האות וראיה מעמו ישראל הצדיקים אשר אור שכלם ולבם רחב מאוד במעלות ומדות טובות עד אין קץ אשר עינינו רואין מעלתם הגדולה מכל האומות והתורה הקדושה אשר נתן להם האל הטוב ברחמיו שני האלו יתנו עידיהן ויצדקו על רב נוראותיו ונפלאותיו אשר ברא עולמו לבדו בלי עזר וסיוע בלעדו עד"ש שלשה מעידין זה על זה הקדוש ברוך הוא ותורה וישראל וזהו שמע ישראל ה' רמז שמע על התורה כי שמע היא התורה ששמענו מפיו יתברך וישראל הם עדות על השם שהוא היוצר הוא הבורא ולזה כיוון רש"י גם כן באומרו בשביל התורה ובשביל ישראל לומר ששני אלו הם ראיה על בראשית וק"ל: ספר נועם אלימלך

בראשית ברא וגו'. יש בתיבת בראשית ג"כ תיבת ברא והוא לשון חוץ, שעכשיו אין לנו (השגה) [התורה] מעולם אצילות ולכך יש קושיות, אבל כשיבוא משיח לא יהי' שום קושיות שאז יהי' לנו השגה מעולם האצילות, ולכך נקרא חתימת התלמוד שהתלמוד ג"כ חתום: ספר אמרי פנחס - שער א - תנ"ך - בראשית: {א}

וטעם שהוציא הכתוב הענין בלשון זה ויכלו, לרמוז כי הוא תשוקה גדולה עד כלות החלק אל הכל והוא בחינה גדולה מבחינת החשק והתשוקה, והוא שרמז דוד באומרו נכספה "וגם כלתה" הרי זה מגיד כי בחינה זו גדולה מבחינה שלפניה ובאמצעות בחינה זו והתעצמותה העולם קיים, וזה הוא סוד קריאתו חי העולמים והבן, והוא סוד באור פני מלך חיים (משלי ט"ז ט"ו): אור החיים הק'

ועל פי זה יבואר היטב על פי מה שכתב האור החיים פרשת בראשית (ב', א') לפרש מקראי קדש אלו, על פי הידוע כי הקב"ה מקומו של עולם (ב"ר ס"ח. ט'), ומלא עולם (ישעיה ו', ג'), נמצא שהוא סובב כל עולם באור מקיף, ומלא כל עולם בפנימיותו. ועשה ה' ככה, לאשר כל קיום העולם תקוע ביתדות ומסמרי חשק הבורא לצד כלות ונטות רוחניות שבו להתקרב להנערב לאורו יתברך, ועל כן ברא ה' את העולם כדורי, והבן. ובזה עמד ונתקיים העולם באמצעות התשוקה אליו ית"ש. וזהו שנאמר ויכלו השמים והארץ וכל צבאם, על דרך אומרו כלתה נפשי, ובזה נשלמה ונתקיימה הבריאה. וזה שנאמר ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, על פי שאמרו ז"ל כי היה העולם רופף ובאמצעות שבת נתקיים העולם, וזהו שנאמר (שמות ל"א, י"ז) שבת וינפש, נשפע נפש להעולם על ידי שחשק הקב"ה בעולם. וזהו שנאמר ויכל אלקים, שחשק וכסף ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, ובזה נתקיים העולם, ע"כ דבריו, עיי"ש בארוכה: **נמצינו** למדין כי מתחלה לא נברא

שבת בראשית

טעם למה נקרא פ' בראשית שבת בראשית. ולמה לא נקרא כן פ' נח או פ' לך שבת נח או שבת לך. אמר מו"ח הגאה"ק אריה דבי עילאי אבד"ק ווישניצא זלה"ה. דהענין כך הוא דבימים הנוראים הקדושים כל אדם היה לו אז הרהור תשובה. וקבל אז על עצמו איזה הנהגה טובה כל איש לפי ערכו ומדרגתו. לכן נקרא שבת בראשית. שמזכירין להאדם שמה שעבר עבר ומעתה מתחיל סדר חדש וישתדל א"ע שיהיה מעתה טוב: ספר דברי יחזקאל

...ובטור (או"ח סי' רצ"ב) ששלש תפילות של שבת ערבית שחרית ומנחה נגד שלש השבתות, שבת בראשית, ושבת של מתן תורה, ושבת של לעתיד, וע"כ במנחה שהיא נגד שבת שלעתיד אומרים אתה אחד וכו' ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, שעדיין לא זכו ישראל להתאחדות זו שיהי' נקרא גוי אחד בארץ עד לעתיד. וכו': ספר שם משמואל - פרשת ויגש - שנת תרע"ה

...והענין כבר ידעת מה שכתב האר"י ז"ל כי בכל זמן מתעורר התעוררות שהיה לפנים, למשל בשבת קודש מתעורר התעוררות אור השביתה שנתן השי"ת בעת שבת בראשית, ומאיר כמו כן עכשיו, כמו שאומרים המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדושתו ביום שבת קודש, ובפסח מאיר הארה שהאירה אז בצאת ישראל ממצרים, ובשבועות הארת מתן תורה, וכמו כן עכשיו בימים הנוראים מאירה הארת התחלת הבריאה שהוא הדין שבו נברא העולם, כמו שאמר הכתוב בראשית ברא אלקים, שהוא התחלה, וכל התחלות קשות: יושר דברי אמת [נ"ג]

על התורה ועל העבודה

העולם רק על ששה ימים, והיינו דכתיב כי ששת ימים (דייקא) עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש, נתקיים העולם אחר כך, כמבואר שם (באור החיים שם בראשית ב', ג' ד"ה כי בו ובאלשי"ך (שמות שם). ועל דרך זה פירש מוזלה"ה (ישמח משה, פר' יתרו ד"ה עוד שם במדרש) שומריו וזוכריו המה מעידים כי לששה כל ברואים ועומדים (זמירות לליל שבת, המתחיל 'מנוחה ושמחה'), לא אמר בששה, כי אם לששה, ר"ל רק לששה ימים נברא, רק שבת הוא המקיימו אחר כך, ע"כ דבריו:

והן דברי המדרש שלפנינו. שוקיו זה העולם שנשתוקק הקב"ה לבראתו כו' שנאמר ויכלו השמים והארץ וגו', שהם השתוקקו, ויכל אלקים ביום השביעי, שבאמצעות יום השביעי השתוקק הוא לעולמו ועולמו אליו יתברך. עמודי שש, עמודי העולם שנברא רק לששה ימים דייקא, אך על ידי התשוקה שביום השבת נתקיים העולם, כאמור. וזה פירוש יקר: ספר ייטב לב - פרשת נשא

השלמה לחג הסוכות - אסרו חג

הרה"ק הינוקא מסטאלין זצוק"ל אמר על המשנה (יומא פ"ח ד-ה) שהיו עושים עשר סוכות למשלח את השעיר לעזאזל, ועל כל סוכה מוציאים לו לחם ומים. כי זה דוגמא ליו"ט, שפורשים אחר החג בימי החול למדבר, וצריכים ליקח מהיו"ט לחם ומים על ימי החול, עד ליו"ט הבא: בשם הרה"צ ר' אברהם יצחק מהורודוק

בשם החי' הרי"מ זי"ע, ענין ריקודין, בשמחת תורה ושמחת נשואין הוי כמו ריקוד פסולת מתוך האוכל, והבן: שיח שרפי קודש

שבת בראשית

במדרש חזית (שהש"ר א', כ"ח) אמר רבי ינאי לא היתה התורה צריכה להתחיל אלא מהחדש הזה (שמות י"ב, ב'), ומה טעם גילה הקב"ה לישראל מה ביום ראשון כו' עד יום ששי, בזכות שאמרו (שם כ"ד, ז') נעשה ונשמע. ועיין בנזר הקודש (ב"ר א', ג') מה שפירש. ושורש הדברים, בשביל שאמרו נעשה ונשמע ולא שאלו מה כתיב ביה כמו ששאלו אומות העולם (מכילתא יתרו, בחודש פ"ה), לכן גילה הקב"ה להם סוד מעשה בראשית, כדי להטעימם טעמי התורה, עיי"ש באורך:

ועדיין אינו מדויק הלשון מה ביום ראשון עד יום ששי, והכי הוי ליה למימר, מה טעם גילה מעשה בראשית. והנראה על פי מה שכתבו הר"מ אלשיך (שמות ל"א, י"ז) והאור החיים (להלן ב', ג' ד"ה כי בו), הובא לעיל, דלולא שבת היה העולם כלה ונפסד, כי לא היה בחינת נפש עדיין בו, אך על ידי ששבת השי"ת בשבת, ואדם הראשון היה שומר שבת (פרקי דר"א כ'), בזה קנה העולם מנוחה להתקיים. ולזה כל האומר ויכולו כאלו נעשה שותף למעשה בראשית כו' (שבת קי"ט ע"ב), עיי"ש. ובזה מובן הטעם שנקרא (יומא פ"א.) שבת בראשית, כי בכל שבת מתחיל קיום ראשית העולם. וכמו כן לענין העבודה, צריך האדם להתחיל עבודה בכל שבת כאלו היום ראשיתו, ועל דרך שכתב ביסוד ושורש העבודה (שער ח' פי"ב) שצריך לקבל על עצמו הנהגה חדשה בכל שבת, ע"ש: ספר ייטב לב

בעת שבא החי' הרי"ם זצללה"ה מהחתונה הגדולה מאוסטילא אמר בשם הה"ק אוהב ישראל ממעזבוז זצללה"ה התורה עה"פ ויום השביעי משבח ואומר, ששום בריאה בעולם לא הי' יכול להתחיל לשבח להשי"ת עד שיום שבת בעצמו הי' משבח מקודם, וזהו לפיכך יפארו ויברכו לקל כל יצוריו, הה"צ ר' פינטשא ז"ל מפילץ הי' שומע מהה"ק הרי"ם ז"ל שהי' מפליא התורה הזו ואמר, שלא ראה מעולם פה עם תורה כזה, ולא הבין דברי החי' הרי"מ זצללה"ה כי גם החי' הרי"ם זצללה"ה שמע הרבה תורות מרבותיו הק', אך פ"א בא לפני הרר"פ ז"ל הנ"ל חסיד אחד ויספר מעשה, מה שאמר הה"ק הר"ר אלימלך מליזענסק זצללה"ה שנתנו לו מן השמים כמה דברים והוא נתן למתנה עינים להה"ק הרבי מלובלין זצללה"ה, ופה להה"ק אי"ה ממעזבוז זצללה"ה, ויהי' כי שמע הרר"פ ז"ל דברים האלו, ואז הבין איך שהי' הרגשה בחי' הרי"ם זצללה"ה בפי הק' של בעל אוהב ישראל ממעזבוז זצללה"ה, ונתן משקה לכל המסובין מחמת שמחה: ספר שיח שרפי קודש

בס' רמזי אש שעל אליהו זוטא דף ל' ע"א וז"ל וכמו ששמעתי בשם הקדוש מאלכסנדר זצ"ל שענין ימים הנוראים הוא בתשובה וסוכות הוא מחיצה כדי שלא יכנסו לחטוא כי כשקבלנו מקצת קדושה בימים הנוראים אז ס"מ רצה להתערב בהם אז פועל הסוכה עם מחיצותיה שאין לו רשות לכנוס לשם להתעולל כדמעיקרא עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

אין הגליון מוגה כל כך כרגיל וכדבעי - א גוטין ש"ק

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב ב"ר מאיר, הקדושת לוי, כ"ה תשרי תקע"ע
הרה"ק ר משה ב"ר שמואל, החתם סופר - כ"ה תשרי ת"ר
הרה"ק ר' אשר הזקן מסטאלין - ב"ר אהרן הגדול מקארלין, כ"ו תשרי תקפ"ב
זיעוע כי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

תָּחֵל שָׁנָה עם **ח**שק

אלה תולדות נח נח - נח לעליונים נח לתחתונים וכל שנכפל שמו בידוע שהוא צדיק כמו אברהם אברהם. ומקשי' בירושלמי והכתיב תרח תרח ומשני הדא אמרא שעשה תרח תשובה: דעת זקנים מבעלי התוספות

"צדיק", רמז כי הוא יסוד העולם על דרך אומרו (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, שאילו לא היה הוא לא היה העולם במציאות והיה הכל כלא היה במבול ובו יסד ה' עולמו: אור החיים הק'

איש צדיק תמים היה בדורותיו. לפי שדור המבול השחיתו התעיבו בשלשה מיני השחתות שנזכרו בפרשה והם ע"ג וג"ע וגזל ע"כ הקדים לומר שנח היה גדור בשלשתם כי איש צדיק, היינו שלא היה גוזל משל אחרים. תמים היה בדורותיו, היינו שהיה גדור מעריות כי נולד מהול והיה תמים. את האלקים התהלך נח, לא פנה אל אלהים אחרים אבל דור המבול פרצו גדר שלשתן: כלי יקר

צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה וגו', ריב"ש ע"ה אמר, צהר תעשה לתבה, שתהיה התבה [שאדם מדבר בתורה ובתפלה] מצהיר, כי יש בכל אות עולמות ונשמות ואלקות, ועולים ומתקשרים ומתייחדים זה עם זה, עם אלקות, ואחר כך מתייחדים ומתקשרים יחד האותיות ונעשה תיבה, ואחר כך מתייחדים ייחודים אמיתיים באלקות, וצריך האדם לכלול נשמתו בכל בחינה ובחינה מהנזכר ואז מתייחדים כל העולמות כאחד ועולים ונעשה שמחה ותענוג גדול עד אין שיעור, וזהו תחתיים שניים ושלישיים וכו', דהיינו עולמות ונשמות ואלקות, תלת עלמין אית ליה וכו', (זוהר פ' שלח דקנ"ט ע"א) וצריך לשמוע בכל תבה מה שאומר, שהשכינה עולם הדיבור (זוהר פינחס דר"ל ע"א) מדברת והוא שושבינא לה, צהר, שתצא בבהירות, ולעשות נחת רוח ליוצרו, וצריך אמונה גדולה לזה, דהשכינה נקראת אמונת אמן (זוהר רקרא דט"ז ע"ב) ובלא אמונה נקרא ח"ו (משלי ט"ז) נרגן מפריד אלוף, ואל אמה תכלנה מלמעלה, היינו אמא, או יש לומר אחר שיצא התבה מפיו אין צריך לזכור אותה להלן, והענין שלא יראה שהולכת למקום גבוה, דוגמא שאין יכול לראות בשמש, וזהו תכלנה מלמעלה, ובמה אתה יכול לעשות כן, בא אתה וכל ביתך אל התבה היינו בכל גופך וכחותיך תבא אל התבה: ספר בעל שם טוב עה"ת

ופתח התיבה בצדה תשים רמז שהצדיק צריך להיות תמיד בתשובה ע"ד דאיתא בגמרא למה כרעי דה"א תלוי מאן דבעי למיעל כו' וזהו בצדה תשים דהיינו שיכנס באותו פתח שהוא מן הצד של הה"א שהוא רמז לתשובה: ספר נועם אלימלך

ה' צדיק יבחן כו' על נח, פי' שמוכיח הצדיק ביסורין כדי לנקותו מן החטא, ויש לומר נמי שהוא פי' נסיון ממש על פי מה שאמרו במדרש שגם נח לא הי' כדאי אכן מסתמא על ידי ביאתו לתיבה ניתקן והקב"ה ראה מה שעתיד להיות לכן הצילו והרשעים הי' גלוי לפניו ברוך הוא שגם אם יצילם יוסיפו לחטוא: שפת אמת ליקוטים

ונח מצא חן בעיני ה'

...ונח מצא חן פירוש שנח היה צדיק והפך את עצמו מטבע העלול להפרידו מדביקות הבורא יתעלה. והתחזק להתדבק בבורא. ומצא חן נח בהיפוך אתווין חן להיות לו חן בעיני השם יתברך וכו': ספר נועם אלימלך

עוד יבואר ונח מצא חן בעיני ה', דהכלל כל דבר שהצדיק רואה ממנו לוקח עבודת ה' ואם רואה חס ושלום איזה אדם מתאוה לעבירה לוקח הצדיק מזה התאוה עבודת ה' שאומר בלבו קל וחומר מה זה שמתאוה לדבר עבירה שהוא קלה ונפסד בזמן מועט, מכל שכן שראוי לו להתלהב לעבודת השם יתברך שעבודה זו יקיים לעולם. והיות מקודם נאמר הקרא ויראו בני אלהים את בנות האדם כו', שמראה הכתוב שאז היה חן רע בעולם שהנשים היה להם חן בעיני האנשים ומכח זו בחרו להם כל אשר רצו הודיע הכתוב ונח מצא חן, פירוש מצא בעולם מדת חן שהיה לתאות רעות וכו'. ואמר הכתוב ונח מצא חן בעיני ה', שנח הגביה חן ההוא בעיני ה' לקדושה שממנו לקח עבודת ה' שאמר מה שיש חן לתאות רעות מכל שכן שיהיה אדם משתוקק שימצא חן בעיני ה' על ידי עבודתו ותורתו ויראתו ודו"ק: ספר קדושת לוי

עוד אלה תולדות נח נח. אמר נח שתי פעמים נכפל שמו לומר לך שכל מי שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו, זהו צדיק בדורותיו שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו שנאמר כי אותך ראיתי צדיק לפני: שפתי כהן

על התורה ועל העבודה

במשנה בעשרה דורות עד שהביא המבול. ובי' דורות עד שבא אברהם וקיבל שכר כולם דכתיב מים רבים לא יוכלו לכבות האהבה ולכן גברה אהבת אאע"ה שלא יכלו הרשעים לכבותה ונשאר הקדושה בעולם בכח. דהאדם כולל כל העולם בפרט הצדיק וכמו שבלבו הי' התלהבות יותר מן הטבע. כך נתגלה הנהגה זו בכל העולם ועל זה אמרו חסיד המתחסד עם קונו. ובאמת הי' התחלת ב' אלפים תורה דאיתא עבירה מכבה מצוה ואינה מכבה תורה וזה הי' הפרש בין נח לאברהם אע"ה: ספר שפת אמת

שבת ראש חודש

אתה יצרת עולמך מקדם כו' שציור כל הנבראים הוא ברוחניות וכל הגשמיות רק לבוש ומשל להפנימיות ולכך בש"ק שנגמר מעשה בראשית נתגלה עיקר הרצון ולכך בש"ק מתגלה תמיד חיות הפנימיות כמ"ש שער החצר הפנימית יהי' סגור כו' וביום השבת החודש יפתח כו' וצריך להיות הרצון תמיד להתבטל להפנימיות שער הפונה קדים וע"י שמכניס האדם עצמו בכלל ישראל יכול להתדבק בשער הנ"ל. וכ"כ בזוה"ק ק"ו מדור הפלגה דכ' בנסעם מקדם מקדמונו של עולם והוא כנ"ל שלא רצו להתדבק רק בגשמיות ולא בפנימיות החיות וע"י שהי' בעצה אחת ובלשון הקודש אמר הקב"ה לא יבצר כו' מכש"כ בנ"י שרוצין להתדבק בפנימיות בקדמונו של עולם כנ"ל ועוסקין בתו"מ בכלל יש להם להתחזק בהקב"ה שבודאי יהי' בעזרם. ובאמת נראה שהתדבקות זה נשאר לבנ"י שדור הפלגה נפרדו זה מזה וניטל מהם האחדות כיון שלא רצו להתדבק בשורש החיות שהוא האחדות ולכך נק' דור הפלגה. אבל בנ"י נשארו באחדות כמ"ש זכור ימות עולם כו' בהפרידו ב"א יצב ג"ע למספר בנ"י כי חלק ה' עמו. והוא באמת בחי' נתינת התורה לבנ"י שהוא לשון הקודש ומקום האחדות כנ"ל: ספר שפת אמת

ונח מצא חן בעיני ה'. יש לפרש על פי דאיתא (זוהר ח"ג רצ"ג:) ארבע גוונין אית בעינא וכו' מחוורא נפקא כל אינון רחמי וכל אינון טבאן בעלמא וכו' ומסומק ואוכמא נפקון כל אינון גבורות ודינין רחמנא ליצלן, והנה בעת ההוא של דור המבול ודאי היה השגחה מהשי"ת בגוון סומק ואוכם על דור המבול לאבדם, אך נח שהיה צדיק מצא לעצמו השגחה של חסד ורחמים אף על פי שבעת ההוא היה השגחות מגוונין אחרים הוא מצא הגוון חיור שהיה בהעלם ובהסתר, וזה יש לומר שמרומז בפסוק ונח פירוש אחר אשר תיקן שורש נשמתו אשר הוא ושמו נח מצא החן בעיני השם היינו הגוון החיור שהוא חן וחסד שהיה בהעלם בעת ההוא הוא מצא שם גוון חסד ורחמים עליו וזהו ראשי תיבות חן נהורא חוורא לרמוז על זה שהוא מצא הגוון חיור בעיינין של הקב"ה והבן: ספר דגל מחנה אפרים

נח נח ב"פ נח בעוה"ז ונח בעוה"ב. נח בעוה"ז שנשבע לו ולבניו שלא יביא מבול לעולם ונח לעוה"ב שנשבע הקב"ה לעתיד לבא בשם נח הצדיק לציון שלא יחריבנה עוד והיינו דכתיב נשבעתי מעבור מי נח וכו' כן נשבעתי מקצוף עליך ומגער בך. וי"מ נח נח לשמים ונח לבריות. ועי"ל דדרך לכפול שם צדיק כמו אברהם אברהם יעקב יעקב משה משה. ואע"ג דגבי תרח שמו כפול ולא היה צדיק מ"מ י"ל לפי שעשה תשובה כפל שמו: פירוש בעלי התוספות

אין הגליון מוגה כל כך כרגיל וכדבעי׳ - א גוטין ש"ק

הייליגער ווינטער נעכט

לילות שבת ומוצאי שבת של ימות החורף לא יעבורו עליך לבטלה, לא תקדם לשכב בהם קודם שעה י"א (אם לא שרוצה אתה להקדים לקום באשמורת הבוקר) וזכרו בהם את בוראך ולהבדיל את בורך: ספר הנהגות צדיקים - הדרכה וכללים מרבי קלונימוס קלמן מפיאסעצנא

מרגלא בפומיה דרבינו שהלימוד קודם התפילה במשך כל ימות השבוע הוא בחינת גן עדן התחתון ובשבת קודש הלימוד קודם התפילה הוא בבחינת גן עדן העליון ולכן הזמן אז יקר מאוד חבל על כל רגע ורגע שהולך לאיבוד ותמיד הזהיר רבינו על חשיבות הזמן קודם התפילה: אורות מרדכי - נאדבורנא

וענין זה מודגש מאד בספר בית אהרן - קארלין

אני ישינה ולבי ער. הגם שהמה בתרדמה מכל מקום יש בכל אחד נקודה וקול אשר מעורר קול דודי דופק, בכל אדם פרטי שהוא חיות של האדם ומתנועע כל האדם כן יש קול אשר מעורר ומתנועע. ואם אינו מרגיש בעצמו יכלול עצמו בתוך ישראל וצדיקים אשר הצדיק הוא הדפק, והוא באמת כמו דפק ויש אחד שהוא מתפלל בעדינו: (החי' הרי"ם): ספר שיח שרפי קודש

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב ב"ר מאיר, הקדושת לוי, כ"ה תשרי תקע"ע

הרה"ק ר משה ב"ר שמואל, החתם סופר - כ"ה תשרי ת"ר

הרה"ק ר' אשר הזקן מסטאלין - ב"ר אהרן הגדול מקארלין, כ"ו תשרי תקפ"ב

הרה"ק ר' ישראל מרוזין ב"ר שלום שכנא, ג' חשון תרי"א

הרה"ק ר' קלונימוס קלמיש מפיאסעצנא הי"ד ב"ר אלימלך ד' חשון תש"ד

הרה"ק ר' שלמה דוד יהושע מסלאנים ב"ר אברהם, ו' חשון תש"ד

זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:

714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;

T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,

Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ויאמר ה' אל אברם לך לך כו' נ"ל דהנה צריך האדם לעבוד הבורא ברוך הוא בשלש מדרגות זה אחר זה דהיינו מתחילה צריך לשבר כח התאווה המוטבע באדם מדרך הטבע כגון אכילה ושתיה וכיוצא בהם שיהא אכילתו בקדושה ובטהרה ועל ידי זה הוא משבר כח אלהים אחרים דאלהים גימט' הטבע. ואחר שמשבר כח אלהים אחרים זוכה לבא למדרגת יראה שהוא אלקים חיים. **ב** צריך האדם לשבר המדות השפלות שבו שהם אצלו בתולדה מיום צאתו מרחם אמו יש בני אדם שמדותיהם יותר גרועים משאר בני אדם במדה זו דהיינו למשל מדת כעס וכדומה. ששאר מדותיו גרועים מחבירו בתולדה * ואחר שמשבר כח המדות השפלות והגרועות. הוא זוכה לבא לאהבת הבורא ברוך הוא ואחר כל זאת צריך לבוא למדרגה ג' שהיא התפארות. כמו שמבואר לעיל בפרשת נח שכל מעשיו יהיו יפים ומפוארים כמו שאמר התנא כל שהיא תפארת כו' ותפארת לו מן האדם. וזה הוא רמז לך לך מארצך רמז למדרגה ראשונה שהיא התאווית הארציות הגשמיות שהוא מוטבע בהחומר וצריך לצאת ממנה. וממולדתך. רמז למדרגה ב' שהם המדות הגרועות הנולדים עם האדם. ומבית אביך. רמז למדרגה ג'. דהנה עיקר התפארות השפלות באים לאדם על ידי שהוא מתגאה ומתפאר באבותיו שהוא בן גדולים וצריך לצאת מהמדה הגרוע הזאת להתפארות אחרת הטוב בעיני ד' ואדם כנ"ל אל הארץ אשר אראך רמז לארץ עליונה * וזהו השתחוו לד' בהדרת קודש פירוש להדר ולפאר בתפארת את הקדושה שהיא מדרגת התפארת: וכו': ספר נועם אלימלך

שמעתי בשם הרה"ק הישמח משה זי"ע שכשאב נותן מתנה, דרכו להיטיב ולחזור וליתן עוד הפעם. ולכן אחר הימים טובים העעל"ט, הוא נותן בעין יפה, והשבתות של תחילת השנה יש להם כח של הימים טובים. דהיינו בראשית, בריאת העולם - ראש השנה, היום הרת עולם. נח, יום כיפור - תיבת נח, כדאיתא בזוה"ק. לך לך - סוכות, לך לך מארצך. וירא - כחום היום, שמיני עצרת, יחודא עילאה: מפי השמועה

לכן מן הראוי להביא כאן מעניני דחג הסוכות: המו"ל

וראוי לומר ברכה דסוכה בקול במשיכה בניגון כשאר ברכות דקידוש וה"ה בכל שאר ברכות ירגיל לומר בקול רם כי הקול מעורר הכונה. של"ה: משנה ברורה סימן תרמ"ג (ה)

כל האזרח בישראל כו', יתכן לפרש מלשון זריחה שהאור שיש לישראל מהש"י יותר מכל האומות ישבו בסוכת שיהי' הגנה על זה, וסוכה גימט' ב' השמות, שעל ידי שמערבין בתוך הפשוט ענין מלכות שמים ואינו נגלה זה הוא ההגנה וממילא כשאין מקטרג יש מיין נוקבין ויש מיין דכורין וזה ניסוך המים ביום ב', וחז"ל אמרו ברמז במתק לשונם מכאן שכל ישראל ראוין לישב בסוכה אחת, והיינו כנ"ל שהשורש של ישראל דהיינו האורות העליונים שנקראים ימים ישבו בסוכות, וכן כתוב בזוה"ק מאן דאיהו עיקרא ושרשא כו' עוד כ' כן להדיא עיין שם: שפת אמת ליקוטים - לסוכות

הרה"ק הינוקא מסטאלין זצוק"ל אמר על המשנה (יומא פ"ח ד-ה) שהיו עושים עשר סוכות למשלח את השעיר לעזעזל, ועל כל סוכה מוציאים לו לחם ומים. כי זה דוגמא ליו"ט, שפורשים אחר החג בימי החול למדבר, וצריכים ליקח מהיו"ט לחם ומים על ימי החול, עד ליו"ט הבא: בשם הרה"צ ר' אברהם יצחק מהארידאק זצ"ל

לך לך. רמז כי עוד יחיה כמנין ל"ך ל"ך כי בן ע' שנה בצאתו מחרן וימי שני חייו היו קע"ה. עוד י"ל כשתגיע לכלל לך לך שהם ק' שנה אז ואגדלה שמך שאז נולד יצחק: פירוש בעלי התוספות

לך לך מארצך וגו', ובפירש"י ועוד שאודיע טבעך בעולם, שמעתי ממורי זלה"ה בשם רבינו סעדיה גאון כי עיקר בריאת האדם בעולם הזה הוא לשבר מדות רעות שלו הטבעיות, ובזה מעלה וכו':(בן פורת יוסף דכ"ז ע"ב). ובזה מעלה מדרגה הנקרא טבעך [מה שהוא דרך הטבע] בעולם עליון שנקרא עולם לשון העלם והסתר. (כן סיים בה בכתר שם טוב ד"ג ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה

גם אמר הגאון הנ"ל כי עיקר בריאת האדם בעולם הזה, לשבר מדות רעות שלו טבעיות ובזה מעלה וכו', כגון אם מחמת חמימות הכבד טבעו להיות כעסן, ראוי לו לשבר טבעו וכעסו בכל מה שאפשר, וכן בענין שז"ל רח"ל מחמת חמימות, ראוי לשבר וכו', וכן מי שטבעו בעצבות ואז מקונן ומתאונן גם בעבודת ה', אין זה מעלה, וכן אם טבעו להיות הולל ובדחן, יראה לשבר טבעו ולעשות ההיפוך: ספר בעל שם טוב עה"ת

ונברכו בך כל משפחות האדמה שמעתי ממורי כשיש כמה רשעים בעיר או מדינה המתנהגין בשקר, ויש ביניהם צדיק המתנהג באמת, כאשר עוסק בתורה ותפלה ומדבק את עצמו אל האמת אז יתפרדו כל פועלי און ושקר וכו' ודפח"ח:(תו"י פ' ררא ד"כ ע"ג): ספר בעל שם טוב על התורה

על התורה ועל העבודה

ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן (בראשית י"ב ד'). ונוכל לומר בדרך זה, דהנה כשאמר הקב"ה לאברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך (בראשית י"ב א'), באמת היה קשה לאברהם דבר זה לילך מבית אביו וממשפחתו ומאנשי שלומו ומארץ מולדתו אשר הורגל בה כל ימיו, ובפרט שלא אמר לו בתחילה לאיזה ארץ ילך רק שיראהו אח"כ, וזה ג"כ קשה מאוד לאדם לילך ואינו יודע לאיזה מדינה ילך:

אך עיקר הבחי' בזה לקיים רצון הבורא ב"ה אפילו בדבר שקשה לו, והוא נמשך מבחינת אמונת ד' ובטחון בו ית', היינו מחמת האמונה והבטחון שהיה לאברהם אבינו ע"ה בבורא כל עולמים ית"ש, שבודאי כל מה דעביד לטב עביד, היה זה הדבר מביאו לקיים רצון הבורא ב"ה אפילו בדבר הקשה כזו:

וזהו ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן, היינו כשיצא מחרן יצא עם בחינת בטחון בה', שבטחו"ן גימטריא חמ"ש ושבעי"ם, וזהו ואברהם בן חמש ושבעי"ם שנה, היינו שהיה אז בבחינת בטחו"ן, וזה גרם לו שיצא מחרן מבית אביו וממשפחתו:

וזהו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות (בראשית י"ד י"ד). ואיתא בגמרא (נדרים ל"ב.) אליעזר הוא דחושבנא הכי הוו, שלא היה רק הוא ואליעזר. ולכאורה קשה, שהאיך יתכן שאברהם עמד בעצמו לעשות מלחמה נגד חמשה מלכים נגד דרך הטבע:

אך נוכל לומר שהוא הדבר אשר דברנו מקודם, שכל העבדות שלו היה בבחינת בטחון בבורא כל עולמים ב"ה שבוודאי יעזור לו, וע"ז מרמז בחינת אליעזר כי אלקי אבי בעזרי (שמות י"ח ד'), וזהו וירק את חניכיו וכו' שמנה עשר ושלש מאות, שתיבת אב"רם עם תיבת בטחו"ן גימטריא שי"ח. וזהו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות, היינו שלקח לשמו אבר"ם בטחו"ן לסייע אותו, ונעשה מזה שמנה עשר ושלש מאות. וזה גם כן כוונת הגמרא אליעזר הוא דחושבניה הכי הוו, היינו אליעזר מרמז לבחינת בטחון כנ"ל, היינו שלקח לשמו בחינת בטחון, וזה היה עוזר לו בכל הענינים, יהי רצון שנזכה לזה: ספר בת עין

בפסוק ויוצא אותו החוצה הבט נא השמימה כה יהי' זרעך והאמין בה' כו'. אחז"ל שהוציאו למעלה מכיפת הרקיע. הבטה מלמעלה למטה. ואמר כה יהי' זרעך שהראה לו שכל הנשמות יהיו נמשכים מלמעלה מן השמים. והוא בכח ברית מילה שנתן לו הקב"ה אח"כ וכמ"ש "מי "יעלה "לנו "השמימה שבנ"י הנמולין מושכין נשמות קדושות מלמעלה. וע"ז כתיב ועמך כולם צדיקים מעשי ידי להתפאר כי הנשמות הם מעשה ידיו של הקב"ה. כדכתיב ונשמות אני עשיתי ואין זה בכל הנשמות רק בזרע אמת בחותם ברית מילה כמ"ש עם זו יצרתי. וזה עדות שהם זרע קדש וע"ז כתיב כח מעשיו הגיד כו' לתת להם נחלת גוים שבכח הנשמות המיוחדים לבנ"י יורשין ארץ ישראל כמ"ש ז"ל שירש את הארץ בזכות המילה ואתה את בריתי תשמור ואאע"ה קודם שזכה לברית מילה לא הי' לו מקום להבין איך יהי' כל זרעיו למעלה מכיפת הרקיע והוא ע"ה נתעלה לפי שעה. ויוצא אותו החוצה. אבל כה יהי' זרעך לא הי' בדרך הטבע רק שהאמין בה' עד שניתן לו ברית מילה וראה איך נבדלו זרע קודש כמ"ש המבדיל בין ישראל לעמים שיש אוצר מיוחד לנשמות. וע"ז כתיב יפתח ה' לך אוצרו הטוב את השמים: ספר שפת אמת - שנת תרס"א

שאלו לרבינו זצ"ל מהיכן ידע להשיא עצות לחסידים בעניני מסחר מילי דעלמא כיון שהוא פרוש מעולם הזה, והשיב מי שהוא מחוץ לעולם הזה יכול להביט בתוך עוה"ז. כי הבטה הוא מי שהוא מחוץ לדבר יכול להביט בתוך הדבר, אבל מי שהוא בתוך הדבר אינו יכול לראות אותו הדבר: ספר אמת ואמונה - קוצק

אמר הבעש"ט זי"ע שלא היראה מעונש גיהנום ומיסורים מונעת את האדם מן העבירה, כי אם היראה שמחמת העבירות נהיה מסך המבדיל בין יהודי לאביו שבשמים. ברכת אברהם (סלאנים) פר' יתרו, ע' ק"נ טו"ב - ספר אמרות צדיקים

שמענו מספרים על הצדקת אדיל, אמם של האחים הקדושים הרבי ר' ברוך ואחיו בעל דגל מחנה אפרים זכרונם לברכה, שהלכה על קבר אביה הבעש"ט וצעקה, הושיעה נא ה', בזכות אבי הבעש"ט אשר בנותיי לא יהיו נאים, וד"ל. עבודת יששכר (וואלבארז) חיי שרה, דף י"א טו"ב ספר אמרות צדיקים

הרב המגיד ז"ל מלבד צדקתו היה גאון בתורה בנגלה ובנסתר, והבעש"ט ז"ל קראהו שר התורה. דורש טוב (טשורטקוב) י"ט כסליו תש"ב, ע' קל"ה טו"ב

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין הי"ד
בהרה"ק ר' ישראל מסטאלין זצוק"ל - נעקד"ה י"ד חשון תש"ג
זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לע"נ זקנתי אסתר בת ר' משה חיים בורשטין ע"ה נלב"ע ב' חשון תשס"ז תנצב"ה
תָּחֵל שָׁנָה עִם חשק

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וירא אליו ה' - האיך שבאו אליו שלשה אנשים שהיו מלאכים. שבהרבה מקומות כשנראה המלאך קוראו בלשון שכינה כדכתיב כי שמי בקרבו שלוחו כמותו. וכן וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה וכתוב שם וירא ה' כי סר לראות: רשב"ם

וירא אליו ה' כו' נקדים לפרש פסוק ואברהם זקן בא בימים. דהנה העולמות העליונים נקראים ימים והצדיק בקדושתו מגיע עד העולמות העליונים וזהו ואברהם זקן זה קנה חכמה בא בימים רוצה לומר עד שהגיע אל העולמות העליונים. וכן בדוד המלך עליו השלום נאמר ודוד זקן בא בימים כו' וזהו חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים. דהנה הצדיק החיים שיש לו בעולם הזה אינו אצלו רק כמו דבר הנשאל לפי שעה ומחמת זה הולך ומתגבר תמיד בקדושה מחמת שמחשב תמיד שמא היום הוא החזרת השאלה וזהו חיים שאל ממך פירוש הצדיק שמחשב שהחיים אינם אלא שאלה ששאל ממך. לכן נתת לו אורך ימים על ידי זה זוכה לאריכות ימים הוא עולם הבא. וזהו וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב כו' כחום היום רוצה לומר דגם שהיה אברהם למטה. אבל עיקר ישיבתו באמת היה בעולמות העליונים וזה רמז כחום היום רוצה לומר שהיה בחמימות קדושה ודביקות כמו החמימות והדביקות של עולם עליון הנקרא יום כנ"ל וק"ל: ספר נועם אלימלך

והוא ישב - ישב כתיב בקש לעמוד אמר לו הקב"ה שב אתה סימן לבניך וכו' ב"ר פ' מ"ח וש"ט מזמור כ"ב ועיין יפה תואר שם סימן ו': מנחת שי

וַעֲקֵדַת יִצְחָק,
לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכֹּר

והאלקים ניסה את אברהם, אמר הבעל שם טוב זללה"ה, שבעת הנסיון לאדם הוא בבחינת הסתלקות הדעת, וביאר בזה לשון הכתוב והאלקים ניסה את אברהם, שאלקים הוא מוחין דקטנות כידוע, ואז ניסה את אברהם כשהיה בבחינת הקטנות:(תשואות חן בליקוטים לפ' ויחי): ספר בעל שם טוב על התורה

בענין העקידה קח נא כו' נראה כי מאחר שהבטיחו ביצחק יקרא לך זרע נאמר לו בלשון בקשה פי' שביקש הקב"ה ממנו שימחול לו המתנה ושיעלהו לעולה וזה שבח הגדול בנסיון הזה שלא נאמר לו בלשון ציווי רק אם חפץ בדבר זה. ואברהם אע"ה באהבתו לקיים רצון המקום הלך בשמחה לשוחטו. וכ' יחידך שבודאי הי' יכול להאמין כי יתן לו בן אחר כמו שנתן לו זה לעת זקנתו. אבל אמר לו כי אין לו עוד בן רק יצחק ושיעלהו לעולה באופן שנותן את כל זרע ישראל בעקידה זו וכל זה קיבל עליו בשמחה: ספר שפת אמת - שנת תרל"ד

המאכלת דרשו חז"ל שבנ"י אוכלין מתן שכרה. וכתוב ויקח שאברהם אבינו ידע זה שכל מעשיו הם עצות עבור כלל ישראל שהוא אב לכולם וכן צריך כל אדם להתבונן כי מעשיו נוגעין לדורי דורות. ועי"ז אוכלין בנ"י מתן שכרה ע"י שהם עזרו להאבות למעשיהם הטובים כי בודאי כח האבות הי' ע"י שכל שורש בנ"י היו בתוכם והכל במשפט אמת כנ"ל: ספר שפת אמת - שנת תרל"ד

או יאמר וירא ה' כו' דהנה הגם שענר אשכול וממרא היו בעלי ברית אברהם אף על פי כן היו כנענים. וזה שמתמה הכתוב וירא ה' אליו באלוני ממרא רוצה לומר האיך אפשר שיתראה השם יתברך אליו באלוני ממרא שהיה מן הכנענים ואין הקדוש ברוך הוא משרה שכינתו במקום הגוים. ואמר הכתוב אל תתמה על זה. כי והוא יושב פתח האוהל פירוש שכן דרך הצדיק הגם שהוא למטה אבל עיקר ישיבתו הוא למעלה בעולמות העליונים דהם נקראים אוהל מועד מחמת שהם תמיד בחדוה ושמחה כמו י"ט. והצדיק המשתוקק תמיד עם מחשבתו ומתגבר לעלות עם מחשבתו לעולם העליון נקרא יושב פתח האוהל. ואם תאמר האיך אפשר שיהיה למטה ולמעלה בעולמות העליונים. לזה אמר הכתוב קח לך ראיה מחום היום דהיינו מהשמש שהיא למעלה בשמים ואורה מזריח למטה ונדמה כאלו היא למטה כן הצדיק הוא כחום היום שהוא למטה ואור תורתו וקדושתו מזריח למעלה בעולמות העליונים וזהו אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך רוצה לומר בעולם העליון: ספר נועם אלימלך

והוא יושב פתח האהל שצריך האדם לידע אף כי יש להקב"ה נחת רוח ממעשה בו"ד וכל העולמות תלוין בהתעוררות מעש"ט מהתחתונים שעי"ז מתגלה השגחתו ית' עכ"ז הוא בפתח והיינו שהשי"ת עשה כן להיות נתלה דברים עליונים במעשה המצוה שע"י המעשה גשמיי נפתח המשכה במה שלמעלה ומשם יותר עד אליו ית' ממש. אבל להאדם רק פתח כחודה של מחט. אף שהוא

על התורה ועל העבודה

כחום היום והוא בחי' אברהם אהבה שהוא ביטול באחדות גמור עכ"ז זכר כי הוא רק בו"ד בפתח האהל: ספר שפת אמת - שנת תרל"ב

שמעתי כי אורח הוא **אור ח** ודפח"ח, לכן היה אברהם מכניס אורח, כי **ח** הוא עולם הבא, כמו אורח הבא, והוא עולם הבינה, לכן היה אברהם מדת החסד יומא דכולא יומין, כי אור החסד הולך בכל הספירות עיין בכתבי האר"י זלה"ה בהלכות סוכה, לכן היה אברהם מכניס אור **ח** הבינה בכל הספירות, לכן זכה אברהם לכל התורה על ידי תוספות **ה** בשמו, כי הוא עולם הבינה שמשם יוצא התורה וכו':(דגל מחנה אפרים בסופו. בקונטרס דברים ששמעתי מפי אא"ז זללה"ה): ספר בעל שם טוב על התורה

בשם מרן הבעל שם טוב זצוקללה"ה זי"ע, אורח אותיות אור ח' וזהו בינה, שהוא מדה השמינית מתתא לעילא, שמשם מקור כל ההארות, מקור כל ההשפעות וישועות, מקור כל הברכות, וזהו (ברכות דמ"ו ע"א) אורח מברך, ולכן אמרו ז"ל (סוטה דל"ח ע"ב) כל המברך מתברך:(תולדות יצחק בליקוטי הש"ס): ספר בעל שם טוב עה"ת

השופט כל הארץ לא יעשה משפט - משום שאתה שופט כל הארץ והשקפתך מקפת כל הארץ ותחשוב סדום נגד עיר אחרת ולא תמצא בה צדיקים נגד צדיקים אחרים ובשביל זה לא תעשה משפט חלילה לך מזה רק תביט בפרט על העיר אם הם צדיקים נגד אנשיה לא תשחית ודו"ק. משך חכמה

סיפורי צדיקים

כשהרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב קרא הפרשה וה' פקד את שרה, נפקד קפ"ד עקרות בגלילתו, כמנין פקד: קדושת לוי - ליקוטים

אע"פ שכבר הביא את זה בהגליון של ר"ה העעל"ט, אבל איתא במ' יומא דלא התחילו העבודה ביו"כ עד שאמרו כבר האיר שמש בחברון, ולמה בחברון כדי לההזכיר זכות אבות [עי"ש מס' יומא פ"ג מ"א]. ועל זה אמרו צדיקים שאפילו להזכיר שם העיר בארדיטשוב זה מעורר רחמים גדולים, אכי"ר: המו"ל

הרב ר' פייבילי מגריצא זצ"ל סיפר כי היה פעם בפשיסחא ביחד עם רבינו זצ"ל ורבינו היה אז בדוחק גדול, ואמר לו ר"פ שבאותו יום תבוא האשה מרת תמרייל מווארשא וילך אליה ותתן לו את כל הצטרכותו כדרכה, כששמע זאת רבינו זצ"ל שאג בקול גדול "מעות פפע!" וסיפר ר"פ זצ"ל כי בדברים האלה נמאסה עליו תאות הממון עד כדי כך שבמשך שבועות מספר בשמעו שמדברים מממון התחיל להקיא: ספר אמת ואמונה קוצק

רבינו זצ"ל נסע על היא"צ של הרר"ב לפשיסחא והיה שם רבי יצחק ווארקער זצ"ל, ואמר אל הווארקער "יצחק אני לא באתי ליום ההילולא, איך בין נישט קיין קברות יוד (אינני מאלה המשתטחים על קברים), באתי רק כדי להתראות אתך: ספר אמת ואמונה קוצק

אין הגליון מוגה כל כך כרגיל וכדבעי - א גוטין ש"ק

חללה לך. ר"ל הלא אתה השופט משפט הכלל, וצריך אתה לדון מעשה הרשע לפי מקומו באשר הוא שם, שמי שהוא צדיק בערך אנשי מקומו כבר יחשב שם לצדיק הגם שבמקום אחר בין אנשים צדיקים יהיה רשע, וא"כ חלילה להמית מי שהוא צדיק עם רשע, ר"ל שהוא צדיק בערך הרשע, הגם שוהיה כצדיק כרשע, הגם שהצדיק הזה יהיה כרשע, שבמקום אחר יחשב ג"כ לרשע, אבל חלילה לך השופט כל הארץ הלא אתה שופט את הכלל, וצריך אתה להשקיף עליו שבערך שכניו ואנשי עירו הוא צדיק ואינו מן הדין שיספה עמהם אחר שהוא צדיק בערכם: מלבים

בחמלת ה' עליו - לא בזכותו, רק בחמלת הא-ל וברחמיו הרבים או יאמר שהחזיקו בו למהר להוציאם בעוד החמלה עליו, פן יצא הקצף מלפני ה' ויספה: רמב"ן

ובמדרש הנעלם אמרו (זוהר ח"א ק"ה.) אשר ישב בהן לוט. וכי בכולן ישב והלא לא ישב אלא באחד מהן, מהו אשר ישב בהן לוט. ללמדנו שהצדיק אע"פ שעומד במקום מיוחד הוא יושב בכל העולם אחר שצדיק יסוד עולם. וזהו הנראה באומרו באלישע (מל"ב ד', ט') איש אלקים קדוש הוא עובר עלינו תמיד. וכי תמיד היה עובר עליהם. אבל פירושו איש אלקים קדוש ומצד קדושתו עובר עלינו תמיד וזכותו מקיימת אותנו כאלו כל הימים עבר עלינו. ולכן אמר בלוט אשר ישב בהן לוט, אחר שכלם היו רשעים ולא היה מקיים כל הערים אלא הוא, כי לפי עריהם היה צדיק ולא היה יושב בכל אותן הערים אלא הוא: צרור המור

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין הי"ד
בהרה"ק ר' ישראל מסטאלין זצוק"ל - נעקד"ה י"ד חשון תש"ג
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לע"נ ר' שמואל ב"ר אפרים הכהן ע"ה נלב"ע ט"ז חשון תשנ"ז - תנצב"ה

תָּחֵל שָׁנָה עִם חשק

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחבי"ר ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ויהיו חיי שרה כו' פירש"י בת ק' כבת ך' כו' כבת ז' ליופי. ולכאורה מה נפקא מינה שהיתה כבת ז' ליופי. ונראה דרש"י ז"ל כיון בדבריו לרמז על ב' מדרגות שמחויב האדם להתנהג בהם כל ימי חייו. דהיינו האחד להזהר ולהשמר במאוד מאוד מכל חטא ועון שלא יעבור ח"ו על שום מצוות עשה ולא תעשה. ומדרגה ב' דהיינו גם דברים המותרים כמו אכילה ושתיה ומלבושים וכדומה צריך להכניס הכל אל הקדושה לכוין בהם לשמים דהיינו אדם שמלביש עצמו ומקשט עצמו במלבושים וקישוטים יפים ונאים. יהיה כוונתו לקשט דיוקנא דמלכא כמבואר בגמרא. וכן בכל דבר יהיה כוונתו לשמים וכאשר יתנהג כך אזי כל מה שיהיה לו הן ממון והן מלבושים יספיק את עצמו במה שיש לו וישמח בהם וחייו חיים שלו אבל אם אין כוונתו בכל הנ"ל לשמים אזי תמיד יחסר לו ולא יהיה לו די וסיפוק לעולם. ונמצא חייו אינן חיים ואין החיים שלו. וזה רמז פשוט בת קו"ף כבת ך' שלא היה בה שום חטא ממצות עשה ולא תעשה. ובת ך' כבת ז' ליופי ומדרגה ב' דהיינו כמו תינוק שהוא מקשט עצמו אין יודע להתפאר עצמו ולחשוק להתקשט בקישוט יקר כך היתה שרה כשהיתה בת כ' שאז הוא עיקר התגברות לאדם לתאוות ליפות עצמו ולהתקשט ושאר עניני עולם והיא היה כל כוונתה בכל קישוטה והתיפותה רק לשמים: ספר נועם אלימלך

עוד יתבאר הכתוב על זה הדרך ויהיו חיי שרה, פירוש בצער היו חיי שרה ק' שנה, כי בכולן היתה בצער עד תשעים שנה והיא בחבלי

אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה (משלי ט"ו, כ"ד):

שלמה ע"ה הודיענו בכאן כי המשכיל המכיר תכונת העולם הזה שהוא עולם ההפסד, הוא יודע אורח חיים למעלה בעולם העליון הנצחי, ועל כן מסיר ומסלק עצמו מתאוות העולם הזה ולא יעשה ממנו קבע, זהו למען סור משאול מטה: **והמשל** בזה למי שדר בעיר אחת ויודע שאין דירתו לדור בה אלא דירת עראי כי רצונו ומחשבתו ללכת אל עיר אחרת שעתיד לדור בה דירת קבע, אין ספק שלא ישתדל לקנות שם שדות וכרמים ולא כלים וחפצי בית, שהרי אין כוונתו לקבוע דירתו ולהתישב שם, כן המשכיל היודע שיש אורח חיים למעלה אינו משתדל בענין הגוף כלל בעולם הזה כי אם במוכרחים, ובאותם שהם הכנה לעבודת ה' יתברך שאי אפשר לו לעמוד זולתם, לפי שיודע שהעולם העליון הוא דירת קבע והעולם הזה אינו אלא דירת עראי, ולפי שהעולם הזה הבל וריק ואין ראוי למשכיל לעשות ממנו עיקר כי אם ביראת ה' יתברך, לכך התחיל שלמה ע"ה את ספרו הבל הבלים, וחתם במדת היראה: רבנו בחיי

...וידוע המעשה אצל החפץ חיים זצוק"ל שבא לו א', וראה ביתו של הח"ח ושאל לו איפה המעבל [פורניטשאר] שלו, ענה לו הח"ח ואיפה המעביל שלך? ענה לו שהוא בדרך ואין יכול להביא עמו כלי ביתו, ענה לו הח"ח שהוא ג"כ רק בדרך...

ובזמירות דברי יואל מובא כי הרה"ק מסאטמאר זי"ע בעת שנפטרה עליו בתו חיה רויזא ע"ה היה זה בעש"ק והלך הוא שבור ורצוץ אחרי מיטתה כי היתה זו בתו האחרונה שנשארה לו עלי אדמות אחרי המלחמה וממנה היתה תקותו שישארו לו דורות בעוה"ז אולם בליל שב"ק כאשר הגיע זמן הלדקת נרות לבש פניו צורה חדשה וקיבל את השבת בשמחה רבה כאילו לא היה ובכל משך יום השב"ק לא היה ניכר עליו כלל וכלל כי זה עתה עבר עליו צער גדול כ"כ.

לידה שלא ילדה לאברהם, וצא ולמד מה שאמרה רחל (להלן ל' א') הבה לי בנים ואם אין מתה וגו' ומצ' עד מאה בקרוב, שהיה ישמעאל רודף את יצחק להורגו כאומרם ז"ל (ב"ר נ"ג י"א), והיתה מצטערת על הדבר, הרי מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים לאלה יחשבו שני חיי שרה, כי אז בטחה בבנה כי כבר גרש אברהם את ישמעאל: אור החיים הק'

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: פירש רש"י שני חיי שרה כולן שוין לטובה, ויל"ד מה רצה להשמיענו בזה. ונ"ל דהנה הקשו המפרשים למה לא חיתה שרה קע"ה שנים כמו אברהם, ותירצו משום דאיתא במדרש (ב"ר פ"ל ח') שבן ארבעים ושמונה שנה היה אברהם כשהכיר את בוראו, ואנן קיי"ל (יבמות כ"ב ע"א) גר שנתגייר כקטן שנולד דמי, וא"כ לא חי אאע"ה יותר משרה, כי מארבעים ושמונה שנה עד קע"ה הם קכ"ז שנה, ולפי"ז צ"ל דשרה הכירה מיד את בוראה דאז יוצא החשבון דהן אברהם והן שרה חיו קכ"ז שנה. וזשה"כ "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים" וקשה קושית המפרשים למה חיתה פחות שנים מאאע"ה, וצ"ל התירוץ הנ"ל דאברהם היה בן מ"ח כשהכיר את בוראו, אמנם דילמא גם שרה לא הכירה את בוראה מיד, לכן אמר "שני חיי שרה" ופרש"י כולן שוין לטובה, דהיינו שהכירה מיד את בוראה, וא"כ יוצא ששניהם אברהם ושרה חיו קכ"ז שנה: רבי עקיבא איגר

ויאמר בא ברוך ה' וגו, ובמדרש רבתי (פרשה ס' סי' זיי"ן) על ידי ששרת אותו צדיק באמונה יצא

על התורה ועל העבודה

מכלל ארור לכלל ברוך, אמר הבעל שם טוב נשמתו בגנזי מרומים, כי אפילו גוי שאכל מין מאכל שמלובש בו ניצוץ הקדוש ובכח האכילה ההוא עשה שירות לישראל, נעשה עלייה בצד מה להניצוצין ההוא, אף שאינו כל כך כמו בישראל שאכלו כו':(מאור עינים פ' מטות): ספר בעל שם טוב על התורה

בקשת אליעזר הי' רק שלא יהי' הוא מעכב ח"ו בשליחת אדונו. וכן צריך כל א' לידע כי הוא שליח בעוה"ז לעשות רצון בוראו. וגם השבועה משביעין לכל אדם תהי צדיק ואל תהי רשע כו'. ובאמת אין נגמר השליחות עד שפועל לצאת מכלל ארור לברוך ע"י האמונה וכבר כתבתי בזה במ"א באורך: ספר שפת אמת - תרל"ו

בפרשת חיי שרה ברש"י יפה שיחתן של עבדי אבות לפני המקום מתורתן של בנים וכו'. היתכן שפרשת אליעזר חביבה לפני המקום יותר מתורתן של ישראל, ואמר אדרבה כי לפני בנו הקרוב אל לבו, ומבין כל רמיזותיו די ברמיזא בעלמא, (,,דוא ביזט אהיימישער פערשטה אויפן ווינק") אבל לפני איש זר צריכין לפרש: אמת ואמונה קאצק

ויוסף אברהם - בעבודת השי"ת צריך להוסיף תמיד חיות חדש, ולא לעמוד על מקום אחד: ברכת אהרן

ומשמע ודומה ומשא. הר"ר בונים מפרשיסחא זצ"ל, פי' שצריך האדם להיות שומע חרפתו ושותק וגם לסבול כל דבר: שיח שרפי קודש

סיפורי צדיקים

פעם קרה בליל ש"ק שע"י דביקות עצומה כמעט שיצאה רוחו של רבינו זצ"ל ונפל לאחוריו. וקראו לרופא והלה צוה להקיז דם מידו השמאלית ולא היה יכול הרופא להוציא את היד מן השרוול ולקח הרב מפולטוסק סכין מעל השלחן, ויקרע את השרוול. הקיץ רבינו זצ"ל ואמר לו בזה"ל: אלעזר, ידעת שכעת שבת ובשבת אסור לקרוע כי זה מל"ט מלאכות, השיב לו הרב שמותר כיון שהוא מקלקל ומותר בשבת. אז הוטב לו מעט, אך היה צריך לרחמים גדולים. והנה היה רצון רבינו זצ"ל להתבודד בחדרו כמו שהיה רגיל, אך הרופא הזהיר למעה"ש שלא יתנו לו להתבודד. וכאשר הרב מפולטופק חשש שמא יתעקב בדבר, כי אפילו החסידים הגדולים לא הי' רשאים להיות בחדרו בשעת התפלה, פעל אצלו בקושי שהדלת לא תהיה נעולה ופתוחה במקצת, כדי שהיושבים בפררדור יכלו לראותו כל רגע, ושלא יניחוהו לעשות עליית נשמה בשעת התפלה: אמת ואמונה - קאצק

חסיד גדול מן החשובים אמר לפני רבינו זצ"ל שכמה פעמים אינו מרגיש דביקות ורעותא דליבא בשעת התפילה ובמה נחשב הוא אם אינו בכוונה, ואמר לו רבינו זצ"ל: שאל יצטער על זה כלל כי מעלת התפילה גדולה שאם מתפללין פעם אחת בכוונה קצת, אותה התפילה מושכת עמה להעלות למעלה לפני כסא הכבוד יתברך כל אותן התפילות הקודמות שלא היו בכוונה, ועולות בקנה אחד מלאות וטובות תחת פרגודא קדישא יתברך: אמת ואמונה - קאצק

הרה"ח המפורסם ר' יהושע מטורואוו ז"ל, המלמד של הבית אהרן זצ"ל חומש עם רש"י, ומסופר עליו, שהרה"ק ר' אשר זצ"ל נכנס פעם ומצא אותם כשלמד הפסוק ויען לבן ובתואל, ופירש רש"י – רשע היה וקפץ לדבר לפני אביו, ונתן לו הרה"ק סטירה על לחיו, ואמר אליו בהתרגשות עצומה: "אזוי וועסטו לערנען מיט מיין קינד חומש" האם בלימוד כזה תכניס יראת שמים להילד, אתה צריך ללמדו ביתר התלהבות – רשע היה !!! האט אזוי גיט מען אריין יראת שמים אקינד: ברכת אהרן

אדמו"ר הזקן מסאכטשוב זצלה"ה אמר אם הוא מביט באיזה ספר אף פלפול יודע מה הי' מהות המחבר בקדושה: ספר שיח שרפי קודש

וא' מרבותי אמר שמספרים שיש לאדם בביתו ניכר מהותו. ולענ"ד יש להוסיף שמביתו של אדם ניכר מהותו: המו"ל

ויקם אברהם וכו' לאמר (בראשית כ"ג ג'). צריך להתבונן מהו "הלאמר, והנראה על פי מה שלמדו רז"ל (ברכות י"ח ע"א) מכאן דמי וכו' שמוטל לפניו, פטור מכל המצות, מדכתיב ויקם וידבר, דמשמע שלא עשה שום דבר, רק דיבר ענייני הקבורה. ועל כן אמר "ויקם, דאילו לא נאמר הוה אמינא משום הכי ביטל, דהיה לועג לרש כי עמד לפני המת, על כן אמר ויקם מעל פני וכו', ואפילו הכי וידבר וכו'. והנה הוה אמינא שאני אברהם שעדיין לא נצטווה על המצות, והגם שהיה מקיים, לא היה רשאי להחמיר בנידון כזה, מה שאין כן המצוּוים במצות. ז"ש "לאמר לדורות, [עד] עת לחננה כי יבולע המות לנצח במהרה בימינו ונעבוד את השי"ת בלי הפסק ב"ב אכי"ר: אגרא דכלה

לע"נ זקני ר' אהרן שו"ב ב"ר שמואל נטע זצ"ל לעווין - נלב"ע כ"ה חשון תרע"ט - תנצב"ה - מנו"כ בביה"ח מקיסראק של ביהמ"ד הגדול ד'פיטסבורג פעננסילוואיניא ארה"ב

לזכר נשמות הקדושים והטהורים קהילה קדישא דעיר סטאשוב – פולין רבנן ותלמידהון אנשים נשים וטף שנהרגו על קידוש השם כ"ח מרחשון תש"ג הי"ד

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל שישי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ואלה תולדות יצחק בן אברהם כו' פירש"י ז"ל יעקב ועשו האמורים בפרשה * יש לפרש ע"ד הרמז דיצחק רמז לדין ואברהם רמז לחסד כידוע. ואיתא צדיקים תחילתן יסורים וסופן שלוה. ורשעים ההיפך וזהו אלה תולדות יצחק בן אברהם רוצה לומר שאחר הדין נולד חסד. ואברהם הוליד את יצחק רוצה לומר אחר החסד נולד דין ופירש"י יעקב ועשו האמורים בפרשה כו' רוצה לומר הרמז האמור הזה בפרשה נאמר על יעקב ועשו דהיינו ליעקב תחילתו דין וסופו שלוה כנ"ל ולעשו ההיפוך: ספר נועם אלימלך

ואלה תולדת יצחק. הליכות ימי חייו: **אברהם** הוליד את יצחק. זהו מכלל תולדותיו שבכל דרכיו והליכותיו היה ניכר ורשום שהוא בנו של אברהם. ולא כן ישמעאל שהיה ג"כ בן אברהם אבל לא היה ניכר בהליכותיו שהוא בנו. ומספר הכתוב שבשביל שהיה יצחק בכל הליכותיו בן אברהם. ע"כ: העמק דבר

אמר רבי יצחק יצחק אבינו עקור היה שנאמר ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו על אשתו לא נאמר אלא לנוכח מלמד ששניהם עקורים היו א"ה ויעתר לו ויעתר להם מיבעי ליה לפי שאינו דומה תפלת צדיק בן צדיק לתפלת צדיק בן רשע א"ר יצחק מפני מה היו אבותינו עקורים מפני שהקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלתן של צדיקים א"ר יצחק למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעתר מה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקדוש ברוך הוא ממדת רגזנות למדת רחמנות וכו': יבמות ס"ד.

ואלה תולדות יצחק. ילדי ימיו וקורותיו: **אברהם הוליד את יצחק.** בו לבדו נקרא לאברהם זרע: ספורנו

הוליד - בגימטריא דומה. שהיו זיו איקונין של יצחק דומין לאברהם: בעל הטורים

ותקח רבקה את בגדי עשו וכו' ותלבש את יעקב בנה הקטן. בשם החי' הרי"מ זצ"ל דהנה באמת לא הי' צריך יעקב לברכת יצחק. כי הוא הי' ראוי מעצמו. אך רבקה ראתה שישראל יהיו בגלות. ואז יהיו לבושים בבגדי עשו ח"ו, ואז צריכים לברכת יצחק, והבן מאוד: ספר שיח שרפי קודש

וירח את ריח בגדיו, איתא במדרש (ב"ר פס"ה, וכן בסנהדרין ל"ז ע"א) בריח בוגדיו, שלהיות טוב גם באומות העולם נמצא חסידי אה"ע, וגם באם שיהי' מברך לעשיו, הי' הוא המבורך, רק זה הכח שיש אפילו בבוגדיו למסור נפשו ליתן לקרוע את עצמו, וכמו שאיתא בגמ' על רשעים אשר מסרו נפשם בקדושת ה' וקרעו א"ע, (עיין במדרש הנ"ל) הריח הזה הי' מריח את יצחק וזה הוא הכח של יעקב וזהו ראוי שיטיב את יצחק, וזה שאמר ראה ריח בני כריח השדה, ומפ' רש"י ז"ל ע"ד קבלה חקל תפוחין, והוא כמו שאיתא בגמ' שבת (פ"ח ע"א) מה התפוח הזה פריו קודם לעליו כמו כן קדמו נעשה לנשמע וזהו הכח אשר יש לישראל למסור נפשם בנעשה בלא נשמע, וזהו מריח אשר היטב מלפניו: ספר שיח שרפי קודש

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ וגו', ובמדרש (רבתי פס"ו סי' ב') לך בזכותך ובך הדבר תלוי, שמעתי ממורי זלה"ה פירוש הש"ס (ברכות די"ז ע"ב) שיצאה בת קול כל העולם ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, דרצה לומר בשבי"ל דהיינו שהוא עשה צינור ושבי"ל להמשיך לכל העולם, וזהו שאמרו בשבי"ל חנינא בני, ודפח"ח: (צפנת פענח לפ' תרומה דצ"ד ע"א): בעל שם טוב עה"ת

הריב"ש ז"ל אמר פירוש הגמרא יצאה בת קול ואמרה כל העולם ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, דהצדיק הוא כמו שביל וצינור הממשיך נוזלים, כן הוא על ידי מעשיו הקדושים ממשיך השפעות טובות לעולם, וכמו שהצינור אינו נהנה במה שעובר עליו, כן הצדיק אין רצונו וחפצו כי אם להשפיע לכל באי העולם, וזהו הבת קול כל העולם ניזון בשבי"ל, פירוש, בצינור שעושה חנינא בני, והוא כמו השבי', והצינור שאין חפץ בטובת עצמו, ומסתפק במועט ודי לו בקב חרובין וכו' ודפח"ח:(עבודת ישראל בליקוטים ד"ה ר' חנינא בני. ועיין לקמן פ' עקב אות ס"ה): ספר בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

ויתן לך האלקים מטל השמים וכו' ורוב דגן וכו'. יבואר על פי דרך הגמרא ישראל מפרנסין לאביהן שבשמים. והנה פרנסה הוא תענוג, דהיינו שהשם יתברך יש לו תענוג מעבודת ישראל וזה שהשם יתברך רוצה בעבודת ישראל ויש לו תענוג נקרא דלת לשון דלה ועניה, כי תמיד הבורא ברוך הוא משתוקק לזה שיתענג מעבודת ישראל. וזה רמז דגן דל"ת ג"ן, כי גן הוא לשון תענוג מהדלת יהיה לה תמיד תענוג לרוב מעבודות ישראל והבן: קדושת לוי

אי נמי ברכו יתן ויחזור ויתן לפי מה דמובא בספר מעינה של תורה בפ' בראשית על פסוק ועפר תאכל כל ימי חייך (לעיל ג' י"ד) אמרו חכמינו, כי על ידי זה שנתקלל הנחש לאכול רק עפר, הרי תמיד מזונותיו לפניו, עולה לגג מזונותיו עמו. וכן אמרו חכמינו הרואה נחש בחלום, פרנסתו מזומנת לו (ברכות נ"ז) ואם כן איזו קללה זו? ברם הקללה היתה בכך, שהורחק כל כך מהקדוש ב"ה, עד כדי למנוע ממנו שיצטרך איזה פעם לשאת עיניו אל השמים לבקש מזונו מהשם יתברך כגון הכפירים שואגים לטרף ולבקש מקל אכלם (תהלים ק"ד, כ"א) את קולו אין רוצים בכלל לשמוע בבחינת קח לך את שלך והסתלק מנגד עיני עד כאן. ולכן נתברך יעקב ביתן ויחזור ויתן, ולא הכל בבת אחת וגם על ידי זה ניצול מעין הרע: ישמח אב

סיפורי צדיקים

פ"א אמר, שאל תחשבו. אם שהדור גדול צריכים להרבי גדול, ודור קטן. די להם רבי קטן. לא כן הוא. אלא ההיפך כי יותר שהדור המה קטנים ושפלים צריכים להרבי היותר גדול. כמו החולה, כל מה שהוא מסוכן ביותר. צריך להרופא מומחה וגדול ביותר, והבן: החי' הרי"ם

הפטורה מחר חודש

וכבר כתבנו במקום אחר לפי פשוטו כל השבוע נקרא שבת כדכתיב שבע שבתות תמימות תהיינה, וכדאיתא בפסחים [ו.] ובכמה דוכתי רשב"ג אומר שתי שבתות היינו שני שבועות, ויום השבת קודש נקרא שבת בשבתו וכן בחודש כל החודש נקרא חודש ור"ח ג"כ נקרא חודש כדכתיב [ש"א כ', י"ח] מחר חודש וכתיב [תהילים פ"א, ד'] תקעו בחודש שופר לכך כתיב חודש בחדשו, וענינו שיום השבת כולל כל השבוע ויום ר"ח הוא כולל את כל החודש לכך מביא קרבן בשביל כל החודש ובשביל השבת: ספר פנים יפות במדבר פכ"ח פ"י

...וזה הרמז ג"כ בהפטרת מחר חדש שאמר יהונתן לדוד (שמואל כ', כ"א) כי שלום לך ואין דבר חי ה'. אם השלום לך למטה ואין דבר רע נוגע בך אז חי ה' כנ"ל. כביכול זה החיות והיחוד למעלה בשם הוי"ה ברוך הוא כנ"ל: ספר תפארת שלמה עה"ת - פרשת חיי שרה

ברש"י ז"ל ויתן לך יתן ויחזור ויתן. ואין מובן. וי"ל כי רצון השי"י בהשפעתו כדי להעלות מזה נ"ר להשי"י ע"י שיוכל האדם לעבוד אותו כשיהי' לו צרכיו. ובפרט השפעה בעבודתו ית' בעצמו. וכשהאדם עושה רצונו חוזרת ההשפעה להשי"י ומביא התחדשות. וז"ש יתן ויחזור ויתן כענין שכ' במדרש ויאמר משה לה'. משל ים שנשפך לגומא שאצלו. שאז הי' זה נותן לזה וזה לזה. ומרע"ה הוא כללות ישראל וזה ההפרש בין ישראל לאומות כי הלא כל השפעות התחלתן הוא מטל השמים. רק שלבסוף נתלבשו בטבע וגשמיות ונתקלקל אצל האומות עוע"ג. אבל בנ"י מחזירין תמיד הכל להשורש ויתן ויחזור ויתן כנ"ל. דכ' אין כל חדש תחת השמש. אבל בנ"י שמעלין הכל להשורש שהוא למעלה מהשמש מביאין התחדשות תמיד [כמ"ש החודש הזה לכם] כנ"ל: שפת אמת

אם יעקב ועשו. וברש"י איני יודע מה מלמדנו. אחד הי' שואל את אדמו"ר החי' הרי"מ זצללה"ה מה הוא הפי' שרש"י ז"ל מפרש איני יודע מה מלמדנו, והי' משיב לו בזה"ל שבכל מקום הי' יודע וכאן שלא הי' יודע אומר שאינו יודע ומי יתן שאנחנו יהי' יודעין דבר אחד מדברי תורה, ובאמת דבר אחד מדברי תורה יכול לזקוף את האדם וכל ישראל וכל העולם: ספר שיח שרפי קודש

אין הגליון מוגה כל כך כרגיל וכדבעי - א גוטין ש"ק

לזעי"צ מרן ראש הישיבה ר' אהרן ב"ר שניאור זלמן זצוק"ל קאטלער
ר"י בית מדרש גבוה לייקווד וישיבת קלעצק - נלב"ע ב' כסלו תשכ"ג זיעוכי"א

לזעי"צ מורינו המשגיח ר' נתן מאיר ב"ר משה יו"ט זצוק"ל וואכטפויגל
משגיח בית מדרש גבוה לייקווד - נלב"ע ב' כסלו תשנ"ט זיעוכי"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com

פעם אחת בשבת פ' ויצא לא אמר מרן הס"ק מלעכאוויטש זי"ע דברי תורה בשולחנו הק', ושאל אותו תלמידו הרה"ק רבי שלום אב"ד ווילייקה ז"ל על הדבר, והשיב כי בסדרה זו די לנו בעצם הפרשה שרואים בה איך שמכל מעשה הצדיק אפי' דברים בלתי מובנים לשכל בני אדם פשוטים, מכולם נעשית תורה שלמה: דברי שמואל

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, ואיתא במדרש (רבתי פס"ח סימן ב') דאמר מה אנא מוביד סברי מן בריי ח"ו לית אנא מוביד סברי מן בריי אלא (תהלים קכ"א) עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ ע"ש, שמעתי ממורי כשרוצין ליפרע העונש למי שהוא ראוי לעונש אזי נוטלין ממנו מדרגת הבטחון, על כן ראוי להתפלל לפניו יתברך שיתחזק בבטחון בו וכו' ודפח"ח:(ס' תולדות יעקב יוסף פ' משפטים דס"ג ע"א): ספר בעל שם טוב על התורה

במדרש [רבה ס"ח, ב'] כשברח יעקב מפני עשו ואליפז נטל ממנו כל אשר לו, אמר אשא עיני וכו' מאין יבוא עזרי, אליעזר וכו' ואני אין בידי וכו', חזר ואמר מה אני מוביד סברי עזרי מעם ה'. נ"ל תחלה למד מהאבות שהלכו בדרך הטבע ולא סמכו על הנס, והוא אין יכול לעשות בטבע, ואמר מאין יבוא עזרי כדכתיב [לעיל ב', י"ח] אעשה לו עזר כנגדו, חזר ואמר מה אני מוביד סברי, היינו גם כשיש לו הרבה הכל הבל השתדלות וחריצות והכל בידי שמים וצריך אני לבטוח בה', וגבי דידי' ית"ש אין חילוק בין בטבע בין שלא בטבע, מי שאמר לשמן וידליק יאמר לחומץ [תענית כ"ה.], אלא כל זמן שיש לעשות בטבע למעט

הקדמה לפרשת ויצא:

בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס (משלי י"א, י"א):

שלמה המלך ע"ה הזכיר בספרו כלל כל המדות החמודות והמגונות ושם בכלל דבריו הצדיק היפך הרשע והישר היפך הבוגד, כי כן כיוון המדות ממש זו לעומת זו מדה כנגד מדה דבר והפכו. ומקרא מלא הזכיר בזה, הוא שכתוב (שם כ"א, י"ח) כופר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד. נתן הצדיק לעומת הרשע וישר לעומת הבוגד, וכן הזכיר עוד (שם י"א, ג') צדקת ישרים תצילם וסלף בוגדים ישדם. וכן דרכו בכל מקום שהם בו לכוון סדר המדות ממש זו כנגד זו להזכיר הצדיק היפך הרשע והישר היפך הבוגד כי הוא הפכו הגמור: וכו': רבנו בחיי

במדרש שהיו האבנים מריבות כ"א אמר עלי ינוח צדיק את ראשו עשה הש"י מכל האבנים אחד. מזה נראה ראי' לשיטת האריז"ל מובא במג"א [סי' ח' ס"ק ו'] שלא הי' מקפיד ללבוש תמיד הטלית באותו צד לאפוקי מדעת השל"ה הק' לעשות עטרה לטלית כמו קרש שזכה לינתן בצפון והי' לעולם בצפון. א"כ במה היו מתפייסין כאן האבנים שנעשו א' [הלא] מ"מ הי' רצון כ"א להיות תחת ראשו. אע"כ כשהיו אחד אין שום חילוק אם קרוב להראש או רחוק. דא"ל שהי' כולם מתכנסים תחת ראשו. דא"כ הי' יכול להכניס תחת ראש הצדיק בלי שיהיו אחד ממש. אע"כ דוקא גבי קרשים שהיו כ"א בפ"ע הי' חיוב שיהיו תמיד באותו מקום שזכה. משא"כ כשהי' מכל האבנים אבן א' אין שום חילוק באיזה צד היא וכן לענין טלית כמובן: שפתי צדיק

בניסא עדיף, וכשאי אפשר יסמוך על הנס. והיינו מה אני מוביד סברי, היינו מה אני כשיש לי כל אם אני מוביד סברי מאת ה', הכל כלא היה, אלא עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ, השמים היינו שלא בטבע וארץ בטבע, עושה ומחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: ספר כתב סופר

והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו, שמעתי אומרים בשם הרב הקדוש הריב"ש ז"ל כי סולם בגימטריא ממון, וזהו אומרו והנה סולם שהוא ממון מוצב ארצה שהוא דבר גשמיי וארציי, רק שראשו השני מגיע השמימה שהוא שכר נצחיי, רק שראשו השני מגיע השמימה שהוא שכר נצחיי, רק שמלאכי אלקים הם הבני אדם עולים ויורדים בו, ר"ל שיש מהם שעולים, שיש להם עליות גדולות על ידי הממון, ולהיפך ח"ו יש שיש להם ירידה גדולה לעמקי השאול על ידי ממונו, כענין (קהלת ה') עושר שמור לבעליו לרעתו, עד כאן שמעתי מפה קדוש זללה"ה:(תורי זהב פ' ויצא. אמתחת בנימין קהלת בפסוק מה שהיה): ספר בעל שם טוב על התורה

והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. איש יהודי אפי' כשעוסק בארציות יכול הוא להיות ראשו מגיע השמימה: דברי שמואל

סול"ם בגימ' ממו"ן וכן קו"ל. אם יהודי נותן צדקה בכל יום וקובע עתים לתורה בכל יום, הרי הוא עושה מזה שליבות לסולם המוצב ארצה ועי"ז ראשו מגיע השמימה: דברי שמואל

על התורה ועל העבודה

אני ה' אלקי אברהם אביך ואלקי יצחק, פירש הבעל שם טוב דלכך אנו אומרים אלקי אברהם ואלקי יצחק [ואלקי יעקב] ואין אנו אומרים אלקי אברהם יצחק [ויעקב] להורות שאל יסמוך האדם על חקירת ועבודת אביו, וכן יצחק ויעקב לא סמכו עצמם על חקירת ועבודת אברהם אבינו, רק חקרו בעצמם אחדות הבורא ועבודתו, לכן אנו אומרים אלקי בכל אחד ואחד:(קרבן העני פ' בחקותי): ספר בעל שם טוב

הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה וגו', וברש"י קיפל הקדוש ברוך הוא כל ארץ ישראל תחתיו כו', והוא מדברי רבותינו ז"ל בגמרא (חולין דצ"א ע"ב) שמעתי בשם מורי ביאור הש"ס קיפל וכו' דהיינו שלא יצטרך לנסוע ממקום למקום לברר ניצוצין שלו, כי יבררן במקומו, ודפח"ח:(בן פורת יוסף די"ח ע"ד. וד"כ ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה

בפסוק וידר יעקב נדר לאמר שיהי' נודרין בעת צרה. זה הענין שתיקן ת"ע היינו שע"י הקבלה בלב שנודרין ומשתוקקין לבוא לרווחה כדי לעבוד ה' יהיו נושעים גם בעת צרה: שפת אמת - תרמ"ד

ועיני לאה רכות (כ"ט י"ז), אמר בשם הרה"ק הבית אהרן זי"ע דמה שפעלה לאה ע"י בכי פעלה רחל ע"י שמחה ובלה"ק "מיטן טשאק און מיטן קנאק", והוסיף אדמו"ר זי"ע שרחל אמנו לא ויתרה לגמרי על דרך זה אלא הטמינה את הבכיה לעתיד כמאה"כ (ירמי' ל"א) כה אמר ד' וגו' רחל מבכה על בניה וגו': קדושת מרדכי

ויקץ יעקב וכו' ויירא ויאמר מה נורא כו'. נכתב לשבח ליעקב אע"ה כי איש אחר אם הי' לו חלום כזה עוד הי' מתגאה. ועליו נפל פחד ויראה. וזה סימן שהי' איש אמת וע"י יראה זו זכה לבניו להיות זה מקום בית המקדש כדכתיב בית אלקים כו' ואיתא שהראהו בנוי וחרב כו'. לפי שעיקר קיום ביהמ"ק הי' ע"י יראה זו. ואמר אין זה כי אם בית אלקים כו'. פי' שאמר שאין קיום למקום זה רק ע"י יראת שמים. ולכן לפי מה שיש יראת שמים בבנ"י מתקיים ביהמ"ק. כי עיקר קיום הכל יראת ה' כדכתיב טהורה עומדת לעד. וע"י יראה נפתח פתח בכל מקום כדכתיב וזה שער השמים: ספר שפת אמת - תרל"ד

במדרש תנחומא כי בריחת יעקב הי' כמו גלות למי שהורג נפש בשוגג כי נחשב לו לחטא מה שנדחה עשו על ידו. כי הי' לו לקרב גם אותו. אם כי לנו נאמר מדבר שקר תרחק. אבל ליעקב איש אמת הי' בכחו לקרב הכל להשי"ת ורק כי הי' שפל בעיניו ונחשב לשוגג: ספר שפת אמת

בשם החי' הרי"מ זי"ע, קבעו יו"ט בהלל והודאה, בודאי מביא חיים, שנאמר לא המתים יהללו וגו': ספר שיח שרפי קודש - חנוכה

החי' הריי"מ זי"ע הי' אומר שחנוכה טוב לתשובה, משום שתשובה קדמה לעולם, וזה שהוא בחוץ ומוטבע בעולם קשה לעורר אותו בתשובה, ובעת הארת הנס שהוא גבוה מעל הטבע, יוכל לבוא לתשובה שקדמה לעולם: ספר שיח שרפי קודש

הכנה לחנוכה

מבואר בספה"ק שענין מה שמפטירין בהפטורת שובה ישראל בתוכו, הוא כמו שבת שובה קודם חנוכה כדי לזכות לראות אור הגנוז שבנר חנוכה כמבואר בספה"ק: ממו"ר ר' רפאל גרין זצ"ל

עוד כתב הרב הקדוש הנ"ל {בעל הרוקח}[שם], תקנו ל"ו נרות כנגד האור הראשון ששימש לאדם הראשון ל"ו שעות כמו שאמרו רז"ל בפסיקתא [פר' כ"ג], וכתב עוד שעל אות ט' של וירא אלקים את האור כי טוב [בראשית א' ד'] יש על הט' ד' תגין, להורות ד' פעמים ט' היינו רמז אל ל"ו נרות של חנוכה, עיי"ש עוד בדבריו, והנך רואה ידידי דברי עיר וקדיש שכל דבריו דברי קבלה מפי אליהו ז"ל אמר שהארת המצוה נר חנוכה הוא מהארת אור הגנוז (וממילא תבין כיון שבימי הנס בזמן החשמונאים דלקה המנורה באור שלא כטבע רק בנס, והנה המנורה רמוזה לחכמת התורה הרוצה להחכים ידרים ומנורה בדרום [ב"ב כ"ה ע"ב] א"כ על כרחך האורה באה מן האור הגנוז שנגנז בתורה), וכיון שנקבע לדורות ברוח הקודש הוא מפני שידעו בכל שנה יתגלה האור ההוא, עיין עוד בסימן י"ב: ספר בני יששכר - מאמרי חדשי כסלו טבת - מאמר ב' אות ח'

[**הגהה** - ומזה תתבונן גודל האיסור והפגם הנעשה בנפש מי שעוסק ח"ו בשחוק הקרט"ן (בגימ' שט"ן) אשר המציאה הקליפה בימי שליטת היונים ל"ו קלפים זה לעומת זה שרצו לבטל על ידי זה התורה הנתונה בידינו בל"ו מסכתות מפורשת, ורצו להגביר חכמות החיצוניות, לא כאל"ה חלק יעקב, ל'יהודים ה'יתה א'ורה זו תורה [מגילה ט' ע"ב], ואתה דע לך: ספר בני יששכר - מאמרי חדשי כסלו טבת - מאמר ב' אות י"ב

לזעי"צ מרן ראש הישיבה ר' אהרן ב"ר שניאור זלמן זצוק"ל קאטלער
ר"י בית מדרש גבוה לייקווד וישיבת קלעצק - נלב"ע ב' כסלו תשכ"ג זיעוכי"א

לזעי"צ מורינו המשגיח ר' נתן מאיר ב"ר משה יו"ט זצוק"ל וואכטפויגל
משגיח בית מדרש גבוה לייקווד - נלב"ע ב' כסלו תשנ"ט זיעוכי"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וישלח יעקב מלאכים לפניו. ר"ת וימ"ל. ר"ל שיעקב אבינו ע"ה מל וחתך את ערלת לבב אחיו. והנה וימל הוא גימטריא אלקי"ם שהוא בחי' דינין והוצרך להמתיקו וכן עשה והמתיקן בהר"ת של אל עשו אחיו גימטריא שם הק' ע"ב. מקור החסד והרחמים: **ועפ"ז** י"ל הפסוק ויאמר מי אלה לך כי היה גדול מאוד מסטרא דיליה. ושאל אותו מי אלה. היינו שאתה רוצה לקשר ולייחד אלו השני שמות מ"י אל"ה. ולעשות מהם הצירוף אלהים כמבואר בזוה"ק פרשת בראשית. ולזה השיבו יעאע"ה לא כמו שאתה סובר כי הצירוף אלהי"ם נעשה כבר. רק שאני ממתיקו ועושה אותו חנו"ן. וזהו הילדים אשר חנ"ן אלקי"ם את עבדך והבן: ספר אוהב ישראל

קטנתי מכל האמת כו' בשם הרבי מלובלין ע"ה כי גם מה שאני קטן בעצמי הוא ג"כ מכל האמת וחסדים אשר עשית עמדי. וי"ל עוד גם לפי' קטנתי כפשוטו שאף שהרגיש יראה בעצמו שהי' במקום סכנה. אעפ"כ נתחזק באמונתו ואמר שיודע שגם הירידה הוא לטובה והוא מכל החסדים והאמת שעשה עמו הבורא. והראי' כי במקלי עברתי כו'. וכיון שעשה עמו הקב"ה אות לטובה. א"כ הירידה אינו ח"ו לחלוטין. כי הפוכי מטרתא ל"ל. ולכן הוא בטוח בו ית' שהוא לטובה כנ"ל: שפת אמת

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך. החסד הכי גדול הוא, שעשית אותי לעבדך: הס"ק מסלאנים - תורת אבות

כי במקלי עברתי את הירדן. היינו במקול"י כמו שנאמר הקול קול יעקב היינו תפלה: בית אהרן

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום וגו' (ל"ב ג'). יש לפרש הפסוק על דרך המוסר, הנה יעקב ועשו מרמזים לבחי' יצר הטוב ויצר הרע שיש באדם, ושרו של עשו הוא המקור של היצר הרע, היינו הבחינה שממנה מקבל היצר הרע תוספת כח ועוז, והוא בחינת גסות הרוח, ובחינה זו בא על ידי מותרות, היינו שמתנהג האדם בבחי' מותרות האכילה ושאר תענוגים, ועי"ז נתרומם לבו של אדם, כמאמר הכתוב (דברים ח' י"ב) פן תאכל ושבעת ורם לבבך ושכחת כו' פירוש שעל ידי בחינת שביעה ביותר בא לבחינת שכחה בה' ולבחינת גסות הרוח, ובזה נתוסף כח ועוז להיצר הרע. אבל צדיק אוכל לשובע נפשו בלבד, בבחינת הסתפקות בבחי' מועט:
וזהו מרומז בפסוק, כדאיתא בספרים הקדושים (ע' נחל אשכול להחיד"א עה"פ) לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו (קהלת י' ב'), פירוש, החכם מתנהג באותיות שהמה לימין של אותיות ל"ב, היינו אותיות א"כ, שמרמז לבחינת מועט, כמאמר חז"ל (ירושלמי ברכות פ"ט ה"ה) אכין ורקין מיעוטין הם. והכסיל מתנהג באותיות שהמה לשמאל של אותיות ל"ב, היינו אותיות ג"ם בחינת רבוי ומותרות כמאמר חז"ל (שם) אתין וגמין רבויין, כדאיתא בסה"ק:
ולזה רמזו רז"ל (חולין פ"ט.) על פסוק (דברים ז' ז') כי אתם המעט מכל העמים, שאתם ממעטין עצמיכם לפני, פירוש שאתם מתנהגים לפני בבחינת מיעוט בחינת הסתפקות כנ"ל, כדי שלא יהיה מקום לכחו של עשו הוא היצר הרע:
וזהו שנאמר אצל יעקב (בראשית ל"ב כ"ד) ויאבק איש עמו, ודרשו רז"ל (בר"ר ע"ז ג') שהיה שרו של עשו כו', ונקרא אי"ש לשון י"ש, היינו בחינת גסות וישו"ת (היפך בחי' בט"ול וא"ין), פירוש שהיצר הרע רצה להכניס ביעקב בחי' ישות וגסות הרוח, שיאמר בלבבו איך שהוא צדיק גדול ועובד ה' כו'. אבל יעקב נלחם ונתאבק עמו, על ידי שהסתכל בבחינת עבודת המלאכים, שהוא בבחי' פנים אל פנים ביראה גדולה, כמבואר לעיל, ועי"ז ותנצל נפשי (בראשית ל"ב ל') כנ"ל: וכו':
ספר בת עין

כי במקלי. מכאן שחייב אדם שיזכור ימי הרעה בזמן השלוה כדי שיתבונן ביתרונו ויודה להקב"ה על זאת. וכן אמר שלמה ע"ה (קהלת ז') ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה. פירוש ביום טובה ראה ביום רעה: רבינו בחיי

הצילני נא מיד אחי מיד עשו דעשו הוא הס"א הוא מלאך המות הוא היצה"ר ובקשת יעקב היה הצילני נא שלא יהיה עשו אחי וזהו מיד אחי מיד עשו שלא יתגלגל שהיצר הרע יהי' אחי שפעמים ח"ו היצה"ר מסית לעבירה ולעין אדם מראה מצוה ועל דרך זה מתקרב לאדם ללכדו במהרה לעשות עבירה: קדושת לוי

הצילני נא מיד אחי. בוודאי הי' מחשבתו אז להתפלל גם עלינו ותפילתו היתה נצחיות: זרע קודש

ואתה אמרת היטיב איטיב עמך - ואתה אמרת היטיב דו זאלסט נאר זאגין אז דאס איז גוט, איטיב עמך וועט טאקי אזוי זיין: דברי אהרן {וגם אני שמעתי מפ"ק של הרה"צ ר' זלמן בריזל זצ"ל שאמר כן מצדיקי קארלין זי"ע - המו"ל}

ואתה אמרת היטב כו'. שאין לאדם לבקש על פי שכלו רק להיות נגמר רצון הקב"ה שהוא הטוב באמת: שפת אמת - תרל"ג

כי יפגשך עשיו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך. שמעתי בשם החי' הרי"מ זצ"ל שאמר בזה"ל עשיו שטעלט זיך באלד בא דיא אלף. שבפסוק זה מרומז ג' דברים שאמר עקביא בן מהללאל (אבות פ"ג) הסתכל בשלשה דברים דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, וצריך הבחנה גדולה למי

על התורה ועל העבודה

שמסתכל בג' דברים הנ"ל שלא יהי' מבחי' עשיו ח"ו. כי גם עשיו יוכל לשאול ג' דברים הנ"ל להביא עצבות לאדם. והבן כי עמוק הוא: שיח שרפי קודש

ויותר יעקב לבדו. וברש"י שכח פכים קטנים. בשם האריז"ל יעקב שכח פכים קטנים וחזר עליהם, שנצרך לידע שכל דבר שנתנו לו מן השמים יש לו שייכות לזה, ונצרך להיות נזהר שלא יקלקל ויאבד אותו הדבר, והי' מסיים החי' הרי"מ זצ"ל זצללה"ה, ומכש"כ שנצרך להיות נזהר במעלות הדבוקים באדם שלא יקלקל ויאבד: שיח שרפי קודש

בפסוק ויאבק כו' עד עלות השחר אמחז"ל שהעלו אבק עד כסה"כ. הרמז הוא כי מאחר שצורתו של יעקב חקוקה בכסה"כ. א"כ כח מלחמת הסט"א עד שם כמ"ש יד על כס שאין הכסא שלם עד שימחה שם עמלק. וכי שייך פגם ח"ו בכסא כבודו ית"ש. רק הפי' שא"י להיות גילוי כבודו ית' בעולם כל זמן שעמלק נמצא. וכמו כן התפשטות כחו של יעקב וגילוי צורתו א"י להיות בשלימות. על כן לא יאכלו בני ישראל כו'. כי נגע כו'. ובו עצמו כתיב ויזרח לו השמש. ז"ש במדרש ויותר לבדו כמו ונשגב שא"י להגלות עד לעתיד. ודו"ק: שפת אמת

על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה. א"ת ר"ת תשעה אב רמז שלא יאכלו בני ישראל בתשעה באב. והוא צולע על ירכו רמז לגלות. ויזרח לו השמש גו'. פי' רש"י לרפאותו מהרה לזרוח בשבילו פי' תיכף היה רפואה ליעקב בהתנוצצות השמש קודם

סיפורי צדיקים

הרה"ק רמ"מ מרימנוב זצ"ל שבת פעם בלעמבערג, בעש"ק אחר חצות היום שלח את שמשו לראות אם האנשים מוכנים כבר לקבל פני שבת, השמש חזר ומענהו בפיו אין שום היכר ברחוב, הכל אצים ורצים וטרודים בעסקיהם, ככה חזר ונשנה הדבר כמה פעמים, אך לפסע בעיתותי ערב עם כניסת השבת הוגפו הדלתות ותריסי החנויות והכל אצו רצו לקבל פני שבת, ויען ויאמר למשמשו, כביאת השבת בלעמבערג כן תהיה ביאת המשיח, העם יהיו טרודים ומבוהלים בפרנסתם בלתי מוכנים לקבל פני המשיח, אך פתאום יבוא המשיח, וכל אחד ישליך אלילי כספו בשמעו הנה משיח בא, וזה מאחז"ל שלשה באים בהיסח הדעת משיח וכו': ילקוט מנחם

הנה גביר אחד עצום בא לקחת שלום מאת המגיד [ממעזריטש] זי"ע ושאל אותו המגיד מה הוא אוכל בכל יום ויום, השיב לו הגביר שהוא נוהג כמו עני דהיינו שהוא אוכל פת במלח וכעס עליו המגיד ז"ל על מה שאינו אוכל בכל יום בשר ואינו שותה מי דבש כמו כל הגבירים, ולא עזב את הגביר עד שהבטיח לו שיאכל בכל יום בשר וישתה מי דבש. לאחר שהלך הגביר מהמגיד זצ"ל שאלו החסידים את המגיד על מה ציוה להגביר שיאכל בכל יום דווקא בשר וישתה מי דבש, והשיב להם שאם יאכל הגביר בכל יום בשר וישתה מי דבש, ידע עכ"פ שעני צריך לאכול פת במלח, אבל אם הגביר יאכל בכל יום פת במלח יאמר שעני צריך לאכול אבנים: ספרן של צדיקים

עת צאתה רמז שקודם שיבא הגואל ב"ב יתרפאו כל נפשות ישראל בב"א: ספר אוהב ישראל

שלא לאכל גיד הנשה – וישלח יעקב יש בה מצות לא תעשה אחת, והיא אזהרת גיד הנשה, שנאמר: (בראשית ל"ג ל"ב) על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה. והאי לא יאכלו לא נאמר דרך ספור,כלומר מפני שאירע דבר זה באב, נמנעים הבנים מלאכל אותו הגיד, אלא אזהרת השם יתברך שלא יאכלוהו. משרשי מצוה זו, כדי שתהי' רמז לישראל, שאף על פי שיסבלו צרות רבות בגלות מיד העמים ומיד בני עשו, יהיו בטוחים שלא יאבדו, אלא לעולם יעמד זרעם ושמם, ויבא להם גואל ויגאלם מיד צר. ובזרכם תמיד ענין זה על ידי המצות שתהיה לזכרון, יעמדו באמנתם וצדקתם לעולם. ורמז זה הוא לפי שאותו מלאך שנלחם עם יעקב אבינו, שבא בקבלה (בר"ר ע"ח) שהיה שרו של עשו, רצה לעקרו ליעקב מן העולם הוא וזרעו ולא יכול לו, (שם ל"ב כ"ו) וצערו בנגיעת הירך. וכן זרע עשו מצער לזרע יעקב, ולבסוף תהיה להם תשועה מהם. וכמו שמצינו (שם שם ל"ב) באב שזרחה לו השמש לרפאתו ונושע מן הצער, כן יזרח לו השמש של משיח ורפאנו מצערנו ויגאלנו במהרה בימינו, אמן. וכו': ספר החינוך

ויבא יעקב שלם כו'. אחר שעבר כל הצער הקודם נקרא שלם כענין שבע יפול צדיק וקם על ידי הנפילות דוקא. וכ"כ בזוה"ק על פסוק רבות רעות צדיק שמזה גופא מתברר צדקתו מכח אל הפועל. ומכולם יצילנו ה' לשון הפרשה כמו ויצל ה' את מקנה אביכם כו' שמכל רעות הצדיק ניתוסף לו שלימות: שפת אמת

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ברוך ממעזיבוז ב"ר יחיאל מיכל ח"י כסלו תקע"ב
הרה"ק ר' דוב בער ב"ר אברהם – המגיד ממעזריטש י"ט כסלו תקל"ג
זיעועכי"א

לע"נ זקני ר' משה חיים ב"ר יעקב זצ"ל פאללאק
נלב"ע י"ד כסלו תש"ך - תנצב"ה
ת"ח וי"ש גדול, מהראשונים להדפיס ספרי קודש בארה"ב
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com

וישב יעקב - עשו הלך אל ארץ מפני יעקב אחיו אבל יעקב ישב אצל אביו בארץ מגוריו כי לו משפט הבכורה: רשב"ם

ויקנאו בו אחיו. בחשבם שבשביל מעלתו אצל אביו רם לבבו לספר כאלו על פני אביו: **ואביו שמר**. שחשב שיהיה החלום אמתי והיה מתאוה ומצפה שיתקיים כאמרם ז"ל (סנהדרין פרק חלק) בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו: ספורנו

יש לרמוז כשבא לבקש אותו ית"ש בתפלה ואומר לשם יחוד כו' בשם כל ישראל, על ידי זה תפלתו נשמעת, הגם שאינו צדיק כ"כ לילך בדרך התורה תמיד, נחשב לו כאילו קיים, וזהו שנאמר [את אחי, כשאני מדבק את עצמי עם אחינו בני ישראל, אז על ידי זה אנכי מבקש, יכול אני להתפלל ויקובל תפלתי, הגם שאין אני הולך ח"ו בדת התורה כראוי, וזהו שנאמר] וימצאם בדתן, בדת של תורה: ספר זרע קודש

אילו הי' ראובן יודע כו'. פי' שהאבות כל מעשיהם הי' תורה. לאשר בכל פעולתם השתתפו כח תולדותיהם ושיזכו זרעם אחריהם. וז"ש יצוה בניו כו'. פי' שיחבר מעשיו לתולדותיו כנ"ל. לכן נקראו אבות כדאיתא אין אבות אלא שלשה. ולכן זכו שמעשיהם כתובים בתורה. ובני ישראל הוגים ומבינים ומיישרין דרכם ע"י לימוד מעשיהם בתורה כנ"ל. ואם הי' ראובן יודע שמעשיו יהיו לימוד לדורות. הי' זה סיוע לחזק עצמו. ועל כתפיו הי' מוליכו כו'. לכן צריך כל אדם ליישב עצמו איך כל מעשיו נוגעי' לזרעו אחריו לדורות: שפת אמת - תרל"ד

הכנה לחנוכה

בחנוכה שאלו אותו [הרה"ק הבית אהרן] מה טעם הוא מתקן הפתילות ומכין את המנורה לעת ערב לפני ההדלקה ולא קודם – כדי למהר ההדלקה, וענה: ההכנה למצוה היא כמו עצם המצוה, ובמילא אין חילוק בין ההדלקה להכנה: ברכת אהרן

בשם הרה"ק החי' הרי"מ זצללה"ה מגור, על מה שכתוב באו"ח הל' חנוכה סעודת חנוכה רשות. אמר, שחז"ל הניחו לנו לסעודה זו רשות. כדי שאנחנו נעשה סעודת מצוה. ובשם הרה"ק הרר"י זצללה"ה מוואורקי שמעתי מה שכתוב שם אם אומרים שירות ותשבחות הוא סעודת מצוה, הפי' הוא, אם מסעודת מריעים נצמח שירות ותשבחות להשי"ת הוי סעודת מצוה. והבן: ספר שיח שרפי קודש

בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע לתרץ הקושיא, מפני מה בחנוכה קבעו בהלל ובהודאה ובפורים משתה ושמחה, משום שבפורים הי' גזירה על הריגות נפשות. ובזה הם כולם שוין כקטן כגדול, ומשתה ושמחה. הוא ג"כ שמחה דבר השוה לכל נפש. ובחנוכה הי' להעביר על דעתן ח"ו ולא הי' כולם מרגישין בשוה. רק לפי ערך דעתו של כל אר"א הגדול לפי גדלו. והקטן לפי קטנו. לכן קבעו ג"כ בהלל ובהודאה לפי דעת של כל אר"א מישראל כי מי שיש בו דעת יותר מהלל ומשבח יותר להשי"ת. והבן: ספר שיח שרפי קודש

פ"א אמר החי' הרי"מ זי"ע על שמן של נ"ח ששמן מרומז על החכמה, ודי לחכימא ברמיזא: ספר שיח שרפי קודש - חנוכה

כי כסתה פניה, ודרשו רבותינו ז"ל (בסוטה ד"י ע"ב) שכסתה פניה בבית חמיה שהיתה צנועה ע"ש ברש"י, וכשהיה הבעל שם טוב בסטמבול ראה יונגע לייט שהיה להם נשמת תנאים ואמר שזה מגודל צניעות הנשים:(מדרש פינחס החדש את כ"ח): ספר בעל שם טוב על התורה

וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדולמי. שמעתי בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זצ"ל כי כל אדם צריך להיות לו חבר ואוהב נאמן שיוכל לספר לו את כל נקודות לבבו אפי' בגנות מעשיו כמו שהי' ליהודה חירה רעהו והי' משלח על ידו את גדי העזים ליד תמר, והבן: ספר שיח שרפי קודש

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח. על דרך הידוע איך מקיים בכל דרכיך דעהו דרך משל כשבא לו איזה תענוג מדבר ישים אל לבו אל מקור ושורש כל התענוגים שמשם נמשך כל התענוגים והיינו מן עילת העילות המחיה את כולם ונותן חיות בכל הדברים ומשם בא לו התענוג ההוא וכשמשים זה אל לבו ומאמין בו באמונה שלימה אזי בטלים ממנו כל התענוגים הגשמיים, וזהו שמרמז ויהי ה' את יוסף היינו שתמיד היה רואה ה' לנגד עיניו והיה מדבק עצמו בכל דבר לפנימיות ושורש כל השרשים וזהו ויהי איש מצליח כמו (שמואל - ב' י"ט, י"ח) וצלחו הירדן היינו שכל הדברים ותענוגים הגשמיים בקע אותו ונמצא שורשו ופנימיותו שמחיה את כולם וממנו נמשך כל התענוגים כנ"ל והבן: ספר דגל מחנה אפרים

על התורה ועל העבודה

ויבא הביתה לעשות מלאכתו, ואמרו רבותינו ז"ל (סוטה דל"ו ע"ב) שראה דיוקנו של אביו, פי' לפי שידוע שאשת פוטיפר היתה מתפארת לפניו עד מאוד וכו' כדאיתא במדרש (תנחומא פ' וישב סי' ה') [כלים שלבשה בשחרית לא לבשה אותם בחצי היום ובחצי היום לא לבשה בין הערבים] בגדים שלבשה בצפרא לא לבשה ברמשא, כדי לפתותו, ויוסף הצדיק לא היה חפץ בהתפארות זו, אבל היה חפץ והתלהב מהתפארות זו לתפארת העליון, שהוא דיוקנו של אביו, תפארת ישראל, וזהו וינס ויצא החוצה, שנס מתפארת זו הגשמיית להתלהב לנוס החוצה לעולם הזה, והתדבק בתפארת העליון:(אור תורה פ' ויצא ד"ה ורחל באה): ספר בעל שם טוב עה"ת

באשר ה' אתו. ע"כ לא אירע שום מחסור בעניניו. ועוד ראה כי. ואשר הוא וגו'. ראה שמצליח יותר מדרך הטבע. וניכר שצדיק הוא וה' מצליחו עבור זה: העמק דבר

בזוהר כתב על פסוק ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו דמיותר וישכחהו. ומפרש שע"י שנעשה פגם בזכרון שאמר יוסף לשר המשקים שיזכרנו. לכן הביא את יוסף לשכחה והי' ירידה למדריגת יוסף ע"ש. ובכעין זה ממש נתקיים בנס דחנוכה להיפוך ע"י שכ' להשכיחם תורתך לכן נתוסף עוד זכרון לבנ"י ע"י שרצו להשכיחנו כן שמעתי ממו"ז ז"ל כי ימי חנוכה נותנין זכרון. ונ"ל שלזה רמזו חכמים בחידותם מזוזה מימין ונר חנוכה משמאל ובעה"ב מצויץ באמצע. כי מצות אלו מביאין זכרון. שמזוזה בפתח לזכור מלכותו ית'. ובציצית כתיב למען תזכרו. ושכחה אותיות חשכה וזכירה הוא אור. ורמז וראיתם וזכרתם. לכן גם הסתכלות בנר חנוכה מביא זכירה כמו הסתכלות בציצית כנ"ל: שפת אמת - שנת תר"מ

וכעין זה שמעתי מאת כ"ק אאמו"ר הה"צ זצ"ל, שסיפר מאת זקנו הה"צ ר' אורי'לי מטיטיוב זצ"ל, שבעת היותו בעיר אחת, היה רח"ל עני גדול ומדוכא, ושום איש לא שם על לב, מהיכן ירק זה חי, ואף כי ראו שהוא יושב ולומד ומתפלל כל היום לרבות הלילות, והוא נכד הבעש"ט הקדוש זצ"ל. פעם הציקו מאד הלחץ, והוא ישב בבית התפלה תחת התנור, ואחר התפילה פנה אל הבעלי בתים משם, היתכן כזאת אצל בני ישראל שלא ישגיחו על איש עני, ונעשה רעש גדול ביניהם ועשו ביניהם הספקה למענו, וכאשר הלכו משם והוא נשאר לבדו בבית המדרש, התחרט מאד על זה, כי שם באדם מבטחו, והלך אל המזוזה ואמר, רבונו של עולם הריני נשבע שאיני זז מכאן עד שישכחו הבע"ב את כל הדברים שהיו בינינו, וכן היה, כי שמע ד' תפילתו וכולם שכחו. **וזהו** שנאמר אצל יוסף "וישכחהו", הוא התפלל ששר המשקים ישכח, "וישכחהו", עשה לו, בתפלתו, שישכח כל בקשתו ממנו: גנזי ישראל

א. בקשתנו ממכם שתקבלו עליכם לקיים שלשה דברים אלו. **א**. ללמוד בהתמדה **ב**. להתפלל בחיות. **ג**. להתנהג בדרך הישר ולזה ניתוסף ממילא אהבת חברים: **יח. בשם** אדמו"ר הזקן {הבית אהרן} אמר - זייט מענטשין וועט איהר זיין חסידים: ספר הנהגות צדיקים - אזהרות הקודש מרבי יוחנן מסטאלין

הקשה האדמו"ר מסאכטשוב זצ"ל מה שאנו עושים זכר למנורה הלא המנורה היה בפנים בבית המקדש ואנו עושים בחוץ הוא על שהמנורה השפיע ונתנה אורה לחוץ ועל זה האור שנשפע לחוץ אנו עושים זכר, הנר מורה על השגחה שהאדם יהיה משגיח על עצמו ויפשפש במעשיו והנה החומר אינו רואה חסרונותיו כי דרך איש ישר בעיניו רק הנשמה שהוא חלק אלקי ממעל הוא משגיח על חסרונות הגוף ואם הנשמה משגחת על הגוף גם הוא מושגח ממעל כי הוא חלק ממעל ויש חיבור ביניהם וזה הפירוש הוא בזכרי' ד' שבעה אלה, יורה על שבעה קני המנורה, עיני ד' המה משוטטים בארץ הכוונה שהמנורה יורה אם האדם משגיח על עצמו מושגח גם כן ממעל כמדתו: ספר שיח שרפי קודש

...וכן בימים שאין אומרים תחנון מותר להתפלל שחרית אם אחר יאמר הלל אבל מוסף לא יתפלל **(יא)** והח"א כתב כמדומה שהגר"א לא היה מניח להתפלל אפילו שחרית בר"ח אכן בדליכא אחר לכו"ע מותר להתפלל אפילו מוסף: משנה ברורה סימן תקפ"א

(יא) וחנוכה לא יתפלל לילה הראשונה משום שאומרים שהחיינו על נרות חנוכה ולזה צריך שמחה יתירה ואפשר אם אחר ידליק מותר הוא להתפלל [פמ"ג]: שער הציון סימן תקפ"א

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address: 714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ברוך ממעזיבוז ב"ר יחיאל מיכל ח"י כסלו תקע"ב
הרה"ק ר' דוב בער ב"ר אברהם – המגיד ממעזריטש י"ט כסלו תקל"ג
הרה"ק ר' יוחנן ב"ר ישראל מסטאלין קארלין כ"א כסלו תשט"ז
זיעועכי"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

ויהי מקץ שנתים ימים, קץ שם לחשך (איוב כ"ח) זמן נתן לעולם כמה שנים יעשה באפילה ומאי טעם קץ שם לחושך שכל זמן שיצר הרע בעולם אופל וצלמות בעולם דכתיב (שם) אבן אופל וצלמות נעקר יצר הרע מן העולם אין אופל וצלמות בעולם דבר אחר קץ שם לחשך זמן נתן ליוסף כמה שנים יעשה באפילה בבית האסורים כיון שהגיע הקץ חלם פרעה חלום: מדרש רבה

ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה וגו' פירש רש"י הנשכח כדין אם נלך ונבקשנו הנמצא כמהו, ומה בעי' רש"י בזה, ושמעתי פירושו בשם מורי, כי להבין מעלת ומדרגת צדיק או חכם צריך הוא בעצמו להיות במדרגה זו להיות מבין מעלת ומדרגת חכם ונבון, ומאחר שאף אם נלך ונבקשנו לאותו איש חכם ונבון שיעמוד על מדרגתך שאתה איש חכם ונבון, לא נמצא, כי אין נבון וחכם כמוך יא) אם כן אין מי שיעמוד על מדרגת חכמתך וכו' ודפח"ח:(תוי"י פפ' בא דמ"ט ע"א): ספר בעל שם טוב עה"ת

ויאמר כו' כספכם בא אלי. וקשה איך נכתב בתורה דבר שאינו שהרי לא בא הכסף שלהם אליו. ונראה דהנה ידוע שיוסף ליקט כל הכסף כמו שאמר הכתוב וילקט יוסף את כל הכסף כו' וכוונתו היה ללקטם בשביל ישראל כדאיתא בגמרא שלשה אוצרות הן. וכך אמר להם עבד יוסף כספכם בא אלי רוצה לומר הלא כל הכסף הבא אלי מכל העולם הוא כספכם הכל בשבילכם ואם כן למה לי הכסף שלכם רק שאמר להם בדרך חכמה שהם לא יבינו כוונתו וק"ל: ספר נועם אלימלך

שבת חנוכה

בזמירות דשבת וצפיר העזים הגדיל כו' ע"י כהניו מגר מתקוממיו. כי היונים היו עזי פנים ביותר ופרצו פרצות בהיכל והשי"ת נקם נקמת היכלו. ולכן הי' מפלתם ע"י הכהנים עובדי המקדש. וכהני שלוחי דרחמנא נינהו. ויתכן שעל שם זה נק' חנוכה שהוא פתח וחינוך על מפלת מלכות הרשעה שהוסיפו להחריב לגמרי את ביהמ"ק כמ"ש ערו ערו עד היסוד בה ויתגדל הנקמה שכביכול הקב"ה בעצמו ינקום מהם כדמסיים בבואו מאדום חמוץ בגדים כו': שפת אמת - תרנ"א

פתילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהם בשבת, מדליקין בהם בחנוכה בין בחול בין בשבת (שבת, כ"א:). בשם רבוה"ק זי"ע: שמן מרמז על הנשמה ופתילה על הגוף, אפי' הנשמות והגופים שאינם מסוגלים לקבל אור שבת, מאיר אור החנוכה גם בהם, כי אור חנוכה מגיע אפי' למטה מעשרה (ע"פ הגמרא, שם) אלא שצריך לעשות לזה אתערותא דלתתא, ואם אדם פותח אפי' כחודו של מחט פותחין לו פתח כפתחו של אולם (ע"פ מדרש שהש"ר, פ' ה'). ומטעם זה אם הדליק וכבתה אין זקוק לה (שבת, כ"א:), כי מן השמים יעזרוהו: דברי שמואל

הס"ק הר"מ מלעכאוויטש ז"ל אמר: מחז"ל (שבת כ"א:) פתילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת מדליקין בהן בחנוכה בין בחול בין בשבת. מא' זה מורה על הבחי' הנמוכות ביותר, שיש להם עלי' בחנוכה. עוד בפעם אחד היתה זו חתונה גדולה שהתחילה בט"ו באב ונמשכה עד עתה: תורת אבות

מקורו של ניגון

כשמת ניקולאי, שליט העריץ של רוסיה, שלח מרן אדמו"ר הזקן [הבית אהרן] זיע"א כמה מאנשיו להשתתף בהלווייתו, וכה אמר להם: "כתיב 'באבוד רשעים רינה' וועלין זיי דאך ארויס געבין א נאייעם ניגון, על כן תראו לקלוט הניגון". כשחזרו מהלוויית הרשע, ושרו זאת לפני רבינו נענה ואמר: "דאס וועט זיין גוט אויף ארוממך". והוא הניגון הידוע "ארוממך" המושר עד היום בחצרות קדשינו בחנוכה: נתיבי המאורות - מטה אהרן - פינסק קארלין

נר ד' נשמת אדם [משלי כ' כ"ז]. תיבות הוי"ה נשמ"ת אד"ם עולה מתתיה"ו, והס"ת של הפסוק עולה דר"ד מל"ך ישרא"ל, כי נר חנוכה [הוא] הכנה על אורו של משיח: ספר אמרי נועם

מדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. כי כל אדם יש לו שלהבת וחמימות בלב. וצריך להדליק במצות, עד שתהא שלהבת עולה מלב למוח לשם ה': בית אהרן

כי קל מל"ך רופ"א נאמ"ן גימטריא להדלי"ק נ"ר חנוכ"ה. כי חנוכה הוא זמן המשכות הרפואה: ספר אמרי נועם

כתיב פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה קה, ההודות לה' המה השערים לזה השער לה'. חנוכה נקרא הוד נקבע להודות ולהלל וצריך להודות על כל יום של חנוכה ועל כל אמירת הלל של חנוכה. הגם שצריך להודות לה' על כל שעה ורגע. רק שימי חנוכה אלו הימים נקבעו לכך: בית אהרן

על התורה ועל העבודה

אאזמו"ר זצוקללה"ה אמר בשם הרה"ק רבי שלום זצוקללה"ה מפראהבישץ, שעד חנוכה היא בחינת והארץ היתה תהו וכו', ומחנוכה ואילך מתחיל הבחינה של ויאמר אלקים יהי אור: אמרי אמת - אורזיטשוב, פ' בראשית (עמ' ח'): ספר חסד לאברהם - ליקוטים - חנוכה

דבר פלא בנס דחנוכה שהיה כדי שיוכלו לקיים מצות מנורה והלא לא לאורה צריך רק לעשות רצונו. וכיון שאין להם פטורים. וזה חיבה יתירה שהקב"ה חפץ להיות הארת נרות המנורה ע"י הדלקתינו. ונשאר ג"כ לדורות שיש סיוע בימים הללו לבני ישראל לעשות רצונו ית' יותר מן הסדר וההנהגה בכל השנה. בדרך נס ופלא: שפת אמת - לחנוכה - תרל"ב

סיפר הרב"צ אסטראוועער ז"ל ששמע מהגה"ק בעל החי' הרי"ם זצ"ל שאמר ע"ד הגמ' בסוגיא דכבתה (שבת כ"ג) מקשה "והיכן צונו" וכו' ולכאורה צ"ל דלמה לא מקשה הגמ' כן על שאר מצות דרבנן כמו מקרא מגילה בפורים, ונטילת ידים, רק הענין הוא דכל מצוות דרבנן המה גדר וסייג לדאורייתא כמו פורים למחיית עמלק, ונט"י לטהרה, ועי"כ יש להם שפיר סמך מן התורה אולם חנוכה אין לו שום סמך ועיקר מן התורה, לכן מקשה היכן צונו, וסיים הגה"ק זי"ע בחיבה רבה, על מצות חנוכה בזה"ל ס'איז טאקי כי טובים דודך מיין עכלה"ק [הג"ה, דכן דרשו רז"ל במס' ע"ז דף ל"ה פסוק הזה על דברי ותקוני דרבנן עיי"ש, ע"כ הג"ה]: ספר שיח שרפי קודש

מאי חנוכה - דתנו רבנן

(א) בבית שני כשמלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצות ופשטו ידם בממונם ובבנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריחם עליהם אלקי אבותינו והושיעם מידם והצילם וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני:

(ב) וכשגברו ישראל על אויביהם ואבדום בחמשה ועשרים בחדש כסלו היה ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור במקדש אלא פך אחד ולא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד והדליקו ממנו נרות המערכה שמונה ימים עד שכתשו זיתים והוציאו שמן טהור:

(ג) ומפני זה התקינו חכמים שבאותו הדור שיהיו שמונת הימים האלו שתחלתן מליל חמשה ועשרים בכסלו ימי שמחה והלל ומדליקין בהן הנרות בערב על פתחי הבתים בכל לילה ולילה משמונת הלילות להראות ולגלות הנס וימים אלו הן הנקראין חנוכה והן אסורין בהספד ותענית כימי הפורים והדלקת הנרות בהן מצוה מדברי סופרים כקריאת המגילה: רמב"ם יד החזקה - הלכות חנוכה פרק ג'

סיפר הרב"צ אסטראוועער ז"ל ששמע מהחי' הרי"ם זצוקללה"ה שאמר לבאר הגמ' (שבת כ"א) "לשנה אחרת" כו' והקשה למה לא קבעו מיד, ותירץ דהנה בכל מועדים וחגים נתעורר הענין הנס שהי' בחגים האלה לפנים, כמו בפסח נתעורר תמיד ענין יצ"מ וכן כולם, וכאן לא רצו לקובעו בתחילה לדורות כי שמא לא יתעורר ענין הנס הזה תמיד על כל שנה ושנה, רק בשנה האחרת שראו שנתעורר שוב ענין הנס הזה ע"כ קבעו נס לדורות: ספר שיח שרפי קודש

אחר הדלקת נר חנוכה אמר כשמגיעים לימים קדושים האלו צריכים לשמוח מאד: שהחיינו וקיימנו, וצריך להודות להשי"ת פשוט עבור החיים שיקר מאוד אצל כל אדם. בית אהרן מ' טו"ג

מנהג היה אצל הרה"ק רבי שלום זצ"ל לשתות בשלחן הטהור בזאת חנוכה מי דבש (מעד) עם שמן זית מצלוחית השמן שעמדה על השלחן, שמזגו לכל אחד ממנה בכוס שלפניו. ואמר [הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא], זאת באמת הכוונה של זאת חנוכה, שמן זית עם מי דבש: אמת ליעקב, זאת חנוכה תרכ"ח: ספר חסד לאברהם - ליקוטים - חנוכה

וכמו שאנו אומרים. בימים ההם ובזמן הזה. כי כל הדברים וכל היחודים נעשים בזמן הזה גם כן על ידי עשיות המצות שאנו עושים: בית אהרן - דף מ"ג טו"ב

אַ פרייליכין, ליכטיגין חנוכה און שבת קודש!

גליון זה הוקדש להודות להשם יתברך על הניסים שנעשו בימים ההם ובזמן הזה
ע"י משפחה הרוצה בעילום שם
יה"ר שזכות התורה יעמוד להם לכל מילי דמיטב ברו"ג עד כי יבא שילה בב"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל שישי 8:30pm
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ויגש אליו יהודה (מ"ד י"ח): ויש לדקדק דהוי ליה למימר 'ויגש יהודה אליו':

ויש לפרש על דרך זה, דהנה ידוע שחסד מתגלה בפומא דאמה (זוהר ג' קמ"ב.). ואם האדם זוכה להסיר חמשת הערלות דחשיב במדרש (תנחומא פ' לך טז), אזי זוכה להמשיך החמשה חסדים. וכל חסד נקרא טוב, על דרך הכתוב (תהלים כ"ג ו') אך טוב וחסד, וחמשה פעמים טוב בגימטריא מילה, מדת יסוד (לקו"ת סוד הגביע) וגימטריא פה, בחינת מלכות, על דרך אמרם ז"ל (תקו"ז י"ז.) מלכות פה. וזו היא בחינת יחוד השלם, בחינת יחוד יסוד ומלכות באחדות השלם בלי מסך המבדיל:

בבחינת מאמרם ז"ל (ברכות ו' ע"ב) כל הקובע מקום לתפלתו אלקי אברהם בעזרו, שהוא רומז ליחוד יסוד ומלכות בלי מסך המבדיל, כי מקום בגימטריא מוסף, ומוסף הם אותיות יוסף כשתחליף אות מ' באות י' בא"ת ב"ש כנודע (עי' לקו"ת פ' יתרו ד"ה זכור), וזהו הקובע דייקא, היינו בלי מסך המבדיל. ובזה יובן מה דנקט דווקא אלקי אברהם בעזרו, כי אברהם אבינו ע"ה התחיל להמשיך חמשת החסדים על ידי שהסיר החמשה ערלות, ועל כן נתוסף לו ה' בשמו כנודע:

והנה יוסף הוא יסוד ויהודה הוא מלכות (זוהר ג' רל"ו. ב' ק"ד.), וזהו ויגש אליו יהודה, פירוש בלי מסך המבדיל, על דרך האור החיים הקדוש בפסוק (בראשית י"ח א') וירא אליו ה', עיין שם. ורומז ליחוד יסוד ומלכות באחדות השלם, בחינת קביעות מקום, כי מקום בגימטריא יוסף יהודה, וזהו יחוד השלם וד"ל: ספר אהבת שלום

ועתה אל תעצבו

אדמו"ר ז"ל (שמנו"כ בפראנקפורט) אמר: אמאל האט דער בעל דבר גיהאט צוא טאן איוף יעדער זאך באזונדער. היינט האט עהר גיפונען א גרינגער וועג, דאס וואס עהר לאזט נישט צוא קיין שמחה, און דארדוך (- ועי"ז) פירט ער אריין אין אלץ. - כתבי הרה"צ רבי מנשה הכהן ראזנפלד ז"ל - מטה אהרן - פינסק קארלין

ועתה אל תעצבו. אין ועתה אלא תשובה (ב"ר כ"א.). יוסף רמז לאחיו כי עליהם לעשות תשובה, אבל בתנאי שהתשובה לא תהי' ח"ו מתוך עצבות, רק מתוך שמחה: הס"ק מסלאנים - תורת אבות

פריש און לעבעדיק . . . באתרא דליעול ירקא ליעול בשרא וכוורי, אויף דעם אורט וואש מיא ברעכט דיא קאפ אויף נארישע חשבונות, בעסער זאל מען דאוונען אין לערנען פריש אין לעבידיק, דיא ערשטו תפילה דארף מען מתפלל זיין לפני השי"ת מיא זאל פאר געסין וואש מיא האט איין נארישקייט אויף זיך. דער האלטין איין מחשבה ריין איז נאר בשמחה, מחשבה אותיות בשמחה: בית אהרן (דף קמ"ה טו"ד)

מעבירין את... מלפני הכלה, ר"ל הכלה ר"ת הריעו לה' כל הארץ, ובר מינן הוא עצבות ומרה שחורה, שהוא מיסוד העפר כידוע, ובשעת התפילה יסלק ממנו כל מיני עצבות מעבירות שעשה, רק יכוין בתפילה ישמח לב מבקשי ה', וכל החשבונות יהי' קודם התפילה ולא בשעת התפילה: קובץ מלואים לבית אהרן

ויגש וקריב לותיה יהודה ואמר במטו ריבוני ימלל במטו עבדך פתגמא במשמעיה דרבוני ולא יתקיף רוגזך בעבדך ארום מן שעתא דאתינן לוותך הות אמר לן מן קדם ה' אנא דחיל וכדון חזרון דיניך למהוי מדמיין לריבונוי דפרעה: תרגום יונתן

ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו. נראה לבאר דידוע דבן שנולד יש לו קצת אחיזה או בנשמת האב או בנשמת האם וזהו בראות רחל בהקשותה בלדתה סברה שהוא ג"כ ימות בזמן מועט דיש לו אחיזה בנשמתה ולכך קראה לו בן אוני לשון אנינות אבל אביו קרא לו בנימין בן ימיני שידע שיש לו אחיזה בנשמתו וזה שאמר יהודה ונפשו קשורה בנפשו שיש לו אחיזה בנשמת האב: ספר תפארת יהונתן

ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי, ותמוה מאוד הלא מיד בבואם (בראשית מ"ג, כ"ז) שאל אותם השלום אביכם הזקן העודנו חי ויאמרו שלום עודנו חי, וגם להבין מפני מה נבהלו מפניו. אפשר לומר כי לפעמים יקרא אדם בשם התואר, כגון אם אדם יש לו בן מפורסם לפעמים יקרא על שם בנו אבי פלוני, וזה אשר שאל אותם יוסף העוד אבי חי, ירצה אם עדיין חי בבחינה זו להקרא לפעמיים בבחינת שם התואר כי הוא אבי יוסף, ועי"ז לא יכלו אחיו לענות אותו, כי נבהלו מפני"ו, כי חכמת אדם תאיר פניו, וכאשר הסתכלו בפניו, ראו בו קדושתו, והבינו שיותר ראוי לאביהם ליחס ולהקרא בשם אבי יוסף כי הוא המובחר ביניהם, ולזה נבהלו מפניו: ספר בית יעקב

על התורה ועל העבודה

בפסוק ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלקים לאדון לכל מצרים, שמעתי בשם הה"ק הצדיק מו' ישראל זצ"ל מסאדיגורי, שהקשה מה בשורה יהיה זה ליעקב אביו, ואמר שהפירוש הוא שצוה לבשר ששם אני את אלקים לאדון כו', ירצה שעל ידי נתגלה ונתפרסם אלקותו יתברך, ושהוא אדון הכל, לפרעה ולכל מצרים, ודפח"ח: ספר בית יעקב

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך וגו'. ואמרו רז"ל שלא נשק יעקב ליוסף שהיה קורא קריאת שמע ע"ש, פירוש כי כאשר נתגלה יוסף לפני יעקב וגרמו היחוד הגדול שנעשה בהתחברות שני צדיקים גדולים כמותם וזה היה ענין הקריאת שמע ויעקב אבינו ע"ה נדבק למעלה. ולכן אמר אח"כ אמותה הפעם כמו בסוד נפילת אפים שאחר היחוד כמו אחרי יחוד קריאת שמע ושמונה עשרה כנודע והבן: ספר עבודת ישראל

יעקב קרא ק"ש. דברי מהר"ל ידועים. ומה שיוסף לא קרא ק"ש אמרנו כבר כי זה בחי' יוסף שיכול להצניע עצמו שלא יהיה ניכר על פניו (את) מהותו. וזה מרויח האדם ע"י נסיון מרחוק שמחזק עצמו. ע"י"ז מרויח שיכול להיות טוב בדרך הסתר ג"כ כנ"ל: ספר שפת אמת - תרל"ד

ויבך על צואריו. והגור ארי' כתב על רש"י ז"ל מלמד שקרא ק"ש שקיבל עליו עומ"ש כשראה זכות אבות עומדות לו, וקשה א"כ יוסף אמאי לא קרא ק"ש ג"כ, ואמר

הארה מחנוכה - ומנותר קנקנים

בשם הה"ק הררמ"מ זי"ע מקאצק. סגולה לשושן (רוז) ר"ל ליקח שמן הנותר בקנקן (פלעשיל) מנורות חנוכה ולמשוח ע"ג (הרוז) ואמר רמז ע"ז מנותר קנקנים נעשו נס לשושנים, ודייקא מן הקנקן (הפלעשיל) השמן הנותר ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

איתא מצוה להניח נר חנוכה על פתח ביתו. פירוש להניח להיות רשימה קבועה בדירת איש ישראל. הרי אמרו מזוזה בימין ונר חנוכה בשמאל. השוה למזוזה שהיא קבועה בפתח לעולם. כמו כן הרשימה מנ"ח נשאר קבועה בפתח. ותקנו בשמאל דכ' אורך ימים בימינה לעוסק בתורה לשמה. אבל אור נר חנוכה מאיר אפילו לאותן שאין עושין ממש לשמה אעפ"כ מקבלים רוח טהרה בשמאל: ספר שפת אמת - לחנוכה - תרס"ה

עשרה בטבת

מִיָּגוֹן וַאֲנָחָה פְּדֵה אֵ-ל אֶת נַפְשִׁי. עֲשֵׂה לְעַמְּךָ הֲנָחָה. מַלְכִּי וּקְדוֹשִׁי. תַּהֲפוֹךְ לִרְוָחָה. אֶת צוֹם הַחֲמִישִׁי. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי. סדר סליחות לעשרה בטבת

רַחֵם בְּחַסְדֶּךָ. עַל עַמְּךָ צוּרֵנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. זְבוּל בֵּית תִּפְאַרְתֵּנוּ. בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ יָבֹא וְיִגְאָלֵנוּ. רוּחַ אַפֵּינוּ. מְשִׁיחַ ה'. צור: - סדר זמירות לליל שבת:

החי' הרי"מ זצ"ל די"ל בפשיטות שהי' עוסק אז במצות כיבוד אב ועוד יש לומר שיוסף הי' רגיל במצרים תמיד, שהי' במצרים מקום טומאה ואעפ"כ דבוק בהשי"ת: ספר שיח שרפי קודש

בהפטרה ויהי דבר ה' אלי לאמר (יחזקאל ל"ז, ט"ו). דאיתא בזוה"ק בפסוק (שה"ש ה', ח') השבעתי אתכם בנות ירושלים, פירושו שמלכות שמים משבעת לנשמת הצדיקים קודם ירידתם מעולם העליון והם נקראים בנות ירושלים, כי ירושלים מרמז יראים ושלמים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני, פירוש שלא ישכחו מלהתפלל ולזעוק אל המלך מלכו של עולם שירחם על מדת מלכותו שיהיה למלך על כל הארץ וכמ"ש (ישעיה ס"ב, ו') המזכירים את ה' אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו וגו'. והגם שאין שכחה לפני כסא כבודו זאת היתה רצונו שהצדיק למטה יתעוררו להזכירו ולהמליכו. וכן ראוי כל אדם בפרט בחצי הלילה ובלילות הארוכים בימות החורף לעמוד משנתו להתאבל על חורבן ירושלים ולדאוג על כבוד שמים מתי יתגלה בארץ. אמנם ראשית דבר צריך להתחרט בתשובה מקודם על מעשיו ולקבל על עצמו להתנהג בדרך ישרה שאם לא כן נאמר למעלה על האיש הזה קשוט עצמך תחלה והמלך קונך בנפשך. אלא צריך להיות מוכשר במעשיו ואח"כ להתפלל על כבוד מלכות שמים. וידוע כי מדת מלכות נקראת בשם דיבור כי אין המלך ניכר רק על ידי דיבורו שגוזר ועבדיו מקיימים: ספר עבודת ישראל

לע"נ זקיני הרה"ג ר' מרדכי
בן הרה"ח ר' יונה קארפנשפרונג זצ"ל
נלב"ע ט' טבת תשי"ח - תנצב"ה

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות. בשם הה"ק הר"ר וואלף מסטריקוב זצ"ל, אמר בזה"ל הא יעקב אבינו ע"ה הרגל הרביעי' שבמרכבה נאמר עליו כבדו מזקן. אך התרגום פי' יקירין מסיבו זייא זענען גיווארען טייער פין עלטערקייט, לא יוכל לראות בהבלי העולם הזה ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

שכל את ידיו כי מנשה הבכור ולכאורה הטעם הוא ההיפך של עשיה אלא למדה תורה דרך ארץ שינהוג אדם כבוד בחבירו לפי הראוי לו ואף על פי שהיה יכול יעקב אבינו עליו השלום לחזור ולהעמידם כרצונו זה לימינו וזה לשמאלו. אלא שכוונתו היה שלא לבייש את מנשה ולכך שכל את ידיו בראשם וקל"ל: ספר נועם אלימלך

ויברכם ביום ההוא לאמר . יעקב ברכם כי בכל יום יראו לפניהם רק את היום ההוא שעומדים בו, ולא ידאגו דאגת מחר: הר"מ מקאברין - תורת אבות

אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי ותרגומו בצלותי ובבעותי. יש להבין החילוק בין צלותא ובעותא, צלותא היינו תפלה כפשוטו ובעותא יש לומר פירושו רצון כמו מאי בעית טפי היינו על דרך (תהלים קמ"ה, י"ט) רצון יראיו יעשה שפעמים השי"ת עושה רצון הצדיק בלא תפלה והמשכיל יבין: דגל מחנה אפרים

בחרבי ובקשתי וכי בחרבו ובקשתו לקח והלא כבר נאמר כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני אלא חרבי זו תפלה קשתי זו בקשה: בבא בתרא קכ"ג ע"א

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, בשם הבעל שם טוב, אשר יקרא דרך מקרה, שכל אחד ואחד ישב על עבודתו, בהיסח הדעת, ופתאום יבא משיח:(ילקוט משה פ' ויחי): ספר בעל שם טוב

בשם הבעל שם טוב זי"ע שאמר שעם ביאת משיח לא יהיו הריגות ח"ו:(מדרש פינחס דכ"ח ע"ב אות י'): ספר בעל שם טוב על התורה

בשם הרבי ר' בער זצ"ל שמשיח יבא מתוך העבודה בחשק ובתשוקה. ובשם היהודי מפרשיסחא זצ"ל שעוד קודם ביאת המשיח יהיו מתגלגלים בחוצות ויבקשו ויאמרו אלכה ואשיבה אל אישי הראשון והי' מסיים החי' הרי"מ זצ"ל שבלי ספק כן יהי': ספר שיח שרפי קודש

האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים (מ"ט, א'). פעם בא אחד מהחסידים החשובים ביותר לפני מרן מריזין זי"ע וביקש ממנו שיאמר לו איזה דבר טוב שיהי' לו תמיד לתועלת, ואמר לו מרן זי"ע, הנה קודם ביאת המשיח יעמוד האמונה והדת על חוט השערה, והעצה להתגבר על זה היא להתאסף בכל ש"ק ולדבר מצדיקים, וע"ז מרמז הכתוב „האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" יקרא הוא מלשון קר וצונן, והיינו את אשר יהי' לכם קרירות באמונת ה' בעיקבתא דמשיחא, והתרופה לזה הוא, האספו היינו להתאסף בשבת אחים ולדבר באמונת אלקים ואמונת הצדיקים. וסיים מרן זי"ע אני מתנה אתכם ג' דברים, א' שתקיימו את דברי, ב' שתזכרו את דברי, ג' שתספרו זאת ברבים. (מרן מריזין זי"ע): נר ישראל

יששכר חמר גרם [בראשית מ"ט י"ד]. היינו, ע"י התורה שנעסוק בה יתבטל מעלינו עול גליות, ע"כ חמ"ר גר"ם עולה בב"ל פר"ס יו"ן אדו"ם: ספר עטרת ישועה עה"ת - ליקוטים סוף ספר דברים

שני אברכים באו להרבי ר' בונם מפרשיסחא זצללה"ה לשאול ממנו מה לסחור ולעסוק אמר להם שיעסקו עם יאכטין והוא בעצמו הי' סוחר גדול ועסק בהרבה מסחרים וראה שהמסחר עם יאכטין הוא טוב מכל המסחרים ועסק עם מסחר הלז והצליח והאנשים סברו וחשבו שהרבי חושב מסחר עם עורות שהוא בלשון אשכנז יאכטין אמר להם הרבי היינו מסחר לקבל עול מלכות שמים ועול בלשון אשכנז יאכט וכשור לעול וחמור למשא וטוב לגבר כי ישא עול מנעוריו: ספר שיח שרפי קודש

נפתלי אילה שלחה הנותן אמרי שפר: ויש לדקדק בתיבת הנותן דמאי ענין נתינה לאמירה, האומר אמרי שפר הול"ל ולא הנותן. ובמדרש שוחר טוב פ"א דרש על זה הנותן אמרי שפר אלו דברי תורה הנתינה בשופר, שנאמר (יתרו כ' י"ח) ואת קול השופר, ע"כ. וצריך ביאור: **ונראה** בהקדם מה דאיתא בספר חות יאיר [באור החוזר בדף הראשון] לפרש הכתוב (ישעיה נ"ח א') קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם. דלכאורה יש לדקדק במאי דאמר כשופר הרם קולך מהו הדמיון כשופר דוקא. ופירש על פי דברי קדוש הקדושים מו"ה שמעלקי ניקלשבורגיר זצוקלה"ה שאמר לפרש הפסוק באלישע (מלכים-ב' ג' ט"ו) והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה', ודקדק בכפל לשון כנגן המנגן.

על התורה ועל העבודה

רק הענין הוא, שע"י שמחה זו היה מעורר עליו רוח הקודש כדמסיים ותהי עליו יד ה', ובודאי שהשמחה זו היה צריך להיות ברעותא דלבא שלא יהא מעורב בה שום מחשבה זרה כי אם מחשבת גבוה בלבד, והנה הכלי בודאי אין בה שום מחשבה זרה בהיותה גולמי כלי עץ, וזה שדייק והיה כנגן כדמיון הכלי שאין בה שום מחשבה זרה, כעין זה יהיה כח המנגן שאין בו שום מחשבה זרה רק להוציא לאור מעשיו, אז ותהי עליו יד ה', ודפח"ח:

והנה כי כן יבורך גבר העומד בשער בת רבים להוכיח את העם, ואין בו שום מחשבה זרה או גאוה ח"ו כי אם שיהיה מן הזוכים לזכות את הרבים להשיב רבים מעון, אז אהני ליה מעשיו ולא זולת זה. וז"ש קרא בגרון אל תחשך את עצמך כי תחשוב שלא יקובלו תוכחותיך, לזה אמר עצה טובה להמוכיח, כשופר כעצם השופר שאין בו שום מחשבה זרה כי אם גמר מעשיו כי ישמע קולו המחריד לבו של אדם, אף אתה כדמותו הרם קולך והגד לעמי פשעם ועל זה תביט להשיבם מעון, ואז יקבלו דבריך, עכ"ד וש"י: **והנה** אף אנן נימא בה מילתא, כי זה האיש העומד לשרת להוכיח את העם ולהורות דרכי ה' והמעשה אשר יעשון, ויש בו איזה מחשבה זרה ח"ו להשיג עבור הדברים האלה איזה כבוד או ממון וכדומה, אז מיקרי הדברים והתוכחה אשר הוא נותן לפניהם כדמיון מכירה, כי כמו הנותן לחבירו איזה חפץ וחבירו נותן לו עבורו איזה ממון נקרא זה מכירה, כמו כן ממש אם אומר הדברים והתוכחה לחבירו בחשבון שיגיע לו עבור הדברים האלה איזה יתרת הכבוד וממון שהיא נקרא מכירה, ורק אם אומר דברי תורה ותוכחה ואין בו שום מחשבה זרה להשיג ע"ז איזה דבר, ורק מחשבתו לזכות הרבים ולהשיב אותם מעון בלי שום כוונה כלל כדמיון השופר וכעצם הכלי כנ"ל, אז נקראו דבריו נתינה שלימה בלי שום שכר עבורם:

וז"ש נפתלי אילה שלוחה "הנותן" דייקא אמרי שפר, ור"ל שדבריו שהוא אומר הם בנתינה ולא כעין מכירה, ועל זה דרש במדרש אלו דברי תורה הנתונים בשופר שנאמר ואת קול השופר, דהיינו שדברי תורה אינם "נתונים" רק אם המה בבחינת השופר בלי שום מחשבה אחרת, ואז יגדלו ויצליחו ויעשו פרי, והבן: ספר קדושת יו"ט

בפסוק האספו כו'. מאחר שכ' אשר יקרא אתכם באחרית. א"כ פרשה זו הכנה עד דור האחרון. ואיתא במדרש שמע ישראל סבא. שיכול כל איש ישראל להכניס עצמו בק"ש בכלל ישראל וזה הכח שהניח לנו יעקב אבינו. ב"פ ושמעו. [ושמעו בנ"י] נגד שמע בערבית. ושמעו אל ישראל אביכם נגד שמע בשחרית: שפת אמת

הקבצו - התורה נקנית בחבורה, לפיכך רק אם : הקבצו – אזי : ושמעו – תזכו להבין את התורה. (רבי איתמר מקונסקיוולי, משמרת איתמר) פניני התורה

יום טו"ב סיון, מה ששמעתי מהחסיד רבי אהרן לוינטהל מה ששמע מחסיד אחד ששמע מפי אדמו"ר הרה"ק רבי אהרן זיע"א מקארלין, על מאמר הגמרא כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, שפירש: "כל הגדול", מה שאנו רואים שאדם הולך וגדול ביראת השם יתברך זהו נמשך "מחבירו", ע"י התחברות עם חסידים שיושבים יחד באהבת חברים, מזה נמשך שהוא הולך וגדול ביראת השם יתברך "יצרו גדול", מאין נמשך שיצרו יתגבר אצלו ? לזאת אמר: "הימנו", מה שהוא יושב לבד בלא אהבת ודבוק חברים, מזה נמשך שיצרו מתגדל אצלו. (כתבי הרה"ח רבי מאיר ברנשטיין ז"ל הי"ד): מטה אהרן - פינסק קארלין

לישועתך קויתי ה'. מאחר שראה יעקב בנבואה גבורת דן, אמר כי אין לבטוח על זה, כי לא לגיבורים המלחמה, סוס מוכן למלחמה ולה' הישועה [משלי כ"א, ל"א], ולכן סיים לישועתך קויתי, לה' ולא לישועת אדם כנ"ל: ספר כתב סופר

ואמונת אומן לנו כי בתפילה בציבור נעשו כל התיקונים והעליות וירידת השפע בכל טוב בגופני ונר"ן וגם בקיבוץ חברים המקשיבים כשנדברו יראי ה' ית' איש אל רעהו בשמחה ובטוב לבב לדבר דברים היוצאים מן הלב נכנסים ללב להתקרב הלבבות אחד לאחד לאחדים לאחד יחיד ומיוחד : בית אהרן (מכתבי קודש)

לעולם צריך אדם להיות בשמחה. אע"פ שאי אפשר להיות באמת במדריגה זו לעולם. אעפ"כ טוב מאוד להיות בשמחה תמיד. כי עצבות ודאי הוא שקר גמור, והבן: הר"ר הענין מאלכסנדר

מה שאנו אומרין לעשות רצונך בל"ב של"ם. היינו, ל"ב של"ם ר"ת מתוך שלא לשמה בא לשמה. ואנו מתפללין שיעזור השי"ת ויזכנו לעבדו לשמה: ספר עטרת ישועה עה"ת - ליקוטים סוף ספר דברים

חזק חזק ונתחזק!

לזכר עולם יהיה צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש בן הרה"ק ר' אברהם בן
הרה"ק ר' הירש הגדול משידלוב - תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין
נלב"ע ח"י טבת - זיעוכי"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ואלה שמות - מפני שרוצה לפרש ולומר ובני ישראל פרו וישרצו וגו' הוצרך לכפול ולומר בבואם למצרים לא היו אלא שבעים ואחד מות דור ההוא פרו וישרצו: רשב"ם

ואלה שמות בני ישראל. תימה למה הזכיר שמותם ומה צורך היה, והלא כבר הזכירם. וי"ל להודיעך שלא שינו שמותם, וזהו דתני במכילתין ג' מצוות היו להם לישראל שלא שינו שמותם, שנ' ואלה שמות בני ישראל הבאים, כלומר כמו שהיו שמותם כשהיו באים כך היו עתה, ולא שינו כסותן כדאמ' בהגדה ובמכילתא (בא פ"ה) מלמד שהיו ישראל מצויינים שם בלבושיהם ונכרין מבין מלבושי נכרי, ולא שנו לשונם שנ' (בראשית מ"ה י"ב) כי פי המדבר אליכם, בלשון הקדוש. ואלה וי"ו מוסב על עניין ראשון שכתוב לעיל (שם נ', כ"ג) וירא יוסף לאפרים בני שלשים, וסמיך ליה ואלה וי"ו מוסב על עניין ראשון לומר לך שכולם צדיקים גמורים, וזש"ה (ישעי' ס' כ"א) ועמך כולם צדיקים. ד"א ואלה שמות מה כתוב למעלה (בראשית ג', כ"ו) ויישם בארון, וסמוך ליה ואלה שמות מכאן רמז שכותבין שמותיהן של מתים במצבה, שעומדת בראש ארונו של אדם חיים. ולכך עושין מצבות לציון על הקברות שלא יטמאו הכהנים בהם, דתנן בריש מועד קטן (ה', א') דמציינין הקברות אפי' במועד שני (יחזקאל ל"ט ט"ו) וראה עצם (טמא) אדם ובנה אצלו ציון. ויש מפרשים (ויקרא י"ג מ"ה) וטמא טמא יקרא, טומאה קוראת פרוש, וכן מצינו ר' (יוחנן) [בנאה] מציין מערתא בבבא (מציעא) [בתרא] (נ"ח א'): מושב זקנים

לא תאספון לתת תבן לעם (שמות ה' ז') **אמר** בשם זקינו הרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע דלפי פשטות המאמר היה ראוי לומר לא תוסיפון בוי"ו, אך התורה הקדושה באה לרמז לנו כי ידוע שפרעה הניח להם יום אחד חירות משיעבוד העבודה, רק משרע"ה בחר להם יום השבת למנוחה, והיה דרכם ביום ההוא להתאסף ביחד למשה וזקני ישראל לשמוע תוכחת חיים ולהאמין באחדותו ומציאותו יתברך, ולאשר פרעה לגודל רשעתו אשר מחפצו לסורם למשמעתו ולעבוד את גלגולי מצרים ואחרי ראותו כי לא עלתה בידו ראה והבין שמחמת שהם נאספים יחד יוסיפו דעת ביראת אלוקים, ועי"ז נכנע כח הסט"א בקרבם, לז"א לבל יתאספו עוד לתת תבן דעת ותבונה להם כנ"ל, וזהו הכוונה לא תוסיפון עם אל"ף מלשון אסיפה (כך איתא בספר רמתים צופים בתוספת ביאור), והוסיף אדמו"ר זצוק"ל שרבי דוד'ל לעלובער היה אומר: פאר וואר [אמת בלשון פולין] אז ער וועט קומען אויף יענע וועלט איז ער זיכער אז משה רבינו וועט אים אנטקעגן גיין און אים זאגן אז דאס האט ער טאקע געמיינט מיטן אל"ף פון "לא תאספון": קדושת מרדכי

כל בי עשרה שכינתא שריא. סנהדרין ל"ט.

שבת אחים עושה טוב ומאיר העיניים - ופעם שנזדמן שאינו טוב לו – על זה טוב הקיבוץ שיתדברו ביניהם, ועל ידי זה ממילא נעשה טוב, או שמדברים מן צדיקים ואנשי מעשה או מדברים קדושים משבתים ומימים טובים, גם זה מאיר העיניים. סדר היום להרה"ק הבית אהרן

ויקם מלך חדש - ונתחכם עליהם למעטם ולא הועיל לו: רשב"ם

ויבן ערי מסכנות לפרעה נ"ל ע"ד המוסר דלשון מסכנות הוא לשון הנאה כמו דדרשינן בגמרא לך נא אל הסוכן כו' ויליף לה מקרא ותהי לו סוכנת וזהו הפירוש כאן מי שהוא בעל הנאות אזי הוא בונה ערים לפרעה דהיינו להקליפה שנקרא פרעה אבל מי שמסגף עצמו ומענה עצמו מהנאות יתירות אזי יכול לבא למדרגה גדולה וזהו וכאשר יענו אותו רוצה לומר כנ"ל שמענה עצמו. כן ירבה וכן יפרוץ בקדושה ובכל העולמות וק"ל: ספר נועם אלימלך

ותחיינה - בכל כחן יותר ממשפטן הראשון כי מה צורך היה להאריך: אבן עזרא

ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו. ובו יבואר הפסוק מרחוק ה' נראה לי. הכלל, כשהעולמות הם דבוקים בגשמיות שלהם אז אינם יכולים להשיג עבודת הבורא ברוך הוא וכשהם מרחקים עצמם ומפשיטים מגשמיות שלהם אז הם יכולים להשיג עבודת הבורא ברוך הוא. וזהו הרמז בפסוק מרחוק, כשאדם הוא מרוחק מגשמיות שלו אז ה' נראה לו. וזהו הרמז ותתצב אחותו, כי אחותו לשון דביקות מלשון מאחה, מה שהוא דבוק בגשמיות שלו מרחוק להתרחק עצמו מגשמיות שבו. לדעה מה יעשה לו, לדעה, מלשון התחברות (בראשית ד', כ"ה) וידע אדם. מה יעשה לו, שהאין הוא השופע עליו תמיד ותמיד הוא מקבל חיות מאת הבורא ברוך הוא כי האין נקרא מה: ספר קדושת לוי

על התורה ועל העבודה

ויאמר אליו ה' מזה בידך ויאמר מטה (ד', ב'). יש לפרש שהקב"ה שאל מה זה בידיך, איזה דבר הוא בידיך ולא בידי, ויאמר מט"ה, פירוש ההטייה והבחירה הוא בידי, כי הבחירה חפשיית והכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (ברכות ל"ג ע"ב): ספר צמח צדיק

בפסוק פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים כו'. דכ' אנכי אעלך גם עלה כי הגלות הי' כדי להעלות ניצו"ק שהי' במצרים דכ' וגם את הגוי א"י דן אנכי פי' כנ"ל לתקן מה שנמצא בהם וזה גם עלה. וזהו העשוי לכם פי' בעבורכם הטמין הש"י שם מטמוניות. עשוי לשון תיקון. שבא העת של התיקונים שנצרכו להיות במצרים. וכ' ראה ראיתי כו' עני עמי. פי' כי הכל הי' צפוי לפניו כמ"ש וירא כו' כל אשר עשה והנה טוב מאוד. אכן הגלות נמשך עד שזוכין לקבל פנימיות הגלות שהם היסורין כמו שעלה לפניו ית' ואז בא הגאולה וזה ראה ראיתי. וע"ז השתחוו בנ"י על כי ראה ענים. פי' אף שלא נגאלו עוד. רק מה שעלה לפניו העינוי. וזה שלימות של המכוון בהגלות. בזה יש לשמוח שלא ניגע לריק ח"ו. וזה הסימן של פקידה כפולה תיקון הגלות ומפתח הגאולה כנ"ל: ספר שפת אמת - תרמ"ג

והנה האדם הוא עולם קטן ויש בו משה ואהרן ומצרים, והשלם שיש בו דעת לחבר כל המדרגות של בני דורו להעלותן ולהדביקם בשרשם, שכולל את עצמו עמהן, נקרא משה. שהוא כולל בעצמו כל בני דורו, ונקרא דעת, דור דעה, ואדם רשע נקרא קטן שאין בו דעת וכו':(תוי"י בראשית די"ב ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

עצה להינצל מאפיקורסות – החו' רבי מרדכי קאפיטקעוויטשער ז"ל אומר בשם הרה"ק מאפטא זי"ע שקודם ימות המשיח ירד אפיקורסות בעולם. והראה הרה"ק מאפטא באצבע לאותו שישב לפניו ואמר: אפילו אנשים כערכו יתפשו למינות, וסיים כי העצה להינצל מזה הוא להתאסף יחד ולספר סיפורי מעשיות מצדיקים. כתבי הרה"צ רבי מנשה הכהן רוזנפלד ז"ל, מטה אהרן - פינסק קארלין

שבת אחים עושה טוב ומאיר העיניים - ופעם שנזדמן שאינו טוב לו – על זה טוב הקיבוץ שיתדברו ביניהם, ועל ידי זה ממילא נעשה טוב, או שמדברים מן צדיקים ואנשי מעשה או מדברים קדושים משבתים ומימים טובים, גם זה מאיר העיניים. סדר היום להרה"ק הבית אהרן

שובבי"ם ת"ת, סיפר לי מהריא"ז מרגליות [שליט"א]. אשר רבו הרה"ק המקובל אלקי רבי חיים שאול דוויך הכהן זצוק"ל התחיל להדפיס התעוררות על דבר תענית שובבי"ם ת"ת. בא אליו גביר אחד ממדינת בוכארים. ורצה אשד ישכור עבורו ת"ח אחד עני. והוא ישלם לו סכום רב אשר הוא יתענה עבורו תעניות שובבי"ם ת"ת. ורבינו התפלפל בהלכה עם חבריו המקובלים בזה אם יועיל עבורו התענית של אחר. ולא יכלו להסכים יחד אי מועיל או לא. ואמרו שישאל את השאלה הזאת לפני מורו ורבו הה"צ הרב מברניב זצוק"ל וכאשר יאמר כי הוא זה יעשה. ובאתי לפניו ושאלתי את השאלה הזאת והשיב על אתר שובו בנים שובבים מוץ מאחר, ודפח"ח וש"י. אוצר הסיפורים

וביד חזקה יגרשם מארצו - על כרחם של ישראל יגרשם ולא יספיקו לעשות להם צידה. וכן הוא אומר ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם וגו': רש"י

"שבת אחים" בהארודעץ בימי הרה"ק ר' אהרן (השני) קארלינער זיע"א בליל ש"ק פרשת יתרו התאספו פ"א לביהכ"נ בהורודעץ והיה ביניהם איש אחד שהתאונן על שחסר לו זה וזה, והח' ר' יהודה עוזר ז"ל טען נגדו: מה זה, איך אפשר כלל לחשוב אפי' שחסר איזה דבר, והתלהב מאד בדבריו עד שכולם געו בבכי' מדבריו היוצאים מן הלב. ואח"כ הלכו רקידה עד שני שעות לפני שהאיר היום. בינתיים ראו שהח' ר' משה לא בא לישיבה זו והוחלט אצלם לילך לבקר אותו והלכו כלם לביתו ומצאו אותו יושב ולומד, ואמרו לו שרוצים לאכול ונטלו ידיהם ואכלו בייגיל עם דבש ונמשכה שם הישיבה עד סמוך לאור היום. **אח"כ** הלכו לטבול את עצמם והלכו לביהכ"נ ושכבו על הרצפה כדי לנוח קצת ולהכין את המוחות לתפילה, ואח"כ עמדו והתפללו בהתלהבות וחיות גדול, וכך היה כל יום השבת וגם למחרתו ביום ראשון היה להם אותו החיות וכשיצאו החוצה לא יכלו להביט על שום דבר חול, על חנויות ועסקים, והוחלט אצלם שיסעו כולם לרבינו הרה"ק הבית אהרן זי"ע כי מה יהא תכלית מהם. אך אחד מהחבורה שלא היה לו אותה השגה הכניס בהם קצת קרירות ונתקרר ממילא ההתלהבות מהם ונשארו על מקומם. מכתבי הרה"צ ר' מנשה הכהן ראזנפעלד ז"ל - מטה אהרן, פינסק קארלין

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויינ,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהיה צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש בן הרה"ק ר' אברהם בן
הרה"ק ר' הירש הגדול משידלוב - תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין
נלב"ע ח"י טבת - זיעוכי"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

וידבר ומליל ה' עם משה ואמר ליה אנא ה' הוא דאתגליתי עלך בגו סניא ואמרית לך אנא ה': תרגום יונתן

וידבר אלקים אל משה - דבר אתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה:

ויאמר אליו אני ה' - נאמן לשלם שכר טוב למתהלכים לפני. ולא לחנם שלחתיך כי אם לקיים דברי שדברתי לאבות הראשונים. ובלשון הזה מצינו שהוא נדרש בכמה מקומות אני ה' נאמן ליפרע כשהוא אומר אצל עונש כגון וחללת את שם אלקיך אני ה' וכשהוא אומר אצל קיום מצות כגון ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני ה' נאמן ליתן שכר: רש"י

אני ה'. מקיים המציאות, לא ממציאו בלבד, אבל גם מקיימו, שאין לנמצאות שום ישות וקיום זולתי מה שאני משפיע עליהם, כאמרו ואתה מחיה את כלם ומזה יתחייב שאין לשום נמצא קיום מציאות בלתי רצוני: ספורנו עה"ת

עוד רמז ה' סוד אומרו ה' הוא האלקים (מ"א י"ח ל"ט) והוא אומרו וידבר אלקים ויאמר וגו' אני ה', וזה הוא גילוי יחוד ה' אשר גילה ה' סודו אל עבדו נביאו נאמן ביתו: אור החיים הק'

והוצאתי. והצלתי. וגאלתי. ולקחתי. ארבעה לשונות של גאולה כנגד ארבעה מלכיות. ובאחרון כתיב ולקחתי כנגד אדום. ועל כן כתיב ביה ולקחתי. כאדם הלוקח בחזקה, שהוא קשה מכולם. **והוצאתי. והצלתי. וגאלתי. ולקחתי.** בגימטריא זה עני בישראל לא יפחתו לו מארבע כוסות של יין: בעל הטורים

שבת מברכים שבט
ראשי תיבות שבט -
שמחה **ב**שורות **ט**ובות
שנתבשר **ב**שורות **ט**ובות
שמרם **ב**רכם **ט**הרם

שמעתי בשם מורי ענין עשר מכות לפרעה, כי השכחה נקרא פרעה, ומכות ד"ם שהוא שם מ"ה חסר א' הוא מכה לפרעה שהיא השכחה, מה שאין כן לישראל היה מים שם מ"ה מים שאין להם סוף וכו', וכן צפ"ר דע"ה, כי צפר לשון צפרא נהיר (תרגום אונקלוס פ' מקץ בפסוק הבוקר אור), ודעה הוא היפך השכחה הנקרא פרעה לכך היה זה מכה לפרעה מה שאין כן לישראל היה צפר דעה והבן ודפח"ח:(תוי"י בשלח דנ"ג ע"ג): ספר בעל שם טוב

פ"א בא אברך לפני הה"ק זצ"ל בפעם ראשונה ושאלו אם יכול ללמוד, וחשב ולא הי' יודע האברך מה להשיב, אם להשיב שיכול ללמוד, מי יכול להשיב דבר כזה לפני הגאון הקדוש הרי"ם מגור זצ"ל, ואם להשיב שאין יכול ללמוד, הי' נראה בעיניו כשקר כי הי' יכול ללמוד כדרך היונגע לייט, ונפל בדעתו להשיב, בזה"ל הנני יכול ללמוד מעט (איך קען א ביסיל) והשיבו הה"ק מי יכול ללמוד יותר ממעט (ווער קען דען מעהר וויא אביסיל): ספר שיח שרפי קודש

הר"ר בונים מפרשיסחא בשם היהודי הקדוש זי"ע. עה"פ אם תבקשנה ככסף כו' אז תבין יראת ה'. כל זה הוא להבנת יראת ה', אבל לעשות העבודות צריך לחפש ולבקש הרבה והרבה יותר מכסף וכמטמונים. והבן: ספר שיח שרפי קודש

בד' לשונות של גאולה. כי האדם כלול מד' יסודות ארמ"ע ויש להם פנימיות. וצריכין גאולה מן הגשמיות ועיקר הוא הרוח שהוא בחי' קול ודיבור. רוח ממללא. ואש מים הוא דחילו ורחימו שהם במחשבה. ועפר הוא במעשה. וכן ד' ציצית וד' פרשיות בתפילין הם החירות וגאולה דיצ"מ לד' יסודות לכן כ' בהם יציאת מצרים בפרשיות דציצית ותפילין: שפת אמת - תרנ"ח

המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. שמעתי בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זצ"ל, הגלות היותר גדול אשר הי' לישראל במצרים וואהס זייא האבין שוין גיעקענט אלץ פאר נעמין. וז"ש המוציא אתכם מתחת סבלות הסבלנות שהי' להם במצרים.והבן: שיח שרפי קודש

דרש תודוס איש רומי מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו את עצמן לכבשן האש נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים ומה צפרדעים שאין מצווין על קדושת השם כתיב בהם ובאו בביתך ובחדר משכבך וגו' ובתנוריך ובמשארותיך אימתי משארת מצויה בתנור בשעה שהתנור חם אנו על אחת כמה וכמה, ומה פרע להם הקב"ה שכל הצפרדעים מתו ואותן שירדו לתנור לא מתו מפני שמסרו עצמן לשריפה: ילקוט שמעוני שמות - פרק ז' - רמז קפ"ב

והפליתי - והפרשתי וכן (שמות ט') והפלה ה' וכן (דברים ל') לא נפלאת היא ממך. לא מובדלת ומופרשת היא ממך: **למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ** - אע"פ ששכינתי בשמים גזרתי מתקיימת בתחתונים: רש"י

על התורה ועל העבודה

בערב שבת בתפלת מנחה וקבלת שבת מעלין כל אותן הדיבורים והמצוות של כל השבוע, שאז הוא עליית העולמות: (כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"ב, לקוטי אמרים ד"ד ע"ב): בעל שם טוב על התורה - פרשת יתרו – כ"א.

...בבוקר זרע זרעך כו' רוצה לומר בבוקר כשתהיה בבהירות ובקדושה המאיר לך כבוקר אהבה ודביקות הבורא ברוך הוא * אז זרע זרעך תתאמץ לעשות מצות הרבה * ולערב רוצה לומר גם אם חלילה יהיה לך ערב ולילה שאין לך בהירות וקדושה ודביקות אף על פי כן אל תנח ידך. אל תתיאש ותתאמץ לעשות מצותיו יתברך שמו: ספר נועם אלימלך

הי' אומר שכל העולם תלויים בישראל וכל ישראל תלויים בתלמידי חכמים: (החי' הרי"ם) : ספר שיח שרפי קודש

עה"פ רצון יראיו יעשה. (תהלים קמ"ה) פי'. שהשי"ת ברא ועשה את הרצון עצמו, אך צריך האדם שירצה את הרצון, מען ברויך ציא װעלין דעם רצון. והבן: הר"ר העניך מאלכסנדר:

בשם החי' הרי"ם זצ"ל, עה"פ קהלת עת רקוד בלא למד ובכלם כתיב בלמד וגם כאן הי' צריך לכתוב עת לרקוד ואמר בזה"ל עת רקוד ס'טאנצט זיך אליינט, והבן: ספר שיח שרפי קודש

צדיקים שמחו כשהגיע ר"ח שבט, שמאז עד אחר חג השבועות יש יום שהוא יו"ט או קצת יו"ט לכל הפחות בכל ב' שבועות: מפי השמועה

מספרים מחסיד א' שנסע פעם א' בצוותא חדא עם הה"ק משינאװוע זי"ע על עגלה אחת והרוח הי' נושב מאד, והה"ק צוה, שיציתו לו המקטרה (לילקע ציבוך), כי רוצה לעשון טיטין, ויציתו גפרורים (שװעבעליך) הרבה, והרוח הי' מכבה כולם, אח"כ סיפר הה"ק מעשה אחד שהיה אצל הה"ק הרבי ר' מענדילי מרימינאוו זי"ע, שפעם אחד בערב שבת כשהדליקו הנרות לכבוד שבת והחלונות הי' פתוחים מחמת שהי' חום גדול, אבל נשב הרוח תוך החלונות ורצה לכבות הנרות והלך הה"ק ר' מענדילי אל החלון ואמר רבש"ע הלא צריך לי נרות על שבת קודש, וכשאמר דיבורים אלו שוב לא נשב הרוח לתוך החלונות ורק מבחוץ נשב, וכשגמר הה"ק משינאװוע סיפור זה, אמר שיציתו לו עכשיו (הלילקע ציבעך) המקטרה, והציתו בפרור אחד ולא כבה אותו הרוח, ואח"כ אמר הה"ק אל האנשים אשר אתו אל תאמרו שזה מופת, רק אם רוצים לפעול איזה דבר יכולם לפעול בזה שמספרים מעשה כיוצא בזה מאיזה צדיק, כי הסיפורים שמספרים מהצדיקים יש להם כח גדול לפעול ישועות על ידם, וכמו כן ראינו אצל כמה צדיקים שאם הי' רוצים לפעול איזה ישועה הי' מספרים מעשיות מזה הענין כדי להמשיך הישועה עי"ז לאותו הענין הצריך לו כעת: אוצר הסיפורים - הקדמה

לזכר עולם יהיה צדיק
הרה"ק ר' משה מרדכי
ב"ר שמעון נתן נטע זצוק"ל
אדמו"ר מקארלין לעלוב
נלב"ע כ"ד טבת תשמ"ז - זיעוכי"א

{קלב} **צריך** להיות בשמחה, כי אפילו השי"ת אינו יכול לדבק לבעל מרה שחורה וצדיקים אינם יכולים לדבק אצלו, כדאי' בס' הרב דפלנאה בענין תרי בדחני. ע"ש:

{קלג} **ירחק** א"ע מהעצבות וממרה שחורה וכו' רק בשמחה תהי' תמיד בשעת תורה ותפלה בשעת חדוה ובשעת תשובה באמת ובחדוה ואז יהי' לו הקבה"ה בעזרו ודאי ואמר (בל"א נא סערגצ פריילך פריילך לעבעדיג לעבעדיג). (מדרש פנחס):

{קמ} **אמר** שמרה שחורה נמשך מגיאות. כי מחמת גאוה חושב בלבו, וכי ראוי הוא שיהיה לו כך וכך. אבל מי שהוא עניו סובל הכל באהבה. (חכם הרזים): ספר אמרי פנחס - שער ו - דרכי עבודת השי"ת

<u>שובבי"ם</u>

ב' חדשים אלו, טבת שבט, הם ע"פ המובא מהאריז"ל נגד תרין עינין. העינים הם עיקר האדם. צריכים מאד לשמור אותם מהסתכלות אסורה, וכמרומז במאמר חז"ל (תענית כ"ד.) כלה שעיני' יפות כל גופה אינו צריך בדיקה, שמי ששומר את עיניו הריהו כבר בבחי' שומר ברי"ק. ולכן בב' חדשים הללו חלים שבועות השובבי"ם, שבהם התיקון לפגמי ברי"ק. ורמז לדבר מאה"כ (בראשית ל"ח, כ"א) איה הקדש ההיא בעינים, כלומר, היכן הקדושה מצוי', היא בעינים, בשמירת העינים מראות ברע: דברי שמואל

בימי שובבי"ם יש הרבה תיקונים על עניני פגם ברי"ק. התיקון הגדול ביותר הוא ענין שבת קודש, ובפרט השבתות בתקופת שובבי"ם: דברי שמואל

לעילוי נשמת איש החסד ותמים המידות
ר' נפתלי בן ר' נטע יצחק דזייקבס ז"ל
נפטר בשם טוב כ"ג טבת - ת.נ.צ.ב.ה.
נדבת נכדו הרב בן ציון האזנפעלד שליט"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוױיג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו - בכל המכות לא מצינו לשון זה רק עכשיו, אלא לפי שאמר פרעה ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים ואח"כ כתב ויוסף לחטוא הוא ועבדיו, הוצרך לומר כן כי אני הכבדתי וגו' כלומר אל תתמה אם הוסיפו לחטוא אחר שאמר ה' הצדיק שהרי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו. חזקוני

ויאמר ה' אל משה אמר לשון אמירה רכה, גם הזכיר שם הרחמים, לא לצד המשתלח אליו אלא לצד השליח שהוזכר בסמוך אל משה, כי הם דברים שישמח בהם צדיק כי חזה נקם, לזה אמר לשון אמירה, והזכרת שם הרחמים כי הם דברים הסועדים את לבו:
עוד לצד שלא היה ה' שולח המכה תיכף ומיד עד שהיה שולח להתרות בו קודם, למר שבוע אחד ולמר שלש שבועות (שמו"ר ט' י"ב), וזה הוא ממדת החסד והרחמים, לזה אמר לשון אמירה וזכרון שם הרחמים עוד ירצה על דרך שפירשתי למעלה בפרשת וארא (ו' ב'), כי אפילו מדת הרחמים הסכימה בשמחה לעשות דין ולהנקם מאויב זה: אור החיים הק'

לכל דורותם. שמצפים לזה הלילה לחוג בו חג הפסח במשפטיו: רשב"ם

ושמרתם את המצות - שלא יבאו לידי חמוץ מכאן אמרו תפח תלטוש בצונן. רבי יאשיה אומר אל תהי קורא את המצות אלא את המצוות כדרך שאין מחמיצין את המצות כך אין מחמיצין את המצוות אלא אם באה לידך עשה אותה מיד: רש"י

ידוע שהר"ר משה לייב סאסאווער זי"ע בליל ש""ק פרשת בא אחר התפילה פרץ הרה"ק וכולם באמירת הלל בשמחה רבה ברוב התלהבות, ולא בתורת מנהג ולא בכל שנה, אלא כך היתה, כשהגיע לאותה דרגא של יציאת מצרים אמר הלל להודות לה': מפי השמועה

חלון לחג הפסח - כשהיה הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין הי"ד בצפת בפר' בא תרצ"ג אמר בליל חמישי מזקנו הרה"ק הבית אהרן זי"ע שאמר כי בפרשת בא נפתח חלון לפסח, לכן צריך להשגיח על הספרים שלא להניחם על השלחן שיש עליו חמץ: (כתבי ר' מנשה הכהן ראזנפעלד ז"ל) מטה אהרן - פינסק קארלין

נודע ומקובל בשם רבינו הקדוש החוזה מלובלין זי"ע שאמר ברמז על הפרשיות, בא - הוא ימים הראשונים של פסח, בשלח - הוא ימים האחרונים ז' וח' של פסח, יתרו - מתן תורה, הוא שבועות, משפטים- הוא ראש השנה ויום הכפורים, ימי המשפט, תרומה - הוא רמז לסוכות, שהוא אהל המשכן, סוכה דירת עראי, תצוה – חנוכה, שמן זית זך, תשא – פורים, וכמו שאמרו חז"ל במגילה (מגילה י"ג:) הקדמתי שקליכם לשקליו של המן, עכד"ה. חיים ושלום, פ' ויצא ד"ה אשר , מט' ב'

אמר החוזה הק' מלובלין: מצוה בו יותר מבשלוחו (קדושין מ"א) שמצוה יותר לבא לרבו בפ' בא, מבפרשת בשלח: כ"ק הרה"ק ר' סיני מזמיגראד ז"ל

לכו עבדו את ה' כדברכ"ם. פירוש העבודה תהיה טובה כמו הדיבור והבן: בית אהרן

בשם הה"ק הר"ר דוד מלעלוב זי"ע שפ"א קודם חג הפסח עבר עליו אורח ולא הי' לו מה ליתן לאכול, והי' לו שמורה על חג הפסח, ובישל ממנו מאכל, ונתן לו לאכול, ואמר עיקר השמירה לשמור מחמץ, וכתיב ושמרתם את המצות ודרשו חז"ל (מכילתא פר' בא פ"ט) מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, ומקיים כעת דין שמירת המצוה, והשי"ת יזמין לו שמורה אחרת על חג הפסח, והבן: שיח שרפי קודש

משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם. מחז"ל במכילתא משכו ידיכם מע"ז. היינו מעבודה שהיא זרה לכם, רק מן השפה ולחוץ. וקחו לכ"ם, אותיות מל"ך, למשפחותיכם, היינו שתתחברו יחד בעבודת ה'. באהבת ה' ובאהבת חברים. הר"ם מקוברין

ויקוד העם וישתחוו - קבלו המצוה בשמחה ובטוב לב, כמו "וילכו ויעשו": רבי יוסף בכור שור

ויקוד העם - על בשורת הגאולה וביאת הארץ ובשורת הבנים שיהיו להם: רש"י

ויקד העם וישתחוו (י"ב, כ"ז) ברש"י ומכילתא [בא י"ב, כ"ו] בשורה טובה שיהיה להם בנים, וקשה מה סלקא דעתך שלא יהיה להם בנים, וכתב בבני יששכר (ניסן מאמר ה' אות י"ד) דקשה דוהיה לשון שמחה [ב"ר מ"ג, ח'] הלא זה שאלת רשע. ורק עפ"י חז"ל (ב"ב קל"ג ע"ב) לא תהוי בעבורא אחסנתא אפילו מברא בישא לטבא דילמא נפיק מיניה זרעא מעליא, וגם קשה מה הקהה שיניו כו' אלו היה שם לא היה נגאל והרי לפנינו שנגאל. ורק הכוונה דלא היה נגאל ומה שנגאל רק בזכות תולדותיו

על התורה ועל העבודה

שצפה ה' שיצא ממנו זרע מעליא, וזה שכתוב והיה כו' שמחה גם מבן רשע, וזה בשורה טובה שיצא ממנו בנים טובים: ספר פרדס יוסף

ולא יראה לך חמץ וגו'. דכתבתי במקום אחר ביאור פסוק (שיר השירים א') אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן, וביאור משנה (אבות פרק ד') איזה חכם הלומד מכל אדם כי ברואה חסרון זולתו ירגיש בעצמו לתקן חסרונו, וזהו שכתוב ולא יראה לך חמץ וכו':(בן פורת יוסף לפ' נח פן ד'. ד"כ ע"א): בעל שם טוב עה"ת

הפטורה

ואתה אל תירא וכו' - בא לנחם בני הגולה לבבל לבל יתייאשו מן הגאולה בראותם שמצרים גלו למקום קרוב וחזרו מהר והם גלו למרחוק ועדיין לא שבו ובעבור זה יחשבו פן ישתקעו שמה לכן אמר ואתה אל תירא וכו': מצודות דוד

חודש שבט

בשם החי' הרי"מ זי"ע, החודש שבט נקרא על שם לשון שבט, בהחודש הזה דערלאנגט מען פון הימעל החידושי תורה מה שאדם יחדש כל השנה, וזהו (ר"ה דף ב') בית שמאי אומרים באחד בשבט ראש השנה לאילנות כי האדם נקרא אילן כי האדם עץ השדה (דברים כ') ומחמת שבית שמאי הם חריפי טפי משום זה ראש השנה שלהם קודם לבית הלל באחד בשבט, ולבית הלל בט"ו בו. והבן [ועיין בס' הזכות לט"ו בשבט]: ספר שיח שרפי קודש

שובבי"ם

בשם האדמו"ר מסאכטשוב זי"ע שאמר אצל השלחן בזה הלשון כשהייתי בגור אמר החי' הרי"ם לר' ברוך סטיטשינר, ברוך, זכור אתה כשהיינו בקאצק מה שהיה אומרים בקאצק כי הסדרות האלו צריכים לעיין בו כבהלכה ותוספות. וסיים האדמו"ר כי מבואר בהזוהר שאם מבררין הלכה גם האיש נעשה מבורר בעצמו עד כאן. והיא על ידי יגיעה שאדם מייגע בו על ידי זה נעשה הגוף מבורר, והימים האלה העיקר לברר בו רע מהטוב כמבואר בספרי המקובלים ע"כ: שיח שרפי קודש

להשכים קודם אור היום במוצש"ק דיבר (מרן אדמו"ר מוהרא"א זיע"א מקארלין) משובבי"ם ואמר: ביים טאטין פלעגט מען פאסטין מאנטאג און דאנערשטיג. (-אצל אאמו"ר היו מתענים בימי שני וחמישי), ולאחרים אמר רק שיעמדו קודם אור היום ללמוד. ואמר: היינט איז דאס אויך א גלות וואס מ' שטייט נישט אויף פאר טאג. (-היום גם זה גלות שאין משכימים קודם אור היום). (כתבי הרה"צ רבי מנשה הכהן רוזנפלד ז"ל) מטה אהרן - פינסק קארלין

אמר: התשובה אינה מקובלת כ"א ע"י שמחה ותענוג. כי הנפש הישראלית היא ממקור התענוג והיא מתאוה לתענוגים, ועי"ז שלא נותנים לה תענוגי קדושה היא מחפשת ומבקשת תענוגים אסורים, ועי"י שיטעימה שוב בתענוג ושמחה דקדושה, אז תתחזק ותתרפא: הס"ק הר"א מסלאנים - תורת אבות

אמונה - ותפילה ברוממות הקול

... ובעבור כי הקב"ה לא יעשה אות ומופת בכל דור לעיני כל רשע או כופר, יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון והחמיר מאד בענין הזה כמו שחייב כרת באכילת חמץ (לעיל י"ב ט"ו) ובעזיבת הפסח (במדבר ט' י"ג), והצריך שנכתוב כל מה שנראה אלינו באותות ובמופתים על ידינו ועל בין עינינו, ולכתוב אותו עוד על פתחי הבתים במזוזות, ושנזכיר זה בפינו בבקר ובערב, כמו שאמרו (ברכות כ"א) אמת ויציב דאורייתא, ממה שכתוב (דברים ט"ז ג') למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך, ושנעשה סכה בכל שנה: **... ולפיכך** אמרו (אבות פ"ב מ"א) הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שכולן חמודות וחביבות מאד, שבכל שעה אדם מודה בהן לאלקיו, וכוונת כל המצות שנאמין באלקינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין א-ל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם ויודה לאלקיו שבראו, וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו ויודו לא-ל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותיך אנחנו, וזו כוונתם במה שאמרו ז"ל (ירושלמי תענית פ"ב ה"א) ויקראו אל אלקים בחזקה (יונה ג' ח'), מכאן אתה למד שתפלה צריכה קול, חציפא נצח לבישה (עי' ערוך ערך חצף): רמב"ן

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא של
הר"ר משה יהודה ליב סאסאווער ב"ר יעקב - ד' שבט תקס"ז
וממשפחתו נמשך זקיני אדמור"י שידלוב והמגיד מסטאשוב
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ויהי בשלח פרעה את העם וגו' (י,ג, י"ז). הענין הוא דנודע מכתבי האריז"ל (פרע"ח שער חג המצות פ"א) שבעת יציאת מצרים האירו מוחין דגדלות קודם דקטנות שזה מרומז 'בפסח' שהיא לשון פסוח ודילוג, כי מחמת שהיה משוקעים בטומאת מצרים במ"ט שערי טומאה ואלו היו שוהים שם עוד שעה מועטת היו נכנסים לשער הנו"ן מהטומאה ולא היו יכולים לצאת משם כי אסירי מצרים לא יצאו לעולם (ילק"ש יתרו רמז רס"ט), לכן שידד השי"ת את המערכות למעלה מן הטבע והאיר עליהם אור גדול משער הנו"ן של החמשים שערי בינה והוציאם משם, אך מצד שהיה זאת מצד אתערותא דלעילא ולא היו ראויים לזה מצד מעשיהם לכן לא נתקיים האור ההוא והוכרחו אחר כך לספור הספירה מ"ט ימים, שהם בסוד מ"ט שערי בינה בכדי לספר ולזכך כל הז' מדות, עד שזכו בחג השבועות שנתגלה עליהם שער הנו"ן בעת מתן תורה מצד אתערותא דלהון שזה יכול להתקיים לעד ולעולם: ספר מגן אברהם - טריסק

וה' הולך לפניהם יומם כבר אמרו (ב"ר נ"א ב') שכל מקום שנאמר וה' הוא ובית דינו, הקב"ה עמהם ביום ובית דינו בלילה אם כן פירוש הכתוב שהשם שוכן בתוך הענן והולך הוא לפניהם ביום בעמוד ענן, ובלילה בית דינו שוכן בעמוד האש להאיר להם, כטעם אשר עין בעין נראה אתה ה' ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה (במדבר י"ד י"ד): רמב"ן

שבת שירה

בליל שבת שירה אחר התפילה פתח ואמר שהרב הקדוש מו"ה יצחק מוואורקי ז"ל הקשה לו למה נקרא שם השבת בפי העולם בשם שבת שירה כיון שאינו לפי הזמן. ואם מחמת שקורין פרשה זו בשבת זה כיון שאינו זמן המאורע יקראו נמי שאר הפרשיות שקורין בתורה כמו פרשת יתרו יקרא פרשת קבלת התורה, ואם כן חזינן שאין הקריאה בתורה גורמת השם אלא הזמן כמו ארבע פרשיות, והשיב לו בקיצור כיון שראינו שינוי בהשירה בענין הכתיבה בתורה שנכתבת אריח על גבי לבינה והכל הוא בתורה עד כאן דבריו הקדושים. היה בלבת אש שצריך כל אחד ואחד מישראל לשמוח בשבת בהרגשה גדולה: רמתים צופים

במד"ר בשירה נמחלו עוונותיהם של ישראל. נראה דכמו יוהכ"פ הוא התדבקות הנפש במקור העליון ושורש הנשמה וממילא נמחלו עוונותיהם של ישראל, והוא כעין השקה שע"י חיבור באה הטהרה, כן בעת שאמרו ישראל שירה התדבקו במקור העליון וממילא נמחלו עוונותיהם: שם משמואל

וארוממנהו. שאספר גבורתו: אבן עזרא

פרשת המן - הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זצללה"ה אמר שגם בימינו יורד מן מן השמים, כי עינינו הראות בעיר בראד, מתהלך יהודי בליל ששי ואין בידו פרוטה לפורטה כדי לקנות צרכי שבת, ובליל שבת אנו רואין שבביתו השולחן שבת ערוך ועליו נרות דולקים, וחלות ויין ודגים ובשר וכל מטעמים, אין זה כי אם מן שירד לו מן השמים: אמרי קדוש - סטרעליסק

וה' הולך לפניהם במדה שאדם מודד בה מודדים לו אברהם ליוה מלאכי השרת שנ' (בראשית י"ח) ואברהם הולך עמם לשלחם לפיכך ליוה הקב"ה את בניו במדבר ארבעים שנה אברהם אמר יוקח נא וכו' כדכתיב בסדר וירא אליו: מדרש תנחומא

ובני ישראל יוצאים ביד רמה. מגיד הכתוב שכשהיו המצרים רודפים אחרי ישראל היו מנאצים ומחרפים ומגדפים אבל ישראל מרוממים ומשבחים ונותנים שיר שבח וגדולה תהלה תפארת למי שהמלחמה שלו כענין שנאמר (תהלים קמ"ט) רוממות קל בגרונם במקום חרב פיפיות בידם (שם נ"ז) רומה על השמים אלקים ואומר (ישעיה כ"ה) ה' אלקים אתה ארוממך ואודה את שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן. ובני ישראל יוצאים ביד רמה. בריש גלי. דבר אחר שהיה ידן של ישראל רמה על מצרים: מכילתא פרשה בשלח פרשה א'

או יאמר בריש גלי היינו בשיר גלי. רצה לומר כשיתגלה שיוכלו לומר לפני השי"ת שירה כמו משה רבינו ע"ה ושאר הצדיקים שאמרו שירה אז ובני ישראל יוצאים מן הגלות והבן:

או יאמר בריש גלי. על דרך דאיתא בזוה"ק (הקדמת הזוהר) בספרא דא יפקון מן גלותא ועיין שם שמבואר עוד יותר כשיתגלה הספר הזוהר בדא יפקון מן גלותא, וזהו שמרומז בפסוק ובני ישראל יוצאים היינו מן הגלות כנ"ל ביד רמה ותרגומו בריש גלי ברי"ש ראשי תיבות ר'בי ש'מעון ב'ר י'וחאי גלי כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר אז בדא יפקון מן גלותא והבן:

או יאמר על פי מה שאמר הרב

על התורה ועל העבודה

הקדוש המפורסם מוהר"ר ליפא מחמעלניק ועל דרך דאיתא באגרת הקודש של אא"ז זללה"ה הנדפס בספר הקדוש של הרב מפולנאי ע"ה ששאל למשיח אימתי אתי מר והשיב כשיתגלה תורתך ויפוצו מעינותיך חוצה עיין שם, וזה יש לומר שמרומז בפסוק ובני ישראל יוצאים מן הגלות בריש גלי, ברי"ש ראשי תיבות ר'בי י'שראל ב'על ש'ם גלי היינו כשיתגלה תורתו ויפוצו מעינותיו אז יפקון מן גלותא והבן: דגל מחנה אפרים

לאיתנו. אותיות לתנאו שהתנה הקב"ה על הים במעשה בראשית שיבקע לפני ישראל: בעל הטורים

בשעה שאנו אומרים ומספרים הנסים שעשה ה' יתברך עמנו צריך להתעורר להאמין ולידע שגם בזמן הזה נתעורר אותן האורות ואותה הבחינה עצמה של קריעת ים סוף. רק ישראל צריכין להשיג החיות והיגיעה של הדבר. ואם נצטרך בוודאי יתבקע הים, רק לעת עתה צריך לקרוע את הים החומרי והגשמי והתאוות רעות וימסרו נפשם באמת להקבה עזי וזמרת י-ה יו"ד יתירה ע"ש המחשבה נאמרה אז ישיר י' יתירה וכן נאדרי בכח העיקר הוא המחשחה כי זהו כל הנקודה של בר ישראל שיקשר המחשבה לה': בית אהרן צ"א ד'

מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא. הפלא הגדול ביותר, שאם כי נאדר בקודש הוא ונורא תהלות, בכ"ז מקבל הוא נח"ר מהאדם השפל: הס"ק מסלאנים

שירתא דמטרוניתא לקב"ה, תנינן כל בר נש דאמר שירתא דא בכל יומא ומיכוין בה, זכי למימרא לזימנא דאתי דהא אית בה עלמא דעבר, ואית בה עלמא דאתי, ואית בה קשרי מהימנותא, ואית בה יומי דמלכא משיחא, ותלי עלה כל אינון תושבחין אחרנין דקאמרי עילאי ותתאי: זוהר הק' פ' בשלח ח"ב נד ב

המכוין בשירת הים בכל יום לאמרה בקול ובשמחה רבה כאלו אותה שעה יצא ממצרים, מוחלין לו כל עוונותיו, שהרי אמרו במדרש ויסע משה את ישראל מים סוף שהסיעם מעוונותיהם, שנמחלו העוונות ע"י השירה שאמרו, והנה אחר שצונו ה' לומר שירה זו בכל יום כדכתיב ויאמרו לאמר, וכדכתב רשב"י שרצה לומר שנאמר אותה בכל יום בשמחה רבה כשעה ראשונה שאמרנו אותה, ודאי כח סגולתה כל יום כשעה ראשונה למהדרין: ספר חרדים מצות התשובה פ"ז

כי בשירת הים יש הכל מה שהיה ומה שעתיד להיות וכל הענינים שצריך האדם הכל נכלל בשירת הים. ואמר אם יאמר האדם שירת הים בכל לב ובמסירת נפש כל א' לפי מה שהוא יתוקן כל עניניו בגוף ונפש: בית אהרן

יזהר לומר פסוקי דזמרה בשמחה ובטוב לבב, ובפרט שירת הים כי זהו שלימת הנפש: סדר היום להרה"ק ר' אשר מסטאלין

ויאמרו לאמר - כל א' וא' ככה. או בכל דור ודור: אבן עזרא

...דרבי פנחס בן יאיר הוה קאזיל לפדיון שבויים פגע ביה בגינאי נהרא אמר ליה גינאי חלוק לי מימך ואעבור בך אמר ליה אתה הולך לעשות רצון קונך ואני הולך לעשות רצון קוני אתה ספק עושה ספק אי אתה עושה אני ודאי עושה אמר ליה אם אי אתה חולק גוזרני עליך שלא יעברו בך מים לעולם חלק ליה הוה ההוא גברא דהוה דארי חיטי לפיסחא אמר ליה חלוק ליה נמי להאי דבמצוה עסיק חלק ליה הוה ההוא טייעא דלווה בהדייהו אמר ליה חלוק ליה נמי להאי דלא לימא כך עושים לבני לויה חלק ליה אמר רב יוסף כמה נפיש גברא ממשה ושתין רבוון דאילו התם חד זימנא והכא תלתין זימנין ודלמא הכא נמי חדא זימנא אלא כמשה ושתן רבוון: חולין ז.

<u>טעם על מצות עונג שבת</u> - והטעם הוא, כי סוד השבת הוא דמיון ליום שכולו שבת אשר שם תענוג צפון לצדיקים, לכן ראוי לאדם להתדמות בשבת זו ליום שכולו שבת ולהתענג נפשו בכל מיני עונג, וכמו שעתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים וכו' . - **ולפי** מה שכתבתי, שטעם עונג שבת שיש להתדמות בשבת זו ליום שכולו שבת, אזי גם המלבושים נאים הם להתדמות, שלעתיד תתלבש הנפש במלבושי גופניי זך ולבן מבלי לכלוך חטא. והבן זה: מטה משה ס' ת"ד, ותי"ב

<u>הפטורה</u> - לבי לחוקקי ישראל - ר"ל החכמים והסופרים המתנדבים בעם להשלימם וללמדם תורה ומצית הנה ראוי לכם לברך השם יתעלה על התשועה הגדולה שהושיע את ישראל כי לא היו יכולין ללמוד תורה וללמד מלחץ אויב או אמר זה על בני נפתלי ועל בני זבולון שירדו מהם מחוקקים לעזור לדבורה בזאת המלחמה כמו שיבא אחר זה: רלב"ג

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא של
הרה"ק ר' מרדכי מלעכאוויטש ב"ר נח - י"ג שבט תק"ע
הרה"ק ר' יחזקאל מקאזמיר ב"ר צבי הירש - י"ז שבט תרנ"ח
הרה"ק ר' משה מלודמיר ב"ר שלמה מקארלין - י"ח שבט תקפ"ט
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל שישי 8:30pm
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וישמע יתרו את כל אשר עשה ה' למשה ולישראל עמו כו'. פירוש זה שעשה נקמה במצרים לא היה מחמת שעברו על רצון ה' יתברך רק מחמת משה וישראל עמו. וזהו כי ה' נלחם להם במצרים, להם דייקא: ספר קדושת לוי

וישמע יתרו. אמר ע"ז הגה"ק מוהרמ"ם זצ"ל מקאצק בזה"ל "יתרו האט דערהערט": ספר שיח שרפי קודש

וישמע יתרו. פרש"י מה שמועה שמע ובא, קרי"ס ומלחמת עמלק. ר"ל ששמע כי גם אחרי ההתגלות הגדולה שהיתה להם על הים, שראתה שפחה על הים וכו' (מכילתא, פ' בשלח) ובכ"ז בא אח"כ עמלק והטיל בהם קרירות באמונה, והוא משום שאמרו חז"ל (סוכה נ"ב, א') כל הגדול מחברו יצרו גדול, מזה ראה שאין עצה רק לבוא לקבל את התורה אשר תתן בו כח לעמוד כנגד היצר: דברי שמואל

יום טו"ב סיון, מה ששמעתי מהחסיד רבי אהרן לוינטהל מה ששמע מחסיד אחד ששמע מפי אדמו"ר הרה"ק רבי אהרן זיע"א מקארלין, על מאמר הגמרא כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, שפירש: "כל הגדול", מה שאנו רואים שאדם הולך וגדול ביראת השם יתברך זהו נמשך "מחבירו", ע"י התחברות עם חסידים שיושבים יחד באהבת חברים, מזה נמשך שהוא הולך וגדול ביראת השם יתברך "יצרו גדול", מאין נמשך שיצרו יתגבר אצלו ? לזאת אמר: "הימנו", מה שהוא יושב לבד בלא אהבת ודבוק חברים, מזה נמשך שיצרו מתגדל אצלו. (כתבי הרה"ח רבי מאיר ברנשטיין ז"ל הי"ד) מטה אהרן - פינסק קארלין

קבלת התורה

בשב"ק פ' יתרו נסע השיניוועער רב לאביו הק' הצאנזער רב והתעלה מאד, וחשב שאם יסע לחג השבועות בוודאי יהא יותר התעלות אבל למעשה לא היה כן, אַז ש"ק פ' יתרו איז ג'ווען העכער [שש"ק פ' יתרו היה יותר גבוה]: מפי השמועה

ענין הקדמת וישמע יתרו למ"ת. הוא ללמד דעת. לבל יתייאש שום איש ח"ו החפץ בחיים האמיתיים. ורואה בעצמו כי כבר עברו עליו עידן ועידנין. ואין נוגה לו להאיר עיניו ממחשכים. ושיטעום טעם חיים. ומהקדמה זו יחלץ חושים לבטוח בד' ולצפות לישועה. אם יתרו שלא היה הורתו ולידתו בקדושה. זכה להתקרב. ק"ו איש הישראלי. נצר מטע כרם ד'. בוודאי יוסיף אומץ לצפות ולשמוע וללמוד. עד עת בוא ישועתו. כמאמה"כ האלקי מקרוב אני. וגו'. וכמבואר במד' אני הוא שמקרב ואיני מרחק. וכמאמה"כ בחוץ לא ילין גר. דלתי לאורח אפתח. כי דלתי שמים פתוחות. וכל איש יש לו לצפות שיבוא היום שיתקבל לאורח. וזהו אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום. כי היא עצה לאדם שיהיה שומע ומייחל ומצפה. ואל יתייאש ח"ו. וע"י מה לשקוד על דלתותי יום יום. ואל יפול לבו על מה שעבר עליו מן הזמנים. רק ישקוד על דלתי שמים. ויהיה שומר ומצפה יום יום. אולי זה היום ירוחם ויתקרב. ויאירו עיניו באור החיים: תורת אמת

ברוך שהחינו וקימנו לי"ג שנים של הרבצת התורה, ויה"ר על העתיד עד ביאת גואל צדק בב"א

וישמע יתרו. שמעתי בשם הרה"ק וכו' הר"ר שמואל מקארוב זצ"ל על מה שפרש"י ז"ל מה שמועה שמע ובא וכו' קריעת ים סוף אמר שעיקר הי' קשה לרש"י ז"ל מפני מה בא, הרי הי' יכול משה רע"ה לכתוב לו את התורה בכתב ולשלוח ליתרו לביתו, וע"ז השיב רש"י ז"ל קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, הרי שראה שאחר קריעת ים סוף עוד הי' יכול להיות מלחמת עמלק, בודאי גם עמלק שמע מקריאת ים סוף הניסים הגדולים אשר עשה השי"ת עם ישראל, ולא השגיח ע"ז, רק עשה מלחמה עם ישראל, ודאי גרם לזה משום שהי' עמלק יושב בביתו ולא הלך אחרי ישראל משום זה נתקרר ובא לישראל למלחמה, וכאשר שמע יתרו זאת באם שהאדם יושב בביתו נתקרר אעפ"י שיודע מהנסים והנפלאות, עי"ז בא יתרו למדבר, וזהו תירץ מספיק מה שצריך האדם ליסע לצדיק הדור דוקא לביתו ממש, ולא די לו בספרי מוסר ללמוד בביתו, והבן: ספר שיח שרפי קודש

והיו נכונים ליום השלישי. מאדמו"ר מסאכטשוב זצ"ל כתי' והיו נכונים ליום השלישי ולא כתיב על מה יהי' הכנה הכוונה על כי הכנה גופא הי' חצי קבלת התורה, והיא גופא תורה, וזה פי' אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו כנ"ל והראי' כי אכילת פסח לא מעכב (פסחים ע"ח ע"ב) ואעפ"כ אינו נאכל אלא למנויו שהכין והזמין עצמו עליו ואכילה גופא לא מעכבא: ספר שיח שרפי קודש

כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים. פירוש, כי זה שאמר הקדוש ברוך הוא בעצמו אנכי ולא יהיה לך, נרשם ונחקק בלב כל איש

על התורה ועל העבודה

ישראל עד שאפילו הקל שבקלים מוסר נפשו על קידוש שמו יתברך וזה לבעבור נסות שתעמדו בנסיון: ספר קדושת לוי

וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר. איתא בזוהר הקדוש את כל זו אברהם ונראה לפרש דאיתא קיים אברהם אבינו עליו השלום כל התורה כולה עד שלא ניתנה ולכאורה מהיכן היה יודע התורה. אך באמת שהיה אברהם אבינו עליו השלום מקדש את עצמו ומדבק עצמו בהבורא ברוך הוא בדביקות גדול והיה מסתכל בעולמות העליונים תמיד על ידי זה הבין והשיג שלעולם זה שייך מצות ציצית דהיינו שהשורש רוחניות שלמעלה מורה על עשיית מצוה זאת ולעולם זה שייך מצות תפילין וכן כל עולם ועולם השיג על ידי דבקותו. אבל אנחנו משיגים השורש מצוה ומקורה על ידי התורה הקדושה כשאנו עוסקים בתורה הקדושה לשמה והוא מחמת שהשם יתברך ברוב רחמיו דבר והכניס הדבקות בהתורה הקדושה ונתן לנו התעוררות הדבקות בהתורה למען נוכל להתעורר אחר כך מלמטה למעלה בהתדבקות להשיג השורש ומקור כל מצוה ומצוה. וזהו וידבר אלקים את כל זו אברהם פירש שכל השגות התורה שהשיג אברהם על ידי דבקותו ובמדרגות התדבקות זאת דבר השם יתברך לנו את כל הדברים האלה. לאמר פירוש שגם אנחנו נוכל אחר כך לומר בדבקות ולעורר מלמטה למעלה וק"ל:

או יאמר וידבר כו' לאמר כו' דהנה על ידי התורה אדם בא לידי דביקות וזהו את כל הדברים. לאמר אנכי ה' הוא הדביקות ואמונה. ספר נועם אלימלך

עֶלְיוֹנִים שָׂשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי. תֹּאַר כַּלָּה מְאֹד נִתְעַלָּה. בְּקַבָּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:פיוט לשבועות

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ, וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְלֵּי טֹהַר. גַּם כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ, בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלֶךָ, וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וכו' תפילת ר"ה

שמעתי איך שבעת החתונה של הה"ק מסאכטשוב שהי' בקאצק כאשר כבר עמדו המחותנים והחתן והכלה תחת החופה והמתינו זמן רב על ביאת אדמו"ר הרבי מקאצק זצל"ה לסדר הקידושין עד אשר הרהיב עוז בנפשו הה"צ ר' הירש טומשובער זצלה"ה (אשר הי' גם שושבין שלו) ליכנס לקודש פנימה ואמר להרבי זצלה"ה איך שהמחותנים והזוג עומדים תחת החופה זה זמן רב וממתינים עליו, ואמר הרבי זצלה"ה מקאצק כי הי' לו אורחים נכבדים לברכו בברכת מזל טוב הלא המה הרר"ב מפשיסחא זצלה"ה והיהודי הקדוש זצלה"ה ואדמו"ר הזקן מווארקא זצלה"ה ועוד, ולא הי' יכול לילך חוצה אל החופה, וכאשר בא תחת החופה בירך את החתן בברכה שהשי"ת יעזר לו שגופו יהי' מחזיק מוחו הגדול ולחש לו אז באזניו מאיזה מקור לקח נשמת הכלה זו' הרבנית זצלה"ה: ספר שש"ק

אנכי ה' אלקיך. סיפר הרב"צ אוסטראווער ז"ל ששמע מפ"ק הרה"ק הרבי מאלכסנדר זצוקללה"ה בזה"ל מעולם לא אמרתי "אני" [איך בל"א] כי לשון איך שייך להקב"ה, וז"ש "אנכי ד' אלקיך" וכו' עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

מעשה עם הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין שא' מחביריו תלמידי המגיד הק' ממעזריטש באה לו באמצע הלילה צווא באזעיגינין, וכשדפק על הדלת ושאלו הרה"ק מקארלין מי שם אמר "איך", ולא פתח את הדלת עד הרבה זמן, והי' בהחורף והי' לפלא, עד שפתח הדלת ואמר שיש רק איין "איך" אין דער וועלט (בהעולם), וזה אנכי ה', ואמר התלמיד שעוד צריך לשהות אצל המגיד הק' ללמוד תורת ה': רננו צדיקים - ר' יו"ט עהרליך זצ"ל

וכל העם רואים את הקולות רבי יהודה אומר אדם מדבר עם חברו הוא שומע רגש קולו אבל אינו רואה מאורו וישראל שמעו קול של הקב"ה וראו את הקול יוצא מפי הגבורה בברקים ורעמים שנאמר וכל העם רואים את הקולות. רבי פנחס אומר כל אותו הדור ששמעו קולו של הקב"ה זכו להיות כמלאכי השרת ולא שלט בהן כל מין כנים ובמותם לא שלטה בהם רמה אשריהם בעולם הזה ולעולם הבא עליהם הכתוב אומר אשרי העם שככה לו: ספר ילקוט שמעוני

בשם הבעש"ט זלה"ה שמן השמים נתנו לו ברירה לדור בנעמרוב או במעזבוז או בעיר שלישית, ובחר במעזבוז ששם שכיחים דגים וקל לו להשיגם על שבת קודש: (זכרון טוב ד"ה ע"ג): ס' בעל שם טוב עה"ת

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא
רבי שמואל מסלאנים ב"ר יחיאל מיכל אהרן - (דברי שמואל) י"ט שבט תרע"ו
רבי מנחם מענדל מקאצק ב"ר לייביש – כ"ב שבט תרי"ט
רבי יהודה לייב מלובלין ב"ר שלמה איגר – תורת אמת – כ"ב שבט תרמ"ח
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לז"נ דו"ז ר' גבריאל ב"ר משה חיים ז"ל פאללאק - י"ט שבט תשנ"ג תנצב"ה

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

ואלה המשפטים. הנה בפרשה של מעלה היתה האזהרה שלא תחמוד כל אשר לרעך ואלה המשפטים אשר בם ידע האדם מה הוא כל אשר לרעך: **אשר תשים לפניהם.** שאין בהם עשה ולא תעשה כמו באזהרות הפרשה של מעלה, אלא כשיקרה הצורך לשפוט ישפטו בזה האופן: ספורנו עה"ת

כל הדן בדייני עכו"ם ובערכאות שלהן אע"פ שהיו דיניהם כדיני ישראל הרי זה רשע וכאילו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבינו שנאמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפניהם ולא לפני עכו"ם לפניהם ולא לפני הדיוטות היתה יד העכו"ם תקיפה ובעל דינו אלם ואינו יכול להוציא ממנו בדייני ישראל יתבענו לדייני ישראל תחלה אם לא רצה לבא נוטל רשות מבית דין ומציל בדייני עכו"ם מיד בעל דינו וכו': רמב"ם יד החזקה - הלכות סנהדרין פרק כ"ו הל' ז'

ואם אמר יאמר העבד וגו'. העבד העברי העובד לאלקיו, צריך הרבה פעמים לומר ולחזור ולומר: אהבתי את אדוני, זה הקב"ה. את אשתי ואת בני, ר"ל עמהם, אפי' כשהוא עסוק בהמוכרח עם אשתו ובניו, גם אז לבו למעלה לאהבת ה'. עוד י"ל את אשתי ואת בני, ע"ד מחז"ל (סוכה ז.) את בשרו את הטפל לבשרו, שכל האהבות טפלים אצלו נגד האהבה הפנימית לה'. ולבו צועק בקרבו לא אצא חפשי, ע"ד מאה"כ (תהלים פח, ו.) במתים חפשי וכמחז"ל (ברכות יח:) על אלו שבחייהם קרוים מתים. והגישו אדוניו וכו' אל הדלת או אל המזוזה, מזוז"ה בגימ' היכ"ל. ורצע אדוניו את אזנו במרצע, מרצ"ע בגימ' ת', הם ת'

פרשת שקלים

בשם הרב, שהיה מצפה להגיע לד' פרשיות. ואמר איך וואלט שוין געהרין עס זאל קומין דיא ד' פרשיות, איך זאל מיך זעהן מיט דעם אייברשטין. (חכם הרזים): ספר רמתים צופים - אות רכ"ה

...**וכן** אמר רשב"י אין תלמידיו מניחין אותו לישון בקבר שנאמר (שה"ש ז') דובב שפתי ישנים הוי והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון וכן משה למד תורה לישראל והדריכן למצות ונתן להם סדרי תורה ופרשיות שקוראים בהם בכל שבת ובכל חדש וחדש ובכל מועד והם מזכירים אותו בכל פרשה ופרשה ובפרשת שקלים אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע משאני מת אין אני נזכר א"ל הקב"ה חייך כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן **כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני כאלו אתה עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשן** מנין ממה שקראו בענין וידבר ה' אל משה לאמר כי תשא את ראש שא את ראש לא נאמר אלא כי תשא: מדרש תנחומא כי תשא פרק ג'

שבת זה, הוא יקר מאד שהטיפה חיים שנותנים להאדם בר"ה יו"כ וסוכות בוער בקרבו ובחודשים אלו הוא מוציא מכח אל הפועל שאדר וניסן הם ענין אחד עם אלול ותשרי, רק באדר ובניסן הוא בשמחה ואלול ותשרי הוא באימה וביראה: חי' הרי"ם עה"ת

אמאל שבת פ' פרה האט עהר [הרה"ק רבי יוחנן זיע"א מסטאלין קארלין] אינמיטען די תורה געזאגטת דער טייטש פון די ד' פרשיות איז, שקלים! מען דארף זיך וועגין, זכור! מען דארף זיך געדענקען, פרה! מען באדארף זיך צורייניקען, החודש! מען באדארף זיך באנייען : די וועלט

עלמין דכסופין, שפותחין לו שמיעתו ולבבו יבין מעתה. ועבדו לעולם, שזוכה לעבוד לה' גם בעניני העולם, הם דברי הרשות. שעושה הכל לעשות נח"ר לפניו ית': כתבי הר' משה מידנר

א"י רק שבתו יתן ורפא ירפא. עפ"י מ"ש בפי' המשנה במסכ' שבת (י"ד, ג') כל האוכלין אוכל אדם לרפואה בשבת. פי' מכל המאכלים שהאדם אוכל בשבת יכול להשיג רפואה כי שורש הרפואה נעשה בש"ק ע"י יחודי העולמות העליונים בכוונת האכילה כיל"ח לכן (שבת י"ב, ב') שבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבא. וזה גם כן הרמז רק שבתו יתן ע"י קדושת אכילת השבת ורפא ירפא: ספר תפארת שלמה עה"ת

ורפא ירפא ובגמרא (ברכות ס'.) דרשו מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות, ונאמר משמי' דהרה"ק הרבי מלובלין זצ"ל, דחז"ל דייקו בלשונם לומר שניתנה רשות לרופא לרפאות, כלומר, רק לזאת שירפא את החולה ניתנה לו רשות, אבל לא ליאש ולומר לחולה שאין תרופה למכתו, לזאת לא ניתנה לו רשות, ואין בכוחו לומר כן, ואל יתייאש אדם מן הרחמים אלא יפיל תחינה ובקשה לפני מלך קל רם ונישא שישלח עזרתו וימציא מזור ותרופה למכתו: לקט יושר - פתגמין קדישין

פעם אמר [הרה"ק ר' מרדכי מלעכאוויטש זי"ע] : היות שיש עוף אשר מזמר להקב"ה, עד שנבקע כריסו, ואני מתפלל ,ואף על פי כן, אני בריא אולם, אם כן, מה חשובה תפילתי, עד שפעם אחת נקרע ריאה שלו, מחוזק התפילה, והרופאים מלעמבערג אמרו נואש, וטען הלעכאוויטשער

על התורה ועל העבודה

להשי"ת, וכי רצוני היה שאתפלל רק תפילה אחת כזו, אני רוצה להתפלל עוד, ועזרו השי"ת וחזר לאיתנו, ואח"כ נזדמן שהיה הלעכיוויטשער בלעמבערג, והיו אצלו המון רב חסידים, ועבר הדאקטער שם, וראה אנשים רצים ושבים, ושאל הדאקטער ריצה זו מה היא, ואמרו לו כי הצדיק מלעכאוויטש הוא בפה, ותמה ואמר העוד הוא חי, ונשבע הדאקטער, כי הוא חי בלא ריאה: ספרן של צדיקים

לה' לבדו - רק לשם הנכבד לבדו שהוא שם העצם ולא יתערב אחר עמו: אבן עזרא

בשם הרה"ק ז"ל מקאצק ע"פ ואנשי קודש תהיון. להיות שמירת הקדושה במעשה אנוש ותחבולותיו. פי' שאין מחסור להשי"ת מלאכי עליון שרפים וחיות הקודש. רק שמתאוה לקדושת אנשים וכו': שפת אמת

בשם ר"ר זוסיא, מדבר שקר תרחק, פי' כשאתה אומר דיבור של שקר מיד אתה מרחיק את עצמך מהשי"ת: ספר אמרי פנחס - שער א – תנ"ך

שלש פעמים בשנה יראה. להודות על החירות, ועל האביב ועל הקציר ועל האסיף, כי ממנו הכל: ספורנו

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימיך וגו'. כשמדבר דברי תורה על השלחן, הדברי תורה הם נשמה לאותו הגשמיות של השלחן, וידבר הרבה דברי תורה על שלחנו תמיד בסעודתו בחול וכל שכן בשבת:(כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"ב, לקוטי אמרים ד"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

נעשה ונשמע

כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. היינו שנעשה כ"כ הרבה, עד שעי"ז נזכה לשמיעה: הס"ק מלעכאוויטש

נעשה ונשמע וגו'. היינו בלשון רבים ולא אמרו בלשון יחיד אעשה ואשמע, אלא מחמת המתיקות שהרגישו בשעת מתן תורה, נעשתה התורה כה חביבה אצלם עד שקבל כל אחד על עצמו להיות ערב בעד חבירו שיקיים גם הוא את התורה: חידושי הרי"ם עה"ת

ומראה כבוד ה' כאש אוכלת (כ"ד, י"ז). כל העם ראו כבוד ה' אך לא בשווה רק כל אחד כפי מדריגתו והשגתו, ומי שהכשיר נפשו לקבל קדושה יתירה זכה לגילוי שכינה וזה היה משה, עיין מורה נבוכים (ח"ב פרק ל"ג): ספר פרדס יוסף

הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זי"ע היה אומר בשם הרה"ק מסטאלין זי"ע, שצריכין ליתן הודאה להשי"ת מה שכתוב "בפיך ובלבבך לעשותו". יכולים להתחיל בפה, וממילה בא אל הלב, ואילו נכתב בלבבך קודם, איך היו מתחילים: ספרן של צדיקים

כי בשמחה תצאו. (ישעי' נה) פי' עם השמחה. מה שהאדם הוא בשמחה יוכל לצאת מכל הצרות ועקתין בישין, והבן: הר"ר העניך מאלכסנדר

שאלו תלמידי ישיבה סטעטין אילאנד את ראש הישיבה רשכבה"ג ר' משה זצוק"ל איך לקיים מרבין בשמחה וענה להם שילמדו יותר וישתו קצת יין בכל יום: שמעתי ממו"ר הג"ר רפאל גרין זצ"ל

משנכנס אדר מרבין בשמחה

דער רבי ר' ברוך'ל האט געטייטשט, משנכנס אדר מרבין מארט מען אלדעס גוט'ס, מיט וואס, בשמחה. משנכנס אב ממעטין, ווינגערט מען אלדעס שלעכץ, מיט וואס בשמחה. (-הרבי ר' ברוך פירש משנכנס אדר מרבין כל טוב, ע"י מה, בשמחה). גם זה מא"א מורי ורבי זצוק"ל: כתבי הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זיע"א - מטה אהרן

...ולכן אין מעברין את השנה אלא בחודש אדר לרמז על האמור כי אדר הוא א' דר שנתגלה אלקותו גם בעיבור שני כדי שיבוא לגדלות שני אמיתי מעט מעט עד שיבוא משיח צדקינו במהרה בימינו שאז יושלם ענין הדעת בכל פרטיו: מאור עינים – פרשת תרומה

...כי הכתר של נשמע נשאר לנו על ידי עסק התורה ועל זה נתפשט המנהג בישראל ללבוש בשבת על הראש כובע משונה בתוארה מאותה שלובשים בימי החול והיא מקפת הראש כעין עטרה מה שאין כן בשאר הבגדים שמחליפין אותם רק במה שלובשים בגדים חשובים יותר ולא בתמונה אחרת מיוחדת לשבת. מפני שהכובע ירמז על כתר תורה שניתן לנו בשבת מצד נשמע כנזכר לעיל. ועל סמך זה יש נוהגין ללבוש על הראש גם בט"ו אדר כובע זו של שבת והוא לרמז דברינו הנזכרים לעיל מפני שבשושן נפעל בו הנס על התחדשות הנשמע בדברי תורה וכמו שאמרו הדר קבלוהו בימי אחשורוש מאהבת הנס. וביחוד ביום זה יום טוב של שושן שהיה התקון על הקלקול של העצלות בדברי תורה וכנזכר לעיל. ועל ידי המחיית עמלק ביום מחר הוחזר לנו הכתר של נשמע על פי דברינו הנזכרים לעיל: ספר פרי צדיק

שלא לקלל הדיין: משרשי המצוה, להסיר מעל הדיינין יראת הנדון וקללתו, כדי שיוציאו הדין לאמיתו, ועוד הזהיר על זה גם כן במקום אחר בתורה. ועוד נמצא תועלת אחר במצוה, כי בקללת הדיין תקלות רבות, כי המון העם בסכלותם שונאים אותו, ואם לא יוזהרו על קללתו אולי יקללוהו ויתעוררו מתוך כך לקום עליו, כמו שאמר החכם למלך על המון העם, הזהר שלא יאמרו, שאם יאמרו יעשו, ויהיה בזה רעה רבה, כי הוא במשפט יעמיד ארץ: ספר החינוך - מצוה ס"ט

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ויקחו לי תרומה ולכאורה הול"ל ויתנו לי תרומה ובדרך פשוט י"ל דאי' יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק ויש שעשועים ותענוג גדול להאם מה שמשפעת להולד ואין הבן צריך לחלב אחרת כ"א לחלב אם וז"פ ויקחו לי תרומ' ויקחו קאי על בנ"י מה שהם לוקחים מאתי חשוב אצלי כאלו נתנו לי תרומה: אור לשמים

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת. דהנה כל האדם מחויב לעבוד את הבורא ברוך הוא במעשה ובמחשבה שעל ידי הכוונה והמחשבה קדושה אזי בזה מקים לשכינתא מעפרא והמעשה הוא בכדי שיתרומם האדם ולהטיב לעצמו. ובזה מיושב הכתוב כל איש אשר ידבנו לבו, דהוא מרומז על המחשבה על ידי זה תקחו את תרומתי, רצה לומר שבזה יתרומם השכינה כביכו"ל. וזאת התרומה אשר תקחו מאתם, רצה לומר זה התרוממות אשר האדם לוקח לעצמו זה הוא בא על ידי המעשה דהוא זהב וכסף ונחושת, רצה לומר על ידי העובדא ודו"ק: ספר קדושת לוי

או יאמר. ויקחו לי תרומה. ולכאורה קשה מהו ל' ויקחו. היה לו לומר ויתנו. אמר כי מכל דבר צריך לקחת ממנו התרוממות להשם יתברך: בית אהרן

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. בשם הבעל שם טוב, היינו שכל אדם צריך לשית עצות בנפשו, להפוך לעשות מדות טובות, מכל אשר ידבנו לבו מהתאוות החיצוניות, ומדות הרעות אשר הרגיל בהם, מהם יקח דרך לעבודת הבורא ברוך הוא,

משנכנס אדר מרבין בשמחה

דער רבי ר' ברוכ'ל האט געטייטשט, משנכנס אדר מרבין מארט מען אלדעס גוט'ס, מיט וואס, בשמחה. משנכנס אב ממעטין, ווינגערט מען אלדעס שלעכץ, מיט וואס בשמחה. (-הרבי ר' ברוך פירש משנכנס אדר מרבין כל טוב, ע"י מה, בשמחה). גם זה מא"א מורי ורבי זצוק"ל: כתבי הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זיע"א - מטה אהרן - פינסק קארלין

חודש אדר - **ראש** חודש אדר לשון חוזק כמו אדיר במרום ה' כי אדר כמו אלול עת רצון לתשובה, באלול קודם ראש השנה בבחי' יראה ואדר קודם ניסן שגם כן ראש השנה זמן תשובה מתוך אהבה ושמחה ונדיבות להשי"ת ובעל תשובה בחילא סגי, לכן נקרא בלשון חוזק, והחודש אשר נהפך כו' בחי' תשובה שנעשין זכיות, וכמו כן אלול הארבעים יום שנהפכו מכעס לרצון בקבלת לוחות אחרונים, וכן אדר הי' קבלת התורה ברצון ונדיבות כמו שכתוב הדר קבלוהו בימי אחשורוש וכתב [רש"י] מחביבות הנס עיין שם, והכנה לשבת הגדול מ' יום, כמו מאלול ליום הכפורים כמ"ש בזוה"ק משכו כו' שהוא כמו יום הכפורים בעשור: שפת אמת - ליקוטים - לר"ח אדר

שבת הפסקה

בהפסקות בין הארבע פרשיות, (זט"ו בו דד ובי"ו), אמר רבינו (הרה"ק הבית אהרן מ'קארלין) על השבתים האלו: קינדערלאך נעמט אייך היינטיקין שבת, שהיא פנויה, אַ פנויה איז דאך מותרת לכולם, והי' שגור בין החסידים בזה הלשון: א שבת פנויה האב איך מיט איהר חתונה!: פרי ישע אהרן - סטאלין קארלין

באותו החשק ובאותה התאווה, ביתר שאת:(תפארת שלמה פ' תולדות): ספר בעל שם טוב עה"ת

שמעתי ממורי זלה"ה בשם רבינו סעדיה גאון, שראוי לאדם לחשוק בכל הדברים הגשמיים, ומתוכו יבא לחשוק בתורה ועבודת ה' וכו', כמו משל הנ"ל:(בן פורת יוסף לפ' ויחי דפ"ה ע"ב): ספר בעל שם טוב

וי"ג דברים נאמרו בנדבת המשכן. הם נגד י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן. ר"ל כשהאדם מדבק את עצמו למדותיו של הקב"ה מה הוא רחום כו' ובזה נדרשת התורה ע"י שהאדם מדבק את עצמו במדות הללו ונעשה מרכבה לרוחניות המדות. אבל המון העם על כל פנים היכולת בידם לידבק ע"י עשיה גשמית ע"י י"ג נדבות שהתנדבו להמשכן וכנ"ל והבן היטב כ"ז: ספר אוהב ישראל

לי תר**ומה** – יש בו אותיות מילה: המו"ל

זקן א' נכנס להרה"ק הבית ישראל מגור זצוק"ל ואמר לו שהוא זוכר את הברית מילה שלו, ענה לו הבית ישראל, שהקב"ה הוא זוכר הברית, והוא צריך להיות שומר הברית: מפי השמועה

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. הה"ק מקאצק זי"ע פי' שכל אדם יעשה מקום מקדש שיכול לשכון שם השראת השכינה: ספר שיח שרפי קודש

והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה וגו'. הכרובים הם היו מודיעים החבה והתעוררת האהבה בין הקב"ה לכנ"י שבכל המקדש לא הי' נס כזה שחתיכת זהב יהי' בו חיות כי בעת התפלה של ישראל ג"פ ביום היו פורשים כנפיהם למעלה כמבו' בזוה"ק פ' אחרי והיו יודעים ישראל איך שהקב"ה

על התורה ועל העבודה

מתאוה לתפלתם של ישראל והי' הקב"ה מודיע זאת ע"י הכרובים שבעת התפלה היו פורשים כנפיהם למעלה. וגם לפי' חכז"ל (יומא נד, ב) היו מעורים זה בזה וכו' היו מודיעים החבה. וגם היו מרמזים איך שלא יתיאש האדם א"ע ע"ד שאמר הכ' ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש. שהראה לנו הקב"ה בכרובים שנעשו רוחנים ובעלי משכילים וגם מבואר בזוה"ק שהיו הכרובים אומרים שירות ותשבחות וזה נותן כח: (חסר סיום הדבר (מכתי"ק): קדושת לוי

שמעתי מזקן אחד שחותנו היה מחסידי זידיטשוב, ואמר לו פעם הזידיטשויבער זי"ע, בצעירתנו התפללנו וביקשנו מה' שנעבוד ה' בעת האכילה כמו שאנו עובדים בעת אותו בתורה ובתפילה, ועכשיו ב"ה מבקשים אנו להיפך שבעת התפילה נעבוד אותו כמו בעת אכילתנו: קובץ אליהו

ועשית קרשים כו' עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. פירוש דהנה האדם העושה מצוה צריך לעשותה בשני בחינות דהיינו א' שיעשנה כתקנה וכהלכתה והב' שישמור עצמו שיעשה טוב ולא יחטא שלא יהיה בהמצוה שום פניה ואיזה חטא ח"ו. והמצוה נקראת בשם עשר כנ"ל ואמר עשרים קרש תעשה דהיינו שתעשה המצוות בשני פעמים עשר. דהיינו לפאת נגבה תימנה רוצה לומר דנגב הוא לשון נגד רוצה לומר שתשמור עצמך מפאת נגב תימנה דהיינו ממנה שהוא התנגדות התימן דתימן הוא רמז על חכמה ותשמור עצמך מכל פניה דהוא התנגדות המצוה ותעשה אותה בתכלית השלימות וק"ל: ספר נועם אלימלך

בטחון

אין לבקש מהרשע שיעשה לו טובה אפילו אם יתלה בטחונו בהש"י, רק יעשה זאת להלביש הענין בטבע כדרך כל עניני משא ומתן. נשמע הדבר מיוסף שביקש משר המשקים ונענש על זה הגם שבודאי בטח בה', וכן הוא מבואר במדרש שם [ב"ר פפ"ט ג'], אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו [תהלים מ' ה'] זה יוסף וכו' עיי"ש ובספר נזר הקודש, ותראה מבואר. ובזה יתורץ לך האיך ביקשה אביגיל לדוד [ש"א כ"ה ל"א], והיה כאשר ייטיב ה'לאדוני וכו' וזכרתני ולא תשכח את אמתיך, וכן יהונתן לדוד [שם כ' ט"ו], כי מותר לבקש מבן אדם איזה דבר, וישם בטחונו באלקיו אשר יושיעהו על ידי בן אדם הלזה, וישים את אותו הבן אדם להלבשת הטבע, אבל זה דוקא אם האיש ההוא בן תורה וירא שמים. דוק בדבר הזה: ספר אגרא דפרקא - אות של"ה

מילי דצדיקי

שאלו לרבינו [מ'קאצק] זצ"ל מהיכן ידע להשיא עצות לחסידים בעניני מסחר מילי דעלמא כיון שהוא פרוש מעוה"ז, והשיב מי שהוא מחוץ לעוה"ז יכול להביט בתוך עוה"ז, כי הבטה הוא מי שהוא מחוץ לדבר יכול להביט בתוך הדבר, אבל מי שהוא בתוך הדבר אינו יכול לראות אותו הדבר: אמת ואמונה

על המחלוקת שבין הצדיקים בזמנו אמר, כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים: סופה להתקיים - בדורות האחרונים ישתדכו זה בזה ויהיו לאחד: עמוד האמת - קאצק

ועשית קרנותיו כו' קרן הוא לשון שררה וגדלות דהיינו לאחר שתזכה לכל המדריגת הנ"ל תזכה לשררות גדולות שכל העולם כולו יהיו נשמעים לדבריך וידבקו בך לשתות בצמא את דבריך * וזהו קרנותיו על ארבע פינותיו פירוש באיזה אופן שתפנה יהיה לך שררה וגדולה * ממנו יהיה קרנותיו פירוש שכל שררה וגדולה שיהיה לך בשביל זאת לא תשתנה לאיש אחר רק כמו שהיית מקודם כן עתה יסוד ואמה סובב רק שתתגלה מדתך וישאו חן בעיני בני אדם ודברך שתדבר בעבודתו יתברך שמו * וזהו ממנו רוצה לומר כמו מקדם תהיה קרנותיו * וזה רמז שהקרן היה אמה רמז לאחר שיזכה לכל המדרגות יזכה לאחדות העליון * וזהו תחתים שנים ושלשים תעשיה כאשר פירשתי כבר שזה רמז שאנחנו צריכין לעבוד ולתקן השלש עולמות ולהביאם אל עולם הד' * : ספר נועם אלימלך

ואל אמה תכלינה מלמעלה פירוש כנ"ל שאחר כך תזכה לאמה העליונה כנ"ל דהיינו לאחדות העליונה. וזה רמז שדרומית מזרחית לא היה לה יסוד רמז להצדיק המקדש עצמו מנעוריו והולך בדרך חכמה * שזהו רמז דרומית הרוצה להחכים ידרים מזרחית פירוש שאורו זורח על כל העולמות למעלה ולמטה לא היה לה יסוד * רמז שצדיק כזה אין צריך להתאמץ לעשות לו יסוד כנ"ל לצמצם עצמו בכל מעשיו כי הצדיק הזה ממילא הוא משומר מכל פניה ומכשול ורגלי חסידיו ישמור והבן להכניס הדברים הנ"ל בלב לשומרם ולעשותם כל הימים אמן: ספר נועם אלימלך

לזכר עולם יהי' צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש משידלוב ב"ר אליעזר זצוק"ל
תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין זי"ע נלב"ע ז' אדר תקפ"ז
יומא הילולא קדישא דמשה רעיא מיהמנא - זיעועכי"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קעי"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויינ,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ואתה תצוה - למעלה הוא אומר דבר אל בנ"י ויקחו לי תרומה לפי שעה לצורך המשכן. אבל כאן שצוה זה לכל הדורות לתת שמן למאור לכל שנה ושנה, לכך הוא אומר ואתה תצוה. שינה הלשון לפי שכל ל' צוואה לדורות היא. וכה"א בת"כ ובספרי כי כל לשון ציווי אינו אלא מיד ולדורות: רשב"ם

כתית למאור (כ"ז, כ'). ודרשו חז"ל (עי' מנחות פ"ו, ב') ולא כתית למנחות. שמעתי מרבינו מרימנאב זלה"ה שאמר: שרמז בזה שיראה האדם הנידון ביסורים, שלא יפול משמחתו ויתעצב ויהיה מונח ביגונו. רק אדרבה ידע ויראה להאיר נשמתו ביותר, וזהו כתית למאור ולא כתית למנחות.
והעיד איש א' שבכח וארט זה עבר וחיזק עצמו כל ימי מלחמת העולם השני'

להעלות נר תמיד רוצה לומר שלא תהיה כוונתכם רק להעלות הקדושה והאור העליון הנקרא נר: נועם אלימלך

תמיד פירוש שתראה שלא תזוז ממך הקדושה והאור העליון לעולם. וזהו הפירוש הפסוק אש תמיד תוקד על המזבח פירוש שהכתוב מזהיר שיהא תמיד הקדושה ואור העליון בוער בך שלא תכבה לעולם דהיינו שתוסיף אור וקדושה שלא יכבה לעולם: ספר נועם אלימלך

במדרש שנמשלו בנ"י לזית מה שמן אינו מתערב כו' צף למעלה כו'. וע"ז נאמר ויקחו אליך שמן זית כו'. שזה המבוקש מבנ"י לשמור חיות הפנימי. חלק אלקי שיש בכל איש ישראל שלא יתערב בגשמיות. ויהי' צף למעלה: שפת אמת

זכור את אשר עשה לך וגו' כאן כתיב זכור ובשבת כתיב זכור שניהם שוין אמר שלמה אמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ואמרתי כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם (קהלת ב') אע"פ שכתוב בשבת זכור ובעמלק זכור אינן שוין אמר שלמה כמקרה הכסיל גם אני יקרני מלה"ד למלך שעשה סעודה וזימן את האורחים נכנס הקערה לפניו מלא כל טוב אמר זכור פלוני אוהבי משקנח את הקערה אמר זכור פלוני שונאי א"ל אוהביו זה הזכרת וזה הזכרת א"ל לזה הזכרתי על קערה מלא כל טוב ולזה הזכרתי על קערה ריקם כך השבת כתיב בה (שמות כ') זכור את יום השבת לקדשו ולכבדו במאכל ובמשתה ובכסות נקייה ובעמלק כתיב זכור את אשר עשה לך עמלק על מה אתה זוכרו על שולחן ריקה שנא' תמחה את זכר עמלק מתחת השמים: מדרש תנחומא - כי תצא

תמחה את זכר עמלק וגו', איתא בכתבי קודש של מרן ר"י בעש"ט הקדוש זצוקללה"ה זי"ע וז"ל, עיקר מחיית עמלק הוא כי מתחלה צריכין למחות שר של מעלה שנקרא גס רוח, כמו שהובא בזוהר הקדוש בכמה דוכתי, וביוצר דקדושה דפ' זכור ע"ש, ואחר כך נמחה עמלק דלמטה:(כבוד התורה פ' בשלח). ספר בעל שם טוב עה"ת - פרשת תצא

כתיב אשר שלט האדם באדם לרע לו. עיין זוה"ק פ' משפטים. ומה שיש לעמלק כח להחטיא את ישראל הכל לרעתו שעי"ז יבוא עלי' הקנאה ונקמה מהשי"ת עד שיהי' לעדי אובד. אך אם בנ"י שומרין את השנאה כראוי א"צ להיות חוטאים. וז"ש רגזו ואל תחטאו. וז"ש במדרש לגבי חומר גביכם שע"י ששוכחין שנאת עמלק צריכין לעבוד בחומר ובלבנים ע"ש: ספר שפת אמת - פרשת זכור

ואמר ולקחת את שתי האבנים. שהם הנזכרים, כאומרו אבני שוהם ואבני מילואים (לעיל כ"ה, ז'), ופתחת עליהם שמות בני ישראל. לפי שזה בא להם מצד יעקב במראה הסולם, שכתוב שם ויקח מאבני המקום (בראשית כ"ח, י"א), הם י"ב אבנים למספר שבטי ישראל. ואמר שם ויקח את האבן (שם י"ח), לרמוז שחזרו כולם לאבן אחד, בסוד ה' אחד, וזה היה סוד הסולם הקושר כל הדברים כמו שכתבתי שם. ולכן אמר ששה משמותם על האבן האחת וגו' (פס' י'), וז"ש אבני זכרון לבני ישראל (פס' י"ב), שהיו זכרון אלו האבנים לאבני הסולם. וכן היו זכרון, שהיה נושא אותם על שתי כתיפיו לזכרון לגבוה, בענין שיעלה זכרונם לרצון לפני ה': צרור המור

והיה על אהרן לשרת. דהנה כתבנו מזה דצריך האדם שיהא כל כוונותיו לשמים הן באכילה ובכל דבר. ואמר הכתוב שבגדי כהונה יהיה על אהרן רק לשרת היינו לשירת ועבודת הבורא יתברך ולא להנאת עצמו וכבודו ועל ידי זה ונשמע קולו בבואו אל הקודש היינו כשיעלה אל הקדושה בעולמות העליונים. לפני ד'. יפעול לעשות יחוד וקישור בעולמות. ובצאתו פירוש אף בעת שירד ויצא קצת ממדרגתו יפעול. ולא ימות פירוש שיפעול אפילו מי שהוא קרוב למיתה יכול הצדיק להצילו ממיתה בתפילתו להמציא לו רפואה וחיים אמן: ספר נועם אלימלך

אני ה' אלקיהם טעם שכפל לומר כן ב' פעמים, אולי שנתכוון לרבות אפילו בזמן שאין שכינתו בתוכנו הוא ה' אלקינו לו אנחנו: אור החיים הק'

על התורה ועל העבודה

מצוה לזכור מה שעשה עמלק לישראל בצאתם ממצרים:

שנצטוינו לזכור מה שעשה עמלק לישראל שהתחיל להתגרות בם בצאתם ממצרים בטרם נשא גוי וממלכה ידו עליהם, וכענין שכתוב [במדבר כ"ד, כ'] ראשית גוים עמלק, ותרגומו, ריש קרביא דישראל הוה עמלק, שהכל היו יראים מהם בשמעם היד הגדולה אשר עשה להם ה' במצרים, והעמלקים ברוע לבבם ובמזגם הרע לא שתו לבם לכל זה ויתגרו בם, והעבירו מתוך כך יראתם הגדולה מלב שאר האומות, וכענין שמשלו בזה משל רבותינו זכרונם לברכה [תנחומא כאן] ליורה רותחת שאין כל בריה יכולה לירד לתוכה, ובא אחד וקפץ וירד לתוכה, אף על פי שנכוה הקר אותה לאחרים. ועל זכירת ענינם זה נאמר [דברים כ"ה, י"ז], זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: **משרשי המצוה**, לתת אל לבנו שכל המיצר לישראל שנאוי לפני השם ברוך הוא, וכי לפי רעתו וערמת רוב נזקו תהיה מפלתו ורעתו כמו שאתה מוצא בעמלק כי מפני שעשה רעה גדולה לישראל שהתחיל הוא להזיקם ציונו ברוך הוא לאבד זכרם מני ארץ ולשרש אחריו עד כלה: **מדיני המצוה** מה שאמרו זכרונם לברכה שחיוב זכירה זו היא בלב ובפה, וכן הוא בספרי, זכור את אשר עשה וגו', יכול בלבבך, כשהוא אומר לא תשכח הרי שכחת הלב אמורה, הא מה אני מקיים זכור שתהא שונה בפיך, עד כאן בספרי, כדי שלא ישכח הדבר, פן תחלש איבתו ותחסר מהלבבות באורך הזמנים: **ואל הזכירה** הזאת בלב ובפה לא ידענו בה זמן קבוע בשנה או ביום כמו שנצטוינו בזכירת יציאת מצרים בכל יום ובכל לילה, והטעם כי בזכירה ההיא עיקר הדת, וכמו שהרחבנו הדבור על זה בהרבה מקומות בספרי, אבל טעם זכירת מה שעשה עמלק אינו רק שלא תשכח שנאתו מלבנו, ודי לנו בזה לזכור הענין פעם אחת בשנה או שתי שנים ושלש. והנה בכל מקומות ישראל קוראים ספר התורה בשנה אחת או בשתים או שלש לכל הפחות והנה הם יוצאים בכך מצוה זו. ואולי נאמר כי מנהגן של ישראל בפרשת זכור לקרותה בשבת מיוחד בכל שנה תורה היא ומפני מצוה זו היא שקבעו כן, והוא השבת שלפני פורים לעולם, ודין יהיה לקרותה ביום פורים לפי שהוא מענינו של יום כי המן הרשע היה מזרעו, אבל להודיע שקודם נס זה נצטוינו בזכירה זו קבעו הפרשה קודם לפורים, אבל סמכוה לפורים על דרך מה שיאמרו זכרונם לברכה במקומות סמכו ענין לו: **ונוהגת** מצוה זו בכל מקום ובכל זמן, בזכרים כי להם לעשות המלחמה ונקמת האויב, לא לנשים. **ועובר** על זה ולא זכר בלבו וקרא בפיו מעולם מה שעשה עמלק לישראל ביטל עשה זה, וגם עבר על לאו הבא על זה שהוא לא תשכח, כמו שנכתוב בסוף הלאוין שבסדר זה [מצוה תר"ה] בעזרת השם: ספר החינוך - מצוה תר"ג

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך וגו', רמז במלת תצוה, שצריך הצדיק להמשיך לישראל מדת מלכות בשם א"ל אדנ"י גימטריא צ"ו ידוע. והנה מדלא כתיב צו את בני ישראל שמע מינה שהקב"ה רמז למשה רבינו ע"ה שהתועלת הוא גם כן למעלתו כמו לישראל, כי כשהצדיק מלמד תורה לבני ישראל ניתוסף אצלו גם כן בהירות וקדושה יותר מקודם. לזה אמר ואתה תצוה, כאילו כתיב תצוה. ויקחו אליך שמן זית, שיתוסף בך מדת חכמה על ידי זה ונקרא שמן משחת קודש חכמה עילאה:

כתית למאור. נודע מהזוה"ק דצדיק כתיש כתישין עיין בתיקונים. כי מדרך הצדיק ללמד תורה לרבים ואומר לכל איש ואיש כפי ערכו ונמצא דבור אחד לזה ודבור שני לזה והחיות רצוא ושוב אצלו מענין לענין, וזה כדרך הכותש במכתשת מכניס ומוציא בוכנא באסיתא, כן הצדיק מדבר דברי תורה וחוזר ומתדבק בשורשו וחוזר ואומר תורה עד שמתקן ומעלה את בני ישראל לתורה ולעבודה, והבן הענין, להעלות נר תמיד, דהיינו שהשומעים ישמעו וילמדו ויהיה להם גם כן עלייה כי המקבל הוא מקבל בלי רצוא ושוב והבן: ספר עבודת ישראל

כתית למאור. החי' הרי"מ זצ"ל אמר בשם הה"ק הר"ר משה'לי זצללה"ה מקאזניץ, כתית למאור ולא כתית למנחות בזה"ל מען זאל זיין ציא שטויסין ציא לאכטין נישט מען זאל זיין ציא שטויסין ציא ליגין, והבן כי עמוק הוא: ספר שיח שרפי קודש

כשיצא ה"מאַדאָ" (סטייעל) של ה"קאלנער" (קאַלער) אמר הסטאשיווער מגיד "עס איז נישט דער קאָלנער עס איז וואס ליגט אונטער דעם"

אין הגליון מוגה כדבעי וכראוי

בעזהיי"ת יופיע גליון מיוחד לימי הפורים הבעלי"ט

לזכור עולם יהי' צדיק
רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד זצוק"ל זיע"א
פיינשטיין - נלב"ע י"ג אדר ב' תשמ"ו

לזכור עולם יהי' צדיק
זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש זצוק"ל זיע"א
גאנצווייך - סטאשיווער מגיד - נלב"ע י"ג אדר ב' תרפ"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

בס' שם משמואל פ' תצוה דף נ"ט, ענין יום הכניסה י"ל עפ"י מה שהגיד כ"ק מוהר"י מווארקע זצ"ל ששלשה ימים י"א י"ב י"ג אדר הם דוגמת שלשת ימי הגבלה למתן תורה, כן לפורים דהדר וקבלוה בימי אחשורוש: ספר שיח שרפי קודש – פורים

איתא בגמ' חייב אדם לבסומי בפוריא וכו' היה מספר מעשה פעם א' נסע יהודי א' לחטא ולקח עמו צרור כספו וכשהי' בדרך שמע קול בכיות מאנשים ונשים שאז הי' כל אדון בחצרו כמו נגיד שבידו להמית, והי' רבים מישראל חייבים לו שכר דירה ומס, ונתנם לבית הסוהר בעינויים קשה כמות, האיש הנ"ל בשמעו הבכיות נכמרו רחמיו וחקר כמה הם חייבים, לקח כל הסך אשר הקצה לעבירה ופדה כל השבויים ולא עשה העבירה. והי' מזה רעש בשמים ויצא הפסק שכל מה שיגזור זה יקום, חששו פן ירצה זה להחיות מתים ושאר דברים שאי אפשר עתה, גזרו עליו לשתות יין שרף, ולכך הי' רוב הזמנים שיכור, ופעם א' הי' העולם בצער גדול, שלח הבעש"ט ז"ל מתלמידיו להנ"ל שהוא יבקש רחמים ויפעול כשבאו עליו שהו כמה זמנים שלא יכלו לדבר אתו מתוך שכרותו עד שטרחו והשיגו אותו טרם ששתה, ופעל רחמים ונעשה רצונו, כן בפורים יש כ"כ עת רצון שכל איש ישראל יכול לפעול אין שיעור, אך פן ידרוש שלא כהוגן כיבדו חז"ל בכוס כהנ"ל, אין שום הוה אמינא שנפסיד ח"ו ע"י תקנת חז"ל, מסתם עולה יותר נחת רוח מי שמבטל חפצו לציית פקודת חז"ל מאשר יכוון לבקש עבור לעצמו טובות אף שיפעול: שפתי צדיק - חי' הרי"ם עה"ת

בשמחה וטוב לבב

"אז מ'קען זיין פריילאך, פאר וואס דארף מען זיין פארקערט?" -[אם יכולים להיות בשמחה, מדוע זה צריכים להיות ההיפך?] – היתה זו שאלתו התמידית של ר' זלמן, שאלה שאין עליה תשובה כלל...

מהספר "ר'זלמן" {בריזל} זצ"ל – מזקני חסידי פינסק קארלין

סיפור המגילה – הרה"ח הישיש הק' רבי חיים מנדל זצוק"ל הי"ד סיפר שתי מעשיות מאדמו"ר הזקן {הבית אהרן מ'קארלין} זיע"א וסיפרם בהתפעלות ובהלהבות עצומה עד שזלגו עיניו דמעות, אחר הסיפור אמר כ"ק מרן אדמו"ר רבי יוחנן זי"ע שמספרים מהרה"ק רבי שלום מבעלזא זי"ע שבא אל הרה"ק החוזה מלובלין בערב פורים לפנות ערב. והרה"ק מלובלין כיבד אותו לקרוא את המגילה. למחרת בבוקר כיבדו שוב לקרוא. לאחר קריאת המגילה אמר הר"ק מלובלין זי"ע: די מעשה (מגילת אסתר) האבין מיר שוין אסאך מאל געהערט, נאר אזוי שיין ווי דער יונגער – מאן האט דאס דער ציילט האבין מיר נאך קיינמאהל ניט געהערט. (את הסיפור שמענו כבר הרבה פעמים, רק כ"כ יפה כמו שהאברך הזה סיפרו, עדיין לא שמענו אף פעם): כתבי קודש - סטאלין קארלין

מתנות לאביונים - ...וכן מתנות לאביונים דאיתא (ירושלמי מגילה פ"א ה' ד) אין מדקדקין במצות פורים אלא כל מי שפושט ידו ליטול נותנין לו. והקב"ה מקיים מצות זקנים ונותן צדקה לכל דורשי ישועתו בכל הענינים פרי צדיק פורים - אות א

בפורים הוא עת תשובה כמו דאיתא שיוה"כ ופורים הוא ענין אחד ע"ש בתקונים. כי הנה כל הנסים שנעשו לבנ"י. הי' מצד זכות מעשיהם הטובים שהם מוכנים לנסים. אבל בפורים הי' באמת גזירה בשמים כו' רק ע"י תשובה זכו לנס. לכן איתא שכל המועדות בטלין ופורים לא יתבטל. כענין במקום שבעלי תשובה עומדין כו'. ועתה על ידי שמחה יכולין לבוא לבחי' תשובה. מה שבאים ביוהכ"פ על ידי העינוים: שפת אמת

קריאת המגילה - הקורא את המגילה למפרע, שהיה כבר, ולא בזמן הזה ח"ו, לא יצא: בית אהרן - ליקוטים

ויעבור מרדכי. ויעש וכו' שני דברים צריך אדם לידע תמיד אחד שהעולם הזה הוא רק לעבור בו. זהו ויעבור. והשני שזה העולם הוא העיקר והשלימות כי היכן הוא עשיית מצות וקניית כל השלימות רק בעולם הזה. וזהו ויעש: בית אהרן

וזהו ומרדכי יצא כו' בלבוש מלכות תכלת דאיתא תכלת דומה לים כו' ורקיע דומה לכסא הכבוד וכסא הכבוד יש בו דין ורחמים * ומרדכי פעל שיצא מלפני המלך מלכו של עולם בלבוש תכלת רוצה לומר תכלת שהוא קצת דין עשה ממנו לבוש היינו רחמים גמורים כולו: ספר נועם אלימלך - פרשת תצוה

על התורה ועל העבודה

וביום הפורים עצמו, שכל העובדות הגשמיות שבכל השנה צריכים להתרחק מהם, דהיינו שכרות, חייב איניש לקיים בזה היום עד מסירות נפש, ומה גם האכילה והשתיה ושינה כולם לשם ה' יחשבון, והם הם ההכנה לחג הפסח: הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל

בפורים שנת תרצ"ג בעת שהותו של הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זי"ע בארה"ק נחלתה בתו של אחד האברכים, והלה הלך לקרוא לרופא, ונכנס מקודם אל רבינו, ונענה רבינו בתמיה פורים דארף מען האבין א דאקטור **פורים איז משקה א רפואה צו אלעס**, ונתן לו מעט יין מיינו, והורה לו לילך לביתו וליתן לחולנית איזה טיפות יין ואל יקרא לרופא, וכך עשה ונתן לה כמה טיפות יין ונתרפאה: מטה אהרן - פינסק קארלין

אמאל פורים האט ער [הרה"ק ר' יוחנן מסטאלין קארלין] זיך אנגערופען בזה"ל: "כאפט אריין אין אזא גריסן טאג, וואס מען קען איופטאן נאר מיט שמחה": די וועלט

וכן בפורים ממשיכים מפני כן הסעודה בלילה שהוא מוצאי פורים שבזה ממשיכים התגלות קדושה זו דפורים לשאר ימות השנה גם כן. וכשיזכו לזה כל ישראל להרגשת קדושה זו בלב ביום הפורים וממילא יזכו ג"כ להמשיכה לשאר הימים. אז נזכה למסמך גאולה לגאולה דבניסן עתידין ליגאל במהרה בימינו: מחשבות חרוץ - אות י"ט - ר' צדוק הכהן

אאמו"ר זצוק"ל אמר שכפי התענוג והחיות של כ"א שמקבל בפורים כך הוא בליל שמורים. וכפי שהוא בליל שמורים כך הוא ביום הכפורים. כ"א לפי מדריגתו בעבודת השי"ת: בית אהרן

בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע על מאמר הזוה"ק, יוה"כ הוא כיום פורים, משמע שם מדתלוי יוה"כ בפורים, א"כ פורים גדול יותר מיוה"כ, ומפני מה, ואמר שביוה"כ מענה את הגוף ובפורים מענה את הדעת דחז"ל אמרו (מגילה ז' ע"ב) חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע, ועינוי הדעת גדול יותר מעינוי הגוף, ומשום זה תלוי יוה"כ בפורים, והבן: ספר שיח שרפי קודש

ודתיהם שונות מכל עם. בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע הפי' שכך הוא דתם. שיהיו שונים מכל עם: ספר שיח שרפי קודש

סיפר החסיד הנכבד כש"ת מוה"ר פנחס אלי' ז"ל ווייזענפעלד מחסידי דגאסטינין מה שהרב המנוח ר' יואל שרייבער זצ"ל סיפר לו, שפ"א הי' הרבי מגאסטינין זצ"ל פורים בקצאק, והרהיב הרבי מגאסטינין עוז בנפשו ודפק בחזקה על פתח הרבי מקאצק ופתח הרבי הדלת בתמהון הע מה היא זאת, והשיב הרבי מגאסטינין בזה"ל היום כל הפושט יד נותנין לו רבי איך בין נאקעט זייט מיך מלביש ומנעיל, ואמר הרבי, אזוי. בא הנה, וקראהו לילך עמו לחדרו לקוה"ק וסגר הדלת אחריו. ומאז הי' לכל הגדולים חסידי דקאצק דר"א ויראת הכבוד מפני הרבי דגאסטינין זי"ע ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

ידוע בקדושת הזמנים דבכל שנה באותו יום מתעורר הענין הנעשה אז באותו יום. והיינו כשהענין נקבע וקיים לדורות כי כל דבר טובה הנעשה לישראל מהצלה וישועה הכל במשפט מצד איזה זכות שנתעורר באותו זמן. וכאשר אותו זכות נקבע קדושתו בישראל בכל הדורות אז גם קדושת אותו הזמן קבוע וקיים לדורות להיות מתעורר כח אותו זכות ואותה ישועה פרטית בכל שנה ושנה: ספר רסיסי לילה - אות נ"ב

בשם החי' הרי"מ זי"ע, שנכדו הרב החסיד המופלג וכו' בנש"ק ר' שלמה'לי אלטער ז"ל הביא לו משלוח מנות ששלחו אביו הק' זצללה"ה לזקינו בעל חי' הרי"ם זי"ע ואמר לו זקינו זי"ע שמנהג העולם לשלם להשליח בעד שליחות הדרך ואומר לך טעם ע"ז דהנה פורים הוא זכר למחיית עמלק אשר קרך בדרך א"כ כשזוכין לקיים המצוה בפורים צריכין לשלם לשלוחי מצוה בעד הדרך והבן: ספר שיח שרפי קודש

וזהו ליהודים היתה אורה ושמחה וכו', וזה מתעורר בכל שנה שישראל עכ"פ לשעתם בפרשת זכור ובקריאת המגילה מנצחין את טומאת עמלק וזוכין גם לשמחה: שם משמואל - תרע"ה

<u>א כשר'ן פורים און א פרייליכין פסח</u>: הרי"ם מקאזניץ בשם הרבי ר' ברוך ממעזיבוז

תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח. וְתִקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קעי"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי' צדיק
רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד זצוק"ל זיע"א
פיינשטיין - נלב"ע י"ג אדר ב' תשמ"ו

לזכר עולם יהי' צדיק
זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש זצוק"ל זיע"א
גאנצווייך - סטאשיוווער מגיד - נלב"ע י"ג אדר ב' תרפ"א

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

וידבר וגו' - כשקיבצם משה לישראל להפריש תרומות המשכן מנאם וזה הכסף ניתן לעבודת המשכן כדכתיב באלה פקודי וכסף פקודי העדה מאת וגו': רשב"ם

כי תשא וגו' ונתנו איש כופר נפשו לה' (ל', י"ב). כתב בעל הטורים וז"ל: "ונתנו" אם תקראנו למפרע יהיה ג"כ "ונתנו". לומר לך כל מה שאדם נותן לצדקה יוחזר אליו ולא יחסר לו בשביל זה כלום, עכ"ל. **ומעשה** רב שהרה"ק רבינו מנחם מענדל מרומאנוב זלה"ה בירך לאיש אחד שיהיה עשיר והיה גביר אדיר מופלג. ושאל אותו הרה"ק רבינו נפתלי מראפשיץ זלה"ה: היתכן ליתן עושר מופלג כזה לאיש אחד. השיב לו הרב הק' מהר"מ זלה"ה: אני ברכתי אותו סתם בעשירות. והוא בעל צדקה גדול ותיבת "ונתנו" הוא למפרע ג"כ "ונתנו". לכן כמו שהוא נדבן גדול בלי גבול יתנו לו מן השמים ג"כ בלי גבול: דברי יחזקאל

כי תשא את ראש וגו' ונתנו איש כופר נפשו וגו' (שם ל'. י"ב), הנה תיבת ונתנו מוטעם בקדמא ואזלא, וי"ל דבא לרמז על מאמר חז"ל במס' שבת (דף קנ"א) אר"ח לדביתהו כי אתי עניא קדים ליה ריפתא כי היכא דלקדמי לבניך, אמרה ליה מילט לייטית לי, אמר לה גלגל הוא שחוזר בעולם ע"כ, והנה תיבת "ונתנו" נקרא פנים ואחור, כי גם הנותן יצטרך לפעמים שיתנו לו ח"ו, וזהו שרמזה לנו התורה הקדושה בקדמא ואזלא אקדימו ריפתא לעניא כי היכא דלקדמי לבניך לכן אתה הקדם ותן לו, וילך לפניך צדקך בטרם יסוב הגלגל על בניך. (דבר אליהו. אהל יעקב פ' ראה. ביכורי אביב): ספר קול אליהו

שלושים יום קודם הרגל

בכל שנה ל' יום קודם הפסח הקב"ה עושה לישראל משוא פנים ברוב חסדיו ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלות הטומאה מעט מעט שיעור חלק אחד משלושים בכל לילה, באופן שבליל ביעור חמץ כל פושעי ישראל עומדים בפתח המיכל החיצון מהנ' וכו', והעיני בשר לו יכוין לקראת אלקינו וייטיב מעשיו ל' יום קודם לפסח וכו' ויוסיף אומץ להטהר ולהזהר ל' יום קודם לפסח כי אלקינו מרחם מוציא אסירים נפשנו הטמועות בסט"א דבר יום ביומו חלק כחלק: לב דוד - חיד"א

וכן אמר רשב"ל אמר רבי עקיבא וכן אמר רשב"י אין תלמידיו מניחין אותו לישון בקבר שנאמר (שה"ש ז') דובב שפתי ישנים הוי והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון וכן משה למד תורה לישראל והדריכן למצות ונתן להם סדרי תורה ופרשיות שקוראים בהם בכל שבת ובכל חדש וחדש ובכל מועד והם מזכירים אותו בכל פרשה ופרשה ובפרשת שקלים אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע משאני מת אין אני נזכר א"ל הקב"ה חייך כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני כאלו את עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשן מנין ממה שקראו בענין וידבר ה' אל משה לאמר כי תשא את ראש שא את ראש לא נאמר אלא כי תשא: מדרש תנחומא כי תשא פרק ג'

כל התחלות קשות - האדם המתחיל להתחזק בעבודתו ית' אז הבורא ב"ה מתרחק ממנו לטובת האדם כדי שיתחזקו עוד יותר ויותר בכל פעם כמ"ש מרחוק ה' נראה לי: נועם אלימלך פ' חקת ד"ה וזהו

לפי שיטת רש"י שהמשכן נצטוו לעשות אחר החטא. א"כ נראה שלוחות ראשונות היו מוכנים להיות נמצא בתוך בני ישראל בלי ארון ומשכן. שהיו מיוחדים בנ"י להיות בלי גשמיות. וחז"ל רמזו במשכן בכל מקום שתלך קיטון אחד עשה לי ואדור ביניכם כו'. כנראה כי קודם החטא לא היו נפרדים כלל מהבורא ית' רק אח"כ שהי' קצת פירוד הי' העצה ע"י המשכן וכליו: שפת אמת

ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם. פי' בשבילכם מתגלה קדושת השבת בעוה"ז. כי באמת השבת למעלה מן הזמן. כמ"ש ששת ימים תעשה כו'. אם כן השבת למעלה מכל מעשה בראשית. לכן עיקר השבת לנשמות בג"ע ולעתיד לבוא. רק בשביל בנ"י נתגלה מקדושת השבת בעוה"ז. וע"ז כתבו חז"ל אמרה שבת לי אין בן זוג והשיב הקב"ה כנס"י יהי' בן זוגך. שאין מי בעוה"ז שיוכל לקבל קדושת שבת. רק בנ"י על ידי שהוציאנו ממצרים. כמ"ש על כן צוך לעשות כו' יום השבת. וז"ש לדעת כי אני ה' מקדישכם ואחז"ל הנותן מתנה כו' צריך להודיעו. הגם כי נצרך להודיע לשמור השבת. רק שיש לבנ"י התקשרות בשורש השבת שלמעלה ע"י הנשמה יתירה. לדעת כי אני ה' מקדישכם בג"ע ולעוה"ב וכמ"ש ז"ל ששבת מעין עוה"ב: שפת אמת

ושמרו - שישמרו ימי השבוע שלא ישכחו אי זה יום הוא שבת. ושיתקן צרכיו ודרכיו ביום הששי כדי שישמור השבת ולא יחללנה: **והנה** פי' לעשות השבת כמו וימהר לעשות אותו: אבן עזרא

על התורה ועל העבודה

ושמרו בני ישראל את השבת כו'. בו יבואר הגמרא (שבת קי"ח ע"ב) אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות כו'. כי הנה כשאדם שומר שבת כראוי ונכון אז מזה השבת יש לו חיות ושפע על כל השבוע בכדי לעבוד את ה' כל השבוע וכשאדם עובד את ה' כל השבוע אז בשבת הבאה קל בידו לשמור כראוי וכן לעולם יתנהג כך. ועל פי זה יתורץ הקושיא שבמקום אחד אמרו (ירושלמי תענית א', א') אלו שמרו ישראל שבת אחד וכאן אמר שתי שבתות, כי העיקר הוא שבת אחד וכששומר שבת אחד אז עובד את ה' בלב טהור כל השבוע ומחמת זה קל לו לשמור שבת שני כראוי ונמצא העיקר הוא שבת אחד, כי על ידי שבת אחד ישמור שבת שני בקל וכן לעולם. וזהו הרמז בפסוק ושמרו בני ישראל, שישמרו שבת אחד. לעשות את השבת, זה שבת שני, ששמירת שבת שני יבוא לו בקל. וזהו ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת: קדושת לוי

לעשות את השבת לדורותם. החי' הרי"מ זצ"ל אמר הפי' הוא מלשון דירה שצריך האדם לדור בהשבת דער שבת זאל עם ארום נעמין כמו שדר בהדירה. והבן: שיח שרפי קודש

במדרש על פסוק לך רד. מלאכי אלקים עולים ויורדים בו כו' ע"ש. הענין הוא כי גם הירידה הוא לימוד מדריגה של הצדיקים שע"י שבירידת ישראל מורידין עצמם עמהם ע"י מעלין אח"כ הכל. הרי הוא אומר ואעשה אותך לגוי גדול. ומיאן מרע"ה בזה. ולכך שיבר הלוחות כמ"ש במ"א שע"י שלא רצה להפריש עצמו מכלל ישראל ומסר חלקו לצבור לכן היו אותיות פורחות כי בכלל הי' החטא ע"ש. וזה למד מרע"ה ממאמר לך רד הנ"ל וזכה וזיכה את הרבים והעלה כולם כמ"ש אח"ז לך עלה כו' אתה והעם כו': שפת אמת - תרמ"א

וחנותי את אשר אחון וגו'. ואמרו חכז"ל וחנותי את אשר אחון אע"פ שאינו הגון ורחמתי את אשר ארחם אע"פ שאינו הגון. הנראה לרמז בזה כח התפלה אשר האדם מתפלל על חבירו אע"פ שזה האיש המתפלל אינו הגון. ורחמתי את אשר ארחם אע"פ שאינו הגון קאי על האיש אשר מתפלל עליו אעפ"כ יקובל תפלתו למעלה לרצון לפני בעל הרחמים (המתפלל על חבירו הוא נענה תחלה) : תפארת שלמה

<u>דבריהם הן זכרונם</u> - בשם הרה"צ מו"ה אלימלך זצוק"ל שאמר שבשעה שהוולד יוצא לעולם מעבירין אותו דרך ג"ע ומראין לו תענוגים גדולים ואורת צדיקים בג"ע. ולכאורה למה עושים לו כך, רק האמת הוא בכדי שיוכל האדם לבא לזה הבחי' שראה מקודם. כי אם לא יראה מקודם כלל אינו יכול לבא ולהשיג שום דבר. אבל כשמראין אותו מקודם אזי יוכל לבא לזה השלימות בזה העולם ע"י קיום מצותיו ותורתו של הקב"ה, וזהו הפירוש ויניחהו בג"ע שהוליכו דרך ג"ע בכדי לעבדה ולשמרה, היינו שישמור מה שראה מקודם שבא לזה העולם וע"י מה שנשאר רשומו דג"ע יוכל לבא לתורה ולשבת ולקרבנות ולכל המצות. והבן: בית אהרן (כ"ג טו"א)

בשם הר"ר אלימלך מליזענסק זי"ע שאמר כשאין ראש אז הבעל דבר הוא הראש ר"ל.

פעם בא אצל רבינו מליזענסק רב א' גאון וגדול וכיבד אותו ושאל לרבינו אם עשה איזה חיבור, השיבו רבינו אלימלך אני עושה חיבור זה מ' שנה ועדיין לא נגמר, א"ל אבקשכם שתראהו לי, א"ל אני מחבר הלב שלי להבוית"ש ועדיין לא נגמר: כתבי ר"י שו"ב

<u>סיפורי צדיקים</u> - סימן טוב לאדם כשהוא שומע מספרים ממעלות הצדיקים ועבודתם בקדושה לשמו ית' באמת, אם באותו הפעם לבו חושק ומתלהב מאד מאד שיזכה גם הוא לעבוד השי"ת באמת זה הוא סימן טוב שהשם עמו: נועם אלימלך פ' שמות ד"ה ויאמר משה

<u>שיתסר ושיבסר</u>

בגמרא מגילה, ואימא שיתסר, שיבסר כו'? (ומתרצת הגמרא), ולא יעבור כתיב. איתא מהרבי ר' בונם ז"ל מפשיסחא, שיש להתייגע בהוא אמינא של גמרא, שהוא אמינא של גמרא גם כן אמת. וי"ל, דגם ההוא אמינא של 'ואימא שיתסר ושיבסר', וגם המסקנא 'ולא יעבור כתיב' - הכל נכון. דימי הפורים י"ד וט"ו אינם פוסקים, והכח מהם נמשכים גם אחר כך לכל השנה. וזה הכוונה 'ולא יעבור' - שאינו עובר ואינו פוסק, כי הכח נשאר ממנו לכל השנה. גם י"ל 'ולא יעבור' - שלא יפסק, שימי הפורים ימשיכו בכל הדורות, וכדאיתא, חנוכה ופורים לא בטלו גם לעתיד לבא. [אדמו"ר ה"לב שמחה" זצוק"ל מגור, בסעודת פורים בקר"פ, אין מצויין השנה]:

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי' צדיק - יומא דהילולא קדישא של הרבי ר' אלימלך
ב"ר אליעזר ליפמאן מליזענסק - כ"א אדר תקמ"ז זיעוכ"י

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לזכר נשמת זקנתי מרת רבקה רחל בת ר' יעקב גרשון ע"ה פאללאק
נלב"ע ט"ז אדר ב' תשי"ז תנצב"ה

לזכר נשמת זקנתי מרת שרה טויבא בת ר' אברהם יוסף ע"ה בורשטין
נלב"ע ט"ז אדר א' תשל"ג תנצב"ה

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל יכלול "כל עדת בני ישראל" האנשים והנשים, כי כלם התנדבו במלאכת המשכן והנה משה אחר שצוה לאהרן והנשיאים וכל בני ישראל האנשים כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני אחרי שבור הלוחות, ונתן על פניו המסוה, חזר וצוה והקהילו אליו כל העדה אנשים ונשים ויתכן שהיה זה ביום מחרת רדתו ואמר לכולם ענין המשכן אשר נצטוה בו מתחלה קודם שבור הלוחות, כי כיון שנתרצה להם הקב"ה ונתן לו הלוחות שניות וכרת עמו ברית חדשה שילך השם בקרבם, הנה חזרו לקדמותם ולאהבת כלולותם, ובידוע שתהיה שכינתו בתוכם כענין שצוהו תחלה, כמו שאמר (לעיל כ"ה ח') ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולכן צוה אותם משה עתה בכל מה שנצטוה מתחלה: רמב"ן

עוד ירצה לומר כי הגם כי מצות שבת היא שמירה מהמלאכות ושביתה, ואין כאן מעשה ליטול עליה שכר, אלה הדברים אשר צוה ה' שיהיו בגדר מעשה ליטול עליהם שכר ועיין מה שכתבנו בפרשת כי תשא (שם) טעם לזה:

ודקדק לומר אלה, לשלול הדוגמא שישנו בבחינת שמירה לבד אינו כבחינת המעשה ליטול עליו שכר - ועל פי המדרש (ילק"ש א רמז תח) שאמרו כי אמר הקב"ה למשה הקהל קהילות ודרוש לפניהם ברבים כדי שילמדו ממך לדורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת וכו', יתבאר הכתוב על נכון ויקהל משה וגו' ויאמר אליהם אלה הדברים, פירוש הקהלת העדה ודרשת התורה צוה ה' לעשות אותם:

פרשת פרה

בשבת פ' פרה אמר . שצריך להאמין שכשם שנטהרים באפר הפרה ממש להקרבת הפסח ממש . כמו כן נטהרים בזמן הזה בקריאת פ' פרה כל א' וא' לפי מדרגתו להארת הפסח ולקדושת כאו"א לפי בחינתו בקדושה : ספר בית אהרן - ליקוטים

רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינה בדין הוא שתקדים החודש לפרה שבאחד בניסן הוקם המשכן ובשני נשרפה הפרה ולמה פרה קודמת שהיא טהרתן של כל ישראל וכו' : תלמוד ירושלמי מס' מגילה כה:

החי' הרי"מ זי"ע אמר בשם הבעש"ט לטהר טמאים ולטמא טהורים הוא על גיאות שגיאות מטהר טמאים (א"ה, אולי הפי' שטמאים המה הרשעים צריכים לגאות לזכור א"ע כמה גדולים הם מבני אברהם יצחק יעקב. והאיך ימלא לבם לטמא עצמם ולחטוא) ומטמא טהורים: ספר שיח שרפי קודש

סמכינן גאולה לגאולה

וזהו העצה הגדולה לכל אחד הצריך ישועה אף דאינו יכול לצאת משיקועו, על ידי ההתחזקות באמונה דהשם יתברך עמו בכל מקום שהוא אז ממילא גם כשהוא עדיין בחושך אין שטן ואין פגע רע דה' אור לו, ועל ידי זה הולך ואור עד נכון היום להיות מאיר לו לגמרי דעל כן סמכינן גאולה לגאולה דאדר לניסן (מגילה ו' ע"ב) דעל ידי התגלות האורה ושמחה דפורים שמתוך ההעלם יזכה אחר כך להתגלות האור בהיר דניסן שבו נגאלו ועתידין להיגאל גאולה שלימה: ספר דברי סופרים - אות ל"ב

או ירמוז באומרו לעשות אותם על בני ישראל כי באמצעות הדברים מתכפרים כל עונותם כמאמר רבי ישמעאל (שם) (מדרש משלי י' א'): אור החיים הק'

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, מהבעש"ט זלה"ה, פירוש המשנה (שבת דמ"ד ע"א) מטלטלין נר חדש וכו' ר' שמעון אומר כל הנרות מטלטלין חוץ מן הנר הדולק בשבת, והוא דנשמת אדם קרוייה נר שנאמר (משלי כ') נר ה' נשמת אדם וחכמינו ז"ל דרשו (רבתי אמור פל"א סי' ד') נרך בידי וכו', ובזוהר הקדוש (תרומה דק"נ ע"ב) כי בשבת יוצאין כל הנשמות מגיהנם חוץ ממחללי שבת, ובזה יובן, מטלטלין נר חדש, ר"ל נשמה הקרוייה נר שלא נתלכלכה בצואת עונותיו מטלטלין ומוציאין אותה מגיהנם בשבת, אבל לא ישן שנתיישן בעונותיו, ר' שמעון אומר כל הנרות מטלטלין חוץ מנר הדולק בשבת, שמחלל השבת, שדולק נשמתו בגיהנם גם כן בשבת מדה כנגד מדה, ודפח"ח: (כתר שם טוב ח"ב די"ז ע"א. צפנת פענח דצ"ג ע"ג): ספר בעל שם טוב על התורה

והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אותה והותר, פי' כי שכר מלאכת הנדבה היתה די שעי"ז זכו האומנים לעשות מלאכת המשכן בזכות המנדבים כי שכר מצוה מצוה, ועוד והותר שהותירו בזכותם יותר מזה ונשאר להם עוד וזהו פי' הקרא והמלאכה היינו מלאכת ההבאה היתה דים לכל המלאכה של אומנים שיזכו לעשות אותה והותר עוד לעה"ב כמשאחז"ל [שבת קי"ג ע"ב] על ותאכל ותשבע ותותר. [תק"ס]: חתם סופר

על התורה ועל העבודה

אלה פקודי - למה נאמר המשכן שני פעמים לפי שעתיד להתמשכן שני פעמים ראשון ושני: **העדות** - שהוא עדות לאומות העולם שנתרצה הקב"ה על מעשה העגל ששכינה שורה שם. ד"א שהיה עדות למשה כי בשעה שחשדוהו שגנב שקלים ממלאכת המשכן אמר להם משה רוצה אני שיהא המשכן עדות וחזרו ומנו ומצאו שהושמו בווין לעמודים ודריש ליה מוהמלאכה היתה דים קח ראשי תיבות ויעלו ט"ו ווין כלומר ט"ו יותר ומיד נתן משה ט"ו שבחות להקב"ה והן בישתבח שיר ושבחה וכנגדן ט"ו ברוך בברוך שאמר וכנגדן ט"ו ווין באמת ויציב וכו': דעת זקנים מבעלי התוספות

וירא משה את כל המלאכה. זו מלאכת המשכן, ופירוש וירא בהר, כענין שכתוב (שמות כ"ה, ט') ככל אשר אני מראה אותך, וכתיב (שם, מ') אשר אתה מראה בהר, והנה עשו אותה במדבר: **ובמדרש** (תנחומא פקודי י"א) וירא משה את כל המלאכה זו מלאכת בראשית, את כל מלאכת המשכן לא נאמר אלא להודיעך ששקולה מלאכת המשכן כנגד מעשה בראשית, מיד ויברך אותם משה, מה ברכה ברכן אמר יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם מיד אמר ויהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו (תהלים צ', י"ז), מפני שתחילתו תפילה למשה איש האלהים (שם, א'). וטעם מעשה ידינו נשיאות כפים שעשה אהרן ביום ההקמה שזה לשון עלינו, ומעשה ידינו כוננהו על ההצלחה במעשה ידיהם, ולא כדעת רבי דוד קמחי ז"ל שפירש שהוא לשון כפול: רבנו בחיי

ענייני מקוה

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטַּהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר, (יחזקאל ל"ו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר, (ירמיה י"ז) מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה', מַה מִּקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל: משנה מסכת יומא סוף פרק ח'

מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה' כָּל עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ יְסוּרַי {וְסוּרַי} בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת ה': מקוה ישראל - ה' יושב עליו לפיכך כל עוזביך יבושו. **וסורי בארץ יכתבו.** אותם שסרים מדברי שאינם שומעים שליחותי בקברות תחתיות ארץ יכתבו: רש"י ירמיה פרק י"ז פסוק י"ג

ר' איסר זלמן מעלצער זצ"ל תמה על ר' יוסף חיים זאננפעלד זצ"ל למה הוא מרבה כל כך בטבילות בהמקוה ושאל לו על כך, וענה לו הגרי"ח ומה עכו"ם ע"י טבילה א' נעשה מגוי לישראל כל שכן ישראל שטובל שנתעלה יותר שנתקדש ע"י כך, ושמע ר' א"ז דבריו ומאז היה לו גישה אחרת ביותר למקוה: מפי השמועה

חזק חזק ונתחזק

הואיל ואנו עסוקים בענין מקוה טהרה כאן מקום לעורר על גודל ענין הטהרה על ידי טבילה במקוה, כמבואר בספה"ק, ואע"פ שבטלוהו לתקנת עזרא, ואין זה חיוב מן הדין, אבל אין ערוך לרב טובה אשר הנפש מקבלת ע"י הטהרה, ור"י (ברכות פ"ג) כתב שהר"מ ז"ל העיד על עצמו שמימיו לא בטל אותה טבילה אפילו פעם א', ובסה"ק הביאו מה שכתב הה"צ הק' ר' אהרן הגדול מקארלין זללה"ה בזה הלשון "עצבות איז דאך קיין עבירה, אבער דעם טמטום הלב וואס עצבות פארשטעלט קען ניט פארשטעלען דיא גראבסטא עבירה, מקוה איז דאך ניט קיין מצוה עס איז דאך בטלוהו לטבילותא אבער וואס מקוה ברענגט צו גיטען קען דאס גרעססטא מצוה ניט ברענגין, פירוש מקוה אינו מצוה, אבל מה שמקוה מביאה את האדם לטוב אין המצוה היותר גדולה יכולה להביא. וענין המקוה קודם התפילה אע"פ שהוא טהור גמור הפליגו בזה בסה"ק, והרי מצינו בבית המקדש שכל המיסך את רגליו טעון טבילה (יומט כ"ח.), ואין אדם נכנס לעזרה לעבודה אפילו טהור עד שיטבול (יומא ל.) ופירש"י, לעבודה לאו דווקא. ובגמ' שם הטעם לבן זומא מפני שהוא נכנס מחול לקודש וכו' והוא חיוב דאורייתא, אפילו לטהור גמור. וכהן גדול ביום הכיפורים טובל ה' טבילות כשמשנה בגדיו. והאריז"ל כתב לטבול בש"ק בבוקר משום תוס' קדושה. והארכתי בספרי קצות השלחן (ח"ו סי' קל"ג) לבאר שזה היתר גמור ואין בזה שום איסור מצד חשש של סחיטה וכיו"ב. וכו': ספר שיעור מקוה להגאון ר' חיים נאה עמוד 10

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא - הרבי ר' אלימלך מליזענסק ב"ר אליעזר ליפמאן זיעוכי"א - כ"א אדר תקמ"ז

לזכר עולם יהי' צדיק

הרה"ק ר' שלמה ב"ר דוב צבי הכהן זצוק"ל - התפארת שלמה מראדאמסק כ"ט אדר תרכ"ו – זיעוכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ויקרא אל משה. ויקרא אל"ף זעירא. יבואר על דרך שבארנו (שמות כ"ד א') ואל משה אמר עלה אל ה', כי כשאדם עושה מצוה זה המצוה עושה רושם למעלה וזה מעורר אותו לעשות תמיד רצון הבורא בזה המצוה. והנה משה רבינו עליו השלום רצון שלו היה לעשות ולעלות תמיד אל ה' כמבואר בזוהר הקדוש ומשה עלה אל האלקים (שם י"ט ג'). ונמצא זה שהיה רצונו תמיד לעלות אל ה' זה היה מעורר אותו תמיד לעלות אל ה'. וזהו ואל משה אמר עלה אל ה', זה שהיה רצונו לעלות אל ה' זה אמר לו עלה אל ה'. וזהו הרמז באלף זעירא, כי משה רבינו עליו השלום מדתו היה שהיה עניו מכל אדם ולכך האל"ף זעירא לרמוז על מדתו: ספר קדושת לוי

אדם כי יקריב מכם. הפשוט ליתן מפנימיות כחו ורצונו להשי"ת. בטל רצונך כו'. והוא בחי' קרבן לקרב כל המעשים להשי"ת. וכ' מכם כמ"ש אא"ז ז"ל פי' המשנה אם אין אני לי כו' ע"ש פ' תשא ודפח"ת. וז"ש שהגם שכל אחד יתן ענין שלו יהי' ע"י הכנסת עצמו בתוך כלל ישראל: ספר שפת אמת - תרל"א

וקרבו וכרעיו ירחץ במים. נראה לבאר דבכרעיו של אדם שם הוא שליטת הסם כמו דאיתא בגמרא הני ברכי דשלהי מנייהו והוא כרעיו וקרבו הוא קאי על מה שבקרב האדם אשר הסם יושב שם במצפנות לבו באשר שהיצה"ר טמון בו וע"י כך הוא חוטא ולכך המביא קרבן ירחץ במים את קרבו ואת כרעיו להסיר המשטינים: ספר תפארת יהונתן

שבת - ראש חודש

...וזהו שתקנו אנשי כנה"ג בסדר התפילה (מוסף לשבת ר"ח) אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך וגו' וראשי חדשים להם קבעת וגו', פי' שעיקר יצירת העולם היתה בשביל יום השביעי ור"ח המרמזים לבחי' יראה: ספר בת עין - פ' קרח

אא"ז מו"ר זצלה"ה הגיד בשם הרב ז"ל מפרשיסחא על מ"ש אחד המרבה ואי' הממעיט ובלבד שיכוין לבו כו'. והקשה בט"ז סימן א' אי גם המרבה מכוון לשם שמים טפי עדיף. ותירץ הוא ז"ל למשל ב' סוחרים שנסעו לדרך אחד. והא' בא מיד. והב' הי' לו סיבות ומניעות עד שלזמן רב בא ג"כ ושאלוהו מה זה שלא באת עד עתה והשיב מאחר שבאתי ג"כ מה שהי' הי'. עכ"ד ולא פי' יותר. ונ"פ שפי' ובלבד שיכוון לבו שסוף ותכלית מעשיו יהיה שיהי' מכוון להשי"ת כראוי בין שבא לו זה ע"י עבודה מעט. או ע"י יגיעות הרבה. רק שיועילו מעשיו לכוון לבו לשמים. והדברים נכונים מאוד. שהרי גם כאן נאמר זה על הקרבן מנחה שמאחר שנתקרב קרבנו להשי"ת וזה תכלית המכוון וסוף דבר. א"כ אין נ"מ בין שהי' מרבה וממעיט. כי סוף הכל אחד שיתקרב להשי"ת. וזה עצמו פי' יכוון לבו כענין הקרבן להיות נמשך אחר השורש והוא חיותו ית' שניתן בכל דבר: ספר שפת אמת - תרל"א

יקריב אותו לרצונו מלמד שכופין אותו כו'. פי' מי שרוצה עכ"פ להיות תחת עול מלכותו ית'. יכול לפעול גם כן שיכופו אותו מן השמים ג"כ אם רוצה בזה. כי הכל לפי רצון האדם: ספר שפת אמת - תרל"ב

והקרב והכרעים ירחץ במים. לשון רבים ולעיל כתיב וקרבו וכרעיו לשון יחיד אבל נראה דלעיל מיירי בחוטא במחשבתו במדות אלקות ובמחשבה תליא מלתא ולא יכשל בזה לאחרים ולכך וקרבו וכרעיו וגומר אבל כאן מיירי דחטא במעשים ורבים ילמדו ממעשיו המכוערים ולכך הקרב והכרעים לשון רבים: ספר תפארת יהונתן

ריח ניחוח, נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני, י"ל כי עלה ברצונו הפשוט לברוא העולם במדה"ד ראה שאין העולם מתקיים שתף מדה"ר ובראו והענין כי בבחי' מחשבה הי' במדה"ד אמנם נברא בדבר ה' שהוא שתוף הרחמים, ואמנם ע"י הקרבנות זוכים שיכולים להתנהג עם בחי' מחשבה ומהפכים דין לרחמים, וזהו נחת רוח שאמרתי בבריאת העולם בבחי' דבור ואמירה מפני חשש רשעים, ואפ"ה נעשה רצוני ברצון ומחשבה ע"י הקרבנות. [תקס"ו]: חתם סופר

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו וגו', פירוש הרמז בשאור ודבש לגבהות שהם מרתיחים ועולים כמו הגבהות שמגביה לב האדם, והם דיני הקטנות, כי קטן רוצה להיות גדול והדיוט קופץ בראש (מגילה די"ב ע"ב), ואמר הכתוב לא תקטירו ממנו אשה לה', לעבוד על ידי גבהות, רק קרבן ראשית, ר"ל ראשית ההתקרבות להשם יתברך מותר להיות בגבהות, אבל אחר כך, אל מזבח העליון לא יעלו לריח ניחוח, שאין נחת רוח לפניו יתברך שמו בגבהות ח"ו, כי תועבת ה' כל גבה לב [כתיב (משלי ט"ז) ודרשו רבותינו ז"ל (סוטה ד"ה ע"א)] אפילו בכל שהוא:(כתר שם טוב ח"ב די"ח ע"ב): בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

לא תעשה חמץ - לפי שיצר הרע דומה לשאור. ומטעם זה ג"כ הזהיר על הדבש שיצר הרע מתוק לאדם כדבש: בעל הטורים

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו - לפי שאמר הקב"ה על כל קרבנך תקריב מלח והללו אין מקבלין מלח: דעת זקנים מבעלי התוספות

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו וגו', קרבן ראשית תקריבו אותם לה' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח. פירש"י שתי הלחם של עצרת באים מן השאור וביכורים מן הדבש. ביאור הדברים כי כל אדם יש לו תאוה לכל חמדות העה"ז המכונים בדבש כי כמו שהדבש מתוק לחיך ורבויו מזיק כך כל חמדות העה"ז הם הכרחיים ורבויים מזיק, וזאת העצה היעוצה שישתמש האדם במוכרחות והמותר יחרים. והשאור הוא דוגמא אל היצר הרע כמ"ש ר' אלכסנדרי בתפלתו (ברכות י"ז.) רצוננו לעשות רצונך אלא ששאור שבעיסה מעכב, וב' אלו הכרחיים למציאות האדם. כ"א לא ישתמש בצרכיו ההכרחיים המכונים בדבש ימות ולא יחיה ולא יהיו אבריו חזקים אף בריאים להטריח במצות ה', ואלמלא היצר הרע לא היה האדם נושא אשה ולא בונה בית ונמצא העולם חרב. וב' אלו קודמים בזמן אל עסק התורה והמצות כי אם לא יאכל תחילה קמח אין תורה, אבל עסק התורה ראשית במחשבה ובמעלה לפי שהשאור והדבש שהזכרנו אין בהם שלימות מצד עצמם לעלות לריח ניחוח לה' אך שהם ראשית והתחלה אל האדם שעל ידם הוא יכול לבא לידי שלימות הנפש: **על כן נאמר כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה'.** כי מצד

פרשת החודש

בפסוק החדש הזה לכם כו'. דאיתא באחד בניסן ר"ה למלכים כי תשרי ר"ה לשנים הוא התחדשות השנה עפ"י דרך הטבע ובניסן ר"ה למלכים למלכי ישראל כדאיתא בגמ' והיינו בני ישראל שנקראו בני מלכים שהם בני חורין משיעבוד הסט"א שאינם תחת הטבע ולכן אחר שהתחילה הגאולה במצרים אז נאמר להם החודש הזה לכם כו' [נשכח ממני הסיום]: ספר שפת אמת - תרל"ז

החודש הזה לכם. הוא כח התחדשות שהבורא ית' מחדש בכל יום מעשה בראשית בכח התורה וקודם יציאת מצרים לא היו יכולין בנ"י לקבל זה התחדשות דאין כל חדש תחת השמש: ספר שפת אמת - פרשת החודש - תר"מ

הכנה לפסח

עיקר ביעור חמץ הוא ביעור ע"ז לכך נאמר ביאשיה שביער את כל הע"ז כי לא נעשה כפסח הזה וגו', ולכך נסמך את חג המצות תשמור לפסוק אלהי מסכה לא תעשה לך, ואמר אם היו כל ישראל שורפין את החמץ בכוונה הנ"ל שהוא ביעור ע"ז וואלט אויך גרינגער גיוועו דער גלות: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {רמח}

ההכנה של פסח היא פרשת החודש. חידושי הרי"ם

בריח חדשה - "ובפרשת החודש בא ניצוץ אור חדש שיוכל להיות כבריי' חדשה ממש": שפתי צדיק קנ"א ע"ב

עצמם אין בהם שום צד שלימות אשר יעלה לריח ניחוח לה' אך קרבן ראשית תקריבו אותם, כדי להורות שהם ראשית והתחלה אל האדם להביאו לידי השלימות האמיתי אשר א"א להשיגו בלעדם, ומזה הטעם אין מקריבין מהם כ"א השאור לקרבן ראשית ביום מ"ת כי התורה כמו תבלין אל היצר הרע והיו ב' הלחם של עצרת מן החמץ כי התורה שנתנה בו רפאות תהא לשריך, והביכורים באים מן הדבש כי בזמן שיתן אל ה' ראשית פרי אדמתו מכל מאכל אשר יאכל, אז יאכל כל ימיו חולין שנעשו על טהרת הקודש כי זה הוראה שאכילתו על כוונה זו שהשלימות האמיתי הוא ראשון אצלו במחשבה. וכן טעם הביכורים הוא לשבר תאותו. כמו שיתבאר בע"ה בפר' כי תבא: כלי יקר

אומרים בשם הרבי מאפטא ז"ל על הפסוק לאשמה בה שהוא נוטריקון ל'א-ל א'שר ש'בת מ'כל ה'מעשים ב'יום ה'שביעי נתעלה ששבת גם כן מכפר כמו הקרבנות, וכו': ספר אמרי אמת

סיפר הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל מהחסידים הקודמים שלא הטריד אותם כלום, והזכיר את החסיד ר' נח שרה'ליס מטוראוו, שהי' עני מדוכא, פעם אחת לפני חג הפסח פגש אותו החסיד ר' יאשע ניידיטש ושאל אותו: "ווי האלט איר מיט דעם פסח", וכונתו היתה על צרכי החג, וענה לו ר' נח, שבמגן אברהם הלכות פסח הוא לומד בסימן זה, בשל"ה הק' בסימן זה, ובגבורות ה' (מהר"ל) הוא עומד בפרק זה, ולא עלה על דעתו כלל שמדברים בענין צרכי החג הגשמיים: מטה אהרן - פינסק קארלין

לזכר עולם יהיה צדיק - הרה"ק ר' אלימלך מגראדזיסק
ב"ר חיים מאיר יחיאל - אמרי אלימלך - א' ניסן תרנ"ב - זיעועכי"א

לזכר עולם יהיה צדיק - הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא
ב"ר שמואל - ה' ניסן תקפ"ה - זיעועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

צו את אהרן - מה כתיב לעיל מיניה (ה' כ"ו) **לאשמה בה. צו את אהרן.** לומר שיהיו זריזין בתורה ובמצות ששגגת תלמוד עולה זדון. **משה לאמר. צו את.** ס"ת תורה. צוה אותם שיעסקו בתורה. זאת תורת העולה היא העולה. לומר כל העוסק בתורת העולה כאילו הקריב עולה. הקרבנות נקראו אשה והתורה נקראת אש שנאמר (ירמיה כ"ג כ"ט) הלוא כה דברי כאש. מימינו אש דת למו (דברים ל"ג ב') דת למו אותיות תלמוד. הקרבנות נקראו לחם את קרבני לחמי (במדבר כ"ח ב') ותורה נקראת לחם לכו לחמו בלחמי (משלי ט' ה'). כשם שאי אפשר לעולם בלא לחם כך אי אפשר לעולם בלא תורה: בעל הטורים

איתא כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה (עי' גמרא מנחות דק"י ע"א), כשאדם מחדש איזה דבר חכמה בתורה הוא נותן מוחין באותן הדיבורים, מפני שהיו המוחין בתחלה בהעלם מלובשים באותן הדיבורים, ועכשיו הוא מפשיט אותם מהלבוש, ומתגדלים, וזהו קישוטי כלה, וכן כשהוא מדבר דברי תורה בדחילו ורחימו, הוא נותן מוחין באלו הדיבורים, [ולכן] כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, מפני שכאשר הוא מדבק באותן הדיבורים ביראה ובאהבה, אז הוא נותן חיות חדש באלו הדיבורים, אף על פי שנתקלקלו מחמת חטאים, אף על פי כן הם לבושין דמלכא, אבל כשהיה בית המקדש קיים והיה מקריב קרבן עולה, היה נותן כח אף בעולם המעשה:(לקוטי אמרים ד"ג ע"ג, והוא בקיצור בכש"ט ח"ב ד"ג ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה

בשם החי' הרי"מ זי"ע, עשור הזה כמו עשור דיוה"כ שהוא מטהר ומעמיד בחזרה ביושר, לכן נקרא יוה"כ יומא רבה וכמו כן נקרא שבת הגדול: ספר שיח שרפי קודש

הרבה טעמים נתנו למה נקרא שבת הגדול, והחי' הרי"מ זי"ע אמר, זה בוודאי אמת שהוא שבת גדול מטעם הפשוט, הוא משום שהי' נמשכים בשבת ובעשור מן עבו"ז, וזה נקרא גדול ע"ד שנאמר אצל יתרו עתה ידעתי כי גדול ד' מכל אלהים ששבת זה יש כח להמשיך א"ע מע"ז ומכל אביזרייהו דע"ז מה שנקרא עבו"ז כמו גאות וכעס וכו', ואצל הגדולים נקרא ע"ז כל שהוא משועבד לדבר אחר חוץ ממלכות שמים כמו שהי' אומר הבעש"ט זי"ע וסרתם, ועבדתם, שזה שאמר הבעש"ט הק' זי"ע הוא כ"כ בספרי על מולך שנקרא מולך שמוליך אותו לדבר אחר וכנ"ל, שכל שבת הוא עומד להפריש עצמו מששת ימי החול מה שהוא משועבד לששת ימי החול רק שבשבת הגדול שמשכו ידיהם מע"ז יש בו כח יותר לזה, ובזה שמשכו ידיהם מע"ז בעשור ובשבת הגדול פעלו שנשאר הכח לדורי דורות, שכל מעשי צדיקים פועל לדורי דורות, קו"ח מחטא אדם הראשון שזה שחטא וקלקל נשאר לדורות שלא נתקן עוד, ומדה טובה מרובה מכש"כ על אחת כמה וכמה שפועל לדורי דורות לעולם: ספר שיח שרפי קודש

צדיק אחד הי' נזהר לקנות כלים חדשים בכל פסח ופסח, ואמר הטעם כי האר"י ז"ל כתב מי שנזהר ממשהו חמץ בפסח מובטח שלא יחטא כל השנה, וידעתי בעצמי שחטאתי א"כ לא נזהרתי בשנה העברה, הנני מוכרח לקנות כלים חדשים, והבן: ספר שיח שרפי קודש

אש תמיד תוקד על המזבח. שחוץ מכל הנזכר תראה תמיד להבעיר אש בלבבך על המזבח כלומר לזבוח את יצרך והשט"ן שמספרו דשן, ותמיד תחפוץ ותתאוה לזבוח את יצרך בכל התאוות שבעולם לכפותם ולהכניעם ולהמעיטם בכל אשר תוכל במורשי מעמקי מחמדי לבך וזה נקרא אש תמיד כי המשבר התאוות בשביל ה' אלקיו נקרא עובד ה' תמיד כמו שאיתא ברמב"ם ז"ל (הובא בשולחן ערוך אורח חיים סימן רל"א) וכמאמר חז"ל (נזיר כ"ג.) בשני בני אדם שאוכלין פסחיהן זה שאוכלו לשם מצוה נאמר עליו (הושע י"ד, י') צדיקים ילכו בם וזה שאוכלו לשם אכילה גסה (פירוש רש"י לשם רעבון נפשו כי ירעב) נאמר עליו ופושעים יכשלו וגו', ועל כן המשבר תאותיו לשם ה' שלא למלאות תאותו לרעבון נפשו נאמר עליו צדיקים ילכו בם ועובד את שמו יתברך ועובד ה' תמיד ועל כן אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה לעולם רק בכל יום תמיד יהיה יראת ה' על פניו ובכל דרכיך דעהו. **או יאמר** לא תכבה נגד מה שאמר למעלה והרים את הדשן אשר תאכל האש כי התענוגים אוכלין ומכבין האש של תורה, וכאן שבתאותיו מכוון לשם ה' וממעיט הנאותיו, אז לא תכבה על ידי זה אש התורה והמצוות שעושה בעולם הזה ופרוח תפרח ותגל גילת ורנן לעלות למעלה למעלה לשמי השמים לרצון לנחת רוח לפני כסא כבודו יתברך והוא יתברך על ידי זה מרחם על עולמו ומיטיב להם מטובו ומשפיע להם כל מיני ברכות וישועות גאולות ורפואות שפע החיים והטוב והשמחה והשלום מאור פניו יתברך לכל העולמות עליונים ותחתונים אמן כן יהיה: ספר באר מים חיים

על התורה ועל העבודה

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. הנה ידוע אמרם ז"ל (מנחות ק"י.) שהעוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה. וכן בתפילה אנו אומרים ונשלמה פרים שפתינו. אמנם ידוע שכל אדם צריך לקיים כל מצוות שבתורה, וזאת אי אפשר מצד שהמצוות השייכים לכהנים אי אפשר ללויים ולישראלים לקיים וכדומה, מי שאינו יודע ללמוד תורה, או שאין לו פנאי ללמוד תורה אין יכול לקיים והגית בו יומם ולילה (יהושע א' ח'), או הדר בכפר ואין לו מנין בכל יום אינו יכול לקיים ההלכות התלויות בתפילה בציבור: **ותירצו** בספרים הקדושים דמי שיש לו אחדות עם כל ישראל נחשב כאלו קיים כל התורה, דמה שחבירו מקיים נחשב כאלו גם הוא מקיים מצווה זאת, וזה דייקא כשיש לו שלום עם כל אדם. וזהו שאמר הכתוב אש, דהראשי תיבות של אש הוא אהבה שלום, תמיד פי' זאת צריך להיות בתמידיות, תוקד על המזבח לא תכבה, שלא יפסיק מלב האדם מדת האהבה ומדת השלום, ואז דייקא יהא נחשב לו כאלו קיים כל התורה כולה. ואז כשלומד הלכות קרבנות ומקיים ונשלמה פרים שפתינו, יש בזה עשיית רושם להחשב לו כאילו הקריב כל הקרבנות: ס' אוהב חסד

אם על תודה יקריבנו, לפעמים יכול להמשיך טובות על ידי הדיבורים שהוא מדבר, למשל אם הוא בשביה, ידבר מאותו ענין ארבעה צריכין להודות וכו' (ברכות דנ"ד ע"ב), וכן כשחולה באיזה אבר ידבר באותו ענין בספירות העליונים השייכים לאותו אבר:(כתר שם טוב ח"ב ד"ד ע"א, לק"א ד"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

ליל הסדר מתוך ישוב הדעת

ר' בערטשא היה איש תמים ועובד ה' וכשהגיעו הימים לפני חג הפסח כבר היה בשיא היגיעה והעבודה בהכנת חג הפסח, בביעור הבתים מחמץ וממשהו חמץ ובדקדוק על כל מאכלי החג, גם עבודה מיוחדת להכין בעצמו יין צימוקים ובערב חג הפסח סידר בעצמו השולחנות בביתו עם מכסה דף עץ המיוחד לפסח, ובטרם שהלך לביהכ"נ סידר את השולחן עם המצות מצוה והיין שהכין שעלה לו ביגיעה רבה ושאר הצרכים לליל הסדר והכל על מקומו בשלום והלך לביהכ"נ בלב שמח. ואשתו של ר' בערצ"ע לא היתה כל כך זריזה וגם קצת שלומזלדיג וכשעברה ע"י השולחן הסתבכה בדף העץ שעל השולחן ונפל הדף של השולחן על הארץ ונעשה מהפכה בבית, הנרות כבו וצלוחית היין נשתברה ונשפך היין לארץ, והכוסות נשתברו והמצות נשברו לפירורים, והיא כשראתה המהפכה הגדולה בבית התרגזה מאוד על בעלה כאילו הוא אשם בכל זאת והשאירה את כל המהפכה ושכבה לישון. ר' בערטשא חזר מביהכ"נ וכשהגיע סמוך לביתו ראה כי בביתו חושך, וכשנכנס לבית לא ידע עדיין מה קרה כאן, וכששאל לאשתו מה קרה כאן וכדו' לא ענתה לו כלל מרוב כעסה עליו, והדליק נר וראה את המהפכה והבין מיד מה קרה כאן, והתחיל לפייסה בטוב ובנועם והיא התפרצה נגדו בקולות ברוגזה ובקללות, והוא הרגיע אותה בדברי נועם, ואמר לה, אין דבר, נסדר הכל על מקומו, והתחיל לנקות את הבית ולסדר את השולחן ועצר בעצמו ממשהו כעס, כמאמר הבית אהרן שמשהו חמץ הוא דרבנן ומשהו כעס הוא דאורייתא, וערך הכל מחדש, וערך את הסדר בשמחה ובטוב לב. למחרת אמר הרה"ק הבית אהרן, אנחנו גם ערכנו יפה את הסדר, אבל להסדר שערך ר' בערטשא אין זה מגיע. הגדה של פסח בית אהרן - פינסק קארלין

ואמרו כל נייחא מסטרא דקדושה דכל רוגזא מסטרא דמסאבא . וכו': ספר חרדים - פכ"א

פסח כל ישראל עוסקין שמכינים לפסח שמגעילים ומשפשפים ומדיחים וחשוב הוא למאוד וזה הוא רק למי שאין לו דעה ביותר אבל להטובלים במי הדעת צריך לעשות ההכנה הזאת בעצמו בפנימיות. שבפסח נאמר, "משכו" "וקחו". משכו ידיכם מעבו"ז וקחו לכם הפסח היינו שלא יכול ליכנס להפסח עד שימשוך את עצמו מקודם מעבו"ז מכל הדברים שנקראים עבו"ז ושבת הזה פועל זאת ביותר ונותן כח לכ"א לזה וכמו שנ' והי' ביום וגו' יתקע בשופר גדול ובאו האובדים כו' והנדחים כו' כ"כ נצרך באמת פסח לשבת הגדול: (החי' הרי"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

כל מקום שמכניסין בו חמץ צריך בדיקה (שו"ע סימן תל"ג ס"ג), וצ"ל שצריך כל אחד לבדוק במקום שדרך היצה"ר הוא החמץ לשכון שם כל אחד לפי ערכו. מי שדרכו לפגום בבריתו ח"ו או בעיניו ח"ו לראות במקום שאין רשאין לראות, צריך לבדקם ולבער ולשוב בתשובה ובחרטה גמורה שאל יעשה עוד עבירה, ועל מה שעשה יחזור בתשובה שלימה ובודאי ימחול לו הקב"ה: ספר עבודת ישראל - לשבת הגדול

"אַז מען נעמט אַ דרייוועֶרס לייסענס איז דאס אַן אחריות איוף שמירת עינים אויף אַ הונדרעט יאהר" - כן אמר לי ר' אלחנן יוסף הערצמאן זצ"ל כשנהגתי אותו מחתונות גיסי לבית המדרש {פוילישער שטיבל} בוויליאמסבורג - המו"ל

בעזהי"ת יופיע גליונות
לימי חג הפסח הבעל"ט

לע"נ הרה"צ ר' אלחנן יוסף ב"ר שמואל זצ"ל הערצמאן
נלב"ע י"א ניסן תשס"ט
היות שלא הניח אחריו זש"ק הלומד משניות וספריו זכות הוא

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לע"נ מרת מרים מינדל בת ר' יצחק ע"ה
נלב"ע י"ג ניסן תשמ"ד ת.נ.צ.ב.ה.

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויינג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

בעצם היום הזה. פירש"י ביום ולא בלילה אף למ"ד [יבמות ע"ב ע"ב] דמילה שלא בזמנה בין ביום ובין בלילה, מ"מ מילה זו שהיא להתגייר צריכה להיות דוקא ביום, כדאיתא בש"ע י"ד סי' רס"ח סעיף ד'. ועוד י"ל כיון שאחז"ל [ב"ר מ"ח י"ב] שביום שבאו המלאכים היה ערב פסח והוא היה יום ג' למילתו, נמצא אם היה ממתין עד הלילה היה שלישי למילתו בליל פסח. ומזה סייעתא למ"ש בב"י סי' רס"ו בשם הרשב"ץ דמילה שלא בזמנה אסור למול ביום ה' שלא יבוא לידי חילול שבת וה"ה יו"ט: ספר פנים יפות על בראשית פי"ז פכ"ו

בשם הה"ק מקאצק זי"ע, שאמר שהתוה"ק כתבה שלא יאכל חמץ בפסח, וכתיב ושמרתם את המצות שלא יבואו לידי חימוץ. ולכאורה קשה דהא התורה החמירה בחמץ בב"י וב"י ואכילתה בכרת. הי' יותר טוב שלא יאכל מצה ג"כ. ואז בטח לא יבא לידי חימוץ. ולמה חייבו התורה לאכול מצה ואמר. הנה שלא לאכול כלום אין עבודה כ"כ אצל האדם עיקר העבודה לאכול ולשמור א"ע מהאיסורים. והבן: ספר שיח שרפי קודש

ונראה דהנה יש לדקדק בענין חג הסוכות שיש בו שתי מצוות, מצות סוכה ומצות לולב, מה שלא מצינו כן בשאר המועדים שיש בהן מצוה, שאין בהם אלא מצוה אחת, חג הפסח מצות מצה [ומצות אכילת הפסח מתיחסת אחר ערב הפסח כברש"י ר"ה (כ' ע"ב) וכמו שמפורש בכתוב שיום ט"ו בניסן נקרא ממחרת הפסח], ובר"ה מצות התקיעה, וביוהכ"פ מצות הצום, ובחג מצות סוכה ומצות לולב שאינן תלויות כלל זו בזו: ספר שם משמואל - חלק המועדים - סוכות - תר"פ

הה"ק מקאצק זי"ע אמר הנזהר ממשהו חמץ מובטח לו שלא יחטא, אמר שהבטוח שלא יחטא אזי משמרין אותו ממשהו חמץ ולד"א הנזהר: ספר שיח שרפי קודש

החי' הרי"מ זי"ע אמר בפסח שהי' להם האמונה ללכת במדבר לא זרועה ולא שאלו מהיכן יתפרנסו הוא זמן אשר כל אחד יוכל לקבוע בלבו האמונה עכ"פ מאן דיהיב חיי יהיב מזוני. ולא שיהי' ראשם ולבם ברדיפות הפרנסה כמו בדורות הללו: ספר שיח שרפי קודש

טעם על מה שלא נאמר בתורה שמחה בחג הפסח, וכן לא נכתב בתורה לשמח יתום ואלמנה וכל הארבעה בפסח, אף שודאי גם בפסח מחוייבין. נראה משום דלמה לן קרא, סברא הוא, דהא הוא חג הגאולה מעבדות לחרות ונעשינו לעם גדול לילך לקבל התורה וארץ ישראל. וכן לענין העניים, מאחר שבחג זה ראינו כי אין ניכר שוע לפני דל ואין להשתבח בעשירות כי הכל הוא לה' שהוא קונה הכל, פירוש אף מה שנתן לנו הוא רק לפקדון לעשות רצונו, ואין העשירות סימן לגדלות האדם, וממילא יתבייש לשמוח כשאינו משמח את העניים ג"כ, והוא מילתא דפשיטא וא"צ קרא: דרש משה

<u>חול המועד</u> - ...דתנו רבנן את חג המצות תשמור שבעת ימים לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר אינו צריך ק"ו ומה ראשון ושביעי שאין קדושה לפניהן ולאחריהן אסור בעשיית מלאכה חולו של מועד שיש קדושה לפניהן ולאחריהן אינו דין שיהא אסור בעשיית מלאכה וכו': חגיגה דף יח.

שם מנין וכו' נלמדנה מפסח. לכאורה אי הוי ילפינן מפסח הי' צריך שימור לשם מנחה כמו התם לשם מצה. אבל מהאי קרא דכתיב במנחה עצמה מצה תהי' אין מזה הוכחה דצריך שימור לשם מנחה וצ"ע באמת לדינא בנשמר לשם מצות מצוה אי יוצא בה ידי מנחה כדאמרינן בפסחים (ל"ח ע"ב) גבי לחמי תודה שנשמרו לשם תודה דפסולי למצוה דפסח עיי"ש: [הגהה - במנחת מאפה דא"צ מתן שמן בכלי לדעת הרמב"ם כמ"ש הלח"מ והמל"מ (פי"ג מה' מעה"ק) ואליבא דרבי (לקמן ע"ה.) דחלות בוללן אחר אפי'. אבל לרבנן דבוללן סולת א"כ הוי מצה עשירה ואינה ראוי' למצת מצוה בפסח. אך י"ל לדעת מהר"ל והב"ח (או"ח סי' תע"א) דבדיעבד יוצאין גם במצ' עשיר'. ולמ"ש התו' (לקמן צ"ו.) דלישת ואפיית מנחות בפנים. צ"ל דה"נ נעשית בפנים כמ"ש התוס' (לקמן פ' ע"ב) דשרי להכניס חולין בעזרה היכי דלא הוי כעין עבודה. ע"כ הגהה]: שפת אמת על מנחות דף נ"ג ע"א

פ"א הי' להה"ק הרמ"מ מקאצק זצ"ל שאלה על חטים שמורה לחג הפסח וחיפשו שמירה אחרת ולא מצאו כפי הראוי להה"ק מקאצק זצ"ל ורצונם הי' ליקח השמורה הראשונה, ואף שהי' קצת שאלה אבל על שאר שמורות הי' חשש יותר לדעתם כפי הראוי להה"ק מקאצק זצ"ל, אעפ"כ אמר הרה"ק מקאצק זצ"ל שאין להשתמש בשמורה הראשונה לחג הפסח מחמת שהי' היסח הדעת, ואין זה נקרא שימור, ושיבח הה"ק החי' הרי"מ זצ"ל. את הסברא הזו, ואמר שהוא סברת הר"ן זצ"ל: ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

ואמר אחר כך כנגד ארבעה בנים דיברה תורה אחד חכם וכו', שלכולם צריכים אנו להודיע שעיקר הכל הוא לקדש ולטהר הדיבור על ידי סיפור יציאת מצרים: ספר מאור ושמש - פרשת מצורע

וזה רומז גם כן מה שאמר רבן גמליאל כל שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו, דלכאורה טעמא בעי אמאי לא יצא בעשיה בלי אמירה. ועל פי דברינו הנ"ל יבואר היטב שהעיקר העבדות הוא על ידי הדיבור בדחילו ורחימו בפרט במצות פסח שאז הזמן מתעורר שנגאל הדיבור לכן הוא מחויב לומר כן ובאם לאו לא יצא: ספר מאור ושמש - פרשת מצורע

מאי ברכת השיר ר' יהודה אומר יהללוך ר' יוחנן אומר נשמת כל חי. פירש רבינו שמואל זצוק"ל אף נשמת כל חי יאמר, והיינו ברכת השיר דמתניתין, דאילו יהללוך אנו אומרים בכל ימים שאומרים הלל, ומאי שנא ליל פסח דנקט אם לא להוסיף עוד ברכה אחרת. והיינו דאמרי' לתרווייהו, דהילכתא כר' יוחנן. וקבענוהו לאחר הלל הגדול שצריך לאומרו כדלקמן (בסוגיין), דהשתא איכא ברכה לכל חד וחד והכי הויא מילתא שפיר [מהדות"ל]: תוספות רי"ד על פסחים דף קי"ח ע"א

ברכת הטל אשר אנו מברכין. כי נודע אשר חודש ניסן נגד תשרי וכמו בר"ה נמחק עונותינו מבחי' שמאלו תחת ראשי כמו כן בפסח נמחק מבחי' וימינו תחבקני וע"ז נרמז סוד הטל וכדרשם ז"ל במד"ר פ' לך על קרא לך על ילדותיך מה על פורח ע"ש הרי כי הטל בא על כפרת פשע. ולדעתי בעל הפייטן אשר יסד ברכת הטל ירה אבן פנתו על הקראתם עונך בת ציון לרמז כי ע"י הטל ימחק עון בת ציון לזאת התחיל ראשי החרוזים באתוון ב"ת ציר"ן והן המה ב"ו ת"ן צר"ה יעסי"ס ושוב"ע טפ"ף: אמרי נועם

בשם החי' הרי"מ זי"ע, היו צריכין להכין על פסח לילך מביתם להשליך את רכושם, ואף שאינו נוהג היום בפועל מכל מקום יש עכ"פ בכח בלב ובמחשבה ובתורה: שיח שרפי קודש

הרבי ר' בונם מפרשיסחא זי"ע בירר עבור כ"ק זי"ע מקאצק כוס גדול לד' כוסות ואמר לו בזה"ל אתה יש לך מוח גדול ע"כ תקח כוס זה לד' כוסות: ספר שיח שרפי קודש

הטעם שמעמידין בלילה זו כוס לאליהו. כבר אמרנו שהוא כמו הכסא של אליהו שמכינים על ברית מילה. כי אליהו הוא מלאך הברית ומלאך הגואל. ושניהם אחד. כי עיקר הגאולה נמשך מקדושת הברית שהוא הכרתת הערלה שהוא קליפת ההיפוך. וזה שרש החג הקדוש הזה. כמו שנאמר בדמיך חיי. בדמיך חיי. דם פסח ודם מילה: תורת אמת

על סעודת אסתר איתא במדרש שאסתר לא היתה ישינה בלילה זו מחמת שהיתה טרודה להכין צרכי הסעודה, החי' הרי"מ זי"ע הי' שואל, וכי לא היתה לאסתר עבדים ושפחות, אשר היתה נצרכת להכין בעצמה הסעודה, אלא מפני שהסעודה היתה משלה, ולכן היתה מחויבת להזהיר מחמץ, ולעשות הלחם מצה, ולכן היתה עוסקת בעצמה, וזה הי' סם המות להמן, כי המן הרשע הוא בעצמו הוא השאור, ואסתר היתה מבטלת: ספר שיח שרפי קודש

אַ כשרין און פרייליכין יו"ט

ענין יו"ט שני של גליות ע"ד מאחז"ל חביבין דברי סופרים משל תורה והוא בבחי' יותר גבוה וקדוש מיו"ט ראשון, בשם אבי הק' ז"ל שהוא ע"ד מאח"כ ינתן גם מחר ליהודים, כי בגלות המר מרוב הדחקות והצרות והמח מבולבל, נתן הקב"ה ברוב חסדיו מתנה טובה יו"ט שני, כמו מי שאינו תופס מהר, צריך לחזור הרבה פעמים עד שיקבע בלבו ומחו אהבתו ויראתו ויחודו ית"ש:בית אברהם

הרה"ק ר' אהרן זי"ע היה מתווך בין ישראל לאביהם שבשמים. היה מקרב את לבם של ישראל אל אביהם שבשמים, ומקרב את הקב"ה לישראל. פעם אמר שלא הצליח באותו היום לגמרו עסק, שהבעל תשובה בקש ממנו תשובה על העבר, אבל אינו יכול לקבל אלהבא, ואני אמרתי לו שיקבל רק תשובה על להבא. ענין ספירת העומר מיד כשתחשך, הוא הקבלה על להבא, שמיד מההתחלה מקבל על עצמו להטהר מכל סיג ופגם. ע"ד שאמר הרה"ק ר' זושא זי"ע כמו שמציעים את המטה כך ישנים, וכמו שישנים כך קמים, וכמו שקמים כך הווים כל היום: בית אברהם

בעזהי"ת יופיע גליון
לימי ז' וח' של הפסח הבעל"ט

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין ב"ר יעקב - י"ט ניסן תקל"ב
זיעועכי"א

לע"נ זקני הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל (סטאשיוער מגיד) זצ"ל - גאנצווייג - י"ט ניסן תש"ג - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

אז ישיר. פי' אחר הגלות ואחר הגאולה כי הבינו עתה שנתברר מלכות שמים ע"י כל תהלוכות הגלות לכן ויאמינו פירוש שהאמינו למפרע על כל הגלות וקבלו באהבה ועל הכל אמרו שירה גם על מה שחיזק ה' לב פרעה. וז"ש אמר אויב ארדוף כו' על כל זה נתנו שבח ע"י שראו שנתגדל עי"ז שם שמים. ובזה חיזק מרע"ה לבם התיצבו וראו את ישועת ה'. וכיון ששמעו שעי"ז יתפרסם כבודו ית' קיבלו באהבה. וכן יש לנו לידע בגלות הזאת כמו שכתוב כימי צאתך כו': ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרמ"ב

אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל. מאויבי תחכמני מצותיך, כשם שאנו רואים גודל התחזקות פרעה, אחרי שראה כחו ית' במצרים בעשר המכות, וידע אחריתו, בכ"ז התחזק ואמר ארדוף אשיג וגו', הגם שעד כאן אבד הכל, מ"מ חשב שמעכשיו יצליח ירדוף וישיג. כ"ש שאיש יהודי צריך להתחזק ביותר, הגם שיודע עד כמה ירד לשפל המצב, מ"מ מעתה יעזור לו הקב"ה שירדוף וישיג. וכן מצינו שגם ע"י התחזקות פרעה היה קדוש השם, בגס קריעת ים סוף. השי"ת יעזור לנו ע"ד כבוד שמו שנקח אתנו בזת הים האמונה והבטחון שהיה להם אז: בית אברהם

שמעתי ממורי פירוש הפסוק אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל וגו' יש בו ה' אלפין כי אלופו של עולם גנוז בו כדי לקרבו אליו יתברך כמו ופרעה הקריב וכו' ודפח"ח:(תוי"י סר"פ וישג דל"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת בשלח

ויאמינו בה' ובמשה עבדו. הרה"ק ר"מ מרימנוב זי"ע אמר כי בכל חג מתעררות אותן המדרגו' שזכו ישראל בימים ההם בזמן הזה, ומסוגל להשיג את זה, כמו בשבועות ענין קבלת התורה. בפסח יציאת מצרים. והנה בשביעי של פסח שזכו למדרגת ויאמינו בה' ובמשה עבדו, הזמן מסוגל מאד לזכות לאמונה טהורה בה' ובמשה עבדו, אמונת ה' ואמונת צדיקים. אמונת חכמים גבוהה יותר מאמונת ה', כמו שמצינו שהקפיד ה' על כבוד עבדיו יותר מכבוד עצמו. וכן מרומז בפסוק הללו עבדי ה' ואח"כ הללו את שם ה'. **בשם צדיקים** אמונת ה' מזכך את הנשמה, ואמונת חכמים מזכך את הגוף. ולכן מדרגת אמונת חכמים גבוהה יותר, היות והוא קשה יותר להשיגה, וכל הקשה יותר חשוב יותר. גם מתעורר ביום הק' הזה הענים שצעקו בנ"י אל ה' והושיעם וקרע להם את הים, משר"כ הזמן מסוגל מאד שכל אחד יתפלל לה' בענינים שנאמר עליהם קשין כקריעת יום סוף, קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, קשה זווגו של אדם כקריעת ים סוף: בית אברהם

מועדים לשמחה מרמז בזה העתים והזמנים שאיש יהודי פונה מכל עסקיו ומיחד לבו ומחו לעבודתו ית' זה בתורה וזה באמירת תהלים בשפיכת נפשו לה'. שעה זו היא בחי' יו"ט. והנה כמו ביציאת מצרים אם כי היה עדיין בתוך זמן ד' מאות שנה. הקב"ה שהוא למעלה מהזמן עשה מבחי' תוך הזמן לבחי' לעמלה מהזמן, כמ"כ איש יהודה שבתוך זמן עסקיו קובע זמן לעבודתו ית"ש, אז מדה כנגד מדה, הקב"ה שהוא למעלה מהזמן משפיע עליו בחי' למעלה מהזמן לתוך זמנו: בית אברהם

עיקר הנס בקי"ס הי' שיזכו בנ"י בעצמם עפ"י מעשיהם. כי מקודם. שנגאלו במצרים הי' ע"י שהבטיח השי"י לאבות הקדושים לגאול אותם. ואח"כ הי' הרצון שישובו ולהיות גאולה שניה מצד זכות אמונתם שלא הי' דבר קטן לשוב. כי בוודאי הבינו הפי' שישובו להיות באמת משועבדים שנית לפרעה לפי שעה. וכתיב לפני פי החירות. הוא בנקודה התחלת החירות. וכ' משכני אחריך נרוצה. שע"י הנס ביום א' דפסח שהי' מהשי"ת למדו בנ"י איך לעשות אח"כ בפ"ע. וז"ש **ויושע ה' ביום ההוא** אף שהתחלת הגאולה עיקר הנס שמצווין לזכור תמיד. רק ביום ההוא הושיע את ישראל דייקא שהושיע להם. **את**. פי' עמהם ועל ידיהם כנ"ל. וז"ש שהיו נתונים בדין כמ"ש במ"א ע"ש: **ומצינו בגמרא** שליחידים נקרע הים כההוא דר' פינחס בן יאיר א"כ מה הפלא שנקרע הים לכל בנ"י. אם כי אמת שבשעת קריעת ים סוף נשאר זה לדורות ג"כ. אך עפ"י כן י"ל עוד כי עיקר הנס הי' להיות נקרע אף לאותן שאמרו המבלי אין קברים כמ"ש במדרש שהיו ד' כתות בים. ואעפ"כ נתברר שכלל ישראל מעלין השפלים ג"כ מטומאה לטהרה והעצה ע"י ביטולם להכלל. כמ"ש להם משה רבינו ע"ה שיחרישו ועי"ז יהיו נושעים גם כן: ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרל"ב

והכלל כי קי"ס הי' לבוא להתדבקות הפנימיות. שזה מה שאמרו שירה אח"כ. כי אין מובן בשכל אנושי איך שנזדמן לכל איש ישראל דברים אחדים. רק כמ"ש בזוה"ק שנתדבקו בשורש נשמותיהם ונתעורר הקול פנימי

על התורה ועל העבודה

שיש בבנ"י בירושה כנ"ל. וזה לשון ישיר שממילא כשהגיעו למדריגת פנימיותם אז ישיר כו': ספר שפת אמת - לפסח - תרל"ג

א"י ראה ארונו של יוסף למה דוקא ארונו לפי מה דאיתא במד"ר בזכות וינס ויצא החוצה הים ראה וינס הרי דקי"ס היה בזכות הנסיון שהיה ליוסף. ואיתא בס' חסד לאברהם מהגאון ר' אברהם אזולאי אשר צדיק שבא לנסיון נקבר בארון וצדיק שלא בא לידי נסיון הגם שהוא צדיק גמור אין לקברו בארון ע"ש. ולזה כאשר שהוא צדיק גמור אין לקברו בארון ע"ש. ולזה כאשר ראה הים ארונו דייקא ונזכר הנסיון של וינס החוצה עי"ז הים ראה וינוס: אמרי נועם

יו"ט שני של גלות בוודאי נצרך הוא בגלות. וי"ל שבגלות צריכין ב' בחי' בכל דבר הבא משמים צריך להיות נותן ומקבל וכשביהמ"ק הי' קיים הי' הכל ביחד. ועתה צריכין יום ב' להתברר אצלינו הארת יום הראשון. וספיקא דיומא ג"כ הפי' שאין ההארה ברורה אצלינו בגלות: ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרל"ב

טעם נורא לאריכות הגלות

כי הנה ראה הקב"ה שישראל מקיימים התורה והמצות בגלותם, בטורח גדול ובהוצאות גדולות לכל מצוה ומצוה, ועכ"ז אין ישראל בועטים, ומוסרים נפשם כדי שלא לעבור, וסובלים עול המצות בכפליים מרוב הסייגים וגדרים שנתרבו כי נתמעטו הלבבות ואין מבין, וכדי שלא יכשל בא חומרא על חומרא וסייג על סייג וכל א' מישראל שוקד ומחמיר עוד על עצמו, וכל

אחרון של פסח

ראיתי לרב קדוש אחד שכתב הטעם שנקרא אחרון של פסח שמרמז לפסח דלעתיד, וגם שאף השפל שבישראל יכול לזכות בו, וכו'. ספר פרי צדיק - אות נ"ד

המועדות הם עדות לבנ"י שמיוחדין להקב"ה. כ' עומדות היו רגלינו כו' כשהיו עולין לרגל שבטי י-ה עדות לישראל כו'. ועדות הוא לשון בירור הדעת כי המועדות נותנין דעת לכל איש ישראל לכל ימי השנה: ספר שפת אמת - לפסח - תרל"ד

ש"ק פרשת שמיני בארץ ישראל

וירד מעשות החטאת. הנ"ל עפ"י מאמר הגמרא (פסחים ס"ד, ב') אין מעבירין על המצות. כי כן דרך היצר לקרר את האדם בגשתו אל העבודה זו תפלה לומר לו הלא אתה מלא עון ואיך ימלא לבבך לגשת אל הקודש. אולם האמת אינו כן כי הקב"ה שומע תפלת כל פה ומרחם על הבריות לקבל ברחמים תפלתו. וז"ש אין מעבירין על המצות בל יעלה על זכרונו העבירות בעת עשיית המצות. סור מרע ועשה טוב בשעה שאתה עושה טוב תסיר הרע מקרב לבבך אל תזכור עוד. וזה וירד מעשות החטאת וגו' בשעה שאהרן הי' מברך את ישראל לא הי' זוכר החטאת שלהם. וז"פ (תהלים ס"ט, י"ד) ואני תפלתי לך ה' עת רצון. פי' שאני מתפלל תמיד אל ה' ובטוח אני שיקבל תפלתי ויהי' עת רצון. מאשר ידעתי שהקב"ה מרחם על עמו ומקבל תפלתם ברחמים: ספר תפארת שלמה - עה"ת - פ' שמיני

זה מורה על הדביקות הגדול והחזק עם הקב"ה. משא"כ בהיות ישראל על אדמתם, ומה גם שלא נכנסו אל הנסיון כמונו היום, בתוך הנסיון סבלנו הכל כמדובר, וערבה לה' והאריך גלותנו כי שמחה רבה לפני כסא כבודו על קיום מצותיו מתוך צער ודוחק בשמחה וטוב לבב, וגזרה חכמתו הרמה להאריך הגלות לראות בחזקינו עמו ובתורתו, כי שמחה רבה לפניו להראות אהבתנו עמו לכל צבא מרום במרום, ובשכר אריכות הצער כו' אין צר וקטרוג יכול לקטרג כיון שראו אהבתינו עמו. שבט מוסר פרק נ"א אות ז'

דבריו הם זכרונו

סיפר מהרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זצ"ל, ששלח בעל תשובה אחד להמגיד זצ"ל, וכתב לו, המוכ"ז מכף רגלו ועד ראשו אין בו מתום פצע וכו' והוא רוצה להתקרב אל האמת. הבע"ת המשיך בדרכו זמן ארוך, וכשבא אל הה"מ ז"ל, הביט עליו מלמעלה למטה, ואמר שאינו רואה שיהי' פגום כ"כ, והר"א בודאי כתב את האמת, אלא הדרך טהר אותו הרבה. וזהו וזאת תהי' תורת המצורע, והובא אל הכהן, שיהי' נודד ממקומו להצדיק, ועי"ז וראה והנה נרפא הנגע, זה בעצם יהיה לו לרפואה גדולה: בית אברהם

אסרו חג

אסרו חג בעבותים. פאקעוויט איין דעם יו"ט. משל לעני שהיה בסעודת מלך וראה כל מיני מטעמים טובים ומגדנות ונתן באמתחתו עד כמה שהיה אפשר לו, לפי שיודע היה שלא תמיד משיגים מגדנות כאלה כמו בשלחן המלך, ובעת שנחלש לבבו מוציא איזה דבירם להשיב את נפשו: בית אברהם

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין ב"ר יעקב - י"ט ניסן תקל"ב
זיעועכי"א

לע"נ זקני הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל
(סטאשיוּוער מגיד) זצ"ל - גאנצוויג - י"ט ניסן תש"ג - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

אַ כשרין און פרייליכין יו"ט

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ויהי ביום השמיני - שמיני למלואים הוא ר"ח ניסן שהוקם המשכן בו ביום ונטל י' עטרות השנויות בסדר עולם (ומובא בשבת פ"ז): רש"י

השנויות בסדר עולם. ומייתי לה בפרק רבי עקיבא (שבת פ"ז ע"ב), ראשון למעשה בראשית, ראשון לנשיאים, ראשון לכהונה, ראשון לעבודה, ראשון לירידת אש מן השמים (פסוק כ"ד), ראשון לאכילת קדשים, ראשון לברך את ישראל, ראשון לאיסור הבמות, ראשון לחודשים: ספר גור אריה

השמיני קרא משה - בגימטריא היה ביום ראש חדש ניסן. אמר משה לפני שסרבתי ז' ימים בסנה לא זכיתי לשמש אלא ז': בעל הטורים

קרב אל המזבח - שהי' השטן מרא' לפניו דמות עגל והי' ירא שלא יהא ראוי לעבודה אמר לו משה קרב אל המזבח ואל תירא כי בך בחר ה': דעת זקנים מבעלי התוספות

ברש"י שהיה אהרן בוש א"ל קרב כו'. ויש ללמוד שכך צריך להיות אדם בוש מצד עצמו. ואעפ"כ יתקרב אל המצוה מכח ציווי של השי"ת שלכך נבחר. כי בוודאי בושה זו הי' כראוי. כי אהרן הי' צדיק ולא הי' בו חסרון מדה. אך גם זה דבר גדול שע"י שאמר לו קרב כתיב מיד ויקרב כו'. זה סימן שהי' בושה של אמת. וכלל הדברים כי בושה ודאגה של אמת אינו מביא לידי עצבות ואינו מביא לשום מניעה בעבודת ה'. ועוד מביא אח"כ שמחה כמ"ש שמחתי מתוך יראתי ויראתי מתוך שמחתי כו': ספר שפת אמת - שנת תרל"ז

שבת געלע מצות

הענין מה שקורין השבת הזה (געלי מצות). י"ל עפ"י דברינו הנ"ל. ששבת הוא שרש כל הענין שבקדושה. ועל ידי השבת מתגלה התפשטות כל הקדושות. לכן השבת שאחר פסח קוראין גילוי מצות, שבו נתגלה שרש הקדושת מצה שאכלנו בשבעת ימי הפסח: תורת אמת

פרשת תזריע מצורע בארץ ישראל

וידבר ה' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר. ויש לפרש ע"פ מה ששמעתי פירוש נאה על דברי חז"ל (בבא בתרא קמ"א.) בת תחילה סימן יפה לבנים. דאיתא במסכת אבות (ג', י"א) כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת. דהיינו אם יש בו יראת שמים אזי תורתו מתקיימת. ואיתא בזוהר הקדוש (ז"ח פרשת תשא) דיראה מכונה זה, והתורה נקרא בשם זכר. וזהו פירושו אם בת תחילה כלומר יראה היא תחילה, אזי סימן יפה לבנים, פי' סימן יפה לתורה שהיא זכר בחינת בן ואז מתקיימת. וגם כאן י"ל בדרך זה אשה כי תזריע, פ' אם יהיה לו יראה הנקרא אשה, אזי וילדה זכר, פי' התורה הנקראת זכר מתקיימת כנ"ל: ספר אוהב חסד - פרשת תזריע

וזהו זאת תהיה תורת המצורע שפירוש מוציא רע שדבר לשון הרע זאת תורתו ביום טהרתו פירוש צריך לטהר עצמו לעשות תשובה בפרהסיא ובגלוי כיום שהוא גלוי מפורסם ואם תאמר שמא יבא לו איזה גדלות מזה כנ"ל לזה אמר והובא אל הכהן תקנתו שילך אצל כהן הוא הצדיק הגדול העובד ד' באמת וזה ימנעהו מכל פניה בראותו מעשה הצדיקים אשר צדקות אהב ואז ישר יחזה פנימו: ספר נועם אלימלך - פרשת מצורע

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח וגו', ופירש רש"י לפי שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש לכך נבחרת ע"כ, והוא תמוה משום שנבחר בזה לא יסתלק הבושה מעליו, והנה שמעתי מן אדוני אבי זקיני זללה"ה פירוש על זה, מפני שיש לך יראה ובושה מן השם יתברך לכך נבחרת, כי (תהלים נ"א) זבחי אלקים רוח נשברה, וכבר נזכר זה בכתבי האר"י ז"ל:(דגל מחנה אפרים שמיני): ספר בעל שם טוב על התורה

וישמע משה וייטב בעיניו (י', כ'). וקשה דהול"ל וייטב בלבו. ונ"ל דהנה הצדיק השומע דיבורים של בני אדם צריך ליקח לעצמו מהם רמיזא דחכמתא, כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קי"ט, צ"ט) מכל מלמדי השכלתי, ובעשותו כן אזי הוא מאיר מעיינותיו החכמה. וז"פ וישמע משה, שהצדיק שרומז למשה שומע הדיבורים וכנ"ל, ועי"ז וייטב בעיניו - וייטב לשון אור ובהירות כמו בהטיבו (שמות ל', ז'), בעיניו לשון מעיין - דהיינו שעי"ז הנ"ל הוא מאיר מעיינותיו החכמה וכנ"ל: ספר אור לשמים

וישמע משה וייטב בעיניו (ויקרא י' כ'). יש לרמז במקרא קודש הלז, כשמתבונן הדעת (שבאדם) בדביקותו ית', אז לא יעצרנו הגשם ויוכל האדם לראות מרחוק ברוח הקודש ראיה שכליית, כי יקבל מהאור הטוב שיכולין להביט בו מסוף העולם וכו'. וזהו וישמע (מלשון הבנה כנודע), מש"ה (הוא הדעת), וייטב בעיניו (אזי הטוב הוא בעיניו, היינו האור כי טו"ב שיכול האדם להביט בו מסוף העולם ועד סופו (חגיגה י"ב ע"א), והבן מאוד: ספר אגרא דכלה

על התורה ועל העבודה

כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים, שמעתי בשם הבעש"ט זלה"ה, היינו שגם הדברי גשמיות והארציות, שמכונה בשם לכם, על דרך (ביצה דט"ו ע"ב) חציו לה' וחציו לכם, יהיה גם כן לאלקים, בלי שום תאוות עולם הזה:(מבשר צדק פ' קדושים, ופ' בהר): ספר בעל שם טוב על התורה

להיות לכם לאלקים, היינו שתראו לעשות הגשמיות כל כך בבהירות, שעל ידי זה תהיה ללכם שלכם גם כן עלייה לה':(מבשר צדק פ' קרח): ספר בעל שם טוב על התורה

בין החיה הנאכלת ובין החי' אשר לא תאכל. כבר בארנו במ"א בענין מעלת השפע אם היא ממקום קדוש וטהור. לא כן אם היא באה מהסטרא אחרא ח"ו הוא מטמטם את לבו של אדם. וז"ש ביוסף (בראשית ל"ז, ל"ד) חי' רעה אכלתהו טרוף טורף יוסף. פי' שהי' דואג על השפע של מצרים שהיא בחי' חי' רעה שלא יהנה יוסף ממנו. אך מה עשה הקב"ה (שם ל"ט, ה') ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף שהברכה הי' שורה למען יוסף לבל יהי' לו יניקה מסט"א משפט של מצרים רק מסטרא דקדושה. וזה ג"כ הנאמר כאן להבדיל בין הטמא ובין הטהור וגו' ובין החיה הנאכלת ובין החיה היא השפע מסט"א אשר לא תאכל שצריך שמירה מזה כנ"ל: ספר תפארת שלמה - על התורה

פרקי אבות פ"א

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וכו' הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה . הנ"ל הזה עפ"י מ"ש כי כאשר יורדים ההשפעות והאורות מלמעלה הם צריכין שמירה מהחיצוני' לבל יהא להם שום אחיזה בגבול הקדושה לכן בשעת מתן תורה צוה הש"י הגבל את ההר וקדשתו להיות בבחי' אור המקיף. וזה משה קבל תורה מסיני בבחי' אור המקיף ומסרה כן ליהושע כל האורות והקדושה בבחי' אור המקיף. וכן כל השתלשלות התורה מיהושע לזקנים וכו'. ומסיים המשנה הוו מתונים בדין. פי' ע"י התורה תוכלו למתק הדינין מכנ"י. והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה. פי' שילמדו הרבה אך בבחי' סייג באור המקיף לבל ישלטו זרים ח"ו למסור להחיצונים: ספר תפארת שלמה

ענוות

גודל פאר הענוה עד שאחז"ל מאד מאד הוי שפל רוח. משא"כ גסות הרוח שהוא דוחה רגלי השכינה ודוחה את עצמו ממדור השכינה וע"י ענוה הוא זוכה לתורה גם בלימודו שיודה על האמת. וזהו פי' משה קיבל תורה מסיני כי משה וסיני שניהם שוים והבן ושניהם ע"י ענוה זכו לתורה: ספר הנהגות צדיקים - הנהגות ע"פ סדר הא"ב מרבי דוד לידא

ספירת העומר

...דהנה ידוע (עי' ויקרא רבה כ"ט ט') שכל הדברים נכללו בשביעיות, והשביעיות הן קודש, כגון בימים, יום הז' הוא קודש שהוא שבת קודש. וכן בשבועות, כי יום שאחר ז' שבועות של ספירת העומר הוא מקודש לחג השבועות. וכן בשנים, כי שנת הז' מקודשת לשמיטה. וכן בשמיטות, כי אחר ז' שמיטות מקודשת השנה ליובל, והן כולן רזא דאחד, כמבואר מזה בשל"ה הקדוש (תורה אור בתחילתו): ספר אהבת שלום - פרשת ויצא

סיפורי צדיקים

בשנת תרכ"ה כאשר רבינו עוד ישב בפ"ב, הוצרך לנסוע לווין אל הרופאים המומחים לעשות לו ניתוח בבית החולים דשם. נזדמן אז שהגאון הקדוש רבי חיים האלבערשטאם זי"ע אב"ד צאנז בא לבאדען אצל ווין. כששמע הגה"ק הישיש מצאנז כי רבינו בבית החולים בווין, בא לבקרו ולדרוש בשלומו, אחרי שהשתעשעו בדברי תורה נפרדו בחיבה יתירה וכאשר יצא הגה"ק הנ"ל מחדרו אמר לבניו הרבנים שליווהו: "תלמיד חכם רך בשנים כזה לא נמצא אצלינו בגליציא" ורבינו אז אברך בן כ"ב. מאז והלאה גדולה היתה האהבה ביניהם, ותמיד כשבא הגה"ק מצאנז לווין, בהיות רבינו כבר גר שם, השכים רבינו זי"ע לפתחו, ובילה אצלו שעות ארוכות בד"ת ומילי דחסידותא. הגה"ק אהבו מאד, וכאשר פעם יצא רבינו את ביתו, קרא עליו בהתפעלות: "דאס זיינען די הייליגע אייניקלאך פונ'ם חתם סופר!": ספר כתב זאת זכרון - שבט סופר

לע"נ כ"ק אדמו"ר ר' אהרן בהרה"ח ר' יצחק מנשה זצוק"ל מפינסק קארלין - נלב"ע כ"ח ניסן תשס"א

לע"נ כ"ק אדמו"ר ר' מרדכי בכ"ק אדמו"ר ר' חיים מאיר זצוק"ל מוויזשניץ - נלב"ע כ"ט אדר תשע"ח

זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את הרבים - אחבי"ע ביותר מד' אלף מקומות בעולם קעי"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

פרשת תזריע

במד' אחור וקדם צרתני זכה נוחל ב' עולמות כו'. כי גוף האדם שפל מכל ולכן מת מטמא יותר מכל נבילה. אבל יש בו נשמה ובזה יוכל להמשיך קדושה מעוה"ב. ובאמת הוא בכח המילה שהוא בשמיני רומז לעוה"ב. ולכן כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב בכח המילה ועמך כולם צדיקים. כי זה שנקרא אות ברית קודש אינו כמו סימן ורמז. אבל ע"י המילה חל הקדושה. והוא העמוד שעל ידו יש לאדם התקשרות והתחברות לעוה"ב. ולכן נק' אות ברית קודש. ובאמת הנשמה והגוף צרות זו לזו. וז"ש אר"ק צרתני. כמו אוי לי מיוצרי אוי לי מיצרי. אך ותשת עלי כפך שהקב"ה מסייע אל הבאים לטהר. וזה מצות מילה שניתן לא"א ע"ה. וכ' תן חלק לשבעה שבעת ימי בראשית וזה בכח השבת שהוא כח המסייע בבחי' ז' ימי הבנין. ולכן עונג שבת גם בגוף יש בו קדושה. ולכן נקרא שבת שלום. וגם לשמנה זו מילה בחי' עוה"ב כנ"ל: ספר שפת אמת

וטמא טמא יקרא, ודרשו רבותינו ז"ל (שבת דס"ז ע"א) צריך להודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליו רחמים, בשם הבעש"ט זלהה"ה, מה שאומרים העולם שאחר שריפה ר"ל ווערט מען רייך, כך הוא האמת, מען ווערט באמת רייך, והוא נר"ו אסברה קצת, דאיתא בגמרא יודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים: **והר"ז** זלה"ה אמר שגעגועים של ישראל הם תפלות, ודרך העולם שיש להם געגועים ורחמנות גדולה על מי שנשרף הונו ר"ל, וחפצים שיתרומם קרנו וכו': (מדרש פינחס ד"כ ע"ב) : ספר בעל שם טוב עה"ת

פ' אחרי - קדושים בארץ ישראל

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו. יל"ד הלא מבואר בתורה כל מצות ל"ת למה צריך לומר כמעשה ארץ מצרים לא תעשו. ועוד מ"ש אשר ישבתם בה ואם לא ישבו בה הי' מותר לעשות כמוהו בתמיה. אך יש לומר שלא יחשוב הישראל שיושב בין הישמעאלים שמותר לעשות כמעשיהם התועבים. וזה נדמה בעיני אדם כהיתר גמור דהא לא כתיב מפורש הלאו בתורה. ולזה בא ללמד אפי' כמעשה כל דהוא כו' שיהי' מובדל מהם בכל דבר וזה כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה וגו' ובחוקותיהם וגו': ספר תפארת שלמה - פ' אחרי

ושמרתם את חקותי וגו' וחי בהם אני ה'. כבר בארנו במ"א כי כל המצות שבנ"י עושים הם תיקון לקומת האדם הראשון שכל הנשמות תלוים בו. וזה אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אני ה'. כביכול זה החיו' של הקב"ה. כמ"ש בגמרא ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים. והבן: ספר תפארת שלמה - פ' אחרי

קדושים תהיו - וזהו קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. אל תפנו אל האלילים. אפי' אמרו לשם שמים אנו עושין כדי להכיר הבורא ולהבדיל במה שהעכו"ם עושין א"ה אל תפנו: דעת זקנים מבעלי התוספות

אני ד' אלקיכם פירוש אף המדת הדין יתהפך לרחמים ואז ממילא יתמלא כל העולם כל מילי מיטב * וזהו אל תפנו אל האלילים שלא תפנו אל מדעתכם ואלהי מסכה לא תעשו לכם כי ממילא לא תצטרכו לדאוג על כסף וזהב כלל: ספר נועם אלימלך - פרשת קדושים

פרשת מצורע

זאת תהי' תורת המצורע ביום טהרתו. זאת היא התורה המיוחדת למצורע, שיהי' אצלו יום טהרתו עיקר, לבל יביט יותר מדי על העבר ויעמיק מחשבתו במעשיו הרעים ח"ו, ולבל יהגה מחשבות מה יהי' אתו בעתיד, אלא ישית נכחו את יום טהרתו בלבד עתה נתנה לי התוה"ק רשות ללמוד להתפלל ולעשות נח"ר לפני הקב"ה, זהו חיי, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, אין עלי לשקוע בחשבונות מן העבר והעתיד אשר יעכבוני מעבודתו ית'. העיקר הוא ביום טהרתו: דברי שמואל

בשם הבעל שם טוב ז"ל, האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח להשיג, ועצבות נמשך גם כן מגיאות כי הוא מחשב בעצמו שכפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאוד, היה צריך להיות לי התלהבות וכו': (התנהגות שבס' בית אהרן): ספר בעל שם טוב

זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן. בשם הרה"ק מהרח"ה מאלכסנדר זצ"ל שאמר שענין טהרת מצורע ע"י כהן והנה צרעת בא על עון לה"ר והנה זה המדבר לה"ר הוא אומר אמת שאינו יכול לסבול מה ששמע שחבירו דיבר עליו סרה ומספר לו, ומדת אהרן הכהן ע"ה הי' להיפוך לרדוף שלום אפי' בין שני שונאים במה שסיפר מאחד על חבירו דברים שלא אמר עליו מעולם ועי"ז הי' מעורר בהם אהבה ועשה שלום ביניהם, ואמרה תוה"ק שזה ענשו של המגיד אמת שרפואתו יהי' ע"י הרודף שלום שמוכרח להגיד שקר כדי לשום שלום ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

במד' מצורע מוציא רע כו'. כי מה שנתן הש"י יצה"ר ג"כ לאדם כמו שהוא בכלל אינו מתנגד לעבודת הש"י כמ"ש בשני יצריך כו'. רק המוציאו מן הכלל. ואפשר שהשני צפרים חיות טהורות רומזים על ב' יצרים שכמו שנתנם הש"י הם טהורות כמ"ש נשמה שנתת בי טהורה כו'. א"כ יש די טהרה תוך האדם ורק שלא יוציא שום דבר משורשו כנ"ל: שפת אמת

והובא אל הכהן. כבר בארנו בפי' הפ' (שמות ג, ט) ועתה הנה צעקת בנ"י באה אלי וגו'. כי באמת אשר משרע"ה הוא הנולד בבחי' גואל להוציא בנ"י ממצרים והוא הי' ברחמנות על בנ"י כמ"ש (שם ב, יא) וירא בסבלותם אך מפני דתן ואבירם שפגמו במה שאמרו מלשינות לפני פרעה ועי"ז בא משרע"ה להקפדה באמרו (שם יד) אכן נודע הדבר ונסתר במדין ובכוש קרוב לשמונים שנה עד שנגלה אליו הקב"ה בסנה ואמר לו (שם ג, ז) ראה ראיתי את עני עמי במצרים ואז נתעורר רחמיו של משרע"ה עליהם ועמד בתפלה לפני הקב"ה ועי"ז העלה עמו כל התפילות של בנ"י שצעקו זה שמונים שנה מעבודת הפרך. וזה ג"כ הפי' זאת תהי' תורת המצורע מוציא רע אשר כל תפלותיו ותורתו ועבודתו נשאר למטה. והובא אל הכהן הוא הצדיק והעלה אותם לרצון למעלה כנ"ל: ספר תפארת שלמה

וראה הכהן ביום השביעי. הנראה לבאר עפ"י מ"ש (בזמירות שב"ק) ואזמין בה השתא עתיקא קדישא. לרמז על יום השבת שנתעורר עולם הרחמים זקן מלא רחמים. כמ"ש ביום השבת יפתח וזה ואזמין בה השתא ביום השבת

וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ:

פעם אחת כיבד את החי' הרי"מ זי"ע אברך אחד מוורשא בסנדקאות וכשבא ביום הברית מילה לא רצה חותנו של האברך שהי' מתנגד רק שהוא רוצה להיות סנדק ולא נתן בשום אופן להתרצות שהחי' הרי"ם יהי' סנדק והאברך הנ"ל הי' לו עגמת נפש והלך אל החי' הרי"ם לספר לו צרת נפשו והשיבו לו הרי"ם אל תצער כלל וכלל שבודאי יהי' אליהו הנביא בעצמו סנדק שבאמת אליהו בא אל כל ברית מילה והוא רוצה לקחת את הסנדקאות רק כשאליהו רואה תלמיד חכם וירא שמים האלט שוין דאס קינד טרעט ער איהם אב די מצוה אבל לא כן בנידון דידן כשיהי' חותנך סנדק בודאי לא יעזוב אליהו הנביא ז"ל נאר ער ווירד האבין סנדקאות והניח דעתו של האברך: ספר שיח שרפי קודש

טעם לשבח מה שאנו קוראין שבת שלפני הברית מילה שלם זכר וביו"ד (סי' רס"ה) בשם סעודת מצוה, אמאי מצוה הוא. ונראה כמו"ש בזוה"ק דשבת מקרי מטרוניתא דמלכא, ומשל למלך בו"ד שגזר שלא לראות אותו רק לראות מקודם פני המטרוניתא, כן ממ"ה הקדוש ב"ה גוזר שתמיד קודם מצות מילה יעבור מקודם שבת אחד ולכן כתיב וביום השמיני ימול כן כתב בזוה"ק, ועש"ז אנו עושין שלם זכר בשבת שבו נשלם הזכר להיות ראוי אח"כ ודפח"ח:(החי' הרי"ם): ספר שיח שרפי קודש

עתיקא קדישא. וכאשר מתעורר זה העולם מתעורר ממילא רחמים וחסדים גדולים על בנ"י ולא יאונה להם שום דבר רע ח"ו. וז"ש התרגום על הפ' (ויקרא יג, יא) צרעת נושנת היא סגירות עתיקא היא. פי' שנסגר ממנו עולם עתיקא. וז"ש וראה הכהן ביום השביעי רמז לשבת קודש כאשר בא אל הצדיק אז פותח לו עולם עתיקא כנ"ל שהי' סגור בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח ואז נצמח לו ממילא הישועה והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע (שם יד, ג), וזהו ההבטחה בפ' בחקותי (שם כו, י) ואכלתם ישן נושן תרגום אונקלוס עתיקא דעתיק. שיהי' אז כולו שבת ויהיו כל הסעודות בחי' עתיקא קדישא: ספר תפארת שלמה

בפסוק והזרתם את בנ"י מטומאתם. הוא ג"כ לשון נזר ועטרה. כי כשזוכין בנ"י לפרוש מן הטומאה בהיותם בעוה"ז תוך הטומאות הוא שבח גדול להם. לכן כ' ישראל אשר בך אתפאר. הגם כי כמה שרפים עומדים ממעל לו: שפת אמת - שנת תרמ"א

פרקי אבות פרק שני

מרבה ישיבה מרבה חכמה. ההיפוך מהמרבה בסחורה הנ"ל, רק שמיישב דעתו ומחשבתו תמיד בעבודת הבורא יתברך אז מרבה חכמה: ספר עבודת ישראל

רבי יהושע אומר חבר טוב. מן הפשוט הוא שיהא לו חברים טובים שילמד ממעשיהם. וכמו ששאלו לחכם אחד מה מעשיך, אמר להם צאו וראו בחבירי: **או יאמר חבר טוב.** הוא הבורא יתברך שצריך האדם לדבק עצמו בהבורא ית"ש: ספר עבודת ישראל

לזעי"צ כ"ק אדמו"ר ר' יעקב חיים בכ"ק אדמו"ר ר' ישראל זצוק"ל
מסטאלין קארלין - מנו"כ בדיטרויט ארה"ב - נלב"ע ו' אייר תש"ו - זיעוכי"א
לזעי"צ כ"ק אדמו"ר ר' אהרן בהרה"ח ר' יצחק מנשה זצוק"ל
מפינסק קארלין - נלב"ע כ"ח ניסן תשס"א - זיעוכי"א
לזעי"צ כ"ק אדמו"ר ר' מרדכי בכ"ק אדמו"ר ר' חיים מאיר זצוק"ל
מוויזשניץ - נלב"ע כ"ט אדר תשע"ח - זיעוכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

פרשת אחרי

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימותו. הנה כל מקום שנאמר אחרי הוא מופלג ונאמר פרשה זו ביום שהוקם המשכן כמ"ש במסכת גיטין ובו ביום מתו וא"כ איך אחרי מופלג אבל באמת בהר סיני שנגשו להסתכל בשכינה מאז נגמר דינם למיתה והוי להו כאלו מתו רק ה' האריך מלהמיתם ממש מבלי לבטל שמחת תורה כדאיתא במדרש וזהו כי באמת בקרבתם לפני ה' וימותו אז במתן תורה וא"כ יתכן שפיר אחרי מופלג וזהו אמרו אחרי מות שני בני אהרן כי אחרי מופלג: ספר תפארת יהונתן

...גם יש לפרש בקרבתם לפני ה' וימותו. מצד בחינת ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו (שמות כ"ד, י"א), שהוא מצד מה שאמר הכתוב (שם ל"ג, כ') כי לא יראני האדם וחי, והיינו בבחינת הגוף, מה שאין כן הנשמה צרורה בצרור החיים עם השם יתברך: ספר מחזה אברהם - פרשת אחרי

ואל יבא בכל עת אל הקדש (שם ב'). פירש הרב הצדיק הק' מלובלין זצוקלה"ה על פי מאמר רז"ל (כתובות ז'.) על פסוק (תהלים ק"ו ג') אשרי שומרי משפט עושה צדק בכל עת. איזהו העושה צדקה בכל עת, זהו המפרנס בניו ובנותיו. ועל פי זה יבואר הכתוב ואל יבוא בכל עת אל הקדש, פירוש שעל ידי העובדא של בכל עת לחודא רצה לומר של מצות פרנסת בני ביתו, בזה לבד אין יכולים לבוא אל הקדושה, אבל צריך לעסוק גם בתורה ותפלה ומעשים טובים ע"כ ודפח"ח: ספר תולדות יצחק

פרשת אמור בארץ ישראל

כתיב (תהלים י"ט) יום ליום יביע אומר, ופירש הבעל שם טוב ז"ל, כי כל יום מתפאר לחבירו במעשה הצדיק שנעשה בו: (דברי שלום פ' תשא. לקוטי אמרים די"ד ע"ב ד"ה ואתחנן): ספר בעל שם טוב עה"ת - פרשת אמור

פסח שני

...ונראה לע"ד לפרש, דהנה ידוע שיש מצות שאין אדם פרטי יכול לקיים, כמו ישראל שאינו יכול לקיים מצות כהונה וכדומה, אך מכל מקום על ידי כללות נפשו בישראל הוי כאלו קיים בפרטות, כיון שרוצה לקיים מצות כהונה, רק שאינו משבט לוי, ולכן הוי כאלו קיים, וכן באמת מי שהוא טמא ואינו יכול לעשות אפילו פסח שני כמבואר בש"ס (עי' פסחים ע"ט ע"ב - פ'.) על כמה אופנים שפטור, ומכל מקום הוי כאלו קיים ועשה בזמנו, כיון שרצונו לקיים, ורק שהוא אונס: ספר דברי חיים על מועדים - ליום ב' של פסח

ל"ג בעומר

עוד אמר כל מי שיש לו אמונה ברשב"י יש לו חיזוק בר' שמעון בן יוחאי כשם שהשי"ת הוא ה' לכל כך רשב"י הוא רשב"י לכל . אפילו לפחותים : בית אהרן

היה בן תורה אחד שהוריו התנגדו בכל תוקף שיגדל זקנו, וכשנסע לביתו שבחו"ל לפסח ולסוכות היה מגלח זקנו, וכשחזר לישיבה גידל את זקנו, בחורף תשי"ב נתיישב שעליו להחליט אם לגדל או לגלח. נכנס לרבינו החזו"א זצ"ל ושאלו כדת מה לעשות? השיבו החזו"א: "גידול זקן מנהג ישראל הוא, ואין להורים להביע דעת בזה": מעשה איש עמוד קס"ה - הובא בס' פאת זקנך

...ועל ידי זה עבודת יום כפורים הקדוש שהוא בחינת לב חכם דעם בני ישראל כמו שכתבתי במקומות רבים, הוא על ידי בחינת אהרן כהן גדול ע"ה, ודעבדי עובדא דידיה בבניו, שהוא בבחינת אוהב שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה הקדושה (אבות א', י"ב), דהיינו בחינת שלום, ועל ידי בחינת בקרבתם לפני ה', ולא בגדר ולבם רחק (ע"פ ישעיה כ"ט, י"ג), על ידי זה ניצולו מבחינת ואבדה חכמת חכמיו (שם כ"ט, י"ד), ושייך בהם בחינת מי הוא נקי אבד, ושייך על ידי זה שלום כנ"ל: ספר מחזה אברהם - פרשת אחרי

פרשת קדושים

קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. בזוה"ק איתא דכד מטאן חבריא לפרשתא דא הוי חדאן, בפרשיסחא הי' אומר הרבי זי"ע, משל כשהרב לומד עם התלמידים השיעור מה שהוא למד בפני עצמו אז התלמיד שמח, וההי"ק אדמו"ר מגור בעל החידושי הרי"מ זי"ע הי' מסיים קדושים תהי' כי קדוש אני ד'. והוא מחמת שישראל דבוקים בד' וכמו שנאמר ואתם הדבקים בד' וגו' יוכלו להיות קדושים וע"ז בוודאי יש לשמוח: ספר שיח שרפי קודש - פרשת קדושים

קדושים תהיו כי קדוש אני. ונאה לקדוש שיהיו משרתיו קדושים; כי אין מושל קדוש יכול לסבול סביביו משרתים אלא אם כן קדושים, דכתיב - "מושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים", הא לדבר אמת כל משרתיו צדיקים, שכל אדון כדומה לו, וכל שכן מלך מלכי המלכים שראוים להיות משרתיו קדושים: רבי יוסף בכור שור

על התורה ועל העבודה

מפני שיבה תקום בזוה"ק לקום לעבודתו יתברך בימים הנעורים קודם השיבה, ויש לפרש סיום הפסוק כי זה הידור לימי הזקנה כי באמת אם מקבל עול מנעוריו אחר כך בימי הזקנה וודאי מוסיף כח שזוכה לבינה ולזקנה שהוא קנין חכמה וכמו שאמרו חז"ל שצדיקים שמזקינים מתישבים בקיום חזק עיין שם אבל אם יחסר בימי הנעורים אדרבא כל זמן שמזקינין מטפשין כו' וזהו שכתוב תקום, ועל ידי זה והדרת פני זקן שיקבל הזקנה בהדרת פנים כנ"ל: שפת אמת ליקוטים

פרקי אבות פרק ג'

נדרים סיג לפרישות. ודאי כן הוא, אבל לאנשים בינונים טוב אשר לא תדור (קהלת ה', ד'), כי על ידי הנדר אז מתגבר עליו היצר ורודף אחריו להכשילו ח"ו: ספר עבודת ישראל - פרקי אבות פ"ג

סיפורי צדיקים

רבינו זצ"ל דבר עם אחד מחסידי טשרנאבעל אודות מנהגי החסידות שלהם, ואמר לו הלה כי עיקר חסידותם מה שהם נעורים כל ליל ערב ש"ק ובערב שבת קודש נותנים צדקה כפי כחם, ובשב"ק אומרים כל ספר תהלים, והשיבו רבינו זצ"ל כי בקאצק אין נוהג סדר זה, רק נעורים בכל הלילות, וצדקה נותנים בכל עת שמזדמן עני ובכל עת שיש להם מעות, ותהלים אין בכחם לאמר כל הספר בפעם אחת מה שדוד המלך ע"ה סוגל במשך שבעים שנים, רק אומרים בכוונה מזמורים אחדים, או פסוקים אחדים: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד כט

השכן אתם בתוך - בגימטריא אף על פי שהם היו טמאים השכינה ביניהם: בעל הטורים {ראה הערה לקמן}

כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ. כי הגוים אשר לא נשמרו מהקריבה ולא ענשו את החוטאים בגלוי עריות עשו את כל התועבות כי מרעה אל רעה יצאו וכן תעשו גם אתם אם לא תשמרו את כל חקותי ומשפטי אלה לכן שמרו אותם: ספורנו עה"ת

ולענ"ד י"ל שאין כאן שום סתירה, דחד מיירי בטומאת הגוף וחד בטומאת הנפש: המו"ל

...קדושים תהיו יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני קדושתי למעלה מקדושתכם וכו': מדרש רבה

כשדרש הגאון ר' חיים שמואלעוויטש זצוק"ל ר"י מיר, אצל חנוכת הבית של מוסדות זוועהיל בשכונת בית ישראל, בעיה"ק ירושלים תובב"א, הזכיר שאלה זו, והוסיף להקשות שהרי הכלל הוא שבכל הוה אמינא ומסקנא יש איזה נקודה מההו"א שנשאר אף למסקנא וא"כ ירבה התמיהה איך יתכן שיהיה לאדם קדושה כמו קדושת המקום, ואמר ר' חיים זצ"ל באותו מעמד כשהכיר את גודל קדושתו של הרה"ק ר' שלמה מזוועהיל זי"ע התחיל להשיג קצת ענין זה עד היכן מגיע קדושת האדם: מפי נינו של הרה"ק

ואנשי קודש תהיון לי. הה"ק מקאצק זצ"ל אמר בזה"ל מענטשליך הייליג זאלט עטץ זיין ציא מיר, והבן כי עמוק הוא: שיח שרפי קודש - פ' משפטים

מעשה בא' שהיה נוהג לנסוע עבור ועד הישיבות ופעם הגיע לקיבוץ חילוני והי' שם ברית אז וביקשוהו שיצטרף למנין ואחר הברית ערכו זקני הקיבוץ מסיבה וישב שם זקן אחד וסיפר שהיה דר באיזה עיירה בדייטשלאנד ובנו התידד עם איזה גויה ובקש להינשא לה ופעם שבת הרה"ק הינוקא מסטאלין בעיר, והלכו הוא ובנו לשולחנו הטהור בליל שבת, ופתח רבינו זי"ע ואמר עה"פ קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם איש אמו ואביו תיראו את שבתותי תשמורו אני ד' אלקיכם אל תפנו אל האלילים וכו' אני ד' אלקיכם. ואמר ע"ז: אז מיר זענען אין סטאלין פאר לײנגען מיר "קדושים תהיו", אז מיר פארן ארויס פון סטאלין פאר לײנגען מיר שבת און כיבוד או"א און אז מיר פארן װײטער קענען מיר דאס שוין נישט פאר לײנגען, זאגט דער רבש"ע אני ד' אלקיכם דוא זאלסט נישט חתונה האבין מיט קיין גויה" (-כשאנחנו בסטאלין אנו דורשים "קדושים תהיו". כשאנו נוסעים מסטאלין אנו דורשים שבת וכיבוד אב ואם. כשאנו מתרחקים ונוסעים הלאה אין בכוחינו כבר לדרוש זאת. אומר הקב"ה אני ד' אלקיכם. אל תתחתן עם נכרית). הם הבינו וכו' למה ירמזון מיליו ומיד החליט לעלות לא"י וכך עשה. וסיים הזקן: בני זה הוא בעל השמחה כאן, אביו של הרך הנימול, זכה בני להכניס היום את בנו הנולד לו למז"ט בבריתו שאאע"ה: מטה אהרן - פינסק קארלין

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזעי"צ כ"ק אדמו"ר ר' מרדכי בכ"ק אדמו"ר ר' חיים מאיר זצוק"ל
מוויזשניץ - נלב"ע כ"ט אדר תשע"ח - זיעוכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לע"נ אשת זקיני מרת מלכה ב"ר יעקב {סאלאוויי} גראבבלאווסקי
נלב"ע פסח שני תשמ"ו - תנצב"ה

אמור אל הכהנים - (יבמות פ"ה ת"כ) אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים: רש"י

או יאמר איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר (משלי ט"ז, ל"ב) טוב ארך אפים מגבור כו'. רצ"ל כי בוודאי כשהאדם עוסק בתורה או בתפלה בודאי אז אין חידוש לכבוש את יצרו, אך צריך להתפלל על זאת שאף כשיתגבר יצרו עליו להסיתו לאיזה דבר, שיהא הוא כובשו. וזה טוב ארך אפים מגבור, מגבורה שמגביר יצרו עליו. כמו שכתב הרב בעל המחבר ספר נועם אלימלך על מלת אמור ואמרת (ויקרא כ"א, א'), להזהיר גדולים על הקטנים: ספר עבודת ישראל - פרקי אבות פרק רביעי

אמור אל הכהנים כו' ואמרת אליהם כו' יש לפרש על כפל לשון אמור ואמרת * ומתחילה נפרש הפסוק דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל * דהנה יש ב' גווני צדיקים יש צדיקים שנתקדשו מאבותיהם שהיו קדושים ויריאים ושלימים והתורה מחזרת על אכסניא שלה * ויש צדיקים הנקראים נזירים ע"ש פרישותם מעצמם אף על פי שהם בני עניי הדעת והצדיקים ההם לא במהרה הם יכולים ליפול ממדרגתם הקדושה כי אין להם על מה שיסמוכו והם נכנעים בדעתם ומשגיחים על עצמם בעינא פקיחא תמיד בלי הפסק * אבל הצדיקים הקדושים שנתקדשו מאבותיהם אף שהם מלאים תורה ומצות מחמת זכות אבותם מסייעתם לפעמים יכולים לבא על ידי זה פניה וגדלות מזה ויפלו מהר ממדרגתם וזהו אמור אל הכהנים בני אהרן פירוש רמז לאותן

פרשת בהר בארץ ישראל

וכי תאמרו מה נאכל בשנה כו' וצוויתי את ברכתי לכם כו' * בשם אחי החסיד המפורסם ויש לדקדק היות שהתורה יצאתה בכאן מדרכה שדרך הקרא לכתוב איזה יתור לשון בפסוק אפילו אות א' ועל ידי זה מתורץ כמה קושיות אבל הקשיא לא נכתב בעצמה בתורה * וכאן נכתב הקושיא בתורה וטוב היה שלא לומר כי אם וצויתי את ברכתי וממילא לא יקשה שום אדם לומר מה נאכל * ונראה שהשם יתברך ברוך הוא כשברא את העולם השפיע מטובו צינורות מושכין שפע לצרכי בני אדם ודרך השפע שלא להפסיק כלל אלא כשהאדם נופל ממדרגתו ואין לו בטחון בבורא ברוך הוא המשגיח אמיתי הזן ומפרנס בריות בלי הפסק כלל אז עושה האדם ההוא במחשבתו ההיא אשר לא מטוהר פגם חלילה בעולמות עליונים ומתישין כח פמליא של מעלה ר"ל ואז נפסק השפע חלילה וצריך השם יתברך ברוך הוא לצוות מחדש השפע שתלך כמו מתחילת הבריאה * וזה הוא וכי תאמרו כו' שהתורה מלמדת לאדם דרכי השם שיהיה שלם בבטחונו על אלהיו ולא יאמר כלל מה יאכל כי כאשר חלילה יפול מן הבטחון לחשוב מה יאכל הוא עושה פגם חלילה בהשפע ואטרחו כלפי שמיא לצוות מחדש * וכי תאמרו פירוש כאשר תאמרו כך ואז תטריחו אותי וצויתי כו' אלא לא תתנהגו כך ותבטחו בה' בכל לבבכם ואז תלך השפע בלי הפסק כלל תמיד לא יחסר כל בה: ספר נועם אלימלך

הפטורה

גדול העצה - עצתו גדולה וחשובה. **ורב העלילה** - מעשיו מרובים כי כל אשר יחפוץ יעשה. מצודות דוד

צדיקים אשר הם בני צדיקים והם נקראים כהנים בני אהרן תזהיר אותם מאד שלא יעלה על מחשבתם כלל יחום אבותיהם רק ינזרו ויפרשו לעצמם פרישות מחדש ויבחרו להם הדרך הטובה * וזהו דבר אל אהרן. ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל רוצה לומר שגם הם יהיו נזירים ופרושים מעצמם וישגיחו גם כן על עצמם מאוד ולא ישגיחו על זכות אבותם כדי שלא יבא להם חלילה איזה התנשאות מחמת יחוסיהם ותועבת ד' כל גבה לב: ספר נועם אלימלך

ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף. דידוע כשאדם חוטא חס ושלום עושה פגם למעלה ונותן כח לקליפות. והרפואה לזה לשרוף את החיצונים על ידי שמתלהב להבורא ברוך הוא וברוך שמו וההתלהבות ההוא בא על ידי החטא מחמת שחטא והיה במחשבות חשכות. וזה פירוש ובת כהן כו', כלומר הנשמה כדאיתא בזוהר. כי תחל לזנות את אביה היא מחללת, שעושה פגם למעלה ונותן כח לחיצונים. הרפואה היא באש תשרף, פירוש על ידי התלהבות שמתלהב אחר כך לעבודת הבורא ברוך הוא בשביל החטא שחטא תשרף כל הקליפות אמן: ספר קדושת לוי

או יאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי ד' כו' אלה הם מועדי י"ל על כפל הלשון * דהנה השם יתברך ברוך הוא נתן לנו המועדות שהם זמן שמחה ותענוג לנו והשם יתברך ברוך הוא עיקר תענוגו ושמחתו הוא כאשר אנחנו מתנהגים בהם בקדושה במחשבות טהורות וזהו אלה מועדי ד' שנתן לנו השם יתברך

על התורה ועל העבודה

למועד ולשמחה * אשר תקראו אותם מקראי קדש פירוש כאשר תקראו אותם בקדושה וטהרה אז אלה מועדי פירוש היא שמחתי ותענוגי * ואמר הכתוב הראיה לזה שהעיקר הוא המחשבה הקדושה שהרי ששת ימים תעשה מלאכה פירוש המלאכה נעשית מאליה ולא פועל ידך עשתה המלאכה כי אם על ידי הבורא ברוך הוא ואף על פי שהמלאכה אפילו בחול נעשית על ידי הבורא ברוך הוא אף על פי כן יחשב לכם השביתה שאתם שובתים בשבת ממלאכה למצוה כאלו אתם שובתים ממלאכה ממש מחמת מצות שבת וזהו ולא תעשו מלאכה שהכתוב תולה המלאכה בכם: ספר נועם אלימלך

עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יכול יספור חמשים ויקדש יום חמשים ואחד תלמוד לומר שבע שבתות תמימות תהיינה. יכול יספור ארבעים ושמונה ויקדש יום ארבעים ותשעה, תלמוד לומר תספרו חמשים יום הא כיצד מנה ארבעים ותשעה וקדש יום חמשים כיובל: ילקוט שמעוני - פכ"ג - המשך רמז תרמ"ג

מערב עד ערב תשבתו שבתכם. הענין, כי שבת הוא לשון ביטול כמד"א (איכה ה', ט"ו) שבת משוש כו'. וזה מערב עד ערב, יהיה הפעולה שלכם. שתשבתו, שתבטלו שבתכם מי שרוצה לבטל אתכם, דהיינו המקטרג תבטלו אותו על ידי תפלתכם מערב עד ערב: ספר קדושת לוי

וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה. זו היא שאמרנו מלמד שבית דין מבפנים ובית סקילה מבחוץ. וירגמו אותו ולא כסותו. אבן מלמד שאם מת באבן אחת יצא. ובני ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה אף לסמיכה אף לדחיה אף לתליה אף בלא תלין נבלתו על העץ. בעולם הזה בעונות היו נמסרין למיתה אבל לעולם הבא בלע המות לנצח ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום: ילקוט שמעוני - פכ"ד - רמז תרנ"ח

טעם לימוד פרקי אבות

והמובחר שבטעמי המפרשים על לימוד פרקי אבות בשבע שבתות אלו שבין פסח לעצרת הוא מה שאמרו, כי כאשר הימים האלה נזכרים ונעשים לשמירת הבריאות בהרקות והקזות ותמרוקים ומשקים ויהיו כל אלה להבדיל מן הגוף הדם הנפסד והמותרות, וקטור העשן והאידים הגורמים השעמום עם כובד ראש וכובד האיברים ומורך הלב. והמעשים האלו בימים האלה ובזמן הזה מצוות שהזמן גרמא, להיות היולי וממוזג, אשר בו הגוף וכל כלי שרת שלו פנימיים וחצונים מסכימים זה עם זה יותר משאר פרקי השנה, אשר פעם יגבר הקור הטבעי, ופעם חומו, ונמצאו מתנגדים כשזה נכנס זה יוצא. לא כן בכל ימי ניסן השוים לכל במזג שוה. וכאשר שקדו ההמון על שמירת גופם בהגדילם לעשות משמרת למשמרתם, אשר בו יתכלכל הגוף בכל משך השנה, כן שקדו חכמים על ביקור "כל הנפש הבאה לבית יעקב" במאסר צ"ר מר המות, ובמשעול הסכנות והמצוקות לקרא להם דרור. וקבעו עליהם הדבר חובה בגזרה שוה כקטן כגדול יהיו רגילים במילי דאבות בז' שבתות אלו, תחת היותם דברי חכמים וחידותם, המושכים את הלב בעבותות אהבה לשמור מאד ולעשות אלה החוקים והתורה ומשפטים צדיקים. "ולשון חכמים עושר" בפרקים אלו בתוכחות על עון ונתיבות המות אשר כל שוגה בה לא יחכם, ולא ישיג אורחות חיים. ונתיבות החיים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם לא זו אף זו שכל הלכות מדינה והלכות דרך ארץ שנויים בם, אשר יעשה אותם האדם להיות באמצעותם רצוי ומקובל בעיני אלקים ואדם: ספר חמדת ימים - עומר - פ"ב

פרקי אבות פרק ד'

איזהו גבור הכובש את יצרו. רצ"ל שצריך כל אחד להשגיח על יצרו, דהיינו במה שרגיל להכשילו, ולכובשו. לא כמו שהכסילים עושים שמשגיחים תמיד על רוע מדות חבירו ונחשב בעיניו כצדיק ומי יודע אפשר הוא גרוע במדותיו מחבירו, לכך אמר יצרו דייקא: ספר עבודת ישראל

סיפורי צדיקים

הרה"ג הקדוש ר' ישראל יהושע זצלה"ה מקוטנא אמר על הגאון ר' עקיבא אייגער זצלה"ה שאין חילוק בין רעק"א להרא"ש ז"ל כי כמו שהרא"ש הי' בראשו כל הש"ס בבלי וירושלמי ופוסקים כן הי' לרעק"א כל הש"ס בראשו אך החילוק הי' בזה אשר הרא"ש ז"ל בשעה שכתב הי' זוכר כל הש"ס אבל רעק"א הי' לו ש"ס בראשו ולא הי' לפניו באותו רגע: ספר שיח שרפי קודש - רבי עקיבא איגר

הרדב"ז בסי' תע"ב מדבר בענין זהירות תפלה בכוונה ואמר ע"ז הה"ק הר"ר בונם מפשיסחא זצללה"ה, שכיוון דבר זה בסי' תע"ב נוטריקון "תבא "עליו "ברכה: ספר שיח שרפי קודש - רבי שמחה בונים מפשיסחא

לזכר עולם יהי' צדיק - הרה"ק ר שלמה ב"ר מרדכי מ'זוויהעל – כ"ו אייר יסוד שביסוד תש"ה - זיעוכי"א

לזע"צ כ"ק אדמו"ר ר' מרדכי בכ"ק אדמו"ר ר' חיים מאיר זצוק"ל מוויזשניץ - נלב"ע כ"ט אדר תשע"ח - זיעוכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

לע"נ פערל מלכה {פאללאק}בת ר' ישעי'ה - נלב"ע ש"ק י"ז אייר תשע"א תנצב"ה

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

בהר סיני - אין מוקדם ומאוחר בתורה וזו הפרשה קודם ויקרא וכל הפרשיות שהם אחריו כי הדבור בהר סיני ועתה כרת הברית הכתובה בפרשת ואלה המשפטים והזכירה במקום הזה לחבר תנאי הארץ וכאשר אמר על העריות כי בעבור' תקיא הארץ אותם כן אמר בפרשת אם בחקתי על שבתות הארץ והזכיר בתחלה פי' השבתות: אבן עזרא

והיתה שבת הארץ לכם לאכלה. הנה שבת הארץ הם הצדיקים הנקראים שבת והצדיקים ירשו הארץ (תהלים ל"ז, כ"ט). והרמז כי בזכות הצדיקים אשר בארץ באה פרנסה לכם לאכלה כמ"ש (שם ט"ז, ג') לקדושים אשר בארץ המה וזה (ויקרא כ"ו, ל"ד) אז תרצה הארץ את שבתותיה הם הצדיקים תרצה בהגלות כמ"ש (שם מ"ב) והארץ אזכור הם הצדיקים אזכור: ספר תפארת שלמה

בזוה"ק שצריך אדם לעבוד להש"י בבחי' בן לחפשא בגניזין דילי' ובבחי' עבד לעשות ציווי המלך ע"ש. והוא בחי' שבת. וימי המעשה הם בחי' עבד אף שנסתר ואינו מרגיש פנימיות החיות שיש בכל דבר רק שמאמין ועושה רצון הקב"ה. ובשבת מתנה טובה בבית גנזי שנפתח מאור הגנוז והוא הפנימיות של דבר. ונגלה כבוד ה'. וההפרש כי בן הוא מיוחד להיות נמשך בטבעו אחר רצון אביו כי בן מלך הוא ואינו צריך עבודה להתקרב כי דעתו שוה לדעת אביו מצד כי בן מלך הוא. ובחול דצריכין לכוף היצר אף שיש כמה הסתרות ורצונות אשר לא לה' המה ולזה צריכין עבודה לצאת מהמשכת עצמו כנ"ל: ספר שפת אמת - תרל"ב

הכנה לשבועות

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ (שמות י"ט, ה'), הנה אמרו חז"ל (ב"ר כ"א) אין ועתה אלא לשון תשובה. כי היצה"ר בא לאדם ואומר לו היאך אתה יכול לעשות תשובה הלא אתה מלא פשעים, ובוודאי אין האמת כך, כי האדם הרוצה לעשות תשובה באמת צריך לומר אמת שאני מלא פשעים ומה שעבר עבר ומעתה אני רוצה לעשות תשובה לשוב לה' בכל לבבי, ולזה אמרו חז"ל ועתה הוא לשון תשובה: ספר עבודת ישראל - לשבועות

פ' בחקותי

והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלקים וגו'. ופירש"י ז"ל אטייל עמכם בג"ע כו'. יכול לא תיראו ממני ת"ל והייתי לכם לאלקים. י"ל בהעיר לב. כי לכאורה יפלא מה שייכות יש הטיול בג"ע לתיבות אלו והתהלכתי בתוככם. וגם מהו זה שסיים רש"י ז"ל יכול לא תיראו ממני וכי יעלה כזאת על דעת שום נברא שלא לירא ממנו ית' ח"ו: **אמנם** י"ל כי בחי' תוכו של אדם הוא הנשמה הק'. ותוכה של הנשמה הוא המקור והשורש שלה מעולם העליון הק' שהוא בחי' וסוד הגן הק' כנודע והוא בחי' יסוד המלוכה הק' העליונה. והבטיחנו הבורא ב"ה וב"ש. כאשר נלך בחוקותיו ונשמור מצותיו אז והתהלכתי בתוככם. היינו בתוך תוכם שהוא סוד גן הק'. וזהו סוד יחוד קבה"ו. וזהו שפירש"י אטייל עמכם בגן עדן ואהיה כאחד מכם כי משם הוא ג"כ שורש נשמות ישראל. יכול לא תיראו ממני. היינו שע"י גודל האהבה ושיעשועים מזה היחוד הק'. ולעוצם הפלגת נעימות דבר זה. יכול שלא תוכלו לבוא למדת היראה. וא"כ נחסר זה התענוג. ועיקר התענוג של הצדיקים הק' לירא מפחד ה' ומהדר גאונו בכל עת ולזה הבטיחנו הקב"ה שגם מדת היראה לא יחסר לעם ה'. וזהו והיה ה' לי לאלהים (בראשית כח, כא). וכיה"ר אמן. והבן כ"ז היטב: ספר אוהב ישראל

ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלקיך. זו אונאת דברים שלא יקניט את חבירו ולא ישיאנו עצה שאינה הגונה לו, ואמרו חז"ל (בבא מציעא נ"ט.) כל השערים ננעלו חוץ משערי אונאה, שנאמר (עמוס ז', ז') הנה ה' נצב על חומת אנך ובידו אנך, והטעם לפי שהמתאנה מצטער ביותר ומחליש דעתו ולבו נכנע על צרתו ומתפלל מתוך דאגת לבו בכוונה ונשמע. ואם הוא אומר ומי יודע אם נתכוונתי לרעה, לכך נאמר ויראת מאלקיך: רבנו בחיי

[**ובכל ארץ אחוזתכם כו'.** ע"י הרצון והתשוקה תמיד להתדבק בהש"י נפתח הפנימיות ובא גאולה. ארץ לשון רצון להתדבק בשורש ואחיזת כל אדם במקור החיות בו ית'. ועי' בס' ד"א מעין זה]: ספר שפת אמת - תרל"ב

בפסוק כי לי בנ"י עבדים עבדי הם. הלשון כפול. ולי בנ"י עבדים הוא מצד בחירת ה' בנ"י. עבדי הם מצד בחירת בנ"י לקבל עליהם עול מלכותו ית'. כמ"ש ה' האמרת וה' האמירך כו'. וכפי מה שמקבלין להיות עבדי ה' כך מתקיים סוף הפסוק לא ימכרו ממכרת עבד. וז"ש במשנה המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות כנ"ל: ספר שפת אמת - שנת תרל"ו

...כי האמת הוא שבודאי בשמירת שבת אחד על נכון יש בו די לגאולתינו ופדות נפשינו ואכן כי אי אפשר לשמור השבת ולקבל אורו על נכון אם לא תוקדם לו ההכנה הנכונה והזמנה בקדושה בטהרה ולזה אמרו שתי שבתות כי כאשר ישמור האדם בכל הששת ימים מעט אור הקדושה שקיבל בשבת העבר שלא יפגום ותנוח עליו האור בכל ו' הימים זה יהיה

על התורה ועל העבודה

לו הכנה והזמנה טובה לשמירת שבת ולקבלת אור שבת הבאה על נכון. ולזה אחר אומרו קדושים תהיו בבחינת ההכנה והזמנה אמר את שבתתי תשמרו שני שבתות הרומז לבחינת ההכנה והזמנה בכדי לשמור ולקבל אור קדושת השבת על נכון כדבר האמור: ספר באר מים חיים - פרשת קדושים - פרק י"ט

פרשת בחקותי

אם בחקתי. תשמרו ועשיתם - מצוה ללמוד וללמד ולעשו'. וי"ו ונתתי כוי"ו והארץ היתה תהו ובהו ולעולם כאשר המלה מלרע עם וי"ו הטעם הוא לעתיד ואם מלעיל עבר חוץ ממתי מעט: אבן עזרא

אם בחקותי תלכו ואת מצותי [תשמרו]. שתעשו מה שעליכם לעשות, אף העננים והארץ והאילנות שנבראו בשבילכם יעשו לכם מה שעליהם לעשות, שאצוה העננים לתת גשמים בעתם, בעת הצריך, ולא מרובים יותר מדאי ולא מועטים יותר מדאי: רבי יוסף בכור שור

אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו: פירש רש"י, ואת מצותי תשמרו הוו עמלים בתורה ע"מ לשמור ולקיים וכו'. צ"ל דדייק רש"י מדלא כתיב ואת מצותי תעשו כדכתב בקללות (לקמן פסוק י"ד) ואם לא תשמעו לי דהיינו תלמוד ולא תעשו את כל המצות, אלא אתי לייתורא דדרשינן ליה מואם בחוקתי תלכו דהיינו ת"ת ואותו תלמוד יהא ע"מ לשמור המצות ולקיימם: פירוש מהר"י איסרלן - תרומת הדשן

פרקי אבות פרק ה'

עומדים צפופים ומשתחוים רוחים. עיקר השתחויה הוא כריעת המחשבה והלב מפני שיחשוב בגדלות הבורא ית"ש. וכמ"ש החכם ר' יחיאל ז"ל וכל קומה לפניך תשתחוה, כי לפני מלך בשר ודם צריך להשתחות עם הגוף שיהא נראה כפוף, אבל הבורא ית"ש שהוא בוחן לבות יכולים להשתחוות לפניו אף בקומה זקופה רק להשפיל ולהכניע לבבו. ועל זה רומז התנא עומדין צפופים, ואף על פי כן משתחוים רוחים, רצ"ל שנרווח ונתרחב לבם ונתעלה בעבודת הבורא ובא להם הארה גדולה (חסר): ספר עבודת ישראל

שלי שלך ושלך שלך חסיד, שלי שלי ושלך שלי רשע וכו'. היינו שלי הוא, מה שיעשה האדם לצורך גופו כמו האכילה והשתיה והשינה. והוא אומר שלי, רצ"ל אף הדברים שעושה לצורך גופו הוא גם כן לשם שמים. ותמיד בכל מעשיו עושה הכל לכבוד הבורא יתברך, ומכל שכן בתורה ותפלה, וזה שלך גם כן שלך הוא חסיד, מה שאין כן האומר שלי שלי, כשעוסק בצרכי גופו כמו האכילה והשתיה שוכח בה' וממלא כריסו לבד, וגם שלך שלי שחומס הכל מאתו יתברך כביכול ואינו עושה שום דבר לשם שמים, הוא רשע: ספר עבודת ישראל

ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים כו'. רצ"ל שאינו ממציא לאחרים מצוה זו הנתינת צדקה. כי האדם צריך לראות שגם אחרים יקיימו מצות הבורא ית"ש, וכדאיתא בש"ס (ב"ב ט'.) גדול המעשה יותר מן העושה, ועל כן שכשרוצה שיתן ולא יתנו אחרים, אזי אינו עושה הצדקה רק להתפאר על בני אדם: ספר עבודת ישראל

או יאמר ונתנה הארץ יבולה ירמוז בזה לתחיית המתים שיהא אי"ה אחר שיבוא העת הטוב לקיבוץ הגליות ונדחי ישראל במהרה בימינו ואח"כ יהיה תחיית המתים וזהו אומרו ונתנה הארץ יבולה. היינו הגופים המובאים אצלה להיות קבורים בתוכה תתן הארץ אותם בחזרה ויחיו בב"א. ועץ השדה יתן פריו. היינו הנשמות הק' אשר שם הוא מקור ושורש של נשמות ישראל והבן כ"ז היטב: ספר אוהב ישראל

וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם וגו', מהבעל שם טוב, מפני מה אין נקרא אבות כי אם אברהם יצחק ויעקב, וגם זכות אבות לא נקרא רק מהם, ופירש, משום דבחייהם היה עבודתם ותפלתם עבור כל הדור ועד סוף כל הדורות כו'.:(אור הגנוז לצדיקים, פ' תצא): ספר בעל שם טוב על התורה

הפטורה

רפאני - אמר הנביא כשאתה תרפא אותי אהיה נרפא ולתוספות ביאור אמר הושיעני מן הקמים עלי ואז אהיה נושע ר"ל אין ביד מי להושיע לי זולתך. **כי תהלתי אתה** - בך אני מתהלל לומר שאתה אלקי ישעי: מצודות דוד

רפאני - שב למ"ש למעלה למה היה כאבי נצח, שקרא נבואת זעם שמלאהו ה' בשם כאב וחולי, בקש שה' ירפאהו ממכתו האנושה ולא ינבא עוד פורעניות: מלבי"ם - חלק באור הענין

כי תהלתי אתה - בך אני מתהלל ומתפאר לומר שאתה מושיעי. תהלתי וונטנצ"א בלעז: רש"י

לזכר עולם יהי' צדיק - הרה"ק ר שלמה ב"ר מרדכי מ'זוויהעל – כ"ו אייר
יסוד שביסוד תש"ה - זיעוכי"א

לזע"צ כ"ק אדמו"ר ר' מרדכי בכ"ק אדמו"ר ר' חיים מאיר זצוק"ל
מוויזשניץ - נלב"ע כ"ט אדר תשע"ח - זיעוכי"א

לע"נ זקיני מו"ר ברוך בן ר' יעקב ז"ל בארכארדט
נלב"ע ד' סיון תשס"ח - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחבי"ז ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

בשם אשר פקודי רום ותחת חבר. החל לפרש על הפשט ספר וידבר. **במדבר סיני** - להודיע כי לא עלה משה אל הר סיני אחר היות הכבוד באהל מועד: **באחד לחדש השני** - לתקן את הדגלים ואיך יסעו ואיך יחנו בעבור המקדש כי בעשרים לחדש השני נסעו: אבן עזרא

ואקרא לאורי וישעי: יהיה עזרי בספר רביעי: ויתן אלי חדושים לחבר: בפירוש סדר וידבר: במדבר סיני באחד לחודש השני מתוך חבתן לפניו מונה אותן וכו'. נראה דרש"י בא לאשמועינן דפרשה זו שבחן של ישראל ולכך פתח בה תחלת הספר שמן הדין היה לו לפתוח בפרשת פסח שני אלא דהיא גנותן של ישראל כמו שפירש רש"י בפרשת בהעלותך ופרשה זו חבתן כדמפרש ואזיל: פירוש הרע"ב

במדרש רבה (פרשה א' סי' ג') וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד כו', וכיון שעמד אוהל מועד אמר יפה הוא הצניעות, שנאמר (מיכה ו') והצנע לכת עם אלקיך וכו': **שמעתי** מה שכתב רמ"א (באורח חיים סי' א') וזה לשונו, ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגין עליו בעבודת השם יתברך, גם הצנע לכת וכו', דר"ל דקאי אדלעיל אימתי לא יתבושש מפני בני אדם, כשעושה כן גם בהצנע לכת ודפח"ח, והכלל שיהיה תורתו ועבודתו באמת ואמונה, פיו ולבו שוין, בין כשהוא עם בני אדם ובין כשהוא בהצנע לכת:(ס' תולדות יעקב יוסף פ' תצא דקצ"ח ע"א): ספר בעל שם טוב עה"ת

מרן הבעל שם טוב הקדוש אמר, הני תרי בדחני שהיו בני עולם

הכנה לשבועות

עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, רצ"ל כשלא עשה תשובה ולא העיר את עצמו תיכף בתחילת ספירת העומר אל יאמר שאין לי עוד תקוה. אלא עד ממחרת השבת השביעית תספרו, רצ"ל כל זמן שיש אפילו יום אחד מהספירה תספר"ו, רצ"ל תוכל להאיר ביום זה כל החמשים יום על ידי תשובה. והקרבתם מנחה חדשה לה', אח"כ בשבועות יראה לקרב את עצמו מחדש להיות מונח בין דרועין דמלכא, וזהו מנחה חדשה לה': ספר עבודת ישראל

בשם החי' הרר"מ זי"ע, מפני מה קורין לעולם פ' במדבר קודם חג השבועות משום דכתיב בפ' במדבר איש על דגלו באותות וכו', כל איש יהי' על מקומו הראו, לו וזה מצות הגבלה והבן: ספר שיח שרפי קודש

כל העוסק בתורה לשמה. פי' להגדיל שם התורה כי השם הוא כשנתפרסם במקומות רחוקים וכ"כ במדרש ברחובות תתן קולה במקום שמרחיבין אותה. והאדם צריך לעסוק בתורה כדי שדברי תורה יכנסו בלבו וימשיכו כל מעשיו אחרי'. והתורה מסייעת לאדם כפי רצון העוסק בה. והוא ענין תורה שבע"פ כשהתורה נכנסת בעומק הלב וממילא נעשין כל מעשיו עפ"י התורה ונמצא מחדש במעשיו אור התורה. ומצינו באבותינו הראשונים שכל מעשיהם הי' תורה שהרי נכתב מעשיהם בתורה. וזה קידוש שם התורה כנ"ל וזה לשמה כנ"ל: ספר שפת אמת - במדבר - תרל"ג

רבינו זצ"ל אמר על הרר"ב שהיה במדריגה של מחיה מתים: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד ל"ד

הבא (תענית דכ"ב ע"א), היינו שני מיני בדחנות, מי שהוא במדרגה זו שכל העולם משחקין בו, מצד (ישעיה נ"ט) וסר מרע משתולל, והוא משחק בכל העולם, והולך לבטח בעבודתו יתברך, נוכח ה' דרכו:(רשפי אש השלם אות רי"א): ספר בעל שם טוב עה"ת

במדרש רבה (פרשה ג' סי' א') הקרב את מטה לוי, הדא הוא דכתיב (תהלים צ"ב) צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה כו', כי הנה יש שני מיני צדיקים, ושניהם צדיקים גמורים, אך החילוק ביניהם, האחד הוא תמיד בדביקות השם יתברך, ועושה עבודתו המוטלת עליו, והוא צדיק רק לעצמו ולא לזולתו, כלומר שאינו משפיע מצדקתו לאחרים, וזהו הנמשל לארז שאמרו רבותינו ז"ל (שם במדרש) שאינו עושה פירות, שהוא צדיק רק בפני עצמו, ואינו עושה פירות שיחזיר אחרים למוטב ויפרו וירבו צדיקים בעולם, זה אינו עושה, אלא לעצמו ישגה ומרבה שכרו, אבל הצדיק השני הוא נמשל לתמר העושה פירות, וזהו כתמר יפרח, כלומר שהוא מוציא יקר מזולל, ומפריח ומרבה הטוב בעולם, והו שאמרו רבותינו ז"ל (ברכות דל"ד ע"ב) במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים וכו', ר"ל שזה הצדיק הב' הנזכר הוא הנקרא בעל תשובה, פירוש, שהוא בעל ואדון אל התשובה, כי הוא החזירם למוטב ורבים השיב מעון, וגרם תשובה בעולם, שכרו כפולה ומכופלת הרבה יותר מצדיק הראשון הנ"ל, אף שגם הוא צדיק גמור:(צוואת הריב"ש דט"ו ע"ב, רמזי תהלים שבס"ס אור תורה). ספר בעל שם טוב על התורה

על התורה ועל העבודה

ויתילדו. כבר כ' מזה. רק י"ל עוד שכאשר הרים השי"ת את ראשם. נתעלו למדריגה עליונה וכמו גר שנתגייר כקטן שנולד. וכמו שאומרים משם היהודי מפרשיסחא ז"ל שנתעלה בכל יום כמו מא"י להיות יהודי. וכ' ויתילדו על משפחותם. וי"ל כי נתעלו על הדורות הקודמין להם. הגם שיחוסם הי' ע"י אבותיהם. מ"מ כיון שזכו זה הדור להרים אותם ולהדביקם עד השבטים נמצא שנתעלו על דורות הקודמים וז"ש על משפחותם: ספר שפת אמת - תרל"ט

...ולכן לא נמנה שבט לוי בתוך בני ישראל שחלקם הוא האור תורה. וזה שלא נאמר שא את ראש בני לוי רק פקוד את בני לוי כיון שחלקם האור תורה אור הראשון שנגנז אין צריך נשיאות ראש. רק כשנתמנו על העבודה מבן שלשים אז כתיב נשא את ראש בבני גרשון ובבני קהת, דהיינו שעל ידי עבודתם הם מנושאין בעצמם ולא כתיב שא את ראש רק נשא את ראש, והיינו על ידי עבודת המשכן: ספר פרי צדיק פרשת במדבר - אות י"ד

והיו לי הלוים אני ד' לכאורה אינו מובן הפירוש של אני ד' האיך שייך לשלמעלה הימנו והיו לי הלוים אך הענין הוא דהנה השם יתברך ברוך הוא בלתי אפשר להשיג מציאותו יתברך שמו רק על ידי פעולותיו ונפלאותיו הנפלאים והנוראים על ידם יכול האדם לדעת ד' ברוך הוא * וזהו והיו לי הלוים פירוש כשתהיו דבוקים ולווים לי על ידי זה תגרמו שאעשה נסים ונפלאות בעולמי ויהיו היכולת בידכם להשיג אותי על ידי מפעלי וזהו אני ד' שתדעו אותי שאני ד' * וזהו אם אין אני לי מי לי פירוש אם לא תקנתי מעשי שיהא אני לי פירוש שאכיר בוראי על ידי נפלאותיו בכדי שיוכל להקרא אני מי לי מה יש לי פעולה שפעלתי * וזהו אני לדודי כו' פירוש על ידי ידודותי ואהובתי שאני אוהב להשם יתברך ברוך הוא ועובד אותו עבודתי גורם שיתקרא אני כנ"ל ועלי תשוקתו דעיקר תשוקת השם יתברך ברוך הוא שלא יחטא האדם ויהיה צדיק תמים. וזהו ועלי תשוקתו פירוש תשוקותו הם גם עלי שגם אני משתוקק שאהיה צדיק וק"ל: ספר נועם אלימלך

הפטורה - וארשתיך - אקח אותך להיות ארוסתי עד עולם ולא אמאס עוד בך. **בצדק ובמשפט** - בעבור הצדקה והמשפט שתעשו אז ובעבור החסד והרחמים שאעשה עמך כי הצדק והמשפט שתעשי לא יהיה כדאי להשפיע לך טובה מרובה כזאת אבל אעשה עוד בחסד וברחמים: **באמונה** - בשכר האמונה שהאמנת בי. וידעת - ר"ל אז תשיג השגה גדולה לדעת את ה': מצודות דוד

ערב שבועות - שבת קודש

פ"א הייתי בחג השבועות באלכסנדר, בזמן הנהגת הרבי הזקן רבינו יחיאל זי"ע, והי' אז ערב שבועות בשבת קודש, ואמר בקדשו הענין דהוסיף מרע"ה יום אחד מדעתו (שבת פ"ח.), כמו גבי קרבן דמיום השמיני והלאה ירצה כדי שיראה פני מטרוניתא תחילה (מד"ת אמור י"ב), כך מרע"ה ראה שישראל עוד אינם מוכנים לקבלת התורה לכן הוסיף יום אחד כדי שיהי' קבלת התוה"ק בשבת, ושבת בחי' תשובה וקדושת שבת יסייע להם שיהיו מוכנים לקבל התוה"ק, והשי"ת הסכים לזה: ספר ישמח ישראל

פרקי אבות פרק ו'

רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו'. לשמה, היינו כי תורה היא לשון הוראה, כי היא לומדת לאדם דרכי ה' ואת הדרך אשר ילך בה. וצריך האדם ללמוד בזו הכוונה למען ישכיל את אשר יעשה. או תורה היא לשון יראה, כמו תורה, שצריך ללמוד ליראה את ה', זוכה לדברים הרבה, שדבריו הם מרובים וכנ"ל הוא לשון המשנ"ה, כי תורה הוא לשון תורים ובני יונה, וידוע שהתור כשהיא מצפצפת משמעת שתי קולות, כן זה האדם משמיע שתי קולות בעולם הזה ובעולם העליון: ספר עבודת ישראל

ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו. לברוא בשבילו, כמ"ש (קהלת יב, יג) סוף דבר כו' כי זה כל האדם, בשביל זה: ספר עבודת ישראל

אוהב את המקום אוהב את הבריות. כי בזה שהוא לומד מביא השפעה לכל העולם ולנבראים ונמצא אוהב את הבריות, וגם מביא הארת השי"ת בלבם להתעורר לבם לעבודת השי"ת ובזה אוהב את המקום: ספר עבודת ישראל

ונהנין ממנו עצה ותושיה. רצ"ל כי כשהאדם נותן עצה עדיין איננו יודע באם יצליח בה, אבל כשהצדיק מייעץ היא עצה היא תושיה גופא, כי הקב"ה מסכים לעצתו אשר יעץ ובודאי יצליח בה. והיא עצה ותושיה, לשון ישועה שנאמר (משלי ח', י"ד) לי עצה ותושיה: ספר עבודת ישראל

לע"נ זקיני הרה"ג ר' משה קליין הי"ד אבד"ק רעטע ואח"כ רב, דיין ומו"ץ בגראסווארדאן בהרה"ג ר' אלי' אבד"ק האלמין
בן הרה"ק ר' שמואל שמעלקא מסעיליש זצוק"ל זי"ע

לע"נ זקנתי הרבנית ביילא אסתר הי"ד
בת הרה"ג ר' דוד זצוק"ל פריעמאן - אבד"ק צעהלים
נקדעק"ה והוקבע היארצייט ליום א' דשבועות תנצב"ה

לע"נ זקיני מו"ר ברוך בן ר' יעקב ז"ל בארכארדט
נלב"ע ד' סיון תשס"ח - תנצב"ה

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ענין הקדמת וישמע יתרו למ"ת. הוא ללמד דעת. לבל יתייאש שום איש ח"ו החפץ בחיים האמיתיים. ורואה בעצמו כי כבר עברו עליו עידן ועידנין. ואין נוגה לו להאיר עיניו ממחשכים. ושיטעום טעם חיים. ומהקדמה זו יחלץ חושים לבטוח בד' ולצפות לישועה. אם יתרו שלא היה הורתו ולידתו בקדושה. זכה להתקרב. ק"ו איש הישראלי. נצר מטע כרם ד'. בוודאי יוסיף אומץ לצפות ולשמוע וללמוד. עד עת בוא ישועתו. כמאמה"כ האלקי מקרוב אני. וגו'. וכמבואר במד' אני הוא שמקרב ואיני מרחק. וכמאמה"כ בחוץ לא ילין גר. דלתי לאורח אפתח. כי דלתי שמים פתוחות. וכל איש יש לו לצפות שיבוא היום שיתקבל לאורח. וזהו אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום. כי היא עצה לאדם שיהיה שומע ומייחל ומצפה. ואל יתייאש ח"ו. וע"י מה לשקוד על דלתותי יום יום. ואל יפול לבו על מה שעבר עליו מן הזמנים. רק ישקוד על דלתי שמים. ויהיה שומר ומצפה יום יום. אולי זה היום ירוחם ויתקרב. ויאירו עיניו באור החיים: ספר תורת אמת

בפרשת יתרו שמע בקולי איעצך, העיקר הוא איז די עצה צוצהרען מיין קול: ספר אמת ואמונה קאצק

על המאמר הגמרא (פסחים ס"ח ע"ב) הכל מודים כי בעצרת בעינן לכם. ועל זה אמר הגאון הקדוש מרן מוהר"ח מקראשנעוויץ זצללה"ה "יודען קומען זיך צו זאמען דאס הייסט איינגעזאמעלט קען ארויס קומען עס זאל זיין לכם. לכם לד' ולכם כל צרכיהם פרנסה" עכל"ק ודברי פי חכם חן והמב"י: ספר שיח שרפי קודש

בשם החי' הרי"מ זי"ע, שהקשה מפני מה אומרים בחג השבועות זכר ליציאת מצרים. הא הכתוב אומר (שמות ג') וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את אלהים על ההר הזה, מכאן ראי' שקבלת התורה הוא אות שכבר הי' יציאת מצרים ובזכות קבלת התורה הי' יוצאים ממצרים קודם לכן א"כ בחג השבועות שהוא קבלת התורה למה אנו אומרים זכר ליציאת מצרים. ואמר כ"ז שלא קבלו ישראל את התורה לא הי' יציאת מצרים כלל. ועיקר הי' בשעת קבלת התורה. שנפסקה זוהמתן. והבן כי עמוק הוא: ספר שיח שרפי קודש

העולם אומרים, שאוכלים קרעפלעך בעת שמכין, בפורים, מכין המן, בהוש"ר הושענות, בעיוה"כ כפרות, אולם למה בשבועות אוכלים קרעפלעך? ואמר הרבי מגאסטינין זצ"ל, בראתי יצה"ר, בראתי תורה תבלין, ומכים בזה היצה"ר ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

הה"ק מקאצק זי"ע אמר זמן מתן תורתינו ולא א' קבלת תורתינו, אז הי' זמן נתינה אבל הקבלה הוא בכל עת, גם אז הי' המתן תורה שוה לכל, אבל הקבלה לא קבלוה בשוה אלא לפי ערך המשיג: ספר שיח שרפי קודש

לא יהיה לך אלהים אחרים. הרה"ק מקאצק זצ"ל הקשה מה חידש לנו דוד המלך עליו השלום בפסוק (תהלים פ"א) לא יהי' בך אל זר הלא ל"ת היא מפורשת בתורה בעשרת הדברות לא יהי' לך אלהים אחרים רק הפשט הוא לא יהי' בך אל זר ג-ט זאל ניכט זיין ביי דיר פרעמד וד"ל: ספר שיח שרפי קודש - פרשת יתרו

ויחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד וכו': רש"י - פ' יתרו

בשם האדמו"ר מסאכטשוב זצללה"ה שאמר מה שהתורה ניתנה בשבעים לשון ולכאורה קשה למה הוצרך לזה עבור האומות, ואמר דאם האומות לא הי' להם שום שייכות לתורה והי' הפוכים לגמרי מישראל לא הי' באפשרי שישראל יהי' יכולים להיות ולהתקיים בגלות בין האומות שהי' הפוכים לישראל לגמרי ולכך שמעו ג"כ קבלת התורה בלשונם שיהי' להם שייכות עם ישראל קצת, אך לא נשאר בידם כלום שלא הי' להם הכנה לזה בימי הספירה, ועוד י"ל שהי' זה שנאמרה בשבעים לשון כדי שיהי' הכנה שיוכלו אחר כך הגרים להתגייר ויהי' יכולים לקבל אח"כ התורה ואילולי ששמעו התורה (בשבעים לשון) בלשונם לא הי' להם הכנה לזה וכנ"ל: ספר שיח שרפי קודש

עוד ירצה, באומרו את כל הדברים, לומר כי אין חפץ במקבל תורה אלא אם יקבל כל התורה, וכל המקבל עליו תורה, חוץ ממצוה אחד, אין לו תורה (עי' בכורות ל:): אור החיים הק' - יתרו (פ"כ פ"א)

בגמ' א"ר יוסף אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא. וקשה אדרבה לא הי' ר' יוסף כזה נמצא כלל. וי"ל כי קודם נתינת התורה ודאי הי' ג"כ הטוב נגנז רק שבמתן תורה נתגלה ונפרש הטוב מרע שלא יהי' מעורב. והבן: שפת אמת - לשבועות - שנת תרל"ג

הה"ק ר"פ מקאריץ ז"ל פ"א בערב חג השבועות הלך להמקוה וראה שם איש אחד שטבל

על התורה ועל העבודה

בהמקוה ואמר "לכבוד יו"ט... ומצא האיש חן בעיניו ושאלו מקום מגורו אי' וענהו שם בקצה העיר, וביו"ט הלך הה"ק ר' פנחס ז"ל עם הה"ק ר' ייבא לבית הרב בעל מאיר נתיבים ז"ל לקדם פניו ברגל. וסיפר להם הה"ק ר' פנחס ז"ל הנ"ל ואמר לילך לבית האיש הנ"ל ולאשר הבינו כי הרב אב"ד לא ירצה לילך שמה, כי פחיתת הכבוד לפניו, אמר הה"ק ר"פ ז"ל שראה אתמול שרוה"ק חופף על האיש הנ"ל ונעתר הרב לדבריו והלכו שלשתם יחדיו ויבואו לבית האיש והי' עני מאוד ונסבה שיחתם מענין שטיחת העשבים בחג שבועות ואמר האיש הנ"ל אתמול בהמקוה נפל בפומי מילתא יען ארז"ל (עירובין דכ"א) דאמר רב אדא מי שלימו קרמא באגמא היינו מי שכל הבלי עוה"ז נדמו בעיניו כי קרמא באגמא זהו יוכל לקבל עליו את התורה ודפח"ח (וזהו הי' נסתר): ספר שיח שרפי קודש

מגילת רות

למי הנערה הזאת. פירש"י וכי דרכו של בועז לשאול וכו' אלא דבר צניעות ראה בה, והקשה הרב הקדוש אדומו"ר הרמ"מ מוואורקי זצוקללה"ה הלא אם אין הדרך להסתכל איך התחיל לעיין גם בזה, ותירץ זצללה"ה דכשנכנס בועז בשדה ראה שהשכינה בשדה ולכן אמר להקוצרים ד' עמכם וכוונתו הי' שהשכינה עמהם בשדה וכאשר השיבו לו יברכך ד' מתשובתם הבין שהם אינם מבינים את מאמרו ושאל אותם למי הנערה הזאת כי הבין שהשכינה באתה רק בשבילה... וזהו כוונת רש"י דבר צניעות ראה בה המסבבת ביאת השכינה: ספר שיח שרפי קודש

מעשה עם הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין שא' מחביריו תלמידי המגיד הק' ממעזריטש באה לו באמצע הלילה צוא באזעיגינין, וכשדפק על הדלת ושאלו הרה"ק מקארלין מי שם אמר "איך", ולא פתח את הדלת עד הרבה זמן, והי' בהחורף והי' לפלא, עד שפתח הדלת ואמר שיש רק איין "איך" איין דער וועלט (בהעולם), וזה אנכי ה', ואמר התלמיד שעוד צריך לשהות אצל המגיד הק' ללמוד תורת ה': רננו צדיקים - ר' יו"ט עהרליך

ביומא פ"ב בראשונה כל מי שרוצה לתרום את המזבח תורם וכו', מעשה שהיו שניהן שוים, ורצין ועולין בכבש ודחף אחד מהן את חבירו, ולכאורה נראה בדורות האחרונים יותר מסירת נפש עד שבאים לידי סכנה, אך באמת בדורות הקודמים היו יותר במעלה שלא איכפת להם כל כך מי שיעשה העבודה ובלבד שתהא נעשית ורצון העליון יהא נשלם אפילו ע"י חבירו, אבל בדורות האחרונים רוצה כל אחד אשר דוקא הוא יעשה את העבודה ולא אחר: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד ל"ג

שאל לחסיד מה מעשיו, וענה שהוא אופה לחם, אמר לו רבינו זצ"ל לחמך בטוח לך כל ימי שני חייך, וכן הוה שהוא חי קרוב למאה שנים והיתה לו פרנסה בריוח: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד ל"ד

...ר"ה איז א בולקא אריוף אבולקא אראפ אבער שבועות איז דאך רוחניות. מדברי הרה"ק הבית אהרן זי"ע

"אקדמות"

פעם א' לאחר התפילה בחג השבועות שארכה זמן רב והיה כבר מאוחר הבחין מרן אדמו"ר הזקן [הבית אהרן] זי"ע שהקהל ניגש לסעודה מדי בהתלהבות, ונענה: אויב אזוי דארף מען איבער זאגין "אקדמות" (- אם כן צריכים לומר שוב "אקדמות"): מטה אהרן

ימי ההילולא

הרה"ק ר' אשר (השני) מסטאלין זי"ע אמר שאלתי את אבי הק' (הבית אהרן) זי"ע באיזה יום של חג השבועות חל ההילולא של דוד המלך ע"ה, ובאיזה יום חל ההילולא של מרן הבעש"ט זי"ע, והשיב לי שביום הראשון ההילולא של מרן הבעש"ט זי"ע וביום השני חל ההילולא של דוד המלך ע"ה זיע"א: כתבי הרה"ח הק' ר"מ ברנשטיין בשם הגה"ח רבי חיים מענדל ז"ל הי"ד

מי שחשקה נפשו לידבק בו יתברך ובשבחיו ידבק בספר תהלים: השל"ה הק'

קבלה מקודש הקדשים ורוח אפינו הבעל שם טוב זצ"ל כי כשצריך למקוה וטובל את עצמו פעם אחת, לא יזיק לו בשום אופן (משמרת שלום בדיני השכמת הבוקר סי' ב'): ס' בעל שם טוב עה"ת פ' יתרו

בשם הבעש"ט ז"ל. האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח להשיג. ועצבות נמשך ג"כ מגיאות. כי הוא מחשב בעצמו כפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאד הי' צריך להיות לי התלהבות בשעת הללוי-ה בפחד למאד. אבל העיקר הוא פירוש המלות כאו"א לפי ערכו במעט חשבונות: בית אהרן דף ד' טו"ג

לע"נ זקיני הרה"ג ר' משה קליין הי"ד אבד"ק רעטע ואח"כ רב, דיין ומו"ץ בגראסווארדאן בהרה"ג ר' אלי' אבד"ק האלמין
בן הרה"ק ר' שמואל שמעלקא מסעליש זצוק"ל זי"ע

לע"נ זקנתי הרבנית ביילא אסתר הי"ד
בת הרה"ג ר' דוד זצוק"ל פריעמאן - אבד"ק צעהלים
נקדעק"ה והוקבע היארצייט ליום א' דשבועות תנצב"ה

עֶלְיוֹנִים שָׁשׂוּ וְתַחְתּוֹנִים עָלְזוּ. בְּקַבָּלַת תּוֹרָה הַכְּתוּבָה מִסִּינַי - א גוטין יו"ט
לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וידבר ה' וגו' נשא הוצרך לומר וידבר פעם ב', ולא הספיק במה שאמר וידבר ה' במספר בני קהת הקודם שבפרשת במדבר, לצד שבא לומר ענין אחר לבד המספר, והוא שינשא וירומם בני גרשון לערך בני מררי, וענין זה הוא דבר בפני עצמו, שאין נשיאות זה בגדר נשיאות בני קהת שהם נושאי הארון, לזה קבע לו דיבור בפני עצמו, ולזה כשצוה על מספר בני מררי ואמר בני מררי וגו' תפקוד, לא קבע להם דיבור בפני עצמו שאין להם מעלה אלא מנין ממה שאמר תפקוד ולא תשא: **אל משה וגו'** - (ולהלן) [ולעיל] (בפסוק י"ז) במספר [בני קהת] אמר ואל אהרן, לצד כי שם בא הציווי לאהרן, כדי שיעשה סדר האמור בענין משאם של בני קהת, דכתיב (לעיל פסוק י"ט) ושמו אותם וגו' ולא ימותו, לזה אמר ואל אהרן, מה שאין צורך לזה במשא בני גרשון: אור החיים הק'

איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו' והתוודו וגו', איתא בהאר"י ז"ל שבעוד שלא שב, נותן חלילה כח במעשים טובים לסטרא אחרא ר"ל, ובאמת בעזיבת חטא די לזה, ואחר כך כשתהיה אפשר לו יתקן יותר בווידוי וחרטה בפירוש, ובסיגוף אם תהיה אפשר לו, וכן פירשנו (משלי כ"ח) ומודה ועוזב ירוחם לשון דרחים רבנן (שבת דכ"ג ע"ב) פירוש, אפשר שיבא לאהבתו יתברך שמו אם מודה ועוזב, כי מקובל עבדות שלו והוא רצוי, אך אחר כך יעשה מה שלבו חפץ בתשובה, וכן שמעתי מספרים בשם הרב ר' ישראל בעל שם ז"ל:(זכרון זאת פ' בא): ספר בעל שם טוב עה"ת

<u>**שבת נאך שבועות**</u>

והנה בכל שבת יש ג"כ הארה מקבלת התורה והיא בחי' נשמה יתרה שאמרו חז"ל בפסוק וינפש וי אבדה נפש מכאן שניתן לאדם נשמה יתירה. ומקשין העולם דא"כ במוצאי שבת צריך להיות וינפש. אבל הרמז הוא כנ"ל כי כשבאה הנשמה יתירה רואין מה שאבדנו ע"י החטא כי א"י להשיג הרצון והתשוקה של הנפש האמיתי עד שבא השבת ורואין מה שאבדנו לכן וי אבדה נפש. וז"ש המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו כדכתיב יתן לך משאלות לבך. פי' שזוכין לתשוקה ורצון הנ"ל להיות משאלות הלב ותשוקתו להתדבק בו ית' כדרך שהיה קודם החטא וכמ"ש לעיל פי' משיבת נפש וכל חפציך לא ישוו. ודוק ותשכח: ספר שפת אמת - פ' נשא - תרנ"ד

<u>**ראו חיבתכם לפני המקום**</u>

אבל לדעתי אין צורך אלא כך היא הצעתן של דברים כי בשבת שבתוך המועד סמוך לסדור לחם הפנים היו מגביהין את השלחן ומושכין אותו מעט לצד פתח ההיכל כדי שיראו אותו מרחוק שהרי היה נותן [נתון] לצד צפון ועדיין הוא לפניהם אבל לא היו מניחין אותו לחוץ ומיד היו הכהנים מסדרין הלחם החדש ומוציאין הישן ומראין אותו לעולי רגלים ראו חיבתכם לפני המקום שעברו עליו ח' ימים ועדיין הוא חם והוא עושה נס זה שאתם חביבין לפניו ואפילו בעצרת אם לא חל בשבת אפשר היו מתעכבים לראות הנס ואם לא התעכבו כבר הכירו הנס מהרגלים שעברו. שו"ת רדב"ז חלק ו' סימן ב' אלפים קע"ח

המשך ענין זה בצד השני

פעם אחת בא הבעש"ט למקום אחד, ועשו לו כבוד גדול ואמר להם הבעש"ט, תדעו כי כשמכבדים לאחד, מפשפשים במעשיו בעולם העליון, אם הוא ראוי לאותו כבוד, ולכאורה עושים לו רעה המכבדים אותו, אך באמת מי שנתן לו השם יתברך חכמה בלבו, מיד כשמכבדים אותו מהרהר בתשובה, ומפשפש בעצמו במעשיו, וממילא עושים לו טובה המכבדים אותו, שהביאו אותו לידי תשובה:(רחמי האב אות ל"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת - פ' נשא

אא"ז מו"ר ז"ל אמר עמ"ש מצות תשובה והתודו בגזילה. כי כל עבירה בכלל גזל. שמי שמחזיר כל הדברים להשי"ת שהוא המחי' הכל והוא בעלים של כל הנבראים ומי שיודע זה אינו חוטא בודאי: ספר שפת אמת - פ' נשא - תרל"א

יפלא - יפריש או יעשה דבר פלא כי רוב העולם הולכים אחר תאותם: אבן עזרא

במדרש אמור להם אמר הקב"ה לכהנים לא מפני שאמרתי לכם שתהיו מברכים את ישראל תהיו מברכים אותם באנגריא ובהלות רק תהיו מברכים בכוונת הלב כו'. פי' שאעפ"י שעיקר כח ברכת כהנים הוא מתנה מן השמים שהקב"ה מברך את בנ"י. לא יחשבו הכהנים שאין הברכה מצדם רק לעשות השליחות. רק באמת רצונו ית' שהכהנים יברכו את ישראל בטוב לבבם. ואז חל על ברכתם ברכת שמים. ז"ש אמור להם דברים היוצאין מן הלב כנ"ל: ספר שפת אמת - תר"ס

על התורה ועל העבודה

יברכך ה' וישמרך וגו' וישם לך שלום, אמר הרב הקדוש איש אלוקיי וכו' הבעל שם טוב ז"ל נשמתו בגנזי מרומים (במשנה סוף מס' עוקצין) לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה אלא השלום, דהיינו דהשלום הוא הכלי, והברכה הוא הפנימיות, כי אם אין חלונות סגורים בבית, והבית פרוץ למה לי עשרו, הלא גנבים יגנבו דים, ושודדי לילה יבואו עליו, אמנם כשהוא שלם ונשמר מגנבים ולסטים, עושר שמור לבעליו, הרי שעיקר הוא השלום, והוא הוא הכלי שעל ידו יתחזק ויתקיים הברכה והעושר:(שפתי צדיקים פ' אמור): ספר בעל שם טוב עה"ת

יברכך. בעושר ונכסים, שאם אין קמח אין תורה: **וישמרך**. מן הגזלנים: ***יאר***. יגלה עיניך באור פניו להביט נפלאות מתורתו וממעשיו, אחר שתשיג צרכיך בברכתו: ספורנו

בפסוק ביום כלות משה להקים כו'. ובמד' מי הקים כו' אפסי ארץ כו' אפסי ארץ הם השבטים שהם גבולי עולם ומיד כשהקים המשכן הרגישו נשיאי ישראל ונתקרבו אל הבורא ית' כמ"ש ויקרבו נשיאי ישראל כו' ועיין במ"א מזה: ספר שפת אמת - תר"מ

ביום א' פרשה נשא אחר תפלת המנחה . דיבר מענין לימוד והזהיר ביותר ע"ז בכל עת שיכול להפריש עצמו מכל עסקיו כל או"א לפי ענינו . ואמר אפילו כשהלך היום כפי שהלך . מ"מ בשעה אחת לימוד בשמחה וזריזות יוכל להכניס כל היום בזה . וע"י שמחה יוכל להוציא את עצמו מכל דבר רע ולהתקרב לטוב: בית אהרן

דבריהם הן זכרונם

בשם הבעש"ט ז"ל. האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח להשיג. ועצבות נמשך ג"כ מגיאות. כי הוא מחשב בעצמו כפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאד הי' צריך להיות לי התלהבות בשעת הללוי-ה בפחד למאד. אבל העיקר הוא פירוש המלות כאו"א לפי ערכו במעט חשבונות. בית אהרן

בשם הרה"צ מו"ה אלימלך זצוק"ל שאמר שבשעה שהוולד יוצא לעולם מעבירין אותו דרך ג"ע ומראין לו תענוגים גדולים ואורת צדיקים בג"ע. ולכאורה למה עושים לו כך, רק האמת הוא בכדי שיוכל האדם לבא לזה הבחי' שראה מקודם. כי אם לא יראה מקודם כלל אינו יכול לבא ולהשיג שום דבר. אבל כשמראין אותו מקודם אזי יוכל לבא לזה השלימות בזה העולם ע"י קיום מצותיו ותורתו של הקב"ה, וזהו הפירוש ויניחהו בג"ע שהוליכו דרך ג"ע בכדי לעבדה ולשמרה, היינו שישמור מה שראה מקודם שבא לזה העולם וע"י מה שנשאר רשומו דג"ע יוכל לבא לתורה ולשבת ולקרבנות ולכל המצות. והבן: בית אהרן (כ"ג טו"א)

עוד אמר בדרך רמז . עבודת עבודה . היא עבודה שע"י תענוג ועכ"ז היא אצלו בבחינת עבודה כי וגילו ברעדה כתיב . שאעפ"י שמתענג ושמח בעבודתו צריך לשאת ולסבול עול מורא שמים . ועבודת משא היא עבודה שהיא בחינת עבודה קשה ומשא : בית אהרן

שבת נאך שבועות - המשך

וידוע שהכרובים הא' רמז עליו ית"ש והשני על ישראל סגולתו. וכפי שיעור התקרבותם ודביקותם של ישראל אליו ית"ש. או להיפך ח"ו. היה ניכר הכל בענין עמידת הכרובים דרך נס ופלא. אם פניהם ישר יחזו אליו ית"ש. גם הכרובים עמדו אז פניהם איש אל אחיו. או אם הפכו פניהם מעט ומצדדי אצדודי. כן היה ניכר הענין תיכף בכרובים. או אם ח"ו הפנו עורף. גם הכרובים כרגע הפנו הפכו פניהם איש מעל אחיו לגמרי ח"ו. וכענין שאמרו ז"ל ביומא (נ"ד א') שהיו מגללין הפרוכת לעולי רגלים ומראין להם הכרובים שהיו מעורין זה בזה ואומרים להן ראו חיבתכם לפני המקום כו'. ובזוהר תרומה קנ"ב ב' אימתי איהו ברחמי. א"ל בשעתא דכרובים מהדרן כו' ומסתכלן אנפין באנפין. כיון דאינון כרובי' מסתכלין אנפין באנפין כדין כל גוונין מתתקנן כו'. כמה דמסדרין ישראל תקונייהו לגבי קוב"ה הכי קיימא כולא והכי אתסדר כו'. ובפ' אחרי נ"ט ריש ע"ב שבת אחים כו' בשעתא דהוו חד בחד משגיחין אנפין באנפין כתיב מה טוב ומה נעים וגו' וכד מהדר דכורא אנפוי מן נוקבא ווי לעלמא כו' ובז"ח ס"פ תרומה ל"ו א' בכל זמנא דישראל הוו זכאין כרובים הוו דביקין בדביקו אפין באפין. כיון דהוו סרחן הוו מהדרין אפייהו דא מן דא כו'. וע"ד כרובים בההוא זמנא דהוו ישראל זכאין הוו אנפין באנפין כו'. ועל רזין אלין הוו ידעי אי ישראל זכאין אי לא כו'. כתיב עבדו את ה' בשמחה חדוותא דתרין כרובין כו' כיון דשארי עלייהו אתהדר בחדוה כו' ועלמא אתהדר ברחמי כו' וע"ש באורך: נפש החיים שער א' פרק ח'

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' אהרן בן הרה"ק ר' אשר זצוק"ל
הבית אהרן מקארלין - נלב"ע טו"ב סיון תרל"ב - זיעוכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה י"ל ע"ד רמז דאי' בירושלמי דשקלים [ספ"ב] האומר שמועה בשם אמרה יהי' דומה בעיניו כאלו בעל השמועה עומד לנגדו שנאמר אך בצלם יתהלך איש ע"ש, והוא מסוגל מאוד להמשיך על עצמו מאור אותו הת"ח שזכה לחדש אותה השמועה. וידוע כי ז' ס"ת יש והם ז' קני מנורה, ואמר הרוצה להעלות הנרות אל מול פני המנורה יעלה שבעה נרותיה ר"ל מול פני המנורה מול פני הת"ח בעל השמועה שידמה צורתו לפניו כאלו עומד לנגדו, ואמר ויעש כן אהרן ופירש"י להגיד שבחו שלא שינה ר"ל אעפ"י שהי' אחיו הגדול של מרע"ה מ"מ הי' מראה כאלו מרע"ה עומד לפניו בכל דבור ואמרו בשמו וק"ל. [תקס"ב]: חתם סופר

ויעש כן אהרן, פירש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, שינה פירש שלא היה אצלו כדבר ושונה בה שעשה כדעת האדם בהרגל, רק תמיד הי' עושה את המצוה כדבר חדש שאדם עושה בשמחה ובזריזות, וזה שאמר בגמ' חייב אדם לטהר א"ע ברגל שנאמר ובנבלתם לא תגעו כי נבלה מורה על דבר שיצא מאתה החיים וכן הוא העושה מצוה בלא שמחה וזריזות, רק כמצות אנשים מלומדה דומה שאין בה חיים, ולכן ברגל לפי שהש"י משפיע חיים לישראל צריך האדם לקבל החיים בשמחה: ספר מי השילוח - פרשת בהעלותך

ואתנה את הלוים נתונים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל וגו' וכתב רש"י ז"ל חמשה פעמים נאמרו בני ישראל במקרא זה להודיע חבתן שנכפלו אזכרתן במקרא אחד כמנין חמשה חומשי תורה הענין יען שראו ישראל כי נפרשו הכהנים והלוויים מתוך כלל ישראל מיוחדים לעבודת הבורא יתברך, נחלשה דעתם וצעקו מעומק לבם היכן אנחנו, והודיע להם השם יתברך חבתן שהם כחמשה חומשי תורה שכל אחד ספר בפני עצמו ובאמת כל התורה אחת היא כמו כן ישראל נחלקו לכהנים לויים וישראלים ובאמת הם עם אחד: ספר אמת ואמונה קאצק

סיפורי צדיקים

בש"ס סוטה ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת בת פלוני לפלוני ויש להבין אמאי לא אמר לבן פלוני או פלונית לפלוני, אך בא להורות שעל הבת צריך לראות מי אביה כמו דאיתא ישא בת תלמיד חכם, מה שאין כן על הבן העיקר הוא לראות אם הוא עצמו תלמיד חכם: ספר אמת ואמונה קאצק

הג' הרי"י מקוטנא זצ"ל הי' עומד על רגליו בשמעו את הזכרת שמו של החידושי הרי"מ: ספר שיח שרפי קודש

הרה"ח ר' מרדכי ליזר (נ"י) סיפר: פ"א רצה אדמו"ר הזקן [הבית אהרן] אש ולקח האבן והכה עליו כדי להוציא אש ואמרו לו שיש גפרורים בבית ולמה כל הטורח הזה והשיב להם: איך האב פיינט גרינג פייער. (- אני שונא אש שבא בקלות). (כתבי ר' מנשה הכהן ראזענפעלד) מטה אהרן - פינסק קארלין

הזה עליהם מי חטאת, ופרש"י ז"ל מפני טמאי מתים שבהם. ויש להבין הרי גם בישראלים היו טמאי מתים והיו צריכין לעשות הפסח, ולמה לא נצטוו כולם יחד בהזאה. וי"ל דהנה פירש"י (במדבר י"ט) שהחוטא שנתגאה ישפיל א"ע כאזוב ותולעת ויתכפר לו, וי"ל נמי שע"ז מרומז האפר פרה כענין אאע"ה שאמר ואנכי עפר ואפר ובש"ס חולין (פ"ח ע"ב) שבזכות זה זכו בניו לאפר פרה. והנה ישראל היו אז שפלים בעיני עצמם ורוחם נשבר במה שנתרחקו מעבודת המשכן מחמת חטא העגל, ולהיפוך היו הלויים כענין (דהי"ב י"ז ו') ויגבה לבו בדרכי ה', ע"כ הוצרכו לאזהרה יתירה על אפר פרה כנ"ל, והבן: ספר שם משמואל - תר"ע

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' כו', כי נסיעה הוא שהאדם יוצא לדרך ולא יודע מה יולד לו צריך להרעים ולצעוק לה', וזה שקודם כל נסיעה היו תוקעין תרועה, כי תרועה היינו קול רעם וגם ביום טוב היו תוקעין כי בשיני' הזמן צריך האדם לצעוק לה' שישמרו מכל דבר רע שיבא נגדו, ועתה שהתחילו לנסוע לארץ ישראל ונסע הארון קודם כתיב ויאמר משה קומה ה' היינו שהתחיל להתפלל שיהי' נסיעה הזו לשלום מכל פגע רע בדרך: ספר מי השילוח - פרשת בהעלותך

להבין ענין המתאוננים. הנה בס' פנים יפות כתב שאותו יום שהיו מתאוננים הי' יום הנ' להקמת המשכן יע"ש. הענין, כמו שמ"ת הי' ביום הנ' ליצי"מ ובאו אז לשער הנ', כן כאן היו באין לשער הנ', ובשער הנ' אין שום השגה, ע"כ עד כאן הי' ארון ברית ה' נוסע בתוך המחנה, היינו שהיתה להם עוד

על התורה ועל העבודה

השגה, אך כשבאו לשער הנ', ושם אין שום השגה, כתיב וארון ברית ה' נוסע לפניהם ולא בתוכם ששם אין שום השגה, וזאת הי' להם להבין שעכשיו עומדים ברום המעלה, והם לא הבינו זאת וחשבו שנפלו ממדרגתם, ומצאו א"ע חסרים. וזהו לשון אונן כבש"ס זבחים (צ"ט ע"ב) ומ"ק (ט"ו ע"ב) אונן אין משלח קרבנותיו שנא' שלמים כשהוא שלם ולא כשהוא חסר, וזאת היתה תלונתם. וכ"כ בס' ברית מנוחה עה"פ ובתבערה ובמסה ובקברות התאוה שהתאוו להשיג יותר ממה שיכולים להשיג לפי מדרגתם. והבן: **באופן אחר** דאיתא בשם הבעש"ט ז"ל בדברי המד"ר (ויקרא סו"פ י"א ושיה"ש פ"א) ינהגנו על מות עלמות, דכמו תינוק בשעה שהאב מלמדו לילך כשהתינוק מתקרב אצלו הוא מרחיק א"ע ממנו כדי להרגילו לילך ונמצא הריחוק טובה להתינוק, יע"ש. והנה במדבר היו במדרגה גדולה שהיתה להם התגלות אלקות וגם מאכלם הי' מאכל רוחני, ולא עסקו בשום מעשה גשמי, אך זה לא הי' תכלית הבריאה, כי הנשמה קודם ירידתה לעוה"ז אין מחסור לה בשום דבר, כי היא בנועם זיו העליון, אך תכלית הבריאה היתה שגם בעוה"ז העולם הגשמי תעבוד את השי"ת [אדורך האקן פון אלעס]. וזו היתה הכוונה שיעלו לא"י ויזרעו ויחרשו, היינו שיעסקו בדברים גשמיים ואעפ"כ יעבדו את השי"ת בתכלית עבודה. ועתה שהיו קרובין ליכנס לא"י היו מתחילים מן השמים להראותם התרחקות מעט, וזהו וארון ברית ה' נוסע לפניהם ולא בתוכם, כדי שיתרגלו לקרב א"ע,

...וממילא האנשים ההם כשנזדמן כזאת לפניהם לבם מתמרמר עליהם מאד למה אירע לפניהם כזאת להיות נדחים מכלל קדושת ישראל, הגם שלא היה בשאט נפש עם כל זה צעק לבם למה נגרע לבלתי הקריב וגו', ובאמת גם ממשה רבינו ע"ה נעלם תוכן ענינים ואמר להם עמדו ואשמעה וגו' כי על פי שורת הדין לא היה שום תיקון לזה דעבר יומו בטל קרבנו, והמה פעלו תיקון לזה על ידי שבירת לבם המשכת התורה פרשת פסח שני והוא בחינת נעשה ונשמע שעושין תורה חדשה ומגלגלין זכות על ידי זכאי ולכן נתגלגל לאמור על ידיהם ענין פסח שני, ולרמז זה אמרו חכמינו ז"ל (פסחים ס"ו ע"ב) איש נדחה ואין ציבור נדחין דכל ענין קדושת פסח שני הוא דייקא על פרטי נפשות שהמה רחוקים בנפשם מבחינת כלל קדושת ישראל ועל ידי תשובה כזו נתקנו בשורש להיות נעשים זדונות כזכיות: ספר פרי צדיק פסח שני - אות ג'

וביום שמחתכם ובמועדיכם. אלו שבתות. ר' נתן אומר אלו תמידים. ובמועדיכם. אלו שלש רגלים: ספרי פיסקא י"ט

ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה וגו', שמעתי מן אדוני אבי זקיני זללה"ה בשם ס' ברית מנוחה קברות התאוה הוא בחינת החכמה, כי שם קברו את העם המתאוים, פירוש, מי שבא למדת חכמה, אזי בטל ממנו כל התאוות מרוב דבקותו בו יתברך שמו:(דגל מחנה אפרים פ' מסעי): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת בהעלותך

והם לא הבינו זאת, והיו מתאוננים. וזהו לימוד לצעירים שמתחילים לעבוד השי"ת בהתלהבות, ואח"כ נופלים מעט ממדרגתם, וזאת היא מן השמים שלוקחים מהם העזר האלקי, כדי שבכחות עצמם יעבדו את השי"ת. וכל המניעות הן ג"כ מן השמים, וצריך כ"א לידע זאת שלא יפול בעצמו ויחזק א"ע לעלות מעלה מעלה. והבן: ספר שם משמואל - שנת תר"ע

בפסוק והאספסוף אשר בקרבו התאוו תאוה מי יאכילני בשר, המדרש מקשה הא הי' להם הרבה בהמות, י"ל דהמן הי' מקדש אותם שלא הי' להם שום תאוה לתאוות עוה"ז, והכוונה הי' התאוו תאוה להיות להם תאוה לעוה"ז ואעפ"כ יהי' להם מלחמה עם היצר רע להיות כובש אותו ויעשו כל פעם עבודה ונחת להשי"ת, ועתה שאין להם תאוה כלל אין להם עבודה, ועבירה היא שזה יותר כבוד שמים הוא שצריך לחשוש אדם שמא יתגבר עליו יצר רע לחטא ואהי' ח"ו מצער כביכול להשי"ת וצריך לחשוש אדם על כבוד שמים על צד אלף, ע"כ מוטב שאין לו תאות עוה"ז בטוח אני שלא אהי' מצער ח"ו ליוצרי בחטא, וכמו"ש טוב לו לאדם שלא נברא משנברא, ג"כ הטעם שספק הוא שמא יחטא אף שיעשה ג"כ מצות הוא בספק שמא יחטא ויהי' מצער ח"ו להש"י, ואם לא נברא לא יהי' מצער והכא ג"כ טעם זה, ודו"ק: ספר ביכורי אבי"ב

לע"נ זקיני ר' מנשה בן הרה"ג ר'
שבתי ע"ה גראבלאווסקי
נלב"ע כ"ה סיון תשל"ב תנצב"ה
מנו"כ בהר הזיתים ירושלים תובב"א
הוציא יקר מזולל, העמיד תורה ומצות
לצעירי ישראל בארה"ב, ורבים השיב מעון

לע"נ דודי הרה"ג ר' גבריאל ב"ר יהושע מתתיהו זצ"ל פינקל
נלב"ע ה' סיון תשע"ח - תנצב"ה

לע"נ זקנתי שיינא מלכה בת ר' אהרן [שו"ב - לוין] גראבלאווסקי ע"ה
נלב"ע ט"ו סיון תש"ב תנצב"ה מנו"כ בביה"ח במקיסראק צפון לפיטסבורג
לע"נ זקנתי יהודית (אידאשא - דאשקא) בת הגה"ח ר' מרדכי ליב ע"ה
[חסיד נלהב ומשב"ק להגה"ק האדמו"ר ר' מרדכי בערעלא מהורנוסטייפל זצוק"ל]
נלב"ע ט"ז סיון תשמ"ז

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וידבר וגו' לאמר צריך לדעת למה אמר לאמר, כיון שהדיבור אינו אלא אל משה, ואולי שבא להרשותו לומר שהדברים נאמרו לו מפי השכינה, שזולת זה הרי הוא בבל תאמר (יומא ד:), גם שלא יחשדוהו ישראל כי משה חפץ בדבר ויאמרו כי דעתו כדעתם, לזה יצוה שיאמר להם כי כן צוה לו המלך: **גם** כדי שישמעו לו לשלוח כסדר הנדבר אליו מה' ולא יעכבו על ידו, כשידעו כי דבר מלך הוא, גם לפי דברי רבותינו ז"ל (סוטה ל"ד:) שפירשו תיבת לך לדעתך, שאין ה' מצוה על הדבר, חפץ ה' שיאמר לישראל הדברים כמות שהם מפי עליון, אולי ירגישו כי לא טוב עשות ויבטחו בה' ויאמינו בו: אור החיים הק'

שלח לך אנשים כו'. דהנה צריך האדם לעבוד את הבורא להסתכל תמיד בשפלותו ולשבר ולהכניע את הגשמיות והארציות * ב' לחשב תמיד רוממות א-ל ולילך במחשבות טהורות לזכך ולטהר את מחשבתו ועל ידי זה הוא מעלה את נשמתו למעלה עד מקום שרשו וזהו פירוש הפסוק וישובו מתור הארץ כו' רוצה לומר שהשיבו את נשמתם לשורש שלהם על ידי שני מדרגות האלו דהיינו מתור הארץ כלומר על ידי הסתכלותם בארציות להכניעם * ב' מקץ ארבעים יום הוא התורה שניתנה למ' יום ולשון קץ הוא סוף ותכלית והיינו שלמדו התורה במחשבות טהורות שזה הוא תכלית לימוד התורה וסופה וזהו מקץ ארבעים יום * וזהו שלח לך אנשים דעל ידי המצות נבראים מלאכים וצריך לעשות המצוה במחשבה טהורה ובהכנעה והיינו

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. שמעתי בשם הרה"ק ר' דוד זצ"ל מקאצק שחטא המרגלים הי' בזה שאמרו וכן היינו בעיניהם כי למה להם לדעת איך הם נחשבים בעיני זולתם ע"כ: שיח שרפי קודש

בענין חטא המרגלים יש להבין הלא אמרו אמת, אך הענין כי אמת אין פירושה שיאמר על דבר שידוע שהוא כן, כי אם יאמר ההיפך יהיה שקרן, אך יכולים להגיד עליו שאינו שקרן, אבל לא שהוא איש אמת, רק באופן אם יזדמן לפניו דבר שלמראה עיני האדם נראה להיפוך ממאמר השם יתברך. והוא מיגע את עצמו ועושה כל התחבולות למצוא דבר ה' לאמתו זה נקרא איש אמת, וחטא המרגלים היה שלא רצו להעמיק בזה לאמת דבר השם יתברך כמו שעשו כן יהושע וכלב: אמת ואמונה - קאצק

עוד פרשנו עלה נעלה וירשנו. כי ארץ ישראל ניתן לבנ"י בזכות האבות שנשבע השי"ת להם וכדאיתא במד' ודבר אלקינו יקום לעולם ע"ש. לכן אעפ"י שראו המרגלים שאין בכחם לעלות אל העם מ"מ אמרו יהושע וכלב שהעיקר צריכין לתקן עצמנו להיות נמשך אחר מעשה אבות כדאיתא בתנא דב"א לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי. ואז וירשנו אותה בדרך ירושה: ספר שפת אמת - שנת תרמ"ז

פ"א אמר, שאל תחשבו. אם שהדור גדול צריכים להרבי גדול, ודור קטן. די להם רבי קטן. לא כן הוא. אלא ההיפך כי יותר שהדור המה קטנים ושפלים צריכים להרבי היותר גדול. כמו החולה, כל מה שהוא מסוכן ביותר. צריך להרופא מומחה וגדול ביותר, והבן:(החי' הרי"ם): ספר שיח שרפי קודש

שלח כו' רוצה לומר שתעשה המצוה ותשלחם למעלה לשורשך ולך דייקא * ויתורו את ארץ כנען פירוש כנ"ל על ידי הסתכלות בארציות להכניען וזה לשון כנען וק"ל: ספר נועם אלימלך

ויעלו בנגב ויבא עד חברון, פירש רש"י שכלב הלך ונשתטח על קברי אבות ע"ש, ובדורות האחרונים, כשלומדים דברי שום תנא וחכם מדברי הקדמונים, שהדבר ההוא הוא חיות ומוחין שלו, והאדם הלומד ומדבר דבריו, מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדיבורים, ונקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ולכך מחיה אותו, שמכניס החיות בהדברים, שלכך אמרו (יבמות דצ"ז ע"א) שפתותיו דובבות בקבר, ואפשר לומר כי זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וטמון החיות שלו כאמור, וזה הלומד, בהכנסו עם החיות ומוחין שלו לתוך החיות ומוחין של הצדיק שטמן בדבריו, נקרא אתדבקות רוחא ברוחא, ושפתותיו דובבות בקבר, כנודע זה מדברי הבעל שם טוב נשמתו בגנזי מרומים, ונקרא בחינה זו השתטחות על קברי הצדיקים שהן דבריהם שלומד ומזכיר היום הלומד ולכך מחיה מוחין של אותו הצדיק והבן:(ס' מאור עינים בריש לקוטי מס' שבת): ספר בעל שם טוב עה"ת

סיפר אא"ז ז"ל על הבעל שם טוב זי"ע, שהציצית שלו היה להם נפש וחיות ממש, אשר היו יכולים לנענע את עצמם בלי נענוע הגוף, כי על ידי קדושת עשיית המצוה המשיך להם נפש וחיות וכו':(דברי שלום פ' תבא): ספר בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

במדרש שאמר מרע"ה שלכך חטא המקושש כי בחול יש תפילין ובשבת אין לו ע"י מה לזכור ונתן מצות ציצית. וקשה כי מצות שבת הוא אות כמו תפילין. ונראה שמצוה התלוי' במעשה גשמיי מעורר יותר האדם. כי קדושת שבת קביעא וקיימא. והמצות שהם במעשה האדם מביאי' קדושה גם למעשה גשמיי כמ"ש במדרש שבכל דבר יש מצוה ע"ש ע"פ ה' חפץ כו' יגדיל תורה כו' ע"כ נתן השי"ת המצות שיהיו מסייעין לאדם להמשיך קדושת התורה בכל דבר כנ"ל: שפת אמת

כשמניח את הטלית יראה את התכלת, פי' שתפול עליו יראה:(צוואת הריב"ש ד"ג ע"ב). ספר בעל שם טוב עה"ת

בפ' ציצית והיה לכם לציצית כו'. ובמד' אור זרוע לצדיק כו' כי התרי"ג מצות משורשין באדם כמ"ש רמ"ח ושס"ה כו'. אכן ע"י מצות מעשיות שהם רמזים מתעוררין כחות הפנימיות התרי"ג שבנפש האדם ז"ש והי' לכם לציצית לכם דייקא. והנה בחי' התעטפות בטלית הוא התאספות כחות האדם למקום אחד והציצית בכנפות וזה התקשרות כל הלבוש שלא יתפשט למקום אחר. ומצוה זו מביא התקשרות בפנימיות האדם ג"כ כנ"ל: ספר שפת אמת - שנת תרל"ט

במדרש אור זרוע כו' ולישרי לב שמחה דכ' וזכרתם כו' למען תזכרו. וכ' במ"א כי מקודם צריכין לזכור המצות ואח"כ כשזוכין שלא לתור אחר לב ועין ונק' ישרי לב זוכין למצוא שורש המצות הרשומים בעצם נפש האדם. זהו למען תזכרו בעצם וזה השמחה

תדע לך שכן הוא שהרי כשהיו ישראל במדבר מה נאמר בהם (במדבר ט"ו) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת אמר הקב"ה למשה מפני מה חלל זה את השבת אמר משה לפניו רבש"ע איני יודע א"ל הקב"ה למשה אני אומר לך כי בכל ששת ימי חול יש לו לישראל תפילין בראשו ובזרועו ורואה אותם וחוזר ממעשיו אבל עכשיו ביום השבת שאין לו תפילין בראשו ובזרועו לכן חלל זה את השבת. באותה שעה א"ל הקב"ה למשה משה צא וברור להם מצוה אחת שיהיו נוהגים בו בשבתות ובימים טובים זה מצות ציצית שנאמר (שם) דבר אל בני ישראל וגו' ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם וגו' וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' וגו' ואין לדורותם אלא לדור תם ואין תם אלא יעקב שנאמר (בראשית כ"ה) ויעקב איש תם תם מגזל תם מגלוי עריות תם משפיכות דמים לפיכך הביאוהו ונתנוהו אצל עול מלכות שמים שהיא חמורה שמתחילין שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ומסיימין ועשו להם ציצית וגו' הא למדת שקלה שבמצות הרי היא כחמורה וחמורה הרי היא כקלה. תנא דבי אליהו רבה - פרק כ"ו

(א) בשבת וי"ט אסור להניח תפילין, מפני שהם עצמם אות ואם מניחים בהם אות אחר היה זלזול לאות שלהם: שו"ע אורח חיים - סימן ל"א - דין תפילין בשבת וי"ט

(ג) שהן עצמם אות - בין הקב"ה ובין ישראל שנאמר כי אות היא ביני וגו' ויו"ט (ג) ג"כ מיקרי אות דבפסח מצרים כתיב אות והוקשו כל מועדי ה' בפ' אמור: משנה ברורה סימן ל"א

בשלימות. לכן כתיב והיה לכם לציצית לשון שמחה כי באמת ברמ"ח איברי האדם נרשמים המצות רק שצריכין להתתקן מקודם להיות ישר ולכן איתא יגעתי ומצאתי. היגיעה לקיים מצות המלך אעפ"י שאין מרגישין טעם ורצון כענין בטל רצונך. אח"כ זוכין לשמוח בעצם המצוה. זה לישרי לב שמחה. תזכרו בעצם כנ"ל: ספר שפת אמת - תרנ"ח

פ"א בא חסיד אחד לצדיק א' באמצע הלילה והי' רוצה לכבדו ביי"ש ולא נמצא אז בביתו י"ש, והי' רוצה לשלוח לבית המזיגה ולא הי' לו שליח, ואמר להחסיד שהוא בעצמו ילך להחדר השני לחפש איזה נער לשלות, ולבסוף הלך בעצמו לבית המזיגה. וכשבא עם הי"ש מבית המזיגה, שאלו אותו החסיד אי' השליח הנער שאמר מעלת כ"ק, והשיבו הצדיק הנ"ל הנער שלי שהי' לי בקטנותי טמנתי אצלי ובעת הצורך אקח אותו להשתמש עמו, מיין יונגיל, וואס איך בין אליין געוועזען א יונגיל, מיט דעם ניץ איך ווען איך ברויך נייטיג, והבן: שיח שרפי קודש

בס' משמרת איתמר כתב שמעתי ממורי הק' מלובלין ז"ל שאמר בזה"ל העיקר נסיעה לצדיקים הוא לזה לזכות לידע ולהכיר ולהבדיל בין מצות לעבירות ורחמים וחסדים גדולים צריכים לזה, עייש"ב: ספר שיח שרפי קודש

אמר פירוש יגעתי ולא מצאתי אל תאמין (מגילה ו' ע"ב). באם לא מצאת אל תאמין שיגעת. כי בודאי אם היית מייגע את עצמך היית מוצא כל מה שבקשת. כמאמר הכתוב (דברים ל', י"ב) לא בשמים היא וגו': ספר רמתים צופים ס"ג

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את הרבים - אחבי"ע ביותר מד' אלף מקומות בעולם קעי"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לעי"נ זקני ר' מנשה בן הרה"ג ר' שבתי ע"ה גראבלאווסקי
נלב"ע כ"ה סיון תשל"ב תנצב"ה
העמיד שמירת התורה ורבים הציל מעון בארה"ב

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

או יבואר, ויקח קרח. כי יש צדיק שעובד רק לעשות תענוג לבורא ברוך הוא, ואצל זה הצדיק אין חילוק אם הוא עושה תענוג להבורא ברוך הוא, או צדיק אחר עושה תענוג להבורא ברוך הוא. אבל מי שרוצה לקבל שכר על עבודתו, זה רוצה שהוא בעצמו יעשה תענוג להבורא. וזהו ויקח קרח, שרצה שהוא יקח ולא אחר, וזהו פירוש רש"י (עי' סנהדרין ק"ט, ב') שלקח מקח רע לעצמו, שבשביל זה חלק על משה ורצה להיות כהן גדול, ואם היה עובד רק לעשות תענוג להבורא ברוך הוא, בוודאי לא היה חולק שיהיה הוא כהן גדול: ספר קדושת לוי

שבת בעוה"ז כן זוכין לעתיד לשני היעודים ממלכת כהנים וגוי קדוש, חירות ממה"מ ומשעבוד מלכיות, וע"כ אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות מיד נגאלין, וזהו שבהאריז"ל שבשבת משה מחזיר לישראל שני הכתרים שכנגד נעשה ונשמע, שלפי דרכנו הם מקבילים לשני היעודים, ובר"ח שהוא יום טוב של דהמע"ה זוכין ליעוד של ממלכת כהנים שרים להיות מושל ברוחו כנ"ל: **וזהו** לימוד לכל אדם להיות משתדל בכל עוז בשבת בסדר קדושה בכל הנהגותיו, ובר"ח להיות כופה את לבו לרצון השי"ת, ובשביל הנהגה זו בזמה"ז כל אחד לפי כחו זוכין לעתיד לממלכת כהנים וגוי קדוש: **ומעתה** מיושב לשון המדרש אח נפשע מקרית עוז זה קרח שחלק כנגד משה, היינו שיצא לדון ולחשוב במשה מה שבאמת הוא כנגד משה ומיעוט במדרגתו, וע"כ ניטלה ממנו הדעת כדברי כ"ק אבי אדומו"ר זצללה"ה עד שלא ידע להבחין מעלת אהרן שעכ"פ הוא גדול ממנו והוא במדרגת קדוש,

בפרשת קרח ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם וגו' פירש רש"י ז"ל הרבה יותר מדאי לקחתם לעצמכם גדולה, הענין שטענת קרח היתה כיון שראה שהשיג השגות ומדריגות גדולות בעת שהיה עומד על הדוכן היה סובר שאם יהיה עומד בהיכל בודאי ישיג מדריגות עוד יותר גדולות, אבל לא ידע שהמדריגות שלו על הדוכן נצמחו מזה האיש שהיה עומד בהיכל: ספר אמת ואמונה - קאצק

ובזה יובן ויקח קרח, שלקח מקח רע לעצמו, כי על ידי שנפרד לעצמו במחלוקת, לכך התורה שנקרא לקח טוב הוא אצלו מקח רע, כתבתי מזה לקמן במ"א: תולדות יעקב יוסף

בענין לבן ותכלת הוא בחי' טהרה וקדושה כי התכלת בחי' קדושה והוא מעין הציץ של כ"ג דכתיב עליו קודש לה' והוא ג"כ על פתיל תכלת. והלבן דרגא שלמטה בחי' טהור. וקרח שאמר כולם קדושים נטל טלית שכולו תכלת: ספר שפת אמת - פרשת שלח - תרמ"ז

כי לא מלבי ויבואר בו הפסוק אתם המיתם את עם כו' הכלל יש שהצדיק פועל דבר אע"פ שלא נגזר מלמעלה אעפ"כ הצדיק בתפילתו פועל זאת ויש שהצדיק ממשיך הפעולה מלמעלה מה שנגזר מלמעלה וכאן חשדו ישראל את משה רבינו ואהרן שהם בצדקתם פעלו זאת בתפלתם וזהו שאמרו אתם המיתם את עם ה' וזהו שאמר משה רבינו כי לא מלבי כלומר הדבר הזה מן הקב"ה נגזר ולא אנחנו בתפלתנו: קדושת לוי

ומכאן רואים כמה יכולים לפעול ע"י תפילה: המלקט

וכבר הגדנו ששוב הי' כעין טעם הזוה"ק בטומאת מת, שמקום שנתרוקן מהדעת שורה בו כח רע, וזהו אמרם ז"ל שלקח מקח רע לעצמו, וכח רע זה תקפהו עד שהביאו למה שהביאו: ספר שם משמואל

ועל פי פשוטו יש ללמוד דרך איש הישר בעבודת הבורא כל שעולה מדריגה יותר. יודע חשיבות כל דבר קטן. שהרי מרע"ה שהי' כמה מדריגות למעלה מהם הבין חביבות בחי' הלוי' שניתן להם מהשי"ת. והם התנשאו. והי' זה להראות להם על אשר אמרו ומדוע תתנשאו כו' הראה להם כי אעפ"י שזכה לכל אלה המדריגות חביב בעיניו כל דבר קטן וגדול בעבודת הבורא ולכן זכה לכל זה. לאפוקי הם שמיד זלזלו בשירות שלהם וביקשו יותר: ספר שפת אמת - שנת תרל"ו

וישמע משה ויפול על פניו וגו'. הנ"ל בזה עפ"י הידוע מספרים הקדושים ענין נפילת אפים הוא בחינת מסירת נפש. לכן עתה בעת המחלוקת הי' משה ירא לבל יהי' עונש עליהם אשר פגמו בכבודו לכן נפל על פניו להיות במס"נ והיה בעיניו כלא כי כל העומד לשרוף כשרוף דמי לזאת הסיר מהם העונש כ"כ כאשר ידוע מעלת משרע"ה שהי' עניו מכל אדם ותמיד הי' במס"נ עבור ישראל כמ"ש מחני נא כו'. וכן כל צדיק הדור עיקר העבדו' להיות במס"נ עבור כנ"י ועי"ז יעורר רחמים עליהם לבקש ולהתפלל על כל צרכיהם. וז"ש בגמ' עבדות אני נותן לך. ר"ל עבדות חדש כי עד עתה היית משגיח רק על עצמך לא כן עתה צריך אתה להשגיח על הכלל: ספר תפארת שלמה

על התורה ועל העבודה

בפסוק המעט מכם. והול"ל לכם. אכן זה הדיוק הי' החטא של קרח שכתיב ויקח קרח. כי הי' לו נגיעה לגרמיהו. ובאמת עיקר בחירת אהרן כה"ג הי' ואהרן מה כי לא הי' לו שום פני' רק לקבל השפעת קדושה מהבורא ית' לבנ"י לכן בחר בו השי"ת להיות כהן משרת. וכל הממונה על כלל ישראל צריך שלא יהי' לו שום נגיעה בעצמותו כלל. ומזה עצמו הראה לקרח שאינו ראוי להיות כהן. וגם הבדלה ראשונה שהבדילו להיות לוי ג"כ יהי' נאבד ממנו. כי אם הי' כוונתו לשמים להעלות את בני ישראל כפי עבודתו כמ"ש לעמוד לפני העדה לשרתם. היו רואין כי די להם בזאת השירות. וזהו מכם ולא לכם: ספר שפת אמת - שנת תר"מ

ואהרן מה הוא כו' פי' שזה הי' בחי' אהרן הכהן איש חסד פי' שיכול לקבל החסד כראוי. וז"ש עבודת מתנה אתן את כהונתכם והזר הקרב יומת. פי' כיון שבחי' אהרן רק במתנת עליון לכן א"י לשלוט בו שום פני' והזר הקרב יומת. אבל מי שבא לזכות עפ"י דין צריך לשמור עצמו מאוד ולצרף לזה בקשת רחמים רבים מהשי"ת: ספר שפת אמת - תרל"ו

ואהרן מה הוא כי תלינו עליו. י"ל לענ"ד שכאן אמר משה שכל בחינת אהרן הוא שלום א"כ מה הוא כי תלינו עליו: המלקט

פעם אחת אמר לנכדו רבי ישראליש שהיה דרכו לצעוק בתפילה. אמר לו בני התבונן נא החילוק שבין פתילה של צמר גפן ובין פתילה של פשתן קוריני' קנויט, שזה דולק בחשאי ובנחת, וזה צועק ומשמיע קול. ואמר

איזהו עשיר השמח בחלקו

(אבות ד' א')

האדמו"ר בעל 'אמרי חיים' מוויזשניץ זי"ע היה מופלג מאד במדת השמחה, וזו המדה היחידה שהשתבח בעצמו שזכה לקנותה. תדיר היה מזהיר על כך שיהודי צריך שתהיינה לו שמחה ויראת שמים.

כשפגש ביהודי שפניו העידו עליו שהוא ירא שמים (כמו שהצדיקים זוכים לראות), היה פונה אליו ואומר: "אני מטבעי הנני איש שמח, ואילו עליך אני רואה שאתה ירא שמים, אם כן תן לי אתה קצת יראת שמים ואני אתן לך תמורתה את מדת השמחה"...

פעם אמר כן להחסיד רבי זלמן בריזל זצ"ל. השיב לו רבי זלמן בחכמתו:

"קודם יעביר לי הרבי ממדת השמחה אשר לו, ואח"כ כשתהיה לי יראת שמים, אתן מחלקי לרבי"...

(מפי ספרים וסופרים, אבות

מספר "ר' זלמן" [בריזל זצ"ל]

תאמין לי שתנועה אחת של אמת אפילו באצבע קטנה שברגל די: בוצינא דנהורא - ר' ברוך ממעזיבוז זי"ע

אמר [הרה"ק ר' אורי זצוק"ל מסטרעליסק] פעם אחת אירע שמורי רבי שלמה מקארלין ז"ל עשה נישואין עם הצדיק רבי ברוך ממעזיבוז [הרה"ק ר' דוב בער זצוק"ל מטאלטשין בנו של הרה"ק ר' שלמה זצוק"ל מקארלין היה חתן רבינו], ואפיל תחינה לפני השי"ת שלשה שבועות רצופין בכל יום, לבל יעלה במחשבת מורי ז"ל לאמר לי שאסע עמו על החתונה, כי לא היה אצל הצדיק ר"ב עבודת התפלה [הכוונה להתפלל בקול ובשאגה כנ"ל]: בוצינא דנהורא

לאחר הסתלקותו [של הרה"ק ר' שלמה זצוק"ל מקארלין] נסעו להרה"ק הרבי רבי ברוך ממעזיבוז זצוק"ל, הוא [הרה"ק ר' אשר זצוק"ל מסטאלין] והרה"ק [ר' מרדכי] מלעכאוויטש זצוק"ל ושם התפללו בקולי קולות, והגם שדרכו של הרבי ברוכל להתפלל בחשאי, בזה קבלו עליהם את הדרך של קארלין, ואמרו דאס האבין מיר מקבל גיווען פון אונזער רבין, און ווען משיח וועט קומען זיינען מיר זיינע תלמידים, און ער וועט זיין אונזער רבי: ספר בוצינא דנהורא

שמענו ממורי אבי [הרה"צ ר' ברוך מרדכי מקאיידנאוו] ז"ל ואדמו"ר הרה"ק מו"ה שלמה הלוי ז"ל [מקארלין] ומהרה"ק מו"ה ברוך נ"ע [ממעזיבוז] אשר ברור וצלול הדבר אם היו מרגילים את עצמם להחזיק עניי ארץ ישראל בהרחבה, ובפרט חברותא קדישתא, לא היו לאנ"ש הנ"ל שום ירידה בהשכלה וגוף ונפש: בוצינא דנהורא

לע"נ הרה"ג ר' יוסף חיים שניאור בן הרה"ג ר' אהרן זצוק"ל קאטלער
ראש ישיבת בית מדרש גבוה
נלב"ע ג' תמוז תשמ"ג - תנצב"ה

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קעי"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמ"ר. להבין הלאמ"ר, נ"ל על פי דרשת רז"ל לך אני מגלה טעמי פרה ולאחרים חקה [תנחומא ח'], ועפי"ז יתפרש זאת חקת וכו' לאמ"ר, ר"ל לאמירה לישראל בחקה, אבל ל"ך אינו חקה, כי לך אני מגלה טעמה כשאר מצות שכליות, נ"ל: ספר אגרא דכלה

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, קשה למה לי תיבת לאמר, ונ"ל עפימ"ש האלשיך ע"פ בני אם יפתוך חטאים אל תבא [משלי א' י'], דקשה האיך ס"ד לשמוע לדברי חטאים שהוצרך להזהיר על זה, ותירץ דודאי אין היצה"ר מסית האדם לעבירות רק מסמא עיניו ונכנס עמו בשאלות ותשובות עד שמעבירו על דעתו ודעת קונו, וע"כ העצה טובה היא שלא ישמע אליו כלל ואל יכנס עמו בדברים, וזה"ש אל תאבה שתיכף תאמר אינני רוצה לשמוע כלל, והנה רש"י כתב כאן שלכך נקראת הפרה חקה לפי שאו"ה מונין את ישראל והתשובה היא חקה חקקתי ואין לך רשות להרהר כו' וזהו זאת חקת כו' אשר צוה ה' לאמר, שיעור הכתוב שהקב"ה צוה לאמר ולהשיב שזהו חקה ואין רשות להרהר אחריה. מראה יחזקאל

וזהו זאת חקת התורה מלשון חקיקה דהיינו שהתורה נחקקה עם האדם ועל ידי זה יוכל האדם לעורר חדוה ושמחה להשפיע על ידי התורה הנקרא זאת * אך זאת התורה שעל ידם יכול לפעול כנ"ל היינו מי שלומד במסירת נפש יכול להעלות התורה בעודו בחיים ע"ד שאמרו חז"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה היינו שלומד במסירת נפש וזהו זאת התורה אדם כי כו': ס' נועם אלימלך

זאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל וגו'
פרק י"ט פי"ד

דאמר ריש לקיש: מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה - שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באהל. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ס"ג עמוד ב'

אין דברי תורה מתקיימין במי שמרפה עצמו עליהן, ולא באלו שלומדין מתוך עידון ומתוך אכילה ושתיה, אלא במי שממית עצמו עליהן ומצער גופו תמיד ולא יתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה, אמרו חכמים דרך רמז זאת התורה אדם כי ימות באהל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו באהלי החכמים, וכן אמר שלמה בחכמתו התרפית ביום צרה צר כחכה, ועוד אמר אף חכמתי עמדה לי חכמה שלמדתי באף היא עמדה לי, אמרו חכמים ברית כרותה שכל היגע בתורתו בבית המדרש לא במהרה הוא משכח, וכל היגע בתלמודו בצנעה מחכים שנאמר ואת צנועים חכמה, וכל המשמיע קולו בשעת תלמודו תלמודו מתקיים בידו, אבל הקורא בלחש במהרה הוא שוכח: רמב"ם הל' תלמוד תורה פ"ג הל' י"ב

"הראש הישיבה (רשכבה"ג מרן ר' משה פיינשטיין זצוק"ל) האט אויסגישטיגין נאר מיט התמדה" (נתגדל רק בהתמדה): שמעתי מפי א"ח הרבנית ז"ל

בשם הרה"צ ר' יחזקאל לעווינשטין זצוק"ל (משגיח דישיבת מיר ופאניוויזש) "הטייטש של שתהיו עמלים בתורה הוא, ששים דקות בשעה": שמעתי מפי נכדו שליט"א

או יבואר, זאת חוקת התורה. ובו יבואר הפסוק מושיבי עקרת הבית (תהלים קי"ג, ט'). כי בעולם הזה נראה לאדם שנברא בכדי לעשות עסקי עולם הזה, אבל באמת זה אינו, והעיקר בריאת האדם היה להשיג אחדות הבורא ברוך הוא. וזהו מושיבי עקרת הבית, כשיבוא הגואל במהרה בימינו אז יתגלה עיקר עשייתן של אדם בעולם הזה כדי להשיג אחדות הבורא ברוך הוא.

וזהו הרמז זאת חוקת התורה, כי יש מצות אשר השכל מחייב אותם, ונמצא אדם העושה אותם אינו ניכר כל כך שעושה אותם בעבור ציווי הבורא על אלו המצות, ולכך נתן הבורא ברוך הוא מצות אשר אין השכל משיג בו טעם כלל, ואדם העושה אותם אזי ניכר שאינו עושה אותם רק בעבור מצות הבורא ברוך הוא עליו. וזהו הרמז בפסוק 'זאת חוקת התורה', לכך נתן הבורא מצות אשר הם חוקה אשר אין השכל מחייב אותם, כדי שיהיה נראה אשר צוה ה' לעשות, שהאדם אינו עושה המצות רק בעבור ציווי הבורא עליהם: ספר קדושת לוי

אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה מקודם צריך להעלות הבאר כמו שדברנו . והחיות שאדם מכניס במצות נקרא באר . צריך להעלות למעלה ואח"כ ענו לה . מביא החיות משם חזרה לתוך הבאר וזהו אור חוזר ואור ישר . וצריך כל אדם לראות להתקשר עצמו בעת התפלה ופשיטא בעת הלימוד ובעת שעושה כל מצוה לחי החיים . ושלא יפסוק החיות של הקב"ה לעולם ושיהיה תמיד באר מים חיים ונוזלים מן לבנון . וד"ל: ספר בית אהרן

על התורה ועל העבודה

באר חפרוה שרים . אלו האבות . כי האבות הן הן המרכבה כי אמרתי עולם חסד יבנה . בהברא"ם באברה"ם . והם מעלים כל העולם להקב"ה ומביאים אח"כ החיות לזה העולם הכל ע"י הבאר:

כרוה נדיבי העם . שהיה השבטים ממשיכים את המים במטותם . היינו שצריך כאו"א לראות להמשיך את החסדים לזה העולם ע"י עובדות ומעש"ט ומכניס בהם חיות הבורא ב"ה שזה נקרא באר.

במחוקק . מתי יכול להמשיך את כל מה שדברנו כשיש חקיקה בלבו שיהיה יראת ה' ואהבתו חקוק בלבו תמיד :

במשענותם . כפי דאיתא באוה"ח הקדוש היינו ע"י הצדיקים :

וממדבר מתנה . כי מהיכן השיגו החיות . ע"י המדבר כדאיתא שע"י המדבר זכו שניתן להם את התורה . וגם מדבר הוא ל' דיבור . כי כל הדיבורים שאדם מוצא מפיו צריך לקשר עצמו לחי החיים :

וממתנה נחליאל שנחלו לא-ל . כי כשאדם מקשר עצמו לחי החיים ע"י הבאר ומביא חיות הבורא לזה העולם ג"כ ע"י הבאר אזי הוא נוחל לא-ל . נעשה הוא חלקו של הקב"ה והקב"ה נעשה חלקו של ישראל :

ומנחליאל במות ומבמות הגיא . היינו כפי התרגום נחתא עמהון לנחליא ומנחליא סלקא עמהון לרמתא . כי למטה יש נחל . וגם למעלה נקרא ג"כ נח"ל . ונחל עדניך תשקם . ויכול להיות שאלו הד' בחינות . מדבר . מתנה . נחליאל . במות . הם כנגד ד' עולמות שבתפלה א' ב' י' ע' :

ספר בית אהרן

אין דברי התורה מתקיימים במי שמתרפה עצמו עליהם, ולא בלומדים מתוך עידון ומתוך אכילה ושתייה, אלא במי שממית עצמו עליה ומצער גופו תמיד, ולא יתן שינה לעיניו ותנומה לעפעפיו. **הגה:** לא יחשוב האדם לעסוק בתורה ולקנות עושר וכבוד עם הלמוד, כי מי שמעלה מחשבה זו בלבו אינו זוכה לכתרה של תורה, אלא יעשה אותו קבע ומלאכתו עראי, וימעט בעסק ויעסוק בתורה. ויסיר תענוגי הזמן מלבו ויעשה מלאכה כל יום כדי חייו, אם אין לו מה יאכל, ושאר היום והלילה יעסוק בתורה. ומעלה גדולה למי שמתפרנס ממעשה ידיו, שנאמר: יגיע כפיך כי תאכל וגו' (תהילים קכ"ח, ב'). וכל המשים על לבו לעסוק בתורה ולא לעשות מלאכה להתפרנס מן הצדקה, הרי זה מחלל השם ומבזה התורה, שאסור ליהנות מדברי תורה. וכל תורה שאין עמה מלאכה, גוררת עון וסופו ללסטם הבריות. (לשון הטור). וכל זה בבריא ויכול לעסוק במלאכתו או בדרך ארץ קצת ולהחיות עצמו, (רבינו ירוחם ורבינו יונה נתיב ב' וכ"כ הרמ"ה), אבל זקן או חולה, מותר ליהנות מתורתו ושיספקו לו (לכ"ע). ויש אומרים דאפילו בבריא מותר (בית יוסף בשם תשובת רשב"ץ ח"א, קמ"ז, קמ"ח). ולכן נהגו בכל מקומות ישראל שהרב של עיר יש לו הכנסה וספוק מאנשי העיר, כדי שלא יצטרך לעסוק במלאכה בפני הבריות ויתבזה התורה בפני ההמון. (אברבנאל בפירוש מסכת אבות). ודוקא חכם הצריך לזה, אבל עשיר, אסור. ויש מקילין עוד לומר דמותר לחכם ולתלמידיו לקבל הספקות מן הנותנים כדי להחזיק ידי לומדי תורה, שעל ידי זה יכולין לעסוק בתורה בריוח. ומ"מ מי שאפשר לו להתפרנס היטב ממעשה ידיו ולעסוק בתורה, מדת חסידות הוא ומתת אלקים היא, אך אין זה מדת כל אדם, שא"א לכל אדם לעסוק בתורה ולהחכים בה ולהתפרנס בעצמו. (גם זה בתשובה הנזכרת). וכל זה דשרי היינו שנוטל פרס מן הצבור או הספקה קבועה, אבל אין לו לקבל דורונות מן הבריות. והא דאמרינן: כל המביא דורון לחכם כאלו מקריב בכורים, היינו בדורונות קטנים שכן דרך בני אדם להביא דורון קטן לאדם חשוב, אפילו הוא עם הארץ. (רבינו ירוחם בשם רבינו יונה). ושרי לתלמיד חכם למטעם מידי מהוראתו, כדי לברר הוראתו, אבל ליקח מתנה דבר חשוב ממה שהתיר, אסור. (הגהות אשיר"י פ"ק דע"א). ודאשתמש בתגא חלף (הג"מ וסמ"ג). וי"א דזהו המשתמש בשמות. (שם בשם אבות דר' נתן) ומותר לצורבא מרבנן לאודועי נפשיה באתרא דלא ידעי ליה (בנדרים דף ס"ב וסמ"ג והג"מ שם ות' רשב"א סי' פ"ד), אם צריך הוא לכך. שולחן ערוך יו"ד הל' ת"ת סי' רמ"ו ס' כ"א

<u>עניני מקוה</u>

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטַּהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר, (יחזקאל ל"ו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר, (ירמיה י"ז) מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה', מַה מִּקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל: יומא סוף פ"ח

מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה' כָּל עֹזְבֶיךָ יֵבשׁוּ יְסוּרַי {וְסוּרַי} בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת ה': **מקוה ישראל** - ה' יושב עליו לפיכך כל עוזביך יבושו. **וסורי בארץ יכתבו.** אותם שסרים מדברי שאינם שומעים שליחותי בקברות תחתיות ארץ יכתבו: רש"י ירמיה פרק י"ז פסוק י"ג

ר' איסר זלמן מעלצער זצ"ל תמה על ר' יוסף חיים זאננפעלד זצ"ל למה הוא מרבה כל כך בטבילות בהמקוה ושאל לו על כך, וענה לו הגרי"ח ומה עכו"ם ע"י טבילה א' נעשה מגוי לישראל כל שכן ישראל שטובל שנתעלה יותר שנתקדש ע"י כך, ושמע ר' א"ז דבריו ומאז היה לו גישה אחרת ביותר למקוה: מפי השמועה

<u>פרקי אבות</u>

גבור כארי. עז הוא לשון תקיפות ועזות כנ"ל. אך גבור הוא גבורה ממש, כדאיתא (אבות פ"ד מ"א) איזה גבור הכובש את יצרו, רצ"ל כי כל האדם צריך לכבוש את יצרו ממש, רצ"ל בדבר שהוא מכביד עליו בלבבו והוא להוט אחריו יותר: ספר עבודת ישראל - פרקי אבות פרק חמישי

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי
א גוטין שבת קודש

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' חיים ב"ר משה בן עטר
האור החיים הק' זי"ע - ט"ו תמוז תק"ג

הרה"ק ר' יחיאל חיים מאוזרוב ב"ר יהודה לייב זצוק"ל
ח' תמוז תרמ"ח

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וירא בלק. אדם מפורסם למלומד מלחמה כאמרו הטוב טוב אתה מבלק בן צפור וכו' (שופטים י"א, כ"ה) ראה שבקש ישראל לעבור בארץ סיחון וכשלא נתן לעבור החרימוהו וראו שנצחו לא בדרך תחבולות מלחמה: ספורנו

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי, עיין רמב"ן פ' ויחי שכתב אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי ר"ל יעקב אע"ה עשה פועל דמיוני ברוה"ק וירה חצים ושלף חרבו נגד ארץ האמורי ועי"ז היתה נכבשה לפני בניו כמו שעשה אלישע גבי יהורם בן אחאב נגד ארמיים ע"ש ונראה היינו וירא בלק בחכמה כל אשר עשה ישראל סבא יעקב אע"ה לאמורי בחרבי ובקשתי וא"כ אין מזה ראי' לשאר אומות דמה שנכבשו סיחון ועוג הי' ע"י חרבו וקשתו של ישראל סבא אבל הם אינם צריכים לחוש לזה ומיהו ללחום בפועל ויגר מואב כי רב הוא בטבע ע"כ התחכם לקללם: ספר תורת משה לחת"ס

או יאמר עד"ז וירא בלק כו' כי בלק היה מבין בישראל שיכולין לפעול בדיבור שלהם כל מה שרוצים ע"ד שאמרו הצדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים * וזהו וירא לשון הבנה שהבין את כל אשר עשה ישראל הוא לאמורי כלומר בשביל אמורי הוא הדיבור * וזהו שאמרו אין כחן אלא בפיו ויגר מואב ראוי לשום לב שאצל העם נאמר ויגר ואצל בני ישראל לשון ויקץ * גם למה רמז כפל הלשון ונראה כי הנה ינאי המלך אמר אל תתייראו מן הפרושים כי ידע בהם שהם צדיקים גמורים ואינם יודעים לנקום נקם רק שהיה מתיירא משאר העם * וגם כאן אותם הצדיקים הנקרא בני ישראל מהם לא היה מתייראין כי היו בטוחים בעיניהם * אבל מפשוטי העם היו מתייראין וזהו ויגר מואב מפני העם ודקדק לומר אצל בני ישראל ויקץ לומר שלא היה מתייראין מן הצדיקים אשר הם מדריגת בני ישראל אלא קצו במעשיהם הטובים כדרך הרשעים שאינם יכולין לסבול מעשיהם ולא כן דרך הצדיקים השמחים בטוב אחרים יותר מאד וק"ל: ספר נועם אלימלך

וירא בלק את כל אשר עשה, כי הוא הי' קוסם גדול כמ"ש רש"י אבל ידע שהקוסמים לא יכוונו ממש הכל רק מעין משא"כ הנביאים אבל ראה במה שראה בקסמיו שיעשה ישראל לאמורי בזה כיוון הכל כהוגן לכן הי' מוראו הרבה וזה וירא בלק לא וישמע בלק אלא וירא ברוח נבואה וקסם את כל אשר עשה ישראל לאמורי שכוון הכל לכן ויגר מואב: ספר תורת משה לחת"ס

ויגר מואב מפני העם מאד ויקץ מואב מפני בני ישראל. נראה במאי דדייק הכתוב מקודם העם ואחר כך בני ישראל, דידוע במדרש (שמו"ר מ"ד) ובזוהר הקדוש דעם הוא ערב רב. וזהו ויגר מואב מפני העם מאד, מחמת העם ערב רב פחד שראה שכל מקום שישראל שוכנים מתגיירים להם גרים כמו ערב רב שנתגיירו לישראל, גלל כן פחד שיבואו בני ישראל לגבולו אולי יתגיירו מאומתו גם כן להם. ושלא תאמר מאי איכפת להו, לזה אמר הכתוב ויקץ מואב מפני בני ישראל, שהיה שונא מאוד לישראל: ספר קדושת לוי

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל

מה טובו אהליך וגו'. פירוש לפי שיש בישראל כת שקובעים עתים לתורה, וכת שעוסקים בה יתד התקועה, כנגד בעלי עתים אמר מה טובו אהליך יעקב כאהל זה שאינו קבוע, וכנגד כת התקועה אמר משכנותיך ישראל: אור החיים הק'

כִּנְחָלִים נִטָּיוּ כְּגַנֹּת עֲלֵי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע ה' כַּאֲרָזִים עֲלֵי מָיִם

בזה הזמן שנחלשו הכחות ואינו יכול לסגף ולקרר היצר ולקדש א"ע שלא נכסוף להבלי עולם וגם אין בנו דעת להתענות . לכן אין תקנה אלא בתפלה בכל כח שבעמל כחו בתפלה מקרר היצר ומטהר עצמו בכל אות ואות . מה הנחלים מטהרים אף בתי כנסיות ובתי מדרשות : ספר בית אהרן - ליקוטים מהרה"ק ר' אשר הזקן מסטאלין זי"ע (קמ"ג ג')

יִזַּל מַיִם מִדָּלְיָו וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים

...וכמו שאמרתי על פסוק (במדבר כ"ד, ז') יזל מים מדליו היינו מהדלי שדולין ממנו יזל מים ותוסף מים בבאר, וזהו שרמזה התורה ותאמר רבקה היינו השכל אומרת להצדיק הלומד ומלמד לאדם דעת שתה מן מים חיים וגם לגמליך היינו התלמידים שלך שהם גומלים חסד עם רבם שמוסיפים לו חכמה גם כן אשאב עד אם כלו לשון תאוה כמו כלתה נפשי היינו אף שעתה עדיין אין להם תענוג מהתורה ולמודה עד אשר יכסופו ויתאוו מעצמם לשתות מים חיים, ותמהר אותיות תורה מ' רמז על התורה שניתנה לארבעים יום ותער כדה היינו העשרים וארבעה ספרים כנזכר בתיקונים (תיקון כ"א מ"ו ב') אל השוקת לשון השקה ועל ידי שדלו ממנו ונתרוקן ותרץ עוד אל הבאר ותשאב לכל גמליו היינו שנתוסף יותר בבאר מים חיים והשקות התלמידים שהם בחינת גמלים והמשכיל יבין: דגל מחנה אפרים פ' חיי שרה ד"ה ותאמר

על התורה ועל העבודה

ויחר אף אלקים כי הולך הוא. עיין ברמב"ן הקדוש, שמקשה למה חרה אף אלקים הלא אלקים הרשהו לילך כדכתיב אם לקרוא לך באו האנשים קום לך אתם. ונראה לתרץ על פי מה שכתב רש"י ז"ל בפסוק אם לקרוא לך, להנאתך ולטובתך ההליכה לך אתם אם כן לא הרשה אותו לילך, רק אם יהיה לו הנאה בהליכה אבל כשלא יהיה לו הנאה מהליכה אין לו לילך. ואם היה יראת ה' נוגע בו לא די שלא היה לו הנאה מהליכה, רק אדרבה ראוי לו לצער על הליכה לקלל ישראל וכוונת ה' היה שמן הסתם לא יהיה לו הנאה מהליכה ובוודאי לא ילך, כי לא אמר לו רק אם יהיה לו הנאה. והרשע בלעם גילה עוצם רשעתו שהלך לזה הראה שיש לו הנאה ושמחה מהליכה לקלל את ישראל לזה חרה אף ה' למה יהנה מרשעות כזה לחפוץ בהליכה לקלל ישראל: ספר קדושת לוי

לכה ארה לי יעקב. הכלל, אצל כל אומה צריכה להיות איזה מדה טובה וזה הוא עיקר חיותם אבל ישראל יש להם כל המדות טובות. וכאן זה הרשע שרצה להרע לישראל ובישראל יש להם כל המדות טובות ורצה זה הרשע לברר אצלו זה המידה טובה שיש באומתו מישראל ועל ידי זה יהיה יכולת בידו להרע לישראל. וזהו שאמר לכה ארה, ארה לשון בירור כמאמר חכמינו ז"ל אורה בתאנים, שרצה לברר אצלו המדה שיש לו ממדות טובות של ישראל. וזהו לכה ארה לי יעקב, לברר מה שיש אצלי ממדת יעקב. ועל ידי זה ולכה זועמה כו': ספר קדושת לוי

כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל . כעת פירוש כעת הזאת . כמו שהאדם מתעמל ומתייגע בזה העולם . כך יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל . פירוש כך יאמר לו וידע שם בעוה"ב מה פעל א-ל :

הן עם כלביא יקום . פירוש הן אחת בל' יוני. עם אחדות צריך בר ישראל לקום בבוקר . כששוכבים אומרים שמע ישראל וכשקמים גם כן אומרים שמע ישראל : ומה הפעולה מזה

וכארי יתנשא . שנאמר ופני אריה אל הימין לארבעתן. נשכים ונמצא ייחול לבבינו ליראה את שמך . כמו שכתוב שבענו בבוקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו . כשבר ישראל קם בבוקר באחדות אזי החסד של השי"ת עליו כל היום :

לא ישכב עד יאכל טרף . פירוש איש ישראל אינו שוכב לישן עד שהוא מתקן כל מה שנצרך לתקן בעולם בזה היום וזהו טרף נתן ליריאיו :

נחזור לענייננו . הן עם כלביא יקום . בר ישראל צריך לקום עם אחדות . אצ"ל באחדות של הקב"ה כי זה יודעים הכל שהקב"ה אחד יחיד ומיוחד . וכל העולם יודעים זאת . רק איש ישראל צריך להתאחד עם השי"ת שכל מעשיו לא יהיו ח"ו שלא כרצון השי"ת ולא יהיה נפרד מעבודת ד'. רק הכל כל מעשיו ודיבוריו ומחשבותיו יהיו מתאחדים להקדוש ברוך הוא : ספר בית אהרן

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' שלמה קארלינער הי"ד
ב"ר מאיר - כ"ב תמוז תקנ"ב
זכיעוכי"א

כי מראש צורים אראנו. פירוש, אני רואה אותם מראש הצורים, דהיינו שכלול עולם. ומגבעות אשורנו, שבריאת עולם צורים וגבעות כפירוש רש"י נתהוו ונבראו עבור ישראל כמאמר רבותינו ז"ל (ב"ר א') בראשית (בראשית א', א') בשביל ישראל שנקראו ראשית. זהו שמסיים ובגויים לא יתחשב, דלא חשב השם יתברך בשעת הבריאה על הגויים לברוא בשבילם, רק עבור ישראל, ואם כן האיך אפשר לקלל עם כזה שהכל נבראו בשבילם: ספר קדושת לוי

מילי דצדיקא

הרה"ק רבי שלמה קארלינער זצ"ל אמר, דער גרעסטער יצר הרע איז, אז מפארגעסט אז מ'איז א בן מלך.

דער גרעסטער מופת איז, אריין צוא ברענגין אין אַיוד אַהאָר יודישקייט. אין אידן גאט אין הארץ: הרה"ק ר' שלמה קארלינער

וכתב בספר הק' בית אהרן בשם הרה"ק רבי שלמה מקארלין זצוקללה"ה, צריך לדאוג יותר אם אין לו דגים בשבת יותר מענין שאמרו בו רז"ל ידאג כל השנה חס ושלום:

ובשם הרה"ק ר' בונם מפרשיפחא זצ"ל, דמה שאוכלין הדגים בש"ק במאכל הראשון, מפני שהדגים היו הבריאה הראשונה מבעלי חיים וקדושת השבת הוא שורש החיים, ע"כ נהגו ישראל להתחיל העונג שבת ממין דגים: שיח שרפי קודש

א-ל אדון על כל המעשים איז אַ תירוץ אויף אלע קשיות: הס"ק מסלאנים

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר וכו' (כ"ז, ט"ז). הכלל, יש ללמוד זכות על ישראל מה שאינם עושין רצון הבורא בתמידות כמלאכים, מחמת שהם טרודים בפרנסתם, וזהו שאברהם אבינו היה איש חסד (עי' זוה"ק ח"א מ"ז, ב'; זו"ח תולדות כ"ו, ב') והיה מלמד זכות, ולכך נתן להם המלאכים לאכול (בראשית י"ח, ה' - ח'), להראות להם הצטרכות בשר ודם כדי שלא ילמדו חובה על ישראל. וזה שאמר משה 'א-ל אלקי הרוחות לכל בשר' (לעיל ט"ז, כ"ב), שהאדם מחמת שהוא בשר ודם, הצטרכות של אדם בפרנסתו, ומחמת זה הוא לפעמים אינו עובד ה' בתמידות וזהו שאמר 'יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר', כלומר שופט ומנהיג שילמד תמיד זכות על ישראל, כמו שאתה לומד זכות על האדם שאינו עובד אותך בתמידות, כן ביקש משה שיעמוד מנהיג לישראל שילמד תמיד זכות על ישראל. וזהו 'יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר', כמו שאתה אלקי הרוחות לכל בשר ואתה מלמד זכות עליהם, כן פקוד 'איש על העדה', שמנהיג לישראל יהיה גם כן מלמד זכות על ישראל: ספר קדושת לוי

יפקוד ה' אלקי הרוחות וגו'. צריך לדעת א' למה בחר כינוי זה מכל כינויי המעלה והשבח הידועים לה'. ב' למה האריך לשון אשר יצא וגו' ואשר יבא ואשר יוציאם ואשר יביאם. ג' אומרו ולא תהיה עדת וגו' מנין יעלה על הדעת שה' יעלים עינו מבניו שיהיו כצאן אשר וגו':

אכן יתבאר הענין על זה הדרך דע כי תכונת השכל ובחירתו ושלילתו רחוקה בגדר הנשתוון בריבוי

למה קורין עפ"י רוב פרשת פנחס בתוך השלשה שבועות יכול להיות משום דאיתא במדרש . **כי ככל חודש יש רגל. לבד בשלשה חדשים . תמוז. אב . אלול . ולכך נתן הקב"ה בחודש תשרי שלש רגלים. ר"ה . יוה"כ . סוכות . אמר לכל אני פורע ולעצמי איני פורע . הה"ד ביום השמיני עצרת.** ע"כ ל' המדרש:

אמר כי הרגלים הם נגד המדות ונגד האבות . פסח הוא נגד בחינת יצחק כי בפסח נולד יצחק . שבועות הוא נגד בחינת יעקב . סוכות הוא בחינת חסד לאברהם נגד בחינת אברהם . ובאלו השלשה שבועות שייך בחינת שלש ראשונות. חכמה . בינה . דעת. ואלו הג' ראשונות הם למעלה מהעולם והזמן . ואין העולם יכול לסובלם לכך הם בהסתר באלו השלשה שבועות ואי"ה לעתיד יתגלו ויהיו רגלים גדולים. וסיים כי לכן קורין תמיד עפ"י רוב פ' פנחס בתוך הג' שבועות כי יש בו פ' המועדות וד"ל. וסיים מה יפו הדיבורים בברכת ר"ח . ר"ח מנחם אב ביום הששי . אז היה ר"ח ביום וא"ו. ופי' הרב . שהקב"ה אב הרחמן יתנחם באלף הששי ע"י גאולת ישראל ויתחדש הראש שלהם שהוא משיח ויעבור מלכם לפניהם וה' בראשם : ספר בית אהרן

זה האשה אשר תקריבו לה' כבשים בני שנה תמימים. הנ"ל לרמז כבשים לשון כובש את יצרו. בני שנה. שיהי' כבן שנה בלא חטא. תמימים יהיו. ע"ד שנאמר (דברים י"ח, י"ג) תמים תהי' עם ה'. וזהו עיקר הקרבן: ספר תפארת שלמה

יַת אִימַּר חַד תַּעֲבֵיד בְּצַפְרָא לְמִכַּפְּרָא עַל חוֹבֵי לֵילְיָא וְיַת אִימַּר תִּנְיָין תַּעֲבֵיד בֵּינֵי שִׁמְשַׁתָּא לְמִכַּפְּרָא עַל חוֹבֵי יְמָמָא: תרגום יונתן

הנושאים, וכשם שישתנו הנבראים בצורתם ובקומתם ואין ההשתוות בהם כמו כן ויותר מהמה בענין השתנות הנבחר והנשלל בבחינת השכל והרצון, נוסף על שינוי פרטי הטבע בתכונת ההרכבה שביסודות וכוחות היולים אשר מהם יולד הבחירה בדומים, וימצא לפעמים ההשתוות בתכונה והוא נעלם:

והוא מה שכיוונו רז"ל (נדרים ל"ט ב') לומר בן גילו בענין ביקור חולים, ומזה תשער שיושלל בגדר הנמצא שישתוו רבים כהמה ס' ריבוא שהיו בדורו של משה לאחד, והמלך אשר ישים ה' עליהם לא ישתוו ברצונם אליו זולת האיש משה שאמרו ז"ל (תיקונים ס"ט) שהיה שורש כל הנשמות של דור המדבר בסוד אומרו (ישעי' ס"ג) משה עמו, ועיין מה שכתבתי בפסוק (לעיל י"א י"ב) האנכי הריתי וגו', וזו היתה סיבה שהפקיד והנפקדים נמזגו לגדר ההשתוות וכל אחד היה לו כלבבו:

וזה הוא גם כן טעם שצוה ה' עשות שופטים לשבטיך וכו' לפי שהשבט יתקרב בתכונה לענפיו, וזה ידע ובחן משה עליו השלום ואמר תשובה למאמר המיתה יפקד ה' פירוש ימנה, א-ל אלקי הרוחות פירוש שיודע רוח של כל בשר וגדר תכונתם תמנה אחד שיהיה טבעו שוה בתכונה לכל העדה שיסכים הוא למה שיאמרו הם ויסכימו הם למה שיאמר הוא להם:

והוא אומרו אשר יצא לפניהם פירוש שיהיה לו הרצון בהם, ואשר יוציאם וגו' שיהיה להם הרצון כמוהו לצאת ולבא עמו, ותלה הדבר בו כי הוא המלך, ובחירה כזאת היא מוחלטת השגה מזולתו יתברך כי הוא לבדו יודע תוכן הרוחות וידע רוח שתתמזג עם

על התורה ועל העבודה

כלן, ואיש כזה אינו בנמצא זולת אם יהיה אדם כמשה שכל ישראל הם ענפיו והוא שורש לכולם, וזולת זה תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה:

ותכלית כוונת דברי משה לה' הוא על זה הדרך אני אעשה כאשר אדוני דובר אבל יתקן דבר זה קודם אם יוכל להכנס בגדר התיקון ואם לא תהיה עדת ה' כצאן וגו', והיוצא מזה הוא ולא ימות כרמוז בתיבת לאמר שאמרנו, ומתוך הדברים אתה למד שאם ימצא איש כזה הנה הוא מסכים גם הוא ליאסף אל עמיו כמאמרו יתברך: אור החיים הק'

שנצטוו ישראל שיקריבו על ידי משרתי השם יתברך, שהם הכהנים, שני כבשים בני שנה תמימים לעולה בכל יום, האחד בבקר והשני בין הערבים, שנאמר [במדבר כ"ח, ב'], צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי וגו' שנים ליום עולה תמיד. ומכל מקום עיקר האזהרה לבית דין, כלומר החכמים מורי התורה שבישראל, כי עליהם מוטלת מלאכת הצבור, וכמו שדרשו זכרונם לברכה [ספרי כאן], ואמרת אליהם, אזהרה לבית דין.

משרשי מצות הקרבנות כתבתי במצות המקדש בסדר ויקחו לי תרומה עשה א' [מצוה צ"ה] העולה על רוחי בפשט הענין, ואחר אותם הטעמים אני ממשיך גם כן טעם התמידין לומר שנצטוינו בעבודה זו התמידית שהיא פעמים ביום בזריחת השמש ובנטותו לערב, למען נתעורר מתוך המעשה הזה ונשים כל לבנו וכל מחשבותינו לדבקה בשם ברוך הוא, כאומרי כמה פעמים שהאדם נפעל וטבעו מתעורר לפי עסק מעשהו, ולכן בהיות האדם נכון בטבעו שצריך לתקן לו מזון פעמים ערב ובקר, נצטוה שישים מגמתו ועסקו בעסק עבודת בוראו גם כן שתי פעמים, לבל תהיה עבודת העבד לעצמו יתרה על עבודתו לרבו, וכל זה למה, כדי לעורר רוחו וחפצו תמיד לזכור את בוראו, ובכן יכשיר מעשיו ויתברך ממנו כי חפץ חסד הוא, וכמו שדרשו זכרונם לברכה [ספרי כאן], אשה ריח ניחוח לה', שאמרתי ונעשה רצוני, כלומר שכל חלק גבוה מכל קרבן אינו רק חפצו ברוך הוא שעשה העבד מה שציוהו למען יכשר לזכות בטובו ברוך הוא. וכו': ספר החינוך - מצוה ת"א - מצות תמידין בכל יום

שבת קודש

וביום השבת - בכל הקרבנות כתיב ביה הקרבה או עשיה ובשבת הואיל ונאסרה בה מלאכה מפני כבודה לא נאמר בקרבנותיה הקרבה ועשיה כאלו אין מלאכה נעשית בהם: חזקוני

אם תשיב משבת רגלך. בשם אדמו"ר זצ"ל מקאצק פי' שבש"ק עכ"פ יניח בעבודת הבורא שלא יהא רגליך שלא יהא ברגילות כמו מצות אנשים מלומדה עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

הפטורה

הלך - מקור או צווי וכן זכור את יום השבת תמוך אשורי:

באזני ירושלם - ר"ל עם ירושלם ומדבר כנגד העיר כאלו מדבר כנגד העם:

זכרתי לך חסד נעוריך - אף על פי שאיני מביא עליך רעה בעבור מעשיך הרעים לא אעשה אותך כלה וגם אעניש המריעים לך כי זכרתי לך חסד נעוריך וענין חסד נעוריך אהבת כלולותיך כמו שת"י דכיר אנא לכון טבוות יומי קדם רחמות אבהתכון דהימינו במימרי וגו' כבעמוד ואפשר שהיה דעתו באמרו ימי קדם על האבות אברהם יצחק ויעקב שהיו אנשי חסד או אהבת כלולותיך פירש חסד נעוריך והכל ענין אחד על דור המדבר וקורא הימים הקדמונים ימי נעורים בדרך השאלה כמו שהנערים קודמין לבחורים ולזקני' ופי' כלולותיך שם מן כלה כי כנסת ישראל נדמת לכלה ביום מתן תורה והקב"ה נדמה לחתן: רד"ק על ירמיה פרק ב פסוק ב

ובראשי חדשיכם

אמר שצריך כל אחד ואחד לחדש את עצמו בעבודת הבורא יתברך שמו, וסיפר משם רבי שלמה קארלינר ז"ל שאמר שבכל ראש חודש בא שכל חדש בעולם, איך לחזק את עצמו נגד היצר הרע כמו שנאמר ותשועת נפשם מיד שונא, יהי רצון שנזכה לזה אכי"ר. (בית אהרן להרה"ק ר"א ז"ל מקארלין): ספר שמע שלמה

מילי דצדיקא

שמעתי ממו"ר הגאון הגדול ר"י אבד"ק קינצק זצלה"ה איך שאדמו"ר מסאכטשוב זצלה"ה סיפר לו כי בעת שאכל על שלחן חמיו זצלה"ה אחר החתונה הי' חמיו מבקש ממנו שיאמר לו בכל יום חי' תורה מה שחידש באותו יום ואמר לו בכל יום ח"י חידושים שחידש באותו יום: ספר שיח שרפי קודש - רבי אברהם מסאכטשוב

לע"נ אאזמו"ר הגה"צ ר' יונה בהרה"ח ר' חיים יחיאל זצ"ל גאנצוויג
אבד"ק תפארת צבי {ע"ש זקנו ר' הירש הגדול משידלוב – תלמיד חבר
החוזה הק' מלובלין זי"ע} - לאס אנדזשעלעס - נכד שלשלת אדמור"י שידלוב
והמגיד מסטאשוב ומגזע הרמ"ל מסאסוב ולמעלה בקודש זכיעוכי"א
נלב"ע כ"א תמוז תשנ"ד - מנו"כ בהר הזיתים ירושלים - לפרטים לשעת עלי' לציון,
וסעודת יארצייט בארה"ב, נא להתקשר ל' 1-718-316-7473

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחבי"ע ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל * דהנה הצדיק הרוצה להמשיך השפעות על ישראל צריך לחבר עמו שאר צדיקים שעל ידי הדיבור המדבר עמהם הוא משפיע לכל ישראל והם המסייעים אותו אל הטוב ההיא להסתים פי המקטרג מעליו בזכות הרבים. מה שאין כן כשהוא לבדו צריך כח גדול ויד חזקה להשקיט המקטרג לבל ישלוט בו * וזהו שאמר משה רבינו עליו השלום איכה אשא לבדי כו' פירוש כשאני לבדי בלא התחברות שאר צדיקים הוא למשא עלי להמשיך לכם צורכיכם כו' * וזהו וידבר משה אל ראשי המטות פירוש שחיבר עצמו עם הצדיקים לבני ישראל כמו בשביל ישראל להמשיך להם שפע וק"ל * וזהו עורי צפון ובואי תימן. רוצה לומר הסיבה שעל ידה תעורר את הצפון היא השפעות פרנסה ע"ש מצפון זהב יאתה. ובואי תימן צריך אתה שתבוא למדרגות תימן ע"ד הרוצה להחכים ידרים והיינו התחברות הצדיקים והחכמים כנ"ל: ספר נועם אלימלך

וידבר משה אל ראשי המטות. מה דבר אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר, דבר אל ראשי המטות שיאמרו איזו דבר לבני ישראל ולא פירש עדיין מה יאמרו ראשי המטות אל בני ישראל, עד שהגיד להם פרשת נדרים שחייב ראש המטה לאמר אל הנודר מותר לך, וזו היא האמירה שצוה לראשי המטות שיאמרו לבני ישראל. ועליה אמר לא יחל דברו הוא עצמו לא יחל אבל אחרים מחלין את דברו ועל זה אמר ככל היוצא מפיו של החכם המתיר לו, כן יעשה, אם לקיים, או להתיר: פי' כלי יקר

שמע ישראל

סיפר מזקנו של הרב ז"ל שהי' שמו ג"כ ר' פנחס והרב היה נקרא על שמו, שהיה דרכו לנסוע אל משומדים ר"ל שהי' מבטיח להם עוה"ב, ור' שמחה אמר שהי' אומר להם שהוא נותן להם עוה"ב וביקש מהם מאד שיאמרו בכל יום פ' שמע ישראל וכו', ואני מסופק אם סיפר על פסוק ראשון או סתם ק"ש, ואמר לו עשה כל הרשעות שאתה חפץ ומה איכפת לך שתאמר רק ק"ש, והיה מפציר בהם עד ששמעו אליו ויצאו רבים מהכפירה עי"כ, ופעם אחד אמר מוהר"ב נ"י מכאן אנו רואים כמה גדול כח של ק"ש של שמע ישראל שע"י יצאו משומדים מכפירה מכ"ש ישראל רשע שאומר שמע ישראל בכל יום בוודאי יש בזה כח להוציאו מרשעו, לכך לא יפחוד אדם ביותר ולא ייאש עצמו מהעבודה ח"ו: ספר אמרי פנחס - שער ט - מעשיות וסיפורים

דבריו הם זכרונו
יומא הילולא קדישא
רבינו יצחק ב"ר שלמה, האר"י הק'
נלב"ע ה' אב של"ג - זיעוכי"א

בשם הר"ר בעריש מביאלע זצ"ל, בכתבי האר"י ז"ל איתא כי ב' חדשים תמוז ואב הם ב' עינים וע"ז נאמר (איכה א') עיני עיני יורדה מים ב' פעמים עיני הוא נגד ב' חדשים אלו שהי' בהם חורבן הבית בעוה"ר, וביום הש"ק נתברכו ימי החול מימים אלו כמאמר הכ' (משלי כ"ב) טוב עין הוא יבורך כי מלחמו נתן לדל שהוא המשפיע את הברכה, והיינו טוב עין טוב שבעין הוא הש"ק שבחודש העין, הוא יברך את הימים, וטוב יהי' לכל ישראל: ספר שיח שרפי קודש - בין המצרים

וידבר משה אל ראשי המטות - נשאלתי ביוניוב בכרך לושרון לפי הפשט היכן מצינו שום פרשה שמתחלת כן שלא נאמר למעלה וידבר ה' אל משה לאמר איש כי ידור וגו'. והיאך מתחלת הפרשה כדבורו של משה שאין מפורש לו מפי הגבורה. וזה תשובתי. למעלה כתיב אלה תעשו לה' במועדיכם לבד מנדריכם ונדבותיכם שאתם צריכין להביא באחד משלש רגלים משום בל תאחר כמפורש במסכת ר"ה הלך משה ודבר אל ראשי המטות שהם שופטים להורות לישראל הל' נדרים ואמר להם הקב"ה צוה לי שיקרבו נדריהם ונדבותם ברגל פן יאחרו נדריהם לפיכך איש כי ידור נדר לה' קרבן. או השבע שבועה. לענות נפשו: רשב"ם

או יאמר ככל היוצא כו' ע"ד שאנו אומרים ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך דהיינו שיפתח את שפתינו ופי יגיד לשון המשכה תהלתך רוצה לומר הדיבורים היוצאים מפי יהיו נמשכים עד עולם עליון הנקרא תהלה ונמצא דברי קדושה שהצדיק מדבר הם דבוקים בפיו ונמשכים ועולים עד עולם עליון ואינם נפסקים לצאת מפיו ממש רק דבוקים גם בפיו הקדוש. ולא כן דברי הגשמיות הנפסקים מהדיבור. והצדיק צריך לראות שגם דברי הגשמיות שלו יהיה גם כן בקדושה וטהרה גדולה למען יעשה בהם גם כן עשיות קדושה * וזהו ככל היוצא מפיו פירוש אפילו דברי גשמי יעשה בהן תיקון: ספר נועם אלימלך

אמר: כשיהודי מברך בכל בוקר שלא עשני גוי, צריך להתבונן במה הוא יהודי: דברי שמואל - סלאנים

על התורה ועל העבודה

אנשי הצבא בזזו איש לו. פי' מה שלקח הביזה והשלל מהם זהו באמת היה שלהם כי כל ההשפעות טובות יורדים רק בשביל ישראל כמ"ש רש"י בתחלת פ' בראשית כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת עובדי כוכבים כי כל העולם נברא בשביל עם קדוש רק מה שנחטף להחיצונים ולזאת עתה כאשר הצילו מידם שלקחו מהם השפע מחלק שהיה להם מעצמם. וזהו בזזו איש לו מה שהגיע לחלקו הצילו מהם: ספר תפארת שלמה

ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים וגו' ויביאו אותם אל אוהל מועד לזכרון לבנ"י לפני ה'. הנ"ל עפ"י מ"ש בפ' תרומה (שמות כ"ח, ב') כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. כי הנה עצה נכונה לעבודת הבורא ב"ה מכל מה שהיצה"ר מושך את לבבו לתאוות העוה"ז באותו התאווה והחשק והרצון יעשה התורה ומצות כמ"ש דוד המלך ע"ה (תהלים קי"ט, נ"ט) חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך ע"י התאווה והרצון שהם דרכי האדם הי' מהפך רצונו לעדותיך. וז"ש (ברכות ט', ה') ואהבת וגו' בכל לבבך בשני יצריך ביצה"ט וביצה"ר וידוע כי כסף רומז לרחמים וזהב רומז למה"ד. וז"ש ויקח משה וגו' את הזהב רומז לדינין הי' מהפך לרחמים וחסד ע"י שהי' מכניס בלבבם להפוך שאותו הרצון שהי' להם לזהב להביא אותו אל אהל מועד לזכרון לפני ה': ספר תפארת שלמה - על התורה

<u>פרשת מסעי</u>

אלה מסעי בנ"י אשר יצאו מארץ מצרים וגו' ביד משה ואהרן. ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' וגו'. ההרגש בפסוקים הללו מבואר במפרשים ע"ש. אכן נ"ל לבאר עפ"י מה שפרשתי בפי' הפ' (שמות י"ט, ח') וישב משה את דברי העם אל ה'. כי זהו מעלת צדיקי הדור להעלות גם כל התפלות ומעש"ט של פשוטי העם להעלותם למעלה. וזהו וישב משה שהשיב למעלה את דברי הפשוטי עם להעלותם אל ה'. והנה זהו האמור כאן אלה מסעי בנ"י שהי' נסיעתם ממדריגה למדריגה בהקדושה כי בהיותם במצרים היו משוקעים בשערי הטומאה וכשיצאו מאפילה לאור גדול היו נוסעים בכל יום והולכים בהקדושה למעלה למעלה. וז"ש הכ' אלה מסעי בנ"י אשר עלו בנ"י במדריגה הזאת למעלה ואשר יצאו ממצרים לצבאותם להיות צבאות ה' הכל בידי משה ואהרן שהצדיקים האלו נשאו והרימו בנ"י לפני ה'. וז"ש ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם וגו' ר"ל שהוא היה פועל כל זאת שכל מוצאיהם ומסעיהם הכל היה לשם שמים למסעיהם על פי ה' להיות עולה למעלה תמיד. ואלה מסעיהם למוצאיהם (במדבר ל"ג, ב') הם מ"ב מסעות רומז לשם מ"ב כיל"ח הכל הוא ביד משה ואהרן: ספר תפארת שלמה

חזק חזק ונתחזק

שבת חזק האחרון של שנת תשע"ח

והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם, בשם הבעל שם טוב, שלשה ערי מקלט הוא הרמז מחשבה, דיבור, מעשה, שצריך האדם לברוח מפני גואל הדם, הוא הס"ם שרוצה לבטל אותם מעבודות הבורא, וצריך להתחזק בעצמו במחשבות קדושות, ודיבורים קדושים, ומעשים טובים, כי אף על פי שעדיין אינם כל כך בהירים וזכים, מכל מקום טוב יותר משב ואל תעשה, כי מכל מקום רעותיה דמריה עביד: (קדושת לוי בליקוטים דק"ט ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה

<u>בין המצרים</u>

כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. הכלל הוא, כל כחות האדם נמשך אחר המחשבה בזה שהאדם חושב נמשך כל עצמות האדם. ונמצא כאשר האדם חושב בקדושה ומתאבל על ירושלים אז מחשבתו ועצמותו בקדושה וזוכה הוא לשון הזדככות, אז האדם מזדכך ורואה עתה בשמחה קצת, דהיינו קצת משמחת ירושלים איך יהיה לעתיד לבוא: ספר קדושת לוי - מגילת איכה

אפס בלתך גואלינו לימות המשיח. כלומר כשיבוא משיח צדקינו במהרה בימינו אז יתגלה שכל המאורעות שהיו בגלות לנו היה הכל הכנה לגאולה, כי עתה בגלות אינו נראה אבל בזמן גאולה יתגלה זאת שהכל היה הכנה לגאולה. וזהו אפס בלתך, כלומר היום אינו יודע זאת, כי אם הקדוש ברוך הוא שהכל הוא הכנה לגאולה. וזהו אפס בלתך גואלנו לימות המשיח: ספר קדושת לוי

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את
הרבים - אחבי"ע ביותר מד' אלף מקומות בעולם קעי"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויי,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לעי"נ ר' שמעון בן יחיאל ע"ה מייברג
נלב"ע ז' אב תשנ"ז - תנצב"ה
זכות התוה"ק יעמוד לו ולזרעו עד עולם

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

הקדמה לפרשת דברים:
מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: (משלי כ"ח, כ"ג)

שלמה המלך ע"ה היה מוכיח לכל בני העולם והיה מזהיר לכל מי שראוי להוכיח שיוכיח אחריו וימלא מקומו, וממנו יראו וכן יעשו, ומפני שהנוכח נטה לתולדות האדמה כשעשה דבר שהוצרך לתוכחת, לכך אמר מוכיח אדם ולא אמר מוכיח איש:

וידוע כי רוב התוכחות הוא להמון העם, והמון העם דעותיהם משתנות, ואילו היו דעותיהם מכוונות ושוות ומתאימות יחד היו נקראים יחידים לא המון, ולפי שדעותיהן משתנות וחלוקות זו מזו לכך אינן מקבלין תוכחת, כי הדבר האהוב לזה ישנא זה ומה שיערב לזה ינזק בו זה:

וכן אמרו ז"ל (ערכין ט"ז ע"ב) אמר רבי טרפון תמה אני אם יש בדור מי שמקבל תוכחות, אומר לו טול קיסם מבין שניך יאמר לו טול קורה מבין עיניך, וכל אחד ואחד יאמר למוכיח טליתי טהורה משלך. ולכך אין המוכיח מקובל ומרוצה לכולם, כי קצת מהם ישנאוהו על שיודיע להם האמת במעשיהם, והמחליק להם לשון הוא המקובל והמרוצה אצלם ומוצא חן בעיניהם, וכמו שאמרו חז"ל (כתובות ק"ה ע"ב) האי צורבא מרבנן דרחמי ליה בני מאתא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא. ועל כן אמר שלמה ע"ה בכאן מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון, יאמר, המוכיח הבא אחרי והאוחז דרכי כאשר ידבר המוכיח קשות אף על פי שאינו מוצא חן בעיני הנוכח ימצא חן בעיני ה' יתעלה כשיקבל התוכחת, כי דברי התוכחת כשהם קשים הם המביאין את האדם אל הצלחת

ולירושלים עירך ברחמים תשוב

פ"א עבר דרך גור, צדיק אחד בבין המצרים, ונכנס לבעל שפת אמת הק' זצ"ל לקבל פניו הק', ושאלו השפת אמת הק' מהו סיבת נסיעתו דרך פה, והשיבו שכן ג"כ הי' מנהג אבותיו הק' ליסע בימים האלה ממקום למקום לזכר החורבן וגלות השכינה, והשיבו הה"ק בעל שפת אמת זצ"ל בזה"ל מען ברויך צו וויסען אז מען איז נישט אין דער היים, כי דרכו בקודש הי', שלא נסע לשום מקום חוץ לצורך גדול מאד: ספר שיח שרפי קודש - בין המצרים

ירושלים של מעלה

פעם (בשנת תרע"ה) אמר כ"ק אדמו"ר אור ישראל מסטאלין זי"ע סליחת שלש עשרה מידות לפני התיבה, בנוסח זה: אזכרה אלקים ואהמיה, בראותי כל עיר ירושלים של מטה על תילה בנויה, ועיר האלקים ירושלים של מעלה מושפלת עד שאול תחתיה. (ברכת אהרן. ראה פמ"ג סי' תקסא בשם הרה"ק ר"ג מקיטוב): האיגוד - פינסק קארלין

באיכה זכרה ירושלים כו' כל מחמדי' א' היו מימי קדם. כי כל המתנות שנתן לנו הקב"ה הם חקוקים בנפשות בנ"י ואין שכחה שולט בהם שהם בחי' מימי קדם למעלה מן הטבע והזמן ואין שכחה שולט בהם. ולכן אין נשכחים לעולם. אפי' בימי הגלות. רק שא"י להיות בהתגלות בשלימות לכן שחקו על משבתי' דרשו חז"ל על קיום השבתות ומועדים בגלות. שבזמן המקדש הי' ניכר הארת פנים של בנ"י ונפל פחד על כל העמים כדכתיב ולא יחמוד איש את כו' ארצך בעלותך כו'. ועתה שחקו כו' אבל בפנימיות נפשות בנ"י נזכרים גם עתה כל המחמדים שהיו מימי קדם ולכן גדלה האנחה עד יראו ה' וינחמנו: ספר שפת אמת

הנפש שהוא מציאות החן בעיני ה' יתעלה כשיקבל התוכחת, ואם המוכיח יחליק לשון לנוכח ויודה על דבריו ומעשיו הרעים, הנה הוא מחזק את ידיו והנוכח אינו מוצא חן בזה כי יאבד את נפשו:

וכן מצינו בישראל שהיו נוכחים מפי משה רבינו ע"ה והיו מעלין חן לפני הקב"ה לרוב תוכחותיו של משה שהיה מוכיחם תמיד בדברים קשים, כמו שמצינו במי מריבת קדש שאמר להם שמעו נא המורים (במדבר כ', י'), וכן בענין המן שאמר להם ונחנו מה כי תלינו עלינו (שמות ט"ז, ז'):

ובמדרש (דברים רבה כת"י פר' דברים) מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון, מוכיח זה משה, אדם אלו ישראל, שנאמר (יחזקאל ל"ד, ל"א) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, הוכיחן להביאם אחריו, לפיכך חן ימצא, שנאמר (שמות ל"ג, י"ב) כי מצאת חן בעיני, ממחליק לשון זה בלעם, שהחליק בלשונו לישראל בברכות שהרבה להם וגבה לבם ונפלו בשטים עשרים וארבעה אלף, ועל זה נאמר (משלי כ"ז, ו') נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא, כי כל מה שהיו ישראל מרבים לחטוא היה משה מרבה להוכיחם ומתפלל עליהם עד שהיו מתרצין אצל הקב"ה והיו מוצאין חן בעיניו: וכו': רבנו בחיי

כי עת לתוכחה ועת לסניגורי'!

פעם אמר מתחצף אחד להאדמו"ר מסאטמאר רבנו יואל זצ"ל זי"ע, הרבי הוא יותר מדאי מוכיח לחסידיו למה לא מצא הרבי מקום בלבו לדוננו לכף זכות?! ענה לו האדמו"ר בזה"ל, כל פעם שאתה שומע אותי פני אליכם וגבי להארון קודש, אתם אף פעם לא שומעים אותי כשפני אל הארון קודש וגבי אליכם...: אהל משה

על התורה ועל העבודה

אז תרצה הארץ את שבתותיה וגו' בפ' בחוקותי (ויקרא כ"ו, ל"ד). הנראה לפרש כוונת הכתוב להורות גודל מעלת יום השבת בזמן הגלות כשבא יום השבת יש שמחה לפני השי"ת ב"ה יותר מבזמן שבהמ"ק הי' קיים. משום דבשבת קודש נעשה היחוד למעלה גם בזמן הגלות כי הוא קביעא וקיימא ובימי החול כביכול גם הקב"ה בגלות ע"ד (תהלים צ"א, ט"ו) עמו אנכי בצרה א"כ כשבא יום ש"ק יש לו להשי"ת שמחה גדולה שנעשה היחוד ויוצא מהגלות. אבל בזמן שבהמ"ק הי' קיים הי' היחוד נעשה גם בחול אלא בשבת הי' היחוד גדול במעלה יותר א"כ לא הי' שמחה להשי"ת כל כך. וז"פ אז בזמן הגלות תרצה הארץ את שבתותיה הם השובבתים המה לרצון לפני הקב"ה בשמחה גדולה. כמ"ש (בתפילת שב"ק) רב לך שבת בעמק הבכא. ימי המצרים בין י"ז בתמוז לת"ב המה עמק הבכא ואז רב לך שבת <u>יום השבת קודש בימי המצרים הוא יותר גדול מכל ימות השנה</u>. מפני שבימי החול גדול הצער לכן בש"ק נתרבה השמחה למעלה כמ"ש (שם) ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו. הגם שבנ"י המה בצער אבל להשי"ת אין לו בש"ק שום צער כלל. נמצא העולה מזה ללמוד שיהי' כאו"א מבנ"י ביום השבת בשמחה כי עיקר הצער של בנ"א צריך להיות על גלות השכינה שהוא בחול עמנו בגלות. אך בש"ק שיש לשכינה הקדושה ג"כ שמחה. ממילא אף אנו יש לנו לשמוח ביום ש"ק כי בזה אנו גורמים למעלה שמחה יותר להשי"ת ב"ה אם אנו בשמחה: תפארת שלמה - עה"ת - פרשת דברים

<u>**שבת חזון - ט' באב**</u>

שבת חזון י"ל אשר שבת חזון הוא יותר גדול במעלה מכל שבתות השנה. ע"ד שנשאלתי פעם א' לבאר המדרש דאיתא שם לא היה יום מועד לישראל. כיום שנחרב בהמ"ק ע"כ. והוא פלא. וכבר עמד בזה בעל המחבר משנה למלך בספרו הטהור פרשת דרכים עיי"ש. אמנם בשום שכל והערת לב. י"ל בזה ע"ד מאחז"ל חייב אדם לפקוד וכו'. והמשכיל יבין. דוגמא לזה תמצא בפרשת ויגש. ע"פ ויסע ישראל וכל אשר לו גו' יעו"ש ובפרט כשחל יום ט"ת באב בשבת והבן היטב: ספר אוהב ישראל

בשם הר"ר בונים מפרשיסחא זי"ע הטעם למה שקורין לזמן מנחה של שבת רעוא דרעוין, כי נודע אשר זמן מנחה הוא זימנא דדינא ואיתא בכתבי האר"י ז"ל כי דין הנמתק ונהפך לרחמים הוא רחמים יותר מרחמים מעיקרא ולאשר כי שבת ממתיק הדין של זמן מנחה ונהפך לרחמים נקרא רעוא דרעוין, והוסיף החי' הרי"מ זצ"ל מעתה שבת חזון הוא כולה רעוא דרעוין, וזמן מנחה שלו הוא רעוא דרעוא דרעוין, ודפח"ח, כן שמעתי מגדול אחד, (א"ה, אולי י"ל ג"כ על ר"ה שחל להיות בשבת ונודע דעת הקדושת לוי זצ"ל יו"ט של ר"ה שחל להיות בשבת שהוא יו"ט): ספר שיח שרפי קודש

ולכן נקרא שבת זה שבת חזון שבו ראוי שיולד משיח ויקוים אשפוך את רוחי על כל בשר וגו' בחוריכם חזיונות יראו: ספר פרי צדיק פרשת דברים - אות יג

המתנגדים מלובלין אמרו שבעת שיסתלק הרבי מלובלין זצלה"ה מהעולם יעשו לעצמם סעודה גדולה וספרו זאת להרבי מלובלין אמר שבטוח אשר בעת שיפטר מן העולם לא יוכלו לשתות אפי' יי"ש וכן הי' כי נפטר ביום תשעה באב תקע"ה על המצבה נכתב הפרט ארץ "רעשה": ס' שיח שרפי קודש

הרב הג' ר' דוד ז"ל אבד"ק חארזיל סיפר לי ששמע ממנו מהרבי מלובלין זי"ע שרוצה אחד לנסותו. והלך אצל מוכר יין ליתן יין טרפה ולהעמיד על השלחן הרבי הק' לקידוש. ואמר הרבי זי"ע, זה כשר אבל אין לו ריח מיין. ואח"ז נודע שהי' מי דבש וכשר וטעה המוכר. ודיבר מהזוהר פ' בלק שהינוקא הריח ממלבושיהם שלא קראו ק"ש. ונודע שעסקו אז במצוה אחרת ולכאורה א"כ למה הריח כך והלא עוסק במצוה פטור מן המצוה. ואמר הה"ק זי"ע הרמ"מ מקאצק זצללה"ה שעם כל זה. אין בזה הריח מיין של ק"ש: ספר שיח שרפי קודש

<u>**כרצון יראיו**</u> **- בפורים** של אחת השנים אמר כ"ק אדמו"ר אור ישראל מסטאלין זי"ע: לחיים, נזכה לשנה הבאה בירושלים, אבל לא כאשר יחשבו הציונים, רק כרצוננו. (כתבי הרה"ח ר' מאיר לוין ז"ל): האיגוד - פינסק קארלין

<u>**לידת משיח**</u> **- עוד** ירמוז ע"ד אמרם ז"ל אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף [יבמות סב.]. וזה ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, היינו, שיקיימו מצות פ"ו ויתרבו ישראל ועי"ז יכלו כל נשמות שבגוף. ותמלא האר"ץ אותם, היינו, שעי"ז יבוא משי"ח ב"ן דוי"ד הנרמז במילוי אר"ץ כנ"ל: ספר עטרת ישועה עה"ת - פ' שמות

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק רבי יעקב יצחק ב"ר אברהם אליעזר הלוי
החוזה הק' מלובלין זיעוכי"א - נלב"ע ט' אב תקע"ה
{זקיני הרה"ק ר' הירש הגדול משידלוב זי"ע היה תלמיד חבר שלו}

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

הקדמה לפרשת ואתחנן:

מלוה ה' חונן דל וגמולו ישלם לו. (משלי יט, יז):

שלמה המלך ע"ה ביאר לנו בכתוב הזה תועלת מדת הצדקה וגודל שכרה בעולם הזה ובעולם הבא. ודבר ידוע כי עיני העשיר תלוים אל עושרו או לריבוי אוהביו ומיודעיו שהם רבים, כענין שכתוב (שם י"ד, כ') ואוהבי עשיר רבים, אבל העני אין עיניו תלויות כי אם לה' יתברך, לא לעושרו כי עני הוא, ולא לחבורת אוהבים כי אין לו אוהבים ומרעים, ואף אם היו לו הלא המה כולם יחדיו יפרדו ממנו וישנאוהו בסיבת רישו וכענין שכתוב (שם י"ט, ז') כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעהו רחקו ממנו, וכתיב (שם, ד') ודל מרעהו יפרד, יאמר כי אפילו לא נשאר לו אלא ריע אחד אותו הריע הוא מתרחק ממנו, ועל כן אמר שלמה ע"ה כי כיון שהוא שנאוי מן הכל הקב"ה אוהבו, והמחונן אותו הוא מלוה ה', לפי שלא הביאו לחון את הדל כי אם אהבתו של הקב"ה, שהוא אוהב למי שאוהב הקב"ה שהרי הקב"ה אוהבו שקראו עמי, שנאמר (ישעיה י"ד, ל"ב) ובה יחסו עניי עמו, וכיון שהוא מלוה להקב"ה הרי נתחייב לו הקב"ה לפרוע לו המלוה ההיא, כלומר השכר בעולם הזה, שכן מצינו בפרשת הצדקה (דברים י"ד, כ"ט) למען יברכך ה' אלהיך, והברכה היא תוספת טובה והצלחה בעולם הזה:

וכן דרשו חז"ל (בבא בתרא י.) מלוה ה' חונן דל, אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, כביכול עבד לווה לאיש מלוה. וגמולו ישלם לו, זו הבטחה על שכר העולם הבא כי מלבד שיפרע לו הקב"ה המלוה בעולם הזה יתן לו שכרו בעולם הבא, כי אין מנהג

<u>שבת נחמו</u>

ומסיים הכ' ושבת עד ה' אלקיך. אותיות שבת. כי עד עתה היו ימי המצרים בצער גלות השכינה כמ"ש בצר לך ומצאוך וגו' באחרית הימים. ושבת. כשמגיע שבת זו שבת נחמו בו הבטחת הגאולה עד ה' אלקיך אז נראה כי כל הדינים אשר עברו עלינו היו הרחמים וחסדים גוברים עליהם. ולפי ערך הצער שהי' אז כן נזכה לגודל החסדים והטובות. ושמעת בקולו וגו': ספר תפארת שלמה

פ"א סיפר שבא לעיר אחת והיה שם בט"ב והיתה שם מחלוקת גדולה בין אנשי העיר וביקשו ממנו צד אחד לתווך ביניהם לעשות שלום, ואמרו אפשר לא תרצו לעסוק בדבר זה מחמת שהוא ט"ב, והשיב להם אדרבא הלא חורבן הבית היה בשביל שנאת חנם וכאשר נזדמן ביום זה לעשות שלום בין ישראל הלא טוב מאד: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {שע"ב}

אחר ט"ב אין יכולין לישון הרבה וכשעומדין בבוקר נעשה כבריה חדשה וכו' כי שמעתי מפי הרז"ל שט"ב מכפר עוונות מחמת שנעשים נשברים ונדכאים מאוד על כן אחריו קצת הרגשה כמו אחרי יו"כ ועומדין בהשכמה. (כת"י) מגילת איכה: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים

הרה"ק ר' אשר הגדול מסטאלין זי"ע אמר, היסורים היותר גדולים הם, מי שעבר עליו מ' יום בלא יסורים: ספרן של צדיקים

כ"ק אדמו"ר זצוק"ל אמר בשם חסיד אחד שהיה רגיל לומר על הפסוק "סעדני ואושעה" - נעשה סעודות וונושע: ספרן של צדיקים - ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זי"ע

ספר משלי להזכיר מצוה מן המצוות הכתובות בתורה בלתי אם יוסיף או יחדש בה דבר, כמו שהזכרתי פעמים רבות. ומה שאמר חונן דל ולא מרחם לפי שמלת חנינה הוא מלשון מתנת חנם, וכתיב בפרשת הדל (שמות כ"ב, כ"ו) והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני, אף על פי שאינו הגון, ועל כן נתחייב האדם במדת החנינה לפי שהוא מדתו של הקב"ה שהוא משפיע מברכתו לבריות ונותן להם מטובתו חנם, שכן הודיע למשה בסיני שהוא מנהיג עולמו במדת החנינה שנאמר (שם ל"ג, י"ט) וחנותי את אשר אחון, וכתיב (דברים כ"ח, ט') והלכת בדרכיו, מה הוא נותן מתנת חנם, אף אתה תתן מתנת חנם, וכן כל מבקש מלפניו ויעמוד בתפילה הוא נענה בתחינה שהוא העיקר בתפילה, וכן מצינו בדוד שאמר (תהלים ל', ט') אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן, וכן מצינו במשה רבינו ע"ה שהתעסק בתפילה ארבעים יום וארבעים לילה ולא נענה בכולן אלא בתחינה, וזהו שכתוב: ואתחנן וכו': רבנו בחיי

ואתחנן - אין חנון בכל מקום אלא לשון מתנת חנם אע"פ שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים אין מבקשים מאת המקום אלא מתנת חנם לפי שאמר לו וחנותי את אשר אחון אמר לו בלשון ואתחנן. ד"א זה אחד מעשרה לשונות שנקראת תפלה כדאיתא בספרי: רש"י

ואתחנן - ואתמלא תחנונים וכן בהתחננו אלינו בהתמלאו תחנונים אלינו ולפירוש רש"י שפרשו לשון חנם נראה שהנו"ן אחרונה במקום מ"ם. חזקוני

על התורה ועל העבודה

ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום (ד', ד'). ונראה דהנה הרב המפורסם בוצינא קדישא מוה' דוב בער זללה"ה אמר, כי האדם יכול לפעול בדיבורו ולהמשיך טובה, אף לפי הנראה הוא רעה, כמו נחום איש גם זו (תענית כ"א, א'), ע"י שאמר גם זו לטובה היה ממשיך לשם טובה, ונעשה מרעה טובה גדולה עכ"ד :

ואמרתי זהו פי' הפסוק (שיר השירים ד', ג') כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה, דהנה מצינו בדברי רז"ל שח"ו יוכל ג"כ להמשיך להיפך ח"ו לרעה, כמו שאמרו רז"ל בכתובות דף ח' (ע"ב) לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן. ונמצא יוכל האדם להמשיך בשפתיו או מדת חסד כאשר ידבר טוב, או ח"ו מדת גבורה כאשר ידבר רע . ואמרו רז"ל ביומא דף ס"ז (ע"א) שהיו קושרין חוט השני על פתח אולם והיה מלבין, וזהו סימן שנמחל עונותיהם של ישראל, כי גוון לבן הוא בחי' חסדים, ולהיפך הוא מדת הדין, אם היה נשאר אדום מדת גבורה: וזהו כחוט השני, שהיו קושרין בפתחו של היכל אם היה לבן הוא בחי' חסדים, ולהיפך ח"ו הי' בחי' דין, כן שפתותיך, שתוכל להמשיך בשפתים חסדים או ח"ו להיפך, וכשתדבר דברים טובים תמשוך הכל טובה וחסד, או חס ושלום להיפך תמשוך בחי' דין, וזהו ומדברך נאוה, ע"כ תראה שיהיה דיבורך נאוה, שתדבר טוב תמיד ולא תוציא מפיך דבר רע, ותמשוך טוב בדיבורך כנ"ל: וכו': ספר אורח לחיים

אין הגליון מוגה כל כך כרגיל וכדבעי
א גוטין שבת קודש

<u>שבת נחמו - עשרת הדברות</u>

וזה שאנו קורין בשבת נחמו פרשת ואתחנן שנזכר בה כמה פעמים שמע, כי מראש חודש אב עד שבת זו היה התגברות הדינין בתשעה ימים אלו, ואחר כך שהחשכות הלך לו אנו קורין פרשת ואתחנן שנזכר בה כמה פעמים שמע, שזאת נחמתינו שאנו מקוים לא-ל יתברך שמו שיגאול אותנו בקרוב ויתגלה הט' שהמליך בשמיעה שהוא הטוב הגנוז שהוא אור הקדמון: **וזהו** דאיתא בספר יצירה שהמליך אות ט' באב כי בט' באב עשו המרגלים בכיה לדורות שלא אמרו טובת ארץ ישראל רק יהושע וכלב שאמרו טובה הארץ מאד מאד (במדבר י"ד, ז') ואנו מצפים שיתוקן זאת במהרה, והמליך אות ט' באב רצה לומר שיתגלה הט' שהיא טוב הגנוז: **ואנו** קורין בשבת נחמו הדברות האחרונות שכתוב בהן אשר ייטב לך ונחמתינו שלא יפסוק הטוב ההוא ממנו. וזה סוד שאנו קורין בכל יום שמע ישראל בבוקר בתפילין שאנו מיחדין באמירת אחד מתתא לעילא התשעה הויו"ת וממשיכין אור בהירות אלקותו על ידי התשעה הויו"ת למלכות שהוא בחינת נוקבא. וזהו אחד, א"ח הן תשעה הויו"ת וד' הוא כנסת ישראל שהיא עתה בגלות המר בדלות ובגלות, נאמר עליה (ישעיה נ"ד, י"א) עניה סוערה לא רוחמה, ועל ידי שאנו מיחדין התשעה הויו"ת מתתא לעילא באמירת אחד בתפילין אנו מעוררין התפילין דמרא עלמא שהוא יתברך שמו מתפאר בנו וממשיכין מעילא לתתא על ידי תשעה הויו"ת אור בהירות אלקותו על כנסת ישראל שיהיה במהרה ה' אחד ושמו אחד: ספר מאור ושמש - פרשת ואתחנן

<u>עליונים ששו ותחתונים עלזו</u>
<u>בקבלת תורה הכתובה מסיני</u>

לא את אבתינו כרת וגו' רש"י פירש בלבד, וקשה אם לזה נתכוין הכתוב לא היה צריך לומר, שכבר אמר כרת עמנו, ולפי מה שפירשתי בפסוק ה' אלהינו וגו', שחוזר לברית שלא ישרה שכינתו על האומות, יתבאר על זה הדרך לא את אבותינו כרת הברית כל עיקר, שלא מצינו שנשבע להאבות שלא ישרה שכינתו על אומה אחרת, וכפי זה לא הספיק במאמר כרת עמנו שיכול להתפרש גם עמהם ואינו לשלול האבות, לזה חזר לומר לא את אבותינו, והכוונה בזה שזכו ישראל דברים שלא הובטחו בהם האבות: אור החיים הק'

שאלו להבעש"ט ז"ל מה לעשות לזה שכשהם מחדשים חידושי תורה הם שמחים, ויש להם צער על זו השמחה אולי עבירה הוא, והשיב הבעש"ט מה לעשות, הנה כתיב (תהלים י"ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב הם בעצמם משמחים הלב, וכשהם שמחים במה שעשו קישוטין לשכינה באמת אין רע, ובודאי למצוה רבה יחשב לו: (בסוף ס' דרכי צדק) : ספר בעל שם טוב עה"ת

<u>חמשה עשר באב</u>

ובחרו יום חמשה עשר באב, לפי שבו נסתלקה המגיפה ממתי מדבר בשנת הארבעים, כי המות היתה הרבה בכל ט' באב, ובשנה האחרונה נסתלקה והמתינו עד חצי החודש ואז בטחו בנפשם והאמינו בעצמם והרגישו בו רצון הבורא והשבת אפו וסילוק חמתו מהם, ולפיכך עשו אותו משם והלאה יום משתה וששון: רמב"ם פירוש המשניות - מסכת תענית

יומא דהילולא קדישא - הרה"ק ר' אשר מסטאלין בהרה"ק ר' אהרן מקארלין - נלב"ע ט"ו אב תרל"ג - זכיעוכי"א

לזכר נשמת דודי הבלתי נשכח הרב יהושע מרדכי אהרן בן עט"ר אזמו"ר ר' יונה זצ"ל גאנצוויג - נלב"ע ט"ז אב תש"ס תנצב"ה
אבדק"ק ביהכ"נ תפארת צבי ל.א. קא. ע"ש הרה"ק ר' הירש הגדול משידלוב זי"ע

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קעי"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

והיה עקב תשמעון את וגו' ושמר ה' אלקיך לך וגו' (ז', י"ב). כלל גדול לעבודת הבורא ברוך הוא העיקר הוא ההאמנה ועל זה היה מזהיר אא"ז זללה"ה וזהו שורש לכל התורה והעבודה, וזהו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קי"ט, פ"ו) כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני כי עיקר המצות היא האמונה להאמין בה' ומי שהוא מאמין בה' יכול להתפלל בכל יום כי אם הוא מאמין שה' הוא מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית הוא בכל יום בריה חדשה וכל העולמות הם בוראים חדשים וצריך להתפלל וליתן שבח והודיה למי שברא הכל וגם ברא אותו להתפלל על נפשו ונפש אשתו ובניו ועל פרנסתו וכל טוב ואם אינו מאמין באמונה שלימה שהקב"ה מחדש בכל יום מעשה בראשית התפילה והמצוות נעשין אצלו כדבר ישן ורגיל ונמאס אצלו לדבר דברים אחדים בכל יום ויום, וזהו שאמר אא"ז זללה"ה על פסוק (שם ע"א, ט') אל תשליכני לעת זקנה פירוש שיזקין הדבר אצלו כי כמו הזקנה גורם חלישות בכל איברי האדם מחמת שתש כוחותיו ולחלוחו ומריצות הדמים המחיה את האדם כמו כן ברוחניות שדבר ישן וזקן אין לו בו תענוג וחיות גדול ולא דבר חדש, וזהו בכל יום יהיו בעיניך כחדשים (פסיקתא זוטא ואתחנן ו', ו') כי חדשים לבקרים רבה אמונתך (איכה ג', כ"ג) פירוש כי על ידי שחדשים לבקרים היינו שאתה מחדש בכל יום מעשה בראשית ועל ידי זה רבה אמונתך נמצא עיקר כל התפילה והמצוה היא האמונה: ספר דגל מחנה אפרים

והיה עקב תשמעון (סוף כל סוף תהיו מוכרחים לשמוע, ואם כן יותר טוב שתשמעון מיד): קאצק

שמחת התורה והמצות

והיה עקב תשמעון וגו' צריך לדעת אומרו והיה, מה יהיה, אם השמירה שהוא אומר בסמוך, לא היה צריך לומר אלא עקב תשמעון ושמר, ומה צורך בתיבת והיה עוד צריך לדעת אומרו עקב, ולא אמר אם תשמעון, כדרך אומרו (ויקרא כ"ו ג') אם בחוקותי, ורבותינו ז"ל (עיין תנחומא) דרשו אם מצות שהאדם דש בעקביו תשמעון, וזה דרך דרש: **ויתבאר** על דרך אומרם ז"ל (ויק"ר י"א ז') אין והיה אלא שמחה, והנה אדון הנביאים בא בנועם דבריו להעיר במוסר נעים, כי אין לאדם לשמוח אלא כשישמור לעשות את כל אשר צוה ה' לעשות, אז ישמח לבו ויגל כבודו, אבל כל עוד שיחוש שחסר אחת מכל מצות ה' בין מצות לא תעשה בין מצות עשה עליו אמר שלמה (קהלת ב' ב') ולשמחה מה זה עושה: **והוא אומרו** והיה, שמחה תהיה לך עקב תשמעון, פירוש עקב הוא סוף ותכלית, כדרך שמצינו שישתמשו חז"ל בלשון זה, בלשון המשנה (סוטה מ"ט:) בעקבות משיחא וגו', כי בגמר זמן ביאתו יקרא עקבות, כמו כן אמר עקב תשמעון את המשפטים ושמרתם ועשיתם אז הוא זמן השמחה, וכל שלא הגיע לזה אין לו מקום לשמוח וכמאמר חסידי ישראל (חובת הלבבות שער הפרישות ריש פרק ד') שהפרוש אבלו בלבו וצהלתו בפניו, כי אין נכון לשמוח מי שהוא עתיד לעמוד בבושה וכלימה לפני מלך הגדול, ואין צריך לומר מי שמחויב ראשו למלך, וכפי זה שיעור עקב הוא סוף שמיעת כל המשפטים: וכו': **עוד נתכוין** שצריך שילמוד התורה בשמחה ולא בעצבון, כי דברי תורה אסורין לאבל: אור החיים הק'

שמע ישראל אתה עובר היום את הירדן. הנה לא ביום ההוא עברו רק לאחר זמן בימי יהושע, וגם התורה נצחיות ונכתב לפנינו בכל זמן אתה עובר היום את הירדן, והנראה אתה עובר את הירדן, היינו עובר לצד השני של הירד"ן, היינו האותיות שמצד השני של אותיות ירד"ן, שהם בגימ' ש"ך אדנ"י, דהיינו אחר י' ך', אחר ר' ש', אחר ד' ה', אחר נ' ס', סך הכל בגימ' כנ"ל, והם סוד הדינים, ור"ל אתה עובר בכל יום וממתיק את הדינים, לבא לרשת וכו', כי כל זמן שאינם נמתקים הדינים אי אפשר לשלוט על הגוים כי יש להם כח על ידי הדינים דהם רצועה לאלקאה, וגם האותיות הנ"ל בגימ' שכינ"ה, כשממתיקין הדינים כביכול נותנים כח להשכינה, (בסוד תנו עוז לאלקים [תהלים ס"ח ל"ה]) ללחום מלחמתם: ספר אגרא דכלה

ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך וגו'. ואיתא בגמרא (ברכות ל"ג ב') אטו יראת שמים מילתא זוטרתא הוא וכו', אין לגבי משה מילתא זוטרתא הוא עיין שם, שמעתי ממורי ביאור ש"ס אין לגבי משה וכו' והקושיא מפורסמת הא לישראל אמר דבר זה, וביאר דכתב מהרש"א את ה' אלקיך תירא לרבות תלמידי חכמים (בבא קמא מ"א ב'), כי אין בור ירא חטא, ועל ידי שהוא תלמיד חכם בא ליראת ה', ושפיר דרשו לרבות תלמידי חכמים וכו', והנה במשה מצינו (שמות ל"ד, ל') וייראו מגשת אליו, אם כן כבר נכנסו ליראת תלמיד חכם, אז בנקל יוכלו לבוא ליראת ה', וזהו שאמרו אין לגבי משה מילתא זוטרתא, רצה לומר מאחר שכבר נכנסו ביראת תלמיד חכם, שהוא לגבי משה שנאמר וייראו מגשת

על התורה ועל העבודה

אליו, אם כן מילתא זוטרתא הוא לבוא גם כן ליראת ה', שזה נמשך מזה, ודברי פי חכם חן: (תולדות יעקב יוסף דף ר"ח ע"ג): ספר בעל שם טוב עה"ת

בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה. יאמר: מן הגדולות והנוראות שעשה עמך שתתחייב מזה לאהבה אותו כי יורדי מצרים לא היו רק שבעים, ועתה אתם ככוכבי השמים, ולכך סמך לו: ואהבת את ה' אלקיך ושמרת משמרתו. ומה שהזכיר כאן "בשבעים" וכן במקום שמנאם: (בראשית מ"ו, כ"ז) "כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים", ולא מצאנו אלא שבעים חסר אחד, כבר דרשו רז"ל: (ב"ר צ"ד, ט') זו יוכבד שנולדה בין החומות, ויש אומרים: זו סרח בת אשר שהשלימה מנינם, שנאמר: (שמואל - ב' כ', י"ט) "אנכי שלומי אמוני ישראל", אנכי השלמתי מנינם של ישראל. אבל ראיתי בפסיקתא: זה הקדוש ברוך הוא שהשלים מנינם, שנאמר: (בראשית מ"ו, ד') "אנכי ארד עמך מצרימה", הקדוש ברוך הוא נכנס עמהם בכבודו, מאי טעמא, דכתיב: הוא תהלתך והוא אלהיך, וסמיך ליה: בשבעים נפש, ללמדך שהקב"ה נכנס במנין השבעים. ולפי מה שדרשו בפסוק: (שמות י"ב, ל"ז) "כשש מאות אלף רגלי", שהיו חסר חד, שהקב"ה נכנס עמהם והשלימן לשישים רבוא. ואם כן הרי שמצינו שהקב"ה השלים מנינם בין בעליה בין בירידה, בירידה לשבעים, בעליה לששים רבוא, וזהו שנאמר ליעקב: (בראשית מ"ו, ד') "אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה": רבינו בחיי

הפטורה

כי נחם - המקום ינחם את ציון כי תשוב ותכונן כמאז ואמר בלשון עבר כדרך הנבואה בהרבה מן המקומות כי הדבר ברור כאלו כבר נעשתה. **כל חרבותיה** - כל המקומות החרבות. **תודה** - קול הודאה על הניסים ועל הנפלאות: מצודות דוד

כי נחם - וכן תקוו אתם כי ה' ינחם ציון אשר היא גלמודה יחידה עתה, גם ה' ינחם כל חרבתיה - כל ארץ ישראל שהם חרבות ציון הנלוים לה, וישם מדברה - ההבדל בין מדבר ובין ערבה, שהמדבר היא ארץ שממה, והערבה הם מקומות שגדלים בו קוצים וסנאים ודרדרים, הערבה היא בתוך המדבר כערך הגנות ומקומות הנטועים בתוך הישוב, כי צמחים כאלה תוציא המדבר עז"א שמדברה ישם כעדן, וערבתה יהפך כגן אשר בעדן - (והנמשל מקום החרב מבני אדם יתהפך לישוב טוב ומובחר, ומקום המיושב מרשעים עובדי כוכבים יתהפך למושב צדיקים) ונגד שהיה מדבר שמם ששון ושמחה ימצא בה - ונגד שהיה ערבה מיושב מעכו"ם ימצא בה תודה וקול זמרה - שישבחו את המקום: מלבי"ם - חלק באור הענין

קפאון מקור טומאה

מנהגם של הגויים היה לחרוט שתי וערב על פני הקרח. אמר רבנו לחדושי הרי"ם בא וראה, הרי המים החיים טהורים ומטהרים אחרים, אבל כאשר הם קופאים הרי הם עלולים לקבל כל טומאה: (אמת ואמונה): ספר אמת מקאצק תצמח

שפתי צדיקים

אדמו"ר הזקן [הבית אהרן מקארלין] זצ"ל היה שני פעמים אצל אדמו"ר הרה"ק ר' ברוך ממעזיבוז זצ"ל, בפעם הראשונה נסע עם אמו, והיה אז בן שלש שנים והניח לו אביו זצ"ל דינר זהב בכיסו שיתן להרבי ר' ברוך זצ"ל, וכשבא להרבי ר' ברוך זצ"ל נתן לו הדינר, ושאל אותו, "פון וואנעט האסטו גינומען דעם רענדל", והשיב לו פון קעשינע, ושאל אותו שוב פעם ווער האט דיר אריין גילייקט אין קעשינע, והשיב לו דער טאטע, ושאל אותו פעם שלישי אין ווער האט גיגעבין דעם טאטין, והשיב לו גאט, ונתפלא מאד מתשובותיו, ואמר איך האב נאך נישט גיזעהן אזא אמת קינד. [פרי ישע אהרן עמ' ריג]: ספר בוצינא דנהורא

אמר [הרה"ק ר' משה מסאווראן] הייתי מסתופף בצילו של הרה"ק ר"ב ממעזיבוז והייתי נוכה בעת לימודו בחצות הלילה, וראיתי סדר ההכנות אל הלימוד, והלימוד עצמו, וקיבלתי ממנו סדר לימוד זה, וכאשר לומדים בהכנה דרבה זו אין צריכים לרוה הקודש כי במילא יודעים הכל. [ליקוטי שושנים השלם פ' נשא ד"ה איש איש]: ספר בוצינא דנהורא

שכר הכנה לתפילה

שאל רבי ליבלי אייגר מה יענה לזקנו, רבי עקיבא, על ענין אחור התפלה הנהוג בין חסידי קוצק, השיב לו רבנו: תגיד שהרמב"ם פוסק להלכה, כי הפועל המחדד את כלי עבודתו כל היום ובסוף היום עובד רק שעה אחת בלבד, מגיע לו שכר עבודה בעד יום שלם. (שפתי צדיקים): ספר אמת מקאצק תצמח

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לעי"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' יואל ב"ר חנניא יו"ט ליפא זצוק"ל מסאטמאר
נלב"ע כ"ו אב תשל"ט - זיעועכי"א
הרה"ק ר' אליעזר זוסיא ב"ר ישראל אברהם זצוק"ל מסקולען
נלב"ע כ"ט אב תשמ"ב זצוק"ל - זכיועכי"א

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו גו' (י"א כ"ו - כ"ז):
הנה צריך להבין דפתח בראיה וסיים בשמיעה. ויש לפרש על דרך ביאורנו (פ' יתרו ד"ה א"י וכל העם) בפסוק (שמות כ' ט"ו) וכל העם רואים את הקולות, פירוש שבאו אז בשעת מתן תורה להשגה גדולה ומדריגה גדולה כל כך, עד שלא היו צריכים לשמוע, רק שהיו רואים בעין השכל מה שצריך לשמיעה: **כי** לכאורה לא היה מהצורך כלל לקבלת התורה, כי כמו שהעין הגשמי משיגה ראיה גשמית מצד שהוטבע בה, כמו כן היה ראוי לעין השכלי להשיג ולראות המתייחס לה בראיה שכלית בלא שמיעה. על דרך מאמרם ז"ל (קידושין פ"ב.) קיים אברהם אבינו את כל התורה כולה עד שלא ניתנה. ומנין היה יודע התורה קודם שניתנה, אך מצד שהשיג בראיה שכלית בעין השכל. וזהו עד שלא ניתנה, כי לכאורה נראים [תיבות אלו] אך למותר, כי בוודאי היה אז עד שלא ניתנה. אלא הכוונה, שהשיג כל כך בראיה שכלית, עד שבאמת היה ראוי שלא ליתנה: **ואם** כן, כמו שאברהם אבינו ע"ה בא להשגה זו ולא היה צריך כלל לנתינת התורה, כמו כן מהראוי שכל ישראל יבואו להשגה זו להשיג התורה בראיה שכלית בלא שמיעה, כי הנפש צריכה להשיג המצטרך לה, ולא היה מהצורך כלל בקבלת התורה על ידי השמיעה: **אך** מצד שהאדם נטבע בזוהמת החומר העכור, זהו מסך המבדיל שלא תוכל [הנפש] להשיג בראיה שכלית רק על ידי השמיעה, והלואי שתהא פועלת בשמיעה, וכולי האי ואולי, ולזה היה מהצורך לקבלת התורה: **וזהו** ראה אנכי נותן לפניכם גו', פירוש דראוי היה לראות ולהשיג בעין השכל כל המצוות. אך לעת עתה, על כל פנים את הברכה אשר תשמעו, פירוש דזו היא על כל פנים ברכה, אם תזכו שיהיה לכם התפעלות בשמיעה, ואזי בוודאי יהיה אך טוב לישראל וד"ל: ספר אהבת שלום

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצות ד' אלקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום. והקללה אם לא תשמעו אל מצות ד' אלקיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם (דברים י"א, כ"ו - כ"ח):
כי איש הישראלי מחויב להאמין ולראות שהכל מידו יתברך, וקודשא בריך הוא לא עביד דינא בלא דינא חס וחלילה (זוהר ח"א נ"ח.), וחוץ מזה שהוא יסוד ואחד מי"ג עיקרי האמונה כמו שאומרים "אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב למי שישמור מצוותיו ויעניש למי שיעבור על מצוותיו": **אבל** גם זה גורם להתחזקות ושמחה בשעת היסורין, כמו שכתב בתניא (אגרת התשובה פי"ב) שעל ידי שבשעת יסוריו מכיר את עונותיו כי כל אחד מכיר את נגעי לבבו, ורואה למה הגיע לו עונש הזה אינו מתרעם חס וחלילה, ובטוח הוא בד' שכמו שענש אותו כן יטיב עמו כשישוב וכאב את בנו ירצה אותו ובזה מתחזק ומשמח עצמו: **וחוץ** מזה, היסורים הם הסתרת פנים, לכן כשרואה גם בהם יד ד' צדקתו ואמיתיתו, אז מעביר בזה את ההסתרה, ומגלה אותו יתברך גם מתוך ההסתר וגם מתוך הדינים, וממילא כשההסתר עובר, אז נעשה חסד והתגלות אור פניו יתברך:

אני לדודי ודודי לי
שבת ראש החודש - שתי קדושות

אתה יצרת עולמך מקדם. כי בחי' הצורה הוא הפנימיות והוא מקדם שיש תמיד התחדשות כענין הפונה קדים וכו' בזוה"ק יוצר רוח אדם בקרבו שהוא בחי' פלא וכו' ברמ"א באו"ח סי' ו' פי' ומפליא לעשות שבחי' הפלא הוא תוך העשי' ע"ש:
ספר שפת אמת - פ' מקץ תרל"א

אתה יצרת עולמך מקדם. כמ"ש המהר"ל בכל דבר יש חומר וצורה. והצורה הוא הפנימיות. והוא בחי' קדם שכ' במד' זכה אומרים אתה קדמת למ"ב. כשנגמר המכוון ואיננו דבוק רק בפנימיות הצורה שיש תוך החומריות. וזה זכה. כי באמת האדם למעלה מכולן בהצורה. רק בהחומר שהוא (הנבראים) [הגשמיות] שם האדם אחרון. כי החומר מהופך מהצורה. כדמיון חותם על הנייר שמקבל צורת החותם מהופך. וכשאדם דבוק בחומר וגשמיות הוא אחרון באמת. ויתוש קדמך. כי נברא להיות דבוק בצורה. והרי האדם ממשיך נשמה לבנו והיא מעולם העליון. והרי שיש בו התקשרות בפנימיות ע"י שמכניס כל הרצון והדעת באמת. יש בכחו להדבק בשורש עליון להביא התחדשות. וזה פי' המד' אחור וקדם כו' אשא דעי למרחוק כו'. איך שיש דביקות לאדם בשורש הנעלם. והנה בחודש ושבת שנמשך התחדשות להנבראים כי בשבת יש ג"כ עלי' והתקשרות לכל דבר בפנימיות. ע"כ נפתח בחי' הצורה. כי משם נמשך חיות לכל ע"י פתיחת השורש כנ"ל. ולכך יכולין בימים אלו להתדבק יותר בהצורה שהוא שורש חיות הפנימיות כנ"ל:
ספר שפת אמת - פ' תזריע תרל"א

על התורה ועל העבודה

ואיך אפשר לומר על היסורים שהם הסתרת פנים, הא "עמו אנכי בצרה" (תהלים צ"א ט"ו), וגם הוא יתברך סובל מיסורינו, רק האיש שחס וחלילה אינו מקבלם בהכנעה ודומה לו שחס וחלילה הם בלא משפט, הוא העושה את ההסתר וחס וחלילה כאילו מסלק את הכביכול: **וזה** "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו, והקללה אם לא תשמעו", שתראה שהכל בצדק ודין, הברכה אשר תשמעו וכו', ובזה שתראה זאת תפעל שיהיה "אנכי נותן לפניכם" שהוא יתברך נותן כביכול את עצמו לנו ונעשה התגלותו לנו, ובחודש אלול שהוא התחלת ימי הדין אז דוקא נעשה "אני לדודי ודודי לי": ספר אש קודש

...ועי"פ הנ"ל יבואר מאמר הכתוב בפ' ראה אנכי ר"ל הנני נותן את הבחירה בידכם שתוכלו לעבוד את ה' כרצונכם, אם תתחזקו לעבוד אותו בכל לבבכם ובכל נפשכם, כי הכל בתר מחשבת העובד אזיל, אם הוא מעורר תמיד את התשוקה שלו אל השי"ת, ומאמין שכן הרבה יותר תשוקת השי"ת אליו לכל או"א מישראל והבא לטהר מסייעין אותו ע"י האי רוחא דשדי בגווה. וכו': ספר יסוד העבודה - חלק ב' מכתב ט"ו

לא תעשון כן לה' אלקיכם. בשם הה"ק מקאצק זי"ע שאמר בזה"ל פאר השי"ת וועגין טיט מען נישט. אזוי. פי' לא תעשו המצות בדרך עראי כמצות אנשים מלומדה, רק שיהי' הכנה מקודם העשי'. והבן: ספר שיח שרפי קודש

עיתים יאמר ר' זלמן [בריזל] זצ"ל: **"אם אין לי באמתחתי מאומה , כלום גם 'שמחה' לא תהיה לי?!..."** ודבריו היה מתבל בסיפור נפלא אודות חיילי הצאר ניקולאי, סיפור אשר שמע מרבו, הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע: **פעם** אחת עמד הצאר ניקולאי לבקר באחד ממחנות הצבא שלו. החיילים הרבים ניצבו הכן במסדר כבוד קפדני, וחיכו בדומיה לבואו של הצאר המהולל. שעות ארוכות המתינו החיילים מתחת לשמש הקופחת על ראשיהם, ופלגי זיעה ניגרו מגופם. **בסמוך** למקום המסדר זרמו מימיו של נהר גדול, והשכשוך במימיו הקרים, היתה באותה שעה משאת נפשם של כל החיילים... ,אך מי הוא זה אשר יסתכן בנפשו להיכנס אל הנהר, כשהצאר הגדול עומד להופיע בכל רגע? **אולם** חייל אחד היה, אשר כשל כוחו מלסבול את החום הנורא. הלה חמק בשקט מן השורה, פשט בגדיו בזריזות, וקפץ לתוך הנהר הקר לקרר עצמו מהחום הלוהט. אך מה ביש היה מזלו, כאשר באותו רגע בדיוק נשמעו תרועות שיירת הקיסר, הבאה וקרבה במהירות הבזק... **משהבחין** החייל בדבר, לא נותרה בידו שהות להתלבש, וכך, כשרק כותנתו לעורו, זינק מהנהר והתייצב עד מהרה במקומו בשורה... **ברוב** חשיבות החל הצאר לסקור את המסדר המופתי של חייליו הנאמנים, והנה צדו עיניו את המראה הנבזה והמביש של החייל הלזה. כהרף עין הבין הצאר מה בדיוק אירע עם החייל הלזה, אולם תמיהתו גברה - מדוע ראה החייל להתייצב חזרה בשורה, בצורה כה נבזית?! **תיכף** ומיד שלח הצאר לקרוא את החייל אליו, ודרש הסבר למעשהו התמוה. **קד** החייל קידה למלכו וכשדמעתו על לחיו אמר: **"מלכי היקר לי מאד! הן עוולה אחת כבר עשיתי - בכך שפניתי להתקרר בנהר, ובושתי ונכלמתי על כך מאד, אך, האם משום כן אעשה עוולה נוספת, ולא אחלוק למלכי את הכבוד הראוי לו?! די לי במה שעשיתי כבר, לכל הפחות מעתה אעשה לכבודו כל מה שביכלתי!!!"** "כן גם אנחנו", סיים ר' זלמן, "גם אם אנו שרויים בשפל המדריגה בעבודת ה' יתברך, מעשינו מקולקלים ביותר, אבל הטענה היא טענה -

- **וכי משום כך לא ניתן למלכנו את הכבוד המועט שעדיין בכוחנו לתת לו?! - לאמיר חאטש זיין בשמחה!"...** [-בואו ונהיה לפחות בשמחה!]: ספר "ר' זלמן" בריזל זצ"ל

עשר תעשר את כל תבואת זרעך כו' נראה לפרש ע"ד שאמר התנא שכר מצוה מצוה וזהו הפירוש עשר תעשר כשתתן מעשר פעם אחד תזכה עוד לעשר. את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה רוצה לומר גם תזכה שכל תבואת זרעך שהוציאה השדה בשנה העברה תהיה לשנה הבאה הברכה בשדה שיעלה המעשר כמו כל התבואה של שנה העברה * וכן כל שנה ושנה. וזהו תעשר את כל כו' שנה שנה: ספר נועם אלימלך

כי פתוח תפתח את ידך לו וגו', דשמעתי בשם הבעל שם טוב זלה"ה פירוש הפסוק (תהלים י"ז) אני בצדק אחזה פניך, היינו כי כשאדם נותן פרוטה לעני אזי עושה יחוד, דהפרוטה הוא י' וחמשה אצבעות הנותן הרי ה' ופשיטות ידו של הנותן הרי ו' ובנתינתו לחמשה אצבעות של עני הרי ה' אחרונה) יד העני, ועל ידי זה גורם המשכת רחמים כי כסדרן הוא רחמים גמורים, וכל זה הוא כשהנותן מתחיל בנתינת הצדקה טרם הפשטת יד העני, אז השם הוא כסדרן וממשיך רחמים לעולם, ולא כן כשהעני מתחיל בפשיטת ידו לבקש, אז אין השם כסדרן, וזהו אני בצדק אחזה פניך, כשאני הוא המתחיל בענין הצדקה, אז אחזה פניך, שאני גורם יחוד בד' אתוון כסדרן והוא פניך, רחמים, אבל כשאשבעה בהקיץ, ר"ל כשהעני מקיץ אותי בפשיטות ידו לתבוע הצדקה, אז תמונתך, שאין זה רק התמונה של ד' אתוון, לא בפנים, וזהו כי פתוח תפתח את ידך לו היינו שאתה תהיה הפותח ויהיה השם כסדרן:(מבשר צדק פ' ראה): ספר בעל שם טוב

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזעו"צ הרה"צ ר' שלמה זלמן ב"ר דוד אריה בריזל זצוק"ל
מזקני אנ"ש פינסק קארלין - נלב"ע ג' אלול תשנ"ט תנצב"ה
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

תודתינו להרה"ח ר' מנשה חיים ברנשטיין שליט"א מחבר הספר "ר' זלמן" על השתתפותו בהגליון,052-765-6913

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, פירוש, אהבה ויראה תתן לך בכל שעריך, בכל המחשבה שלך, מלשון (משלי ל"א) נודע בשערים בעלה:(לקוטים יקרים די"ח ע"א, אור תורה): ספר בעל שם טוב

צדק צדק תרדוף פירוש שתראה להצדיק מעשיך שעל ידי הצדק שלמטה תרדוף את הצדק העליון להעלותה לשורשו ולהמתיקו. וזהו גם כן הפירוש ושפטו את העם משפט צדק: ספר נועם אלימלך

על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור וגו', בשם הבעש"ט ז"ל, שהט"ז והש"ך הם הפוסקים האחרונים, ועל כן צריך לראות שלא לעבור על דעתם כי אם להחמיר, אבל לא להקל נגדם, כי אם בצירוף איזה טעם, באופן שגם הם היו מסכימים להקל, כגון בהפסד מרובה וכדומה, אבל מכל מקום גם החיבורים שאחר הט"ז והש"ך ח"ו להרהר עליהם מאחר שנתקבלו, ויש הסכם עליהם, נמשך בהם כוח רוח הקודש:(שארית ישראל שם ברמזי סוכות): ספר בעל שם טוב עה"ת

בתחילת ימי הגאון מוהר"ר יחזקאל מפראג [הגאון בעל נודע ביהודא ז"ל] אמר הבעל שם טוב שהכריזו משמים, הוו זהירים ביחזקאל ותורתו:(צרור החיים דל"ב ע"ג בשם הר"י מסקווירא): ספר בעל שם טוב עה"ת

תמים תהיה עם ה' אלקיך, איתא בשם הבעל שם טוב הקדוש, תמים, בניקוד הדגש בתי"ו, מורה על נקודת הלב, ר"ל שתהיה תמים עם נקודת הלב:(דעת משה פ' נח. שופטים. ויחל משה תהלים י"ט וקי"ט): ספר בעל שם טוב עה"ת

סיפורי צדיקים

סימן טוב לאדם כשהוא שומע מספרים ממעלות הצדיקים ועבודתם בקדושה לשמו ית' באמת, אם באותו הפעם לבו חושק ומתלהב מאד מאד שיזכה גם הוא לעבוד השי"ת באמת זה הוא סימן טוב שהשם עמו: נועם אלימלך פ' שמות ד"ה ויאמר משה

אצל הגאון בעל אבני נזר זי"ע עלה זמן אכילתו ברגעים אחדים ממש, אבל אם הגיע אליו נכד הרבי ר' אלימלך זי"ע האריך עמו הרבה בהסעודה: אוצר ישראל

רבינו בעל דברי חיים זי"ע אמר, כי הבעש"ט זי"ע, הכינו אוצרות יראת שמים עבור בני ישראל עד ביאת משיח צדקינו: אוצר ישראל

...אף על פי שבעניני העולם הזה אין לאדם לסמוך על נס כמו שאמרו ז"ל (שבת ל"ב.) בעניני העולם הבא יסמוך אף על נס. רצה לומר אף שרואה שכפי דרך התוריי המסודר [שזה נקרא דרך הטבע של עולם הבא] כמעט אבדה תקותו חס ושלום מרוב חטאיו ושעליו נאמר (תהלים נ' ט"ז) ולרשע וגו' שרואה שמדחים כל המעשים טובים שלו עם כל זה יסמוך על נס כי העולם הבא אינו בטבע. ונס יוכל להיות מאפילה לאור גדול [מאפילה דייקא] ועל זה נאמר (שם ל"ז ג') בטח בה' ועשה טוב וגו' ולא יחוש שחס ושלום המעשים טובים לריק וכו' ספר צדקת הצדיק - אות קמ"ב

הבעש"ט זצוקללה"ה אמר שהגאון הצדיק בעל נודע ביהודא היה לו נשמה חדשה שלא היתה עדיין בעולם, והיתה גנוזה במרומים עד שבא הוא לעולם:(זכרון טוב דמ"ט ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

והורידו את העגלה אל נחל איתן וכו' כפר לעמך ישראל וכו' (כ"א, ד' - ח'). ופירש רש"י וכפר, הכהנים אומרים. ולכאורה קשה מה בעי רש"י בזה. ונ"ל על פי מה דאיתא בגמרא (מכות י"א.) האי אריה דאכליה לאינש תוך תלתי פרסא ממקום ריב"ל לא אתא אליהו לגביה, ומפני מה לא אתי לגביה, כי הוא הצדיק שבדור היה לו להשגיח שלא יאונה זאת בימיו, ולזה לא אתי אליהו - כי הדבר הזה הוא מחטא העגל, ואליהו הוא כהן, ושבט לוי לא פגמו בחטא העגל: **וזפ"ה** והורידו את העגלה א"ל נ"חל א"יתן, הר"ת בגימטריא אליהו, וזה וידינו לא שפכו את הדם הזה, היינו שגם שאנחנו לא שפכנו הדם הזה בידים ממש אבל מ"מ עינינו לא ראו להשגיח שלא יאונה זאת בימינו. וזה שפירש רש"י כפר הכהנים אומרים, ויבוא זכאי ויכפר (יומא מ"ג ע"ב), כי הכהנים לא פגמו בזה כלום, ודו"ק: ספר אור לשמים

באלול ותשרי מתפשטת יראת שמים בעולם. ויש חשש שיצה"ר לא ימשיך את היראה ליראה חיצונית, בבחי' פָּחֲדוּ בְצִיּוֹן חַטָּאִים (ישעיה ל"ג, י"ד), ע"כ אומרים לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא, שאין שום יראה זולת ית' הטהורה: הס"ק מסלאנים

כתיב אני לדודי ודודי לי. ופ"א כתיב דודי לי ואני לו. והכל ענין א'. להראות כי בנ"י הם הדבקים בה'. וכשמכינים לבם להתדבק למעלה נעשה עת רצון למעלה. וכמו כן כשיש עת רצון למעלה מרגישין נפשות בנ"י למטה. ובוודאי זה מתקיים תמיד בכלל בנ"י. ועתה בחודש אלול ע"י תשובת בנ"י נעשה למעלה ימי

על התורה ועל העבודה

רצון. כמ"ש מה הראשונים ברצון כך האחרונים. ומ' ימים הראשונים הי' רצונו ית' מעורר רצון בנפשות בנ"י. והוא דודי לי ואני לו. ובמ' ימים האחרונים בכח תשובת בנ"י מאהבה נעשה למעלה ימי רצון: שפת אמת

כ"ק הרבי זצ"ל מפולאב שמע בעצמו בקאצק על הפסוק "לולא האמנתי לראות בטוב" ואמר בזלה"ט "לולא" איזט אותיות אלול עס קומט ר"ח אלול "האמנתי" גלייב איך "לראות בטוב" יעדערער יוד זעהט ער זאל גוט זיין עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

החי' הריי"מ זי"ע אמר שבימים הראשונים היו מסגפים עצמם בסיגופים בחודש אלול והר"ר אלימלך זי"ע הי' אומר שהוא הי' בוקע השמים שלא נצטרך לסיגופים ואמר וכי הי' כונת הרה"ק שהי' בוקע השמים שיוכל לכנוס מגושם לעבודה חלילה. רק שהיו הצדיקים פועלים בקדושתם ומעש"ט שלהם שהי' בוקע שיהא נפתח שפע הקדושה שיוכל לבא להתפשטות הגשמיות בלא הסיגופים וזה טוב ומיופה ביותר מכאשר בא ע"י סיגופים: ספר שיח שרפי קודש

החי' הריי"מ זי"ע אמר על חודש אלול שהוא מתנה טובה הכנות של חודש זה שאיש חיל מאנשי הצבא אין לו פנאי להכין עצמו בכלי זיין שלו להיות מוכן בכל ומיופה בעת המלחמה בשעה שהמלחמה קשה עליו שאז צריך לפעול בקשתו וברמחיו וההכנה להיות מוכן בכל ומיופה נצרך להיות קודם הליכתו למלחמה כן הוא מר"ח שבר"ה אין פנאי כלל: ספר שיח שרפי קודש

תורה ותפילה בשמחה

וירד מעשות החטאת. הנ"ל עפ"י מאמר הגמרא (פסחים ס"ד, ב') אין מעבירין על המצות. כי כן דרך היצר לקרר את האדם בגשתו אל העבודה זו תפלה לומר לו הלא אתה מלא עון ואיך ימלא לבבך לגשת אל הקודש. אולם האמת אינו כן כי הקב"ה שומע תפלת כל פה ומרחם על הבריות לקבל ברחמים תפלתו. וז"ש אין מעבירין על המצות בל יעלה על זכרונו העבירות בעת עשיית המצות. סור מרע ועשה טוב בשעה שאתה עושה טוב תסיר הרע מקרב לבבך אל תזכור עוד. וזה וירד מעשות החטאת וגו' בשעה שאהרן הי' מברך את ישראל לא הי' זוכר החטאת שלהם. וז"פ (תהלים סט, יד) ואני תפלתי לך ה' עת רצון. פי' שאני מתפלל תמיד אל ה' ובטוח אני שיקבל תפלתי ויהי' עת רצון. מאשר ידעתי שהקב"ה מרחם על עמו ומקבל תפלתם ברחמים: ספר תפארת שלמה

כשהיה ר' זלמן [בריזל זצ"ל] פוגש ביהודים אשר ללימודם ולתפילתם נלוותה תנועה של עצבות ומרה שחורה, היה פותח בפניהם את ה'שולחן ערוך' (אורח חיים סימן א'), ומראה להם את פסק המחבר:

'ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש',

והנה מוסיף ה'מגן אברהם' מיד - ***'אבל התורה והתפילה יהיה בשמחה!'*** -

כלומר, גם העצב הגדול והאמיתי ביותר, עדיין אינו מצדיק להכניס פירור אחד ממנו לתוך התורה והתפילה: מהספר "ר' זלמן"

הפטורה - אנכי אנכי - כאלו המקום משיב לומר אנכי הוא המנחם אתכם והם א"כ תנחומין שיש בהם ממש: מצודות דוד

מה נאוו - מה מאד נאים רגלי המבשר העולה על ההרים להשמיע הקול למרחוק ומשמיע וכו' וכפל הדבר פעמים ושלש במ"ש לפי מרבית השלום והישועה. אומר לציון - המבשר יאמר לציון הנה מלך אלקיך ר"ל הראה מלכותו וממשלתו לכל העולם: מצודות דוד

מה נאוו - מצייר כי המבשר יעלה על ראשי ההרים כמ"ש על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון, תחלה ישמיע שלום - מן האויב, ואח"כ מבשר טוב - שהוא בנין המקדש וצמיחת קרן דוד (שיבאר פסוק ח'), ואח"כ משמיע ישועה - הוא קיבוץ גליות (שיבאר פסוק ט'), ואח"כ אומר לציון מלך אלקיך - הוא התגלות מלכות שמים בכל הארץ ובכל העמים (שיבואר פסוק י'): מלבי"ם

כי לא בחפזון - כלומר ביד רמה תצאו אל תפחדו מאדם ולא תהיו צריכים לכלי זיין, וכו': רד"ק

- - -

אנשים רבים אשר נכנסו אצלו [ר' זלמן בריזל זצ"ל] לבקש עצה ותושיה בדרכי העבודה, היו זוכים קודם כל להקדמה קצרה: "**ראשית כל, נאר שמחה! נאר שמחה!**" ורק משהובטח כי ריח של מרה שחורה כבר אין כאן, או אז היה פונה להתמקד בענין המבוקש. היה ר' זלמן מפזם בנעימה שובת לב - **'וישמחו כל חוסי בך 'לעולם' ירננו**, כשהוא מטעים ומדגיש - **'לעולם'** ירננו, לעולם ירננו. כלומר - לעולם יש להיות בשמחה, בכל עת ובכל מצב!: מהספר "ר' זלמן"

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזעי"צ מו"ר הרה"צ ר' שלמה זלמן ב"ר דוד אריה בריזל זצוק"ל
מזקני אנ"ש פינסק קארלין - נלב"ע ג' אלול תשנ"ט תנצב"ה
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

תודתינו להרה"ח ר' מנשה חיים ברנשטיין שליט"א מחבר הספר "ר' זלמן" על השתתפותו בהגליון,052-765-6913

כי תצא למלחמה על אויביך וגו'. צריך לדעת למה הוצרך לומר כל זה, שלא היה צריך לומר אלא כי תראה בשביה אשת וגו' ועוד אחר שאמר כי תצא למלחמה, לא היה צריך לומר על אויביך: **ואולי** כי לפי שבא הכתוב להתיר יפת תואר שאסורה שלא בשעת מלחמה, גם להתיר קדלי דחזירי (חולין י"ז) ושאר איסורין, חש הכתוב שביציאת ישראל למלחמה רגליהם לרע ירוצו, כדי שיהנו מדבר איסור: **לזה** בא הכתוב והתנה ואמר כי תצא תהיה יציאתך למלחמה להנקם מאויביך שהם אויבי ה', על דרך אומרו (תהלים קל"ט כ"א) הלא משנאיך ה' אשנא וגו' לאויבים היו לי, לטעם זה תהיה יציאתך, ואם תעשה כן, ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו, ומזה אתה למד שזולת כן אם תהיה יציאתך לטעם אחר, והטעם מובן ממה שאמר בענין, אינו מובטח שיתנהו ה' בידו: אור החיים הק'

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו. וכ"ק זקיני האדומו"ר הגדול זצללה"ה מקאצק דקדק דבכאן כתיב ונתנו ה"א בידך ואיננו מזכיר שצריכין תפלות ובקשות אלא כך הסדר בפשיטות שה' נותנם ביד ישראל, ואילו בפרשת בהעלותך כתיב וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה"א ונושעתם מאויביכם, הרי שצריכין התרעה וזכירה וישועה ואיננו כ"כ סדר פשוט, ותירץ ששם האויב בא על ישראל אז צריכין לכל אלה, וכאן שישראל יוצאין על האויב אז נוצחין בפשיטות, עכ"ד: וכו': ספר שם משמואל - תר"פ

במד' בקן צפור נראה שאף שבאמת הוא רחמי השי"ת מ"מ אין לאדם לעשות המצוה רק עבור גזירת המקום וז"ש האומר על קן צפור יגיעו כו' כי אין לאדם לומר כן אם כי הדבר אמת משום [ונשאלתי ע"ז מלשון הגמ' שעושה מדותיו של הקב"ה רחמים ואינם אלא גזירות. והשבתי כי פי' מדותיו הוא כפי שצימצם הקב"ה רצונו בתורה ומצות שיהי' לאדם במדה שיוכל לעשות רצון השי"ת במעשה וכן פי' גזירה בזוה"ק מלשון חתיכה וחלק שנחתך ונגזר מפנימיות התורה. וזה אינו ברחמים. אבל מקור המצוה בשמים ה' מלא רחמים. וז"ש מדותיו של הקב"ה כו'] שאין השגת האדם בגזירת השי"ת בחי' רחמים רק בגזירה כעבד שמקיים דברי רבו כנ"ל: ספר שפת אמת - שנת תרל"א

במדרש שמצינו קלה שבקלות חמורה שבחמורות מתן שכרה שוה. וקשה למה באמת כן. וי"ל פשוט כי מה שהמצוה גדולה נותנת כח וחשק לאדם לקיימה כמ"ש במד' שאם הי' נגלה שכרן היו רצין לחמורות בלבד. ולכך הקלה קשה יותר לקיימה ומה"ט מתן שכרן שוה כנ"ל: ספר שפת אמת - שנת תרל"ב

בפסוק לא תראה כו' והתעלמת כו' השב תשיבם כו' הקם תקים. יש לפרש כשאדם מרגיל עצמו כך שלא יוכל להתעלם מהפסד של חבירו. הן בגשמיות הן בתיקון הנפש. אז בכחו להשיב אליו אבידתו ולהקימו. ומכ"ש באדם עצמו שענין זה נוהג כשא"י לסבול את הפחיתות שבו אז הוא נושע: ספר שפת אמת - שנת תרל"ח

כי תצא למלחמה. על דרך הפשט אמר כי תצא, כלומר, צא אליהם, ואל תניחם לבא עליך, פן ישחיתו הארץ: הטור הארוך

ובזה יובן, כי תצא למלחמה על אויביך, אתה יחידי ואויביך רבים, אל תירא ואל תחת, כי ונתנו ה' אלקיך בידך, גם כי אויביך רבים מ"מ אחר שנתנו בידך יהיו כולם נכנעין, שיש ג' מיני אויבים, אחד כללות ע' אומות לאומה יחידי ישראל, ב' המוני עם לתלמידי חכמים, וכמ"ש בש"ס (פסחים מ"ט ב') אמר רבי עקיבא כשהייתי עם הארץ וכו'. ג' הלומדים שידין יהודאין לתלמידי חכמים שלומי אמוני ישראל, וכמ"ש בתיקונים (תכ"א) דף נ"ח (ע"א) מאן דמשקר בברית וכו' שליט עלי' שד וכו' ושריין עלי' אומין עע"ז וכו', וכל אחד מאלו זה נמשך מזה: וכו': תולדות יעקב יוסף - פ' כי תצא

כי תצא למלחמה על אויבך וגו' ונתנו ה' אלקיך בידך (כ"א י'): פירוש כשתרצה לאזור חיל לערוך מלחמה נגד היצר הרע הנקרא אויב, אזי העיקר הוא שיהא אצלך למונח קיים בלי שום ספק שבוודאי תזכה להיות על אויבך: **ואל** ירך לבבך לומר, אני אדם והוא מלאך, איך אוכל לנצחו. וגם לא יהא בלבבך שום בית מיחוש לומר, פעם אנצח אותו ובפעם אחרת הוא ינצח אותי. רק שתאמין זאת שבוודאי ידך תקיפה עליו כשתרצה, ועל ידי זה יהא כחך חזק לערוך מלחמה נגדו ולכבוש אותו ולנצחו. (וכל עוד) [וככל] שהאמונה תקועה יותר בלבך, יותר תזכה לנצחו: **וזהו** שגמר אומר ונתנו ה' אלקיך בידך, פירוש שבידך תזכה לתתו מתנה להשי"ת. כי נודע דעיקר העבדות היא להכניע עבד

על התורה ועל העבודה

תחת רבו ולאכפאה לסטרא אחרא תחת סטרא דקדושה, ושיתרחב גבול הקדושה, וזו נקראת בחינת מתנה להשי"ת כביכול, וזהו ונתנו ה' אלקיך בידך וד"ל: ספר אהבת שלום

וראית בשביה אשת יפת תואר וגו' ולקחת לך לאשה, וראית בשביה אשת יפת תואר, זהו גם כן הבטחה, כשיתן ה' בידך את היצר הרע, אז וראית איך שהשכינה שהיא אשת יפת תואר היא בשביה כביכול וחשקת בה לפדותה מן השביה ולקחת לך לאשה:(דגל מחנה אפרים פ' תצא): ספר בעל שם טוב עה"ת

וכי יהיה באיש חטא משפט מות וגו', שמעתי ממורי פירוש הש"ס (יומא דפ"ו ע"ב) זדונות וכו', וטעם שנקרא חטא, כי כבודו יתברך שמו מלא כל העולם כביכול, גם מקום החטא והתענוג של החוטא נמשך מתענוג העליון וכו', והנה יש מדה הנקרא חמדה, אשר ממנו יתברך מתפשט לכל הברואים אדם ובהמה וחיות ושרצים וכו', כאשר החוש מעיד על זה, ובכל אחד מהחמדה יש הוי"ה אדנ"י, כי החמדה קודם שנפעל הוא הוי"ה, ואחר הפעולה נברא אדנ"י, הרי ח' מן החטא שהם ח' אותיות של שני שמות הנ"ל, ובתוכו יש טוב גנוז בתוכו הרי אות ט' מן חטא, ואות א' מובלע בו הרי חטא. והנה יש י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן ואחד מהם קל וחומר וכו', והנה על ידי התעוררות זו החמדה מטה, נתעורר מדה זו למעלה בקל וחומר וכו', רק הקליפה של החטא הוא מסך מבדיל, ומפסיק מלהתעורר הטוב למעלה, כי אם אחר ששב בתשובה, ונסתלק חלק

שבת קודש

בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע, הנה ענין נשמה יתירה פירש"י במס' ביצה (דף ט"ז) שיש לו רוחב לב לאכול ולשתות ואין נפשו קצה, ואמר הוא ז"ל הפי' שבכל השבוע יש מלחמה הנשמה והגוף הגוף רוצה לאכול והנשמה איננה רוצה, ולזאת לא יוכל לאכול הרבה כ"כ, כי לפעמים מנצח הנשמה, אמנם כיון שבא שבת קודש דהאכילה ג"כ בו מצוה גם הנשמה עושה שלום ומסכים לגוף שיאכל, ומפני זה יכול לאכול הרבה כיון שאין לו שום מעכב, וזה פי' ואין נפשו קצה היינו גם הנפש שהיא הנשמה דקצה בכל ימי השבוע במאכל, היום אינו קצה: ספר שיח שרפי קודש

הר"ר בונם זי"ע מפרשיסחא אמר טעם המנהג לאכול המאכל הראשון בש"ק דגים. מפני שהדגים היו הבריאה הראשונה מבעלי חיים וקדושת השבת הוא שורש החיים. ע"כ נהגו ישראל להתחיל העונג שבת במין דגים: ספר שיח שרפי קודש

הפטורה

הרחיבי - מרוב בנים שיבוא לך: **מקום אהלך -** הוא ירושלים: **ויריעות משכנותיך -** שאר ערי ישראל: רד"ק

כי ימין ושמאול תפרוצי - תפרץ את הגבולים מימין ומשמאל, ותמשוך ארצך חוץ לגבולים האלה, עד כי **זרעך גוים יירש -** יען שערי ישראל לא יספיקו יירשו ערי עכו"ם, וגם אלה לא יספיקו להם עד כי ערים נשמות יושיבו: מלבי"ם

כי ההרים ימושו - אף אם תכלה זכות אבות ואמהות חסדי מאתך לא ימוש: רש"י

הרע והקליפה, ונשאר רק טוב הגנוז, ואז נתעורר גם הטוב שלמעלה, ולכך זדונות נעשו כזכיות, ובלבד שיהיה הזדון לתאבון ולא להכעיס, אז נעשו זכיות, ודפח"ח:(כתונת פסים פ' בהעלותך דל"ה ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה

שמעתי מאא"ז זלה"ה, שלכך מובלע א בתוכו [בתוך תבת חטא כדלעיל באות הקודם] להודיע ששם גם כן שורה אלופו של עולם ברוך הוא, מובלע ומכוסה, כי מבלעדו לא ירים איש את ידו לעשות קטון וגדול:(דמ"א עקב ד"ה ויש להבין): ספר בעל שם טוב

בשם הבעש"ט זי"ע, דכשמכריזין בת פלוני לפלני (סוטה ד"ב ע"א) נאספים כמה זווגים שקרים, ונאחזים ונסבכים בהדי האי זווגא שהכרוז יצא עליהם, וחד בחד כי סביך, אי אפשר לפטרם כל כך בנקל, רק יש שנפטרים מהם על ידי שנדברים זה בזה להתחתן, ומהם יש שנפטרים על ידי שמתוועדים להתחתן, ומהם יש שנפטרים על ידי התקשרות בתקיעת כף, או ראשי פרקים או תנאים, עד שנפטרים מכולם, ואז ימצא מין את מינו זיווגו האמיתי, וישאו זה לזה, כדת משה וישראל:(דובר שלום אות רל"ט): ספר בעל שם טוב על התורה

תמחה את זכר עמלק וגו', איתא בכתבי קודש של מרן ר"י בעש"ט הקדוש זצוקללה"ה זי"ע וז"ל, עיקר מחיית עמלק הוא כי מתחלה צריכין למחות שר של מעלה שנקרא גס רוח, כמו שהובא בזוהר הקדוש בכמה דוכתי, וביוצר דקדושה דפ' זכור ע"ש, ואחר כך נמחה עמלק דלמטה:(כבוד התורה פ' בשלח): ס' בעל שם טוב עה"ת

הרה"צ ר' זלמן בריזל היה אומר " רבש"ע, איהר האט מיר גיגיבען וויין אויף שבת. רבש"ע, איהר האט מיר גיגיבען חלות אויף שבת.
רבש"ע, איהר האט מיר גיגיבען פיש אויף שבת. וכו'.
רבש"ע, גיט מיר שבת אויף שבת" !
והי' אומר לכל א' "גיט שבת" [תנו שבת]: המו"ל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך. ולכן ארז"ל שהגר מביא ואינו קורא שאינו יכול לו' לאבותינו אבל בתפלה יכול לו' בא"י אלקינו ואלקי אבותינו לפי שאנו סומכין על תלמוד ירושלמי שאו' על הגרים שנקראים ע"ש אברהם אב המון גוים: פירוש הרא"ש

כי תבוא - כתיב לעיל מיניה (כ"ה, י"ט) תמחה את זכר עמלק וסמיך ליה והיה כי תבוא אל הארץ, שנצטוו למחות זכר עמלק מיד בכניסתן לארץ, ועל זה רצה לעכב ביאתן שהוא הגיד למלך מצרים כי ברח העם וכן הגיד ללבן כי ברח יעקב, וע"כ סמיך לו פרשת בכורים שמזכיר בה ארמי אובד אבי (פסוק ה'). **כי תבוא אל הארץ.** כי עולה למנין למ"ד. תבוא אותיות אבות. וזהו שדרשו בגיד הנשה (חולין צ"ב, א') שאין פחות מל' צדיקים בארץ ישראל שחשובים כאבות: בעל הטורים

והיה כי תבא אל הארץ אמר והיה לשון שמחה (ב"ר מ"ב ג'), להעיר שאין לשמוח אלא בישיבת הארץ, על דרך אומרו (תהלים קכ"ו ב') אז ימלא שחוק פינו וגו': **אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וגו'** - צריך לדעת מה היא גזירת הכתוב אם ולקחת וגו' הוה ליה למימר תקח מראשית כיון שהוא התחלת הציווי ונראה שכוונת הכתוב היא שיצו ה' ד' מצות, אחד שידע בלבו כי לא בכחו ולא בעוצם גבורתו בא לרשת את הארץ אלא מתנת ה', והוא אומרו אשר ה' אלקיך נותן לך, ודקדק לומר ה' אלקיך, להעיר שעל מנת שיקבל אלקותו עליו הוא נותן: וכו': אור החיים הק'

וְשָׂמַחְתָּ בְכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ: דברים פכ"ו פי"א

ושמחת בכל הטוב על דרך אומרו (תהלים קמה ט) טוב ה', ולהעירך על זה אמר בכל הטוב, פירוש דבר הכולל כל הטוב, ואין זה אלא הקדוש ברוך הוא שהוא מקור הטוב, אשר נתן לך, פירוש כי דבר זה אין ערך אליו אלא מתנת חנם:

ואמר לך, לשלול זולתו, לא מלאך ולא שרף יזכה לזה, גם ירמוז במאמר בכל הטוב אל התורה, כאומרם ז"ל (אבות פ"ו מ"ג) ואין טוב אלא תורה, שאם היו בני אדם מרגישין במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם:

ואומרו ולביתך - כי לא לנשמה לבד יגיע הטוב אלא גם לבית הנשמה, שהיא רוח ונפש, שהם משכן הנשמה, כל אחד יתעדן כפי יכלתו:

ואומרו והלוי - יתבאר על פי דבריהם ז"ל שאמרו בזוהר (ח"ב צד:) וז"ל זכה יתיר יהבין ליה נשמתא וכו' זכה יתיר יהבין ליה (נשמתא מאור) [נפשא בארחן] אצילות וכו', עד כאן, ולבחינה זו יקרא הכתוב לוי, לפי שמתלוה עם האדם מחדש:

ואומרו והגר - יתבאר על פי דבריהם ז"ל שאמרו כי כשיגיע ליד אדם מצוה מאותם מצוות שאינם נוהגות תמיד, אותם הנשמות שכבר נסתלקו מהעולם והם חסרי מצוה זו באים וגרים עם העושה המצוה, על זה הדרך קרובים לשכר ורחוקים מן ההפסד, כאמור באורך בדברי המקובלים (עי' שער הגלגולים הקדמה ב'), וכנגד בחינה זו אמר והגר אשר בקרבך: אור החיים הק'

...ונתת ללוי רוצה לומר תתן ותתלה הכל שבא לך כל המדרגות הנ"ל על ידי התחברות והתלווית עם צדיקים לגר כו' שהיה מדת ענווה באמת וק"ל: ספר נועם אלימלך

בשם אא"ז מו"ר ז"ל עמ"ש ולא שכחתי מלברכך על הפרשת מע' כו'. דברכת מצות עובר לעשיתן ובגמ' לישנא דאקדומי הוא כו'. ולמה נקט לשון עובר. אך כי מסברא צריך להיות הברכה אחר קיום המצוה שנותן שבח והודי' שזכה לקיים המצוה. רק דרך איש ישראל שקודם כל דבר מקדים ההודי' אל הש"י. וזה למי שלא בא לכלל שכחה ח"ו: ספר שפת אמת - שנת תרל"א

במדרש זה שמביא ביכורים עומד ומבקש בעד כל ישראל השקיפה כו'. הגם שזה נכתב במצות ביעור בפ' כי תכלה לעשר. אבל נראה כי כל המצות תרומות ומעשרות עד סוף הביעור הכל תלוי במצות ביכורים שהיא מצוה ראשונה. לכן סמכן הכ' כי תכלה לעשר אחר מצות ביכורים כי הכל תלוי בהראשית: ספר שפת אמת - תרל"ה

ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך. כי יש ברכה שאין המתברך יכול לקבל והקב"ה שומר את הברכה. ובוודאי מכל דבר טוב נשאר הברכה. וכשהוא אינו מוכן לזה יתן לו הקב"ה לעת הראוי או לפעמים בעוה"ב כשא"י לקבלו בעוה"ז מול זאת נאמר והשיגוך. [וכמדומה לי כי שמעתי כזה בשם הרב מפרשיסחא ז"ל]: ספר שפת אמת - תרל"ה

על התורה ועל העבודה

אתם ראיתם את כל אשר עשה ה' וגו'. הרה"ק הר"ר יאסעלע ניישטעטער ז"ל בן ה"מאור ושמש" שהי' נקרא בשם "דער גוטער יוד" הי' פ"א אצל ה"חידושי הרי"ם" זצ"ל, והנה אצל השלחן רעשו החסידים של ה"גוטער יוד" והי' לבם גס עליהם, ברבם, מחמת שהרה"ר יאסעלע הראה מופתים, ובגור לא הורגלו כ"כ במופתים כידוע: **אזי** כאשר הרגיש זאת בעל ה"חידושי הרי"ם" ז"ל אמר בלשונו הטהור "כעת אינם יכולים לקרב את אחב"י עם מופתים" ואמר בשם הרבי ר' בונם זי"ע מפרשיסחא כי באם הי' יודע כי אפשר לקרב את לבות בנ"י לאביהם שבשמים עם מופתים אז הי' נוסע לאשכנז (דייטשלאנד) והי' מראה בשם גדולים אשר עוד לא הי' כהנה בעולם ואמר ע"ז ה"חידושי הרי"ם" "כעת אינם מקרבים את לבות בנ"י עם מופתים אך עם תורה" והראי' ממשה רבינו ע"ה שאמר להם לבנ"י "אתם ראיתם וכו' ולא נתן ה' לכם לב לדעת וכו' עד היום הזה", ופי' רש"י ז"ל שמעתי שאותו היום שנתן משה הספר תורה לבני לוי באו כל ישראל וכו' הרי לך שאחרי כל המופתים הגדולים והנוראים לא הי' להם עדיין לב לדעת עד היום הזה יום קבלת הספר תורה, ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

קדושת הזמן

ומי שיכול לבטל ממלאכתו ואומנותו להקדיש אלו הימים כולם לעבודת ה' ולמוד תורתו אשריו ואשרי חלקו. ספר סדר היום - סדר ראש השנה

שבת קודש

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. פ"א אמר הה"ק ר' הענף מאלכסנדר זי"ע לחסיד אחד. בזה"ל כל מלאך אומר כי לעולם חסדו והמלאך נברא רק בשביל זה לומד דבר זה, דהיינו מלאך א' אומר תמיד בלי הפסק לעושה השמים בתבונה כל"ח ומלאך א' אומר תמיד ולעוג מלך הבשן כל"ח. ואין לו רשות לומר פסוק אחר. כי לא נברא רק על זה. לשבח לאדון בפסוק זה, מכש"כ אנחנו בני ישראל שיש לנו רשות לומר כולם עאכו"כ צריכין אנו לשמוח בד'. והבן: ספר שיח שרפי קודש

פ"א בש"ק בבקר החי' הרי"מ זי"ע פתח את הדלת והביט לביהמ"ד וראה שהחסידים היו יושבים ולומדים בביהמ"ד קודם התפלה. ואמר מהראוי ונכון הי' להתפלל בבוקר תיכף בהשכמה בש"ק משום עונג שבת כדי לאכול סעודת שבת, אך אם כוונתם לשמה ללמוד וכדי לקיים ומלתם את ערלת לבבכם (פ' עקב) מותר כי מילה דוחה שבת והבן. [אח"ז מ"כ כעין זה בס' רמתים צופים על התדב"א בשמו הק'] (כמ"כ אם מתפלל בבוקר ואח"כ לומד איזה שעות קודם אכילה הוא ג"כ כנ"ל): ספר שיח שרפי קודש

הוא אשר דבר לעם סגולתו שמור לקדשו מבואו ועד צאתו. בשם הה"ק הר"י מרוזין זי"ע הפי' מי יוכל להגיד תורה להשמיע לעם קודש עם סגולה, זה הצדיק אשר שמר את עצמו לקדשו מבואו לעוה"ז עד צאתו מהעוה"ז, הבן: ספר שיח שרפי קודש

סליחות

בימי הסליחות שאומרים סליחות לפי שהם ימי סליחות וזה מתנה טובה שניתנו ימי הסליחות קודם ר"ה שיהיו מוטהרים בר"ה, ויוכלו א"ע לעזור ובפרט אותן שהמה ביד לבם שאין להם שום עצה להוציא א"ע ממה שהמה אסורים, וזה הוא שנאמר כי עמך הסליחה, למען תורא:(החי' הרי"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

...ולכן מתענין להיות כמלאכי השרת דאיתא תשובה קדמה לבריאת עולם . והיא הכנה שיוכל בעל תשובה לבטל כל הטבע ולא יעכב הטבע למי שבא לשוב בתשובה. שפת אמת לש"ת - תרמ"ד

{**וי"ל** בזה טעם למה מתחילין לומר סליחות במוצש"ק, דהיינו קודם ימי החול, ימי המעשה קודם בריאת העולם - במוצש"ק (פסחים נד .): המו"ל}

הכנה לראש השנה

פעם א' לפני ר"ה, שלחו אנ"ש מסלאנים למסור להס"ק הר"מ מלעכאוויטש, כי קשה להם הפעם לנסוע אליו על ר"ה, כשחזר השליח לסלאנים א"ל הס"ק, דרוש נא בשלומם ואמור להם, זיי זאל'ן זיך מיישב זיין, הרי הולך לקראתנו אזא ראש השנה, בהאיך אנפין יקומו קמי מלכא... **כשמעם** זאת, עמדו החסידים ונסעו כולם ללעכאוויטש. אפילו פרסה לא נשארה מהם בסלאנים: ספר תורת אבות - סלאנים

בשם הרי"מ מגוסטנין זצ"ל, על מה שאנחנו אוכלים בר"ה דב"ש כי דב"ש ר"ת 'שימה 'דמעתי 'בנאדך עכל"ק: ספר שיח שרפי קודש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' מרדכי דוב מהארנסטייפילא
ב"ר משולם זושא זצוק"ל
נלב"ע כ"ב אלול תרס"ג - זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

אתם נצבים לפי שהיו ישראל יוצאין מפרנס לפרנס ממשה ליהושע לפיכך עשה אותם מצבה כדי לזרזם וכן עשה יהושע וכן שמואל התיצבו ואשפטה אתכם כשיצאו מידו ונכנסו לידו של שאול: רש"י - דברים פכ"ט פי"ב

וברש"י ז"ל כשיצאו ממשה ליהושע עשאם מצבה כו'. והוא הבטחה לכל איש ישראל כשיש לו שינוי סדר ונפילה ח"ו. וכן בכלל ישראל כשיורדין ח"ו יש להם כח קודם זה להכניס כח המדרגה ראשונה לקשר עצמו שלא להיות נפרד ח"ו ע"י הנפילה: ספר שפת אמת - שנת תרל"ד

אתם נצבים. בילקוט אמר להם משה מבקשים אתם לעמוד בעולם עסקו בתורה מה כתיב למעלה ושמרתם את דברי הברית ואחריו אתם נצבים עכ"ל. דהנה הפרשה הזאת אנו קוראים תמיד לפני ראש השנה כי רומזת לכל ישראל, אתם נצבים, מזומנים ועומדים. לפני ה' אלקיכם, למגדול ועד קטן. כי צריך להכין את עצמו כל אדם מישראל לפני יום הדין הגדול והנורא. וכמו שנהגו לעמוד באשמורת לומר סליחות שבוע שלפני ראש השנה, דהיינו אם חל ר"ה יום ה' די לעמוד ביום א' שלפניו, ואם חל ביום ג' אז מקדימין לעמוד ביום א' משבוע העבר: עבודת ישראל

אתם נצבים היום כולכם גו' מחוטב עציך עד שואב מימיך. הנה מה ענין שני המדריגות שדיבר עמהם משה מי הוא בין שניהם הדרגה היותר חשובה. אך הענין הוא, חוטב עץ הוא העובד את ה' בסיגופים גדולים בחי' חוטב עץ דרגא התחתונה. ושואב מים הוא

הכנה לראש השנה

ועוד צריך אני לעוררך ולהזכירך ולהזהירך, אף שכבר ידוע הוא לך אבל להזכיר אני צריך, בענין התפלות של ראש השנה ויום הכיפורים שהעולם אומרים אותם באמת בהתעוררות גדול, אך עיקר מגמתם שהם מתעוררים הוא בפיוטים ותפלות החדשות הנאמרים במחזור, אבל התפלה הסדורה בפסוקי דזמרה וקרבנות וקריאת שמע ותפלה הם אומרים במרוצה כמו בכל השנה, ואינם יודעים כי זה העיקר, וזה התוספות, ולא יקובל התוספות בלתי העיקר, וכו': ספר יושר דברי אמת - אות נ"ו

הקדים ברית התוכחה קודם פרשת התשובה. שע"י שקיבלו בנ"י הברית ברכות וקללות לכן מובטחין שלבסוף ישובו בתשובה ז"ש והי' כי יבואו כו' והשבות. וכמו שכ' ברשע שאומר בשרירות לבי אלך ואינו מקבל הברית ואלה לכן ספות הרוה כו' שאפי' שוגג נחשב לו כמזיד. מכ"ש מדה טובה המרובה ע"י קבלת הברית זוכין לתשובה ומתהפך גם זדונות לשגגות. לכן מקדימין פ' התוכחות קודם ר"ה ועשי"ת שבזכות קבלת הברית נזכה לתשובה: ספר שפת אמת - פ' נצבים - שנת תרנ"ט

...וטעם לד' ימים שלפני ר"ה משום בכל הקרבנות נ' והקרבתם ובר"ה נאמר ועשיתם שיעשה אדם עצמו קרבן בר"ה ולהכי צריך ד' ימים לביקור מפני המומין ועי"ז יפשפש ויבקר חטאיו דומי' דקרבן (עטז"ק סי' תקפ"א בשם זכרון משה) ובהגהות ספר המנהגים אשר הובא ברמ"א ובלבוש איתא עומדים לסליחות בכל שנה לפני ר"ה וזה רמוז "אתם נצבים היום" בגימ' לעמוד לסליחות וכו': אוצר כל מנהגי ישרון

בחי' העובד השואב מיין עילאין בשכלו בחי' היותר גדולה ועם אלו שני המדריגות דבר משה: ספר אוהב ישראל - ליקוטים חדשים

ושבת עד ה' אלקיך וגו', שמעתי מאא"ז זללה"ה, כמו אדם שמביא הנר למקום החושך, שהחושך הולך לגמרי ואינו ניכר כלל, כך כשחוזר בתשובה אף שהיה בתחלה מקום חושך, כשמאיר אור התורה אז החושך הולך לגמרי: דגל מחנה אפרים בליקוטים לפ' נצבים

שמעתי שיש לאדם עונות מגלגול ראשון או שני, וכאשר מתפלל על החוטאין, אז ניתקן גם עוונות שלו והבן, ודפח"ח:(דגל מחנה אפרים בסופו בדברים ששמעתי מפי אא"ז): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת נצבים

איתא בגמרא (ברכות דל"ד ע"ב) במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין, ושמעתי טעם אחד שבעל תשובה יותר גדול, מפני שכבר הכיר חימום והתלהבות עונות, וכשעושה תשובה ועוסק בתורה ובמצוות, עושה הכל בהתלהבות וחשק גדול, מפני שיודע היטב ענין ההתלהבות, מה שאין כן הצדיק שלא הכיר זה מעולם: **ועוד** אמר מורי ורבי הטעם, מפני שאצל הצדיק נעשו מעשים טובים ולימוד תורה הרגל, ואינו עושה כל כך בהתלהבות, אבל הבעל תשובה אצלו הוא דבר חדש, ועוד, אם לא יעשה הכל בדביקות יפול ממדרגתו, לכך מן ההכרח הוא לו לעבוד בוראו יתברך שמו בהתלהבות גדולה וכו':(אור תורה פ' תולדות בפסוק ויגדל האיש): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת נצבים

על התורה ועל העבודה

בפסוק אם יהי' נדחך בקצה השמים כו' משם יקבצך ה"א ומשם כו'. לכאורה משם מיותר. רק הפי' כי מאותן המקומות בעצמם ימצא לנו התיקון בעזרת הש"י אם נתחזק לקדש שמו ית'. גם בהיותינו שפלים כדורותינו עתה יעלו מעשינו לפניו ית' לחן ויקבץ נדחינו ויקחנו אליו ית'. כן יהי רצון בב"א: ספר שפת אמת - שנת תרמ"א

ומל ה"א את לבבך. כמו שיש ערלת הגוף ואאע"ה ע"י אהבה רבה להתדבק בו ית' נתן לו עצה להסיר ערלת הגוף. כמו כן לעתיד אחר שיתקן אדם קומת הנפש. ורק שנמצא בו חסרון מצד ערלת הלב בטבע כמ"ש הגוים ערלים וכו' ישראל ערלי לב. מ"מ ע"י התשוקה יתן הבורא ב"ה עצה להסיר ערלת הלב ג"כ: ספר שפת אמת - שנת תרל"ח

לאהבה את ה' וגו' מאמר זה סמוך עם מה שלמעלה ממנו, שאמר למען תחיה אתה וזרעך, וגמר אומר לאהבה וגו', פירוש שטעם חפץ בחיים הוא לאהבה את ה' לשמוע בקולו וגו', ונתן טעם כי הוא חייך, כי מה לאדם חיים אם לא רצונו יתברך, שעשיית רצונו היא תסובב שידבק האדם בקונו, כאומרו ולדבקה בו, וזה הוא עצמו החיים בעולם הזה ואורך ימים לעולם הבא, והוא אומרו ואורך ימיך: אור החיים הק'

ולא מעבר לים היא וגו'. שאין מצוים אותך להתהפך מיד מן הקצה אל הקצה, מעבר זה לעבר השני, רק לאט לאט, בפיך ובלבבך וגו': (כתבי הרמ"מ) תורת אבות

בשבת של סליחות הי' עולם גדול, ובע"ש קודם התפילה עמדנו בבית הכנסת עם עוד אברכים וידידים ודיברנו יחד, אשר כפי שכתוב בספרים הקדושים שבשבת זה צריך כל אדם לעשות חשבון הנפש מה שעשה בכל השנה, ובשבת זה אפשר לכל אדם לתקן כל מעשיו שעשה בבל השבתות וכל ימי השנה, ואם כן אם אנחנו נעשה כל אחד ואחד חשבון צדק ממעשיו, הרי אין בידינו כלום וגם בודאי לכל אחד ידוע לו נגעי לבבו ומעשיו שעשה ח"ו, ועמדנו כך בשברון לב מאד, ונגמר בדעתינו שנלך יחד לרבינו [הפראנקפורטר] זי"ע וכל אחד ואחד יגלה לכ"ק את נגעי לבבו ולבקש ממנו שיתן לנו עוזר במה להטיב דרכנו על להבא ומדי דברי בם יחד כל אחד בלב נשבר, והנה כ"ק רבינו בא לבית הכנסת למקום שדברנו שם בתחילה, יחד האברכים וידידים, ונגש אלינו ולא שאל אותנו שום דבר, והתחיל לדבר דבריו הקדושים בזה הלשון: מידארף זאגין משה'ן ז'אנדאר אז היינטיגער שבת איז א אַכולל פון אלע שבתים פון אַגאנץ יאהר, על כן דארף מען מאכין אַגרויסין קוגיל דיא גרויס וויא אלע קוגלען פון אַגאנץ יאהר, ואנחנו לא דיברנו שום דבר, כי ראינו אשר דבריו ברוח הקודש נאמרו, ואחר כך אמר: נוא עס איז דאך באווסט אז היינטיגער שבת איז דער כללות פון אלע שבתים, און איז גרעסער פון ראש השנה, און יעדער יוד דארף מאכין אַחשבון פון זיינע גישעפטין פון אַגאנץ יאהר, נאר אַגוטער בוך-האלטער (רואה חשבון מצוין) רעכינט אויף גיך און רוהיג און פריילִיך, און גיוויס האט ער ניט קיין טעות, און אויב ער גיפינט יא עטליכע אטשיפקעס (איזה חסרון) איז ער ניט מרה שחורה-דיק, און מאכט בא זיך רעכט באשר היינטיגס יאהר האב איך ניט גיפיליוועט דעס טאג בוך, אויף דעם נייעם יאהר וועל איך שוין פיליוועז דעם טאג בוך, וועט שוין אין סוף יאהר זיין גוט. **ואחר** כך אמר וזה לשון קדשו: דאס איז אַכלל אין אלעס, אפילו חשבון הנפש דארף מען זיך אַמאך טאן דעם חשבון לעבידיג און פריילִיך אזוי וויא דער גוטער בוך האלטער, און אפילו עס איז ניט אזוי גלאטיג דארף מען בעטין סליחה, און אויף ווייטער פיליוועז דעם טאג בוך. **ושאל** אחד וויא קאן מען זיין פריילִיך מיט אזא חשבון הנפש וויא יעדער ווייסט בא זיך, ועמד ממקומו ואמר: מיר מיינען נישט שמחה של מצוה, מיר מיינען פשוט'ע שמחה, ניט מרה שחורה-דיק ח"ו, והלך לו כ"ק רבינו והשריש בדבריו הקדושים בלב כל אחד ואחד שמחה שאין לשער, אשר הי' לנו בשבת זה וכן לכל הימים של ראש השנה לשמחה ולששון בטוב לב: ספר ברכת אהרן - סטאלין קארלין

קרוב אליך כו' בפיך ובלבבך לעשותו. פי' שיכול האדם לעשותו קרוב. ובמדרש הוציא דבר מתוך פיך כי הש"י נטע בכל איש ישראל נקודה גנוזה בלב והאדם צריך רק להוציאו מכח אל הפועל. וז"ש יגעתי ומצאתי תאמין היינו שמייגע עצמו למצוא הנקודה בלבו וע"י שמכניס כל כחותיו במעשה דיבור ומחשבה והוא נגד נפש רוח ונשמה וז"ש בפיך ובלבבך לעשותו: ספר שפת אמת - שנת תרל"ד

עבודת האכילה

עוד שמעתי בשמו הק' מה שמנהג הוא שהעולם הולכים לאכול תיכף אחר התפלה, דהא יותר השכל מחייב ללמוד או לעשות מצות ומע"ט אך כתיב (ישעי' ע"ו) ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו, ואם ע"י התפלה עוד לא ידע את השי"ת אזי ע"י האכילה הנקרא אבוס בעליו יוכל להכיר ולידע את השם ית"ש והבן: ספר שיח שרפי קודש (אות תמ"ה) [דפוס ישן]

נסיעה לצדיקים

עוד שמעתי בשמו הק' שאמר בשם הבעש"ט הק' זצללה"ה. אם העולם היו יודעים כמה טוב להיות בראש השנה בביתו לא הי' אפי' מנין אצל הרבי, אך (משלי י"ד) כתיב ברוב עם הדרת מלך. משום זה מדה הוא מן חסידים שמבטלים את עצמם כדי להיות הדר לפני השי"ת א חסיד זיך לייגט זיך אוועק נאייערט עס זאל זיין שיין פאר דעם הימעל. והבן: ספר שיח שרפי קודש (אות תע"א) [דפוס ישן]

ה' אלפים תשע"ט הבעל"ט

תהא **ש**נת **ע**בודת **ה**שם **ט**הורה

תהא **ש**נת **ע**ינים **ט**הורות

תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: תָּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:
בברכת כתיבה וחתימה טובה
שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל אכי"ר

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

כָּל הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מֵבִיא גְאֻלָּה לָעוֹלָם:
אבות פ"ו מ"ו, מגילה ט"ו ע"א, תענית כ"ד ע"א, חולין ק"ד ע"ב, וכו'

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

סימנא מילתא

אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא יהא רגיל איניש למיכל ריש שתא קרא ורוביא כרתי סילקא ותמרי וכו' : תלמוד בבלי מ' כריתות דף ו' ע"א

הסימנים בליל ר"ה כרתי רוביא. כי בר"ה אין מבקשין על עניני עוה"ז. כמ"ש בזוה"ק ותיקונים. רק לבקש על מ"ש תן פחדך ותמלוך כו'. וי"ל דלכך מרמזין על צורכי עוה"ז שהם באמת רק רמזים להוציא מכל ענין רמיזא דחכמתא לעבודת השי"ת. ובאופן זה שיהי' רק לסימן ולרמז רשאין לבקש שכן רצונו ית' שע"ז נבראו. ובר"ה שנותן השי"ת חיות חדש לכל הנבראים על כל השנה צריך כל אחד להיות מוכן לקבל החיים רק לעבודתו יתברך שמו בלבד וכפי רצונו כן נותנים לכ"א: ספר שפת אמת - לראש השנה - שנת תרל"ב

המגיד מקאזניץ זי"ע היה בשמחה בליל ר"ה ואמר טעם לזה דאיתא מי שהוא בשמחה שורה עליו מזל טוב: מפי השמועה

אוכלים ושותים ושמחים, ואין מתענין בר"ה ולא בשבת שובה; אמנם לא יאכלו כל שבעם, למען לא יקלו ראשם ותהיה יראת ה' על פניהם: שו"ע אורח חיים - סימן תקצ"ז א'

אוכלים - הט"ז הכריע ממה שאכל אלישע אצל השונמית דאין להתענות בר"ה ע"ש ונ"ל ראיה מחנה ואלקנה איש האלקים שאכלו בר"ה וכן מבואר בנחמיה ח' אכלו משמנים ושתו ממתקים בר"ה. ובמ"מ פ' נצבים כתב שלא לאכול בשר ולשתות יין בר"ה: באר היטב ס' תקצ"ז א'

יום טוב של ראש השנה (ר"ה פ"ד מ"א)

הלא ראש השנה הוא יום טוב, ובמשנה (ר"ה דכ"ט ע"ב) יום טוב של ראש השנה וכו', והוא יום שמחה, על כן אומרים שהחיינו, ומה שכתב האר"י ז"ל לבכות, הוא משום גלות השכינה וכו', וכדי שידיננו השם יתברך לטובה, והוא שכתוב (נחמיה ח') לכו אכלו משמנים וכו' ואל תעצבו כי חדות ה' הוא מעוזכם, והבכייה שבוכין הוא בכייה של שמחה על שהחיינו והגיענו, על כן, כיון שהוא יום שמחה ראוי לזכור ירושלים כמו שכתוב (תהלים קל"ז) אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי, שקבלנו זה בשבועה ובקללה, כמו שכתוב (תהלים שם) אם אשכחך ירושלים וגו':(כש"ט ח"ב דכ"ב ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה - לראש השנה ויום כפור

הנה היוצא מזה כי אמנם כמה צריך להיות גדולה השמחה מן ראש השנה, יום שמונח כללית כל הטובות שבעולם, כל האחרית, הגאולה העתידה, וקבלת כל התורה כולה, גם כל המועדות מונחים ביום זה, כי הוא יום דין הכולל כל הבריאה כולה, ואם כן מה שאחרים נוהגים לרקוד בר"ה, הנה זה אמנם מנהג יפה: ר' ירוחם - המשגיח ד'מיר זצ"ל, דעת תורה - פ' ראה

אוכלים ושותים ושמחים - ר"ל אף שהוא יום הדין מ"מ מצוה של ושמחת בחגך שייך גם בו שגם הוא בכלל חג כדכתיב תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו ונאמר בנחמיה ח' אכלו משמנים ושתו ממתקים וגו' כי קדוש היום לאדונינו ואל תעצבו כי חדות ד' היא מעוזכם: משנה ברורה סימן תקצ"ז א'

הנביא צוה לשמוח בר"ה אכלו משמנים כו' חדות ה' היא מעוזכם. עיקר העוז לבנ"י לשמוח בחלק אלקות המיוחד לנפשות בנ"י. ובר"ה מתחדש זה הכח שבו נברא האדם ויפח באפיו נשמת חיים. ובר"ה מקבלים מלכות שמים. וצריך להיות בשמחה כמ"ש כל [מצוה] שקיבלו עליהם בשמחה עדיין עושין בשמחה. וכפי השמחה בר"ה בקבלת מלכותו ית"ש כן מתקיים כל ימי השנה. וכמו שראש השנה שהוא ראש של כל השנה ובראש צריכין לקבל מלכותו ית"ש לתת הראשית אליו ית"ש. כמו כן בנפשות. בנ"י הם הראש. ולכן עליהם לקבל מלכות שמים שהם נקראי' ראשית. ובכח זה נמשך מלכות שמים גם על כל העולם. וכו': שפת אמת - תרס"א

ושמחה דנוהגת ברגלים, בעצרת נוהגת רק יום אחד, דהיינו ביום טוב, אבל אחרי זה לא שייך שמחה כלל. ואינו דומה לראיה. וחגיגה דיש להם תשלומין גם בעצרת כל שבעה, אבל בשמחה לא שייך זה, ועיין בספר טורי אבן ו' ע"ב ד"ה שמחה כתב זה לפשיטות, ודבריו נכונים. ועיין בסוגיא שם י"ז ע"א גבי מותר בהספד ותענית ביום טבוח שחל עצרת בשבת מפני הצדוקים, ואי הוא מן התורה היאך עוקרים מפני הצדוקים עשה בקום ועשה. וגם חזינן דאבלות נוהג, וברגל אינו נוהג מפני עשה זו, בודאי ברור דמצוה זו אינו נוהגת אלא ברגל היינו עצרת יום אחד, וזה ברור ופשוט. ועיין במל"מ פ"ג מאבל ה"י. ועיין בספר שאגת אריה הל' ראש השנה סי' ק"ב דגם ראש השנה חייב בשמחה חוץ משלמי שמחה, אבל שאר שמחות חייב, וצ"ע, ואין כאן מקומו להאריך: ס' מנחת חינוך - מצוה תפ"ח - אות ה'

על התורה ועל העבודה

איתא בגמרא אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה שנאמר באשר הוא שם פירש רש"י לא על מה שעתיד לעשות כו' וזה מילתא דפשיטא, לכן נראה דגם על מה שכבר עשה אין דנין רק לפי מעשיו של אותה שעה והגם דעיקר הדין על מה שעבר מכל מקום העבירות שעשה השאירו בו פגם ורושם לכן אי שב בתשובה והסיר העון מנפשו אין עליו דין רק לפי מעשיו שיש בו עדיין רושם באותה שעה: שפת אמת - ליקוטים

וזה פירוש יום תרועה מקרא קודש זכר ליציאת מצרים ומה ענין זה ליציאת מצרים, אולם כנ"ל שהוא זכר שכל מצרים שיש לפעמים לטוב הוא כדי לצאת אחרי כן ביתר שאת לצרף ולזכך: שפת אמת ליקוטים - לר"ה

תקיעת שופר

ראש השנה (ט"ז.) למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין וכו' כדי לערבב השטן. ופירש רש"י שלא ישטין כשישמע ישראל מחבבין המצוות וכו'. ולכאורה מה חיבוב שומע כאן. ואמר אדמו"ר ז"ל שידוע מהזוהר הקדוש גודל הפעולה והתיקונים שהשופר עושה. על כן מחמת שרוצים לעשות המצוה לשמה בלי שום תועלת על כן עושים דבר אחד שני פעמים לשמה ממש. ומזה שומע ורואה חביבות המצוה ובודאי גם תשובתם מאהבה על כן מתירא לקטרג שיהיה להם על ידי העוונות יותר זכויות כמו שאמרו ביומא (פ"ו ע"ב) תשובה מאהבה זדונות נעשו לו כזכויות: ספר רמתים צופים - סימן א' [פ"ג]

שמעתי ממורי זלה"ה משל על בעלי תפלות בימים נוראים, שלא יסמכו עליהם בני העולם רק ישתדל כל אחד להתפלל בכוונה בעצמו, אמר משל פעם אחד היו שני מלכים נלחמים יחד, ומלך אחד היה אדיר ותקיף שהיו לו גבורי חיל מלבושים בשריון וקשקשים וכו', וזה המלך שכנגדו הלך למצוא אנשים גבורים כאלו ולא עלתה לו וכו', עד שאמר לחילו שלא יסמכו על הגבורים וכו' ודפח"ח: (בן פורת יוסף דמ"ד ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה - לראש השנה ויום כפור

משל ששמעתי ממורי, למדינה שהיה להם גבור אחד, ובטחו עליו כל בני המדינה ולא למדו תכסיסי המלחמה, כי סמכו את עצמם על גבור המלחמה שהיה ביניהם, ואחר כך בעת המלחמה, שרצה הגבור להכין כלי זיינו, והשונא נתחכם וגנב ממנו כלי זיינו אחד לאחד, עד שלא נשאר לו במה להלחם, וגם אנשי המלחמה שסמכו עליו נלכדו עמו וכו' ודפח"ח, ובזה יובן (תהלים פ"ט) אשרי העם יודעי תרועה, ר"ל כשהעם אינם סומכים על הגבור רק הם עצמן יודעין תרועת המלחמה, ואז באור פניך יהלכון לקראת המלך, ואינן סומכין על הגדולים בלבד וכו':(תוי"י אמור דקי"ד ע"ד, קדושים דק"ב ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה - לראש השנה ויום כפור

ה' אלפים תשע"ט הבעל"ט

תהא **ש**נת **ע**בודת השם **ט**הורה

תהא **ש**נת **ע**ינים **ט**הורות

ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה ולא חשכת את בנך וגו', ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה (בראשית כ"ב, י"ב י"ד). יש לרמוז בזה כי הנה ידוע אשר השני ימים טובים של ראש השנה יום ראשון הוא דינא קשיא ויום השני דינא רפיא. והטעם שיום ראשון הוא בחינת לידת יצחק שהוא מדת גבורה ולכן אנו קורין אז וה' פקד את שרה שאז הוא לידת הדינין ולכן הוא דינא קשיא, וביום שני קורין העקידה שאז ממתיקין הדינין ואברהם שהוא מדת חסד עקד את יצחק לבל יפקון תוקפוהי לבר ולכן הוא דינא רפיא שכבר נמתקו ונכללו בהחסדים: ספר מאור ושמש - רמזי ר"ה

בר"ה יצא יוסף מבית האסורים

עדות ביהוסף שמו - בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים. רש"י תהילים

בשם אדמו"ר הגה"ק ר' יצחק מאיר זצ"ל מגור, בר"ה יצא יוסף מבית האסורים פירוש יוסף הוא הנקודה של ישראל ובר"ה יוצא כל אחד מאסיריו כי כל השנה הוא משוקע ובראש השנה יוצא ממנה: שיח שרפי קודש

רק רוחניות - מרן אדמו"ר הזקן זיע"א (הבית אהרן מקארלין) התפאר פ"א אחרי ימים הנוראים, כי בחודש תשרי עברו אלפים פתקאות ולא היה בהם פתקא אחת בעניני גשמיות (כתבי הרה"צ רבי מנשה הכהן רוזנפלד ז"ל): מטה אהרן - פינסק קארלין

ברכת כתיבה וחתימה טובה
שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל
תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיהָ: תָּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' אשר זצוק"ל הינוקא מסטאלין
מנו"כ בפראנקפורט נלב"ע ב' דר"ה תרפ"ב
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

וילך - הלך אל כל שבט ושבט להודיע שהוא מת שלא יפחדו וחזק לבם בדברי יהושע על כן כתוב אחריו ואתה תנחילנה אותם ולפי דעתי כי אז ברך השבטים ואם ברכותיהם מאוחרות במכתב: אבן עזרא

וילך משה. התעורר לזה כמו וילך איש מבית לוי. וילך ויעבוד ודומיהם. וזה שאחר שהשלים עניני כריתת הברית התעורר לנחם את ישראל על מיתתו כדי שלא יערבבו שמחת הברית הראויה להם להורות על היותם מקבלים הברית בשמחה על דרך ישמח ישראל בעושיו כאמרו וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלקיך: ספורנו עה"ת

בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבא - כי זקנתי ועוד כי ה' אמר אלי לא תעבור את הירדן וגו'. ואתם אין לכם הפסד בדבר כי ה' אלקיך הוא עובר לפניך ואין לכם כמוהו. ד"א לא אוכל עוד לצאת ולבא ולא משום חלישות אלא משום שה' אמר אלי לא תעבור וגו': דעת זקנים מבעלי התוספות

לא ירפך - לא יתן לך רפיון להיות נעזב ממנו: רש"י

חזקו ואמצו - אחר שתדעו שה' הולך עמכם בכל מקום שתלכו להלחם: אבן עזרא

ואנכי הסתר אסתיר פני. פ"א שאל הרה"ק בונים מפרישסחא זי"ע להרה"ק הרבי מלובלין זי"ע וכי כן הוא האמת כמו שאומר הרבי באם שאדם מכיר ערך עצמו וחשבון נפשו. הוא כמו שאומרים העולם בעת שמחשב עם חבירו חשבונותיו. אחר החשבון הוא חצי פרעון (אב גירעכינט איז האלב באצאלט) והשיב לו הן, סברא הוא. כמו מי שיש לו סחורה מחוץ למדינה (טרייפינע סחורה) אם המלך מניח החותם שלו על הסחורה נעשה כשר כמו כן מי שמכיר ערך עצמו כפי מה שהוא באמת א"כ נקרא עליו שם ממה"מ הקב"ה אשר חותמו אמת ונעשה כשר, והבן כי עמוק הוא. וכעין זה מ"כ בס' כש"ט בשם הבעש"ט הק' זי"ע וז"ל כאשר יודע האדם נגעי לבבו שהוא חולי הנפש בסוד הקטנות אחר שיש לו דעת זה אז ממתיק ע"י דעת זה. וזה רפואתו. משא"כ כשהוא בסוד ההסתר כמ"ש ואנכי הסתיר אסתיר שאינו יודע שהוא חולה ברוחני אז אין לו רפואה למכתו האנושה ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

וענתה השירה הזאת לפניו לעד. שע"י השירה ידעו תכף וירגישו כי הסתרת פנים הוא ע"י עונותיהם, ואמר אח"כ: מלבים

כי לא תשכח מפי זרעו - בכאן הבטיחם שלא תשכח התורה מישראל: רבי יוסף בכור שור

כי לא תשכח וכו' הבטחה וכו'. דאף על גב דפשטיה דקרא על השירה קאי ולא על התורה י"ל דנדרש כן באחד מי"ג מדות והיינו דהשירה בכלל כל התורה ויצאה מן הכלל ללמד כי לא תשכח וכו' לא על עצמה בלבד יצתה אלא ללמד על הכלל כלו דהיינו תורה כלה. ומ"ש רש"י שאין משתכחת לגמרי דייק לומר כן כלומר דאף על גב שלא תמצא הלכה ברורה כמ"ש ז"ל על פ' ישוטטו לבקש וכו' מ"מ אינה משתכחת לגמרי והיינו כפי דברי רשב"י בגמ' דשבת: ספר משכיל לדוד

ירח האיתנים

אמר : {הרה"ק ר' אשר הזקן מסטאלין זי"ע} יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה, תשרי זאל זאך אפ שטעלין בייא יודין: כתבי הרה"ח ר"מ ברנשטיין בשם הגה"ח ר' חיים מענדל ז"ל הי"ד - מטה אהרן - פינסק קארלין

שבת שובה

עוד השבת מסייע לתשובה דאמרו חז"ל במקום שבע"ת עומדין אין צ"ג יכולין לעמוד. פי' כי צדיקים מקיימים העולם כדכ' צדיק יסוד עולם. אבל בע"ת מושכין דרך חדש למעלה מן העולם כדאיתא תשובה קדמה לעולם. וכ"כ חכמות בנתה ביתה כו' חצבה עמודי' שבעה כו' ואח"כ מי פתי יסור הנה שהוא בחי' תשובה למעלה משבעה עמודים. ושבת יש בו מאור שלמעלה משבעת הימים מעין עוה"ב עלמא דחירות שאין הפגם מגיע שם. לכן היא מסייע לתשובה: ספר שפת אמת - לשבת תשובה - שנת תרנ"ח

עשרת ימי תשובה

...כי על כן יש חרדה ובכיה ערב יום הכפורים לעת ערב שאז שעה אחרונה של עשרת ימי תשובה, וביום הכיפורים לית ליה רשות לאסטוני (יומא ד"כ ע"א), על כן בא השטן בכל כחו לקטרג על כל אדם, ומזלם חזי, על כן בוכים אנשים ונשים וטף, וראוי לעשות כן בכל שעה מעשרת ימי תשובה, דאמרו רבותינו ז"ל (באבות פרק ד') יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא, כל שכן וקל וחומר כל שעה ושעה מעשרת ימי תשובה, וכו': ספר בעל שם טוב על התורה - לראש השנה ויום כפור

על התורה ועל העבודה

ויכתוב משה את דברי השירה הזאת על ספר עד תומם. דאמרו רבותינו ז"ל (פסחים פז ע"ב) לא גלו ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים. דישראל מעלים הנצוצות הקדושות שבתוך האומות ועל ידי זה נוטלים מאתם כל הנצוצות. ולהכי נקרא דברי משה שאמר בפרשת האזינו שירה שרומז על שמחה, הגם שנאמר בו שישראל יהיו בגלות, אף על פי כן הגלות גופא הוא שמחה שיעלו ישראל נצוצות הקדושה מאתם ואז בכלות מאתם הקדושה ממילא יכלו. וזהו ויכתוב משה את דברי השירה הזאת, שנקרא שירה שמורה על השמחה הגם שנאמר בו גלות. לזה אמר עד תומם, פירוש שהגלות גורם להאומות כליה, כי ישראל מעלה מתוכם נצוצות הקדושה: ספר קדושת לוי

ויש אנשים אשר לא ראו אור התשובה הנכונה ולא מחכמה המה מענים את גופם חנם, וסוברין כי זה תשובה עיקרית לענות נפש, ולא טוב עושים ובפרטות בדורות אלו דחלשא עלמא ואין יכולת לסבול עינויים, ושעבוד המלכויות מחלישין הגופים ודחיקא מילתא טובא בבקשת המזונות, זאת העצה (שלא לענות נפש כלל ומוטב) להשים כל אחד מגמת פניו אל התשובה העיקרית והוא שילמדו ויתפללו בדחילו ורחימו וכמו שנתבאר בגמרא (ויקרא רבה כ"ה, א') שאדם השב אם היה רגיל ללמוד דף אחד ילמוד שני דפים, והדבר ברור לכל בעלי עינויים שאין הכוונה שזו תחשב לתשובה מה שלומד דף יותר, אמנם כוונתם על פנימיות הלימוד

כי לא תשכח מפי זרעו - אעפ"י שיש בה כמה תוכחות יש בסופה נחמות. חזקוני

שבת שובה

טעם על שנקרא שבת שובה הגם שלפי פשוטו ידוע על שם שאומרים הפטרה שובה ישראל בו ביום, אך יש לומר גם כן שמרמז על העתיד שיהיה יום שכולו שבת ועל זה קורין אותו שבת שובה היינו תיכף בצאת השבת חוזר ושב תיכף שבת ולא יהיה כלל בחינת חול באמצע רק יום שכולו שבת וקל להבין: ספר דגל מחנה אפרים - ליקוטים, ד"ה טעם

ולפי האמור יש לפרש ענין שבת שובה. דהנה שבת היא אהבה ורצון, מתנה מן השמים אפי' לבלתי ראויים ומתוקנים לו, וע"כ אפי' ע"ה אימת שבת עליו. ובזה יש לפרש מושבות דכתב רחמנא בשבת שבת היא לכם בכל מושבותיכם, היינו בכל ענין שיהי' מושב ישראל אפי' ח"ו במצב מוזר מאד מ"מ מאירה מדת שבת לישראל בצד מה עכ"פ, וכמים פנים אל פנים אי אפשר שלא יהי' קול דודי דופק על מיתרי לב ישראל באהבה. וא"כ התשובה שבשבת זו בהכרח שהיא תשובה שלימה מאהבה. ואפי' מי שהכבישה של עוונות עדיין לא גרמה לו תשובה מאהבה, זוכה בשבת זו לתשובה מאהבה והעוונות נהפכו לזכיות: ספר שם משמואל - חלק המועדים - שבת תשובה שנת תרפ"א

בשם הרב שקודם י"ג מדות, דהיינו הסליחות שקודם עי"כ יש ליתן צדקה בלילה: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {קלז}

ומהותו הוא שקודם שילמוד ישוב בתשובה בכל עוז שלא יהיה נאמר עליו מה לך לספר חוקי, ובעת התפילה והלימוד יפשפש אחר כל תיבה שהוציאה מפיו האם נאמרה מעומק הלב ושלא בהתפארות, וגם מהצורך לקשר נפש רוח נשמה דיליה בפנימיות האותיות ולהסיר כל מחשבות לבו וכל הרגשותיו שלא יהיה כי אם בהתפילה ובלימוד התורה. וכו': ספר מאור ושמש - הפטרת שבת שובה

בהפטורה דשובה תשא עון וקח טוב. כי בכל דבר יש תערובות טו"ר וצריכין לשוב לבער הפסולת ולהוציא הנק"ד שנתערבו בהחטא. וזהו למדו הטיב להטיב כדפרש"י שם. וע"י התורה שנקראת לקח טוב יכולין למצוא טוב הגנוז ונסתר גם בתוך החטא עצמו. וז"ש הקב"ה לקין אם תטיב שאת. וכמו שאין אדם חוטא אא"כ נכנס בו רוח שטות שהוא תערובת הרע כמו כן א"י לשוב רק כשזוכין לרוח טהרה מתוך התורה. ואז זה הטוב מעביר הפסולת ויוכל להוציא טוב הגנוז: ספר שפת אמת - תרנ"ה

וזהו 'זכור את יום השבת לקדשו' [שמות כ' ח'], היינו, 'זכור' רומז על יום הזכרון, ו'לקדשו' רומז על יוה"כ, כמ"ש [ויקרא ט"ז ג'] 'בזאת יבא אהרן אל הקודש', ועל ידי שבת קודש נתחברו יחד. וזהו הרמז 'שובה ישראל עד ד' אלקיך', כי שוב"ה ר"ת ב'יום ה'שביעי ש'בת ו'ינפש [שמות לא יז], ותיבת ישרא"ל ע"ד הוי"ה אלקי"ך עולה השב"ת, לרמז כנ"ל, אשר שבת שובה הוא המחבר ומייחד ראש השנה ויוה"כ כנ"ל, לזכות על ידי מאה קולות ליוה"כ הבא לנחת, אמן: ספר אמרי נועם על מועדים - שבת שובה

לע"נ הרה"צ ר' שמעון נתן נטע בן הרה"צ ר' משה מרדכי זצ"ל
כ"ק אדמו"ר מלעלוב - יום כיפור תש"ע - תנצב"ה

לע"נ מו"ר הרה"ג ר' רפאל ב"ר ישראל גרין זצ"ל - יום כיפור תשס"ז תנצב"ה

לע"נ הרבנית ראדיא חנה בת ר' מנשה ע"ה גאנצווייג - יום כיפור תשי"ד תנצב"ה

ברכת גמר חתימה טובה - שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

<u>**ערב יום הקדוש**</u>

בערב יום הכיפורים רצו לבטל ישיבת האנשים עם הקערות, מחמת בלבול תפלה, וציוה הבעל שם טוב שלא לבטל, וסיפר הבעש"ט, שפעם אחת נתקשרו הקליפות ר"ל כו', ועל ידי הקשקוש עם המעות בערב יום הכיפורים נתפרדו הקליפות כולם:(מדרש פינחס החדש אות נ"ה): ספר בעל שם טוב על התורה - לראש השנה ויום כפור

איתא במדרש לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך . בעי"כ . כי כבר רצה האלקים את מעשיך . בר"ה ויו"כ . משל למלך ששלח לגבות ליפוס כו' עד שביו"כ כל העם מתענים אנשים ונשים וטף הוא מוחל על עונותיהם . עכ"ל: **פתח** ואמר כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי . דער פסוק איז אויף אים מעלה . כי בזה מעלים כל האכילות ושתיות של כל השנה . ונראה שגם בתענית יש החיות באדם . רק שאינו מאכילה ושתיה גשמיות . רק שהחיות נמשך מהמוח שלכך צריך לשמור המוח בתענית והוא דבר רוחני וחיות רוחני וחיות קדוש . וז"ש המדרש לך אכול בשמחה לחמ"ך . לחם שלך . דהיינו שניהם במשמע . הלחם גשמי שאוכלים בתשיעי שהוא ג"כ מצוה . והלחם שלך שאוכלין בעשירי . כי הוא ממש שלך מגוף האדם . ושתה בלב טוב יינ"ך . שלך ממש מהמוח והגוף וחיות עצמו . ואם הוא כך אזי כב"ר רצה אלקים את מעשיך . הסליחה מופקדת לך מר"ה רק שבא להתגלות ביוה"כ כי האחרית כלול בראשית : ספר בית אהרן - לערב יו"כ

ועיניתם את נפשותיכם בתשעה וכו' אלא לומר לך כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי וקשה מנה לן לומר דאכילה נחשבת כענוי דילמא חייב בערב יום כפור להתענות חצי יום כדי שיהיה בענוי כל היום העשירי. דאם יאכל בערב יום הכיפור כל היום לא יקיים הענוי ביום כפור רק חצי יום, מחמת שהוא עוד שבע מערב יום כפור. אך הנה בזוהר הקדוש הקשה על אך בעשור כל מקום שנאמר אך חלק. ונימא ביום הכיפורים מקצתו מותר באכילה, ותירץ בזוהר הקדוש כיון דאכילה בערב יום הכיפורים כל היום, ממילא אין מתענין רק חצי יום ואך חלק, ועל כן מוכרחין לומר שמותר לאכול בתשעה עד הערב. איך נדרוש ועניתם את נפשותיכם בתשעה. אלא בודאי לומר לך שכל האוכל בתשעה כאלו התענה תשיעי ועשירי: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד ס"ה

מה כאלו התענה תשיעי ועשירי הוה ליה למימר כאלו התענה תשיעי אך לפי הזוהר הקדוש דאך חלק דעל ידי זה אינו מתענה רק חצי יום. ובמה יקוים תוספות יום הכפורים וצריך לומר כיון שאמרה תורה דאכילה בתשיעי חשוב כענוי ממילא יש תוספת יום כפור: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד ס"ו

אי' במדרש וישעי הוא ביוה"כ דעיקר הישועה צריכים הבינונים. דכתי' צדקתך הוא צדיקים גמורים. משפטיך תהום רבה הרשעים. אדם ובהמה הם הבינונים זה וזה שופטן. להם תושיע ה' ביוה"כ: ספר שפת אמת - ליום כפור - שנת תרמ"ט

<u>**לעשות תשובה בכל מצב שהוא**</u>

אחד התאונן לפני מרן אדמו"ר הרא"ש הזקן מסטאלין זי"ע אשר לפי מה שכתוב בספרי הקודש, אין מועיל לו תשובה, ומה יעשה א"כ, והשיב לו בזה הלשון: וואס האט דאס צוא דיר, דוא דארפסט טאן וואס דוא קאנסט, באשר דוא וועסט קיין עולם הבא ניט האבן. (- מה זה שייך אליך, אתה צריך לעשות מה שאתה יכול, אלא, לא יהיה לך עוה"ב), לפיכך תשתקע ברע? ועוד שנינו במשנה, יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא, אם כן התשובה טובה מעולם הבא: קובץ "שס"ה סעיפים"

בכל ערב יום הכפורים הי' הה"ג ר' אלעזר מפולטוסק אוכל ומרבה לשתות והי' לובש מלבושי כבוד כתואר פני אלהים והיה בדיחא דעתא והיה נוהג לספר מעשיות מהצדיקים הקדושים זי"ע, או לומר דבר טוב וחידוש, פעם אחת אמר שהרבי ר' איציקיל זצללה"ה [כנ"ל כוונתו על הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדטשוב זי"ע - המו"ל] הקשה על מה שאנו נוהגין לברך ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה בשם ומלכות, מנא ידעינן שהקב"ה מעביר אשמותינו, ולברך על זה דלמא מברכינן ברכה לבטלה, ותירץ משל אם מביאין מאכל לתינוק ורוצין החברים ממנו חתיכה והנער אינו רוצה ליתן להם, ונער חכים אחד עושה בערמה ומברך הברכה הלא אז מוכרח ליתן לו כדי שלא יהיה ברכה לבטלה, כן אנו מערימים ומברכים ברכה על זה, ומוכרח כביכול למחול עונותינו שלא יהיה הברכה לבטלה, ואמר רח"ו התורה הלז לפני האדמו"ר מסאכטשוב זצ"ל ושיבח מאוד: ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

בפסוק לטהר אתכם מכל חטאתיכם וחטא הוא שוגג לכן אמרו חז"ל דיוהכ"פ בעי תשובה. וע"י התשובה גם מיראה הזדונות נעשין שגגות ואז היוהכ"פ מכפר על השגגות. וזהו שאומרים כי לכל העם בשגגה שעכ"פ כולם עושין תשובה עכ"פ מיראה: ספר שפת אמת - ליום כפור - שנת תרמ"ה

ועל חטא שחטאנו לפניך...

הרה"ק ר' אשר מסטאלין זצ"ל אמר "ועל חטא שחטאנו לפניך" וואס וועט זיין, וועט מען ברענען, וועט מען בראטין, איז דאך דאס אלץ רצון הבורא, נאר איין זאך הארט מיר "לפניך" פאר וועמען האב איך דאס גיזינדיגט: מטה אהרן - פינסק קארלין

בעל חטא דיום כפור לא נזכר חטא ביטול תורה ונודע כי הוא גדול מכולם, ויתכן לומר כי על חטא שחטאנו בבלי דעת הוא חטא ביטול תורה כי עיקר התורה לידע איך לעבוד את ה' כמו שנאמר דע את אלקי אביך ועבדהו כו', גם יתכן לפרש פריקת עול הוא עול תורה: שפת אמת ליקוטים - עשי"ת ויום כפור

הרה"צ ר' ישראלטשי ריזינער זכותו יגן עלינו אמר כתיב כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישורון, הכוונה כי הגמרא אמר על הכתוב כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וגו' רובץ כתיב ולא רבצן דווקא שרובץ עתה ולא שהוא רגיל לרבוץ תמיד כן הכא הפי' סלחן שאתה רגיל לסלוח ואמר בזה"ל מיר זינדיגען ואתה דארפסט צו פארגעבין: ספר שיח שרפי קודש

כי יד על כס י"ה [שמות י"ז ט"ז]. איתא בתיקוני זוהר תיקון חד ועשרים דף ס"ו, אשר שם י"ה רומז ליום כפור, שיש בו ה' תפלות, ונכלל [בו] יו"ד ימי התשובה, ונעשה צירוף י"ה, עיי"ש. ולדעתי יש לרמז כי מלחמת היצר לעמוד נגדו, יותר מוכשר בימי רצון אלו ראש השנה ויום כפור וסוכות. וזה נרמז בתיבות 'יד על כס י"ה', כי י"ה רומז ליום כפור כדברי התיקוני זוהר הנ"ל, ותיבת כ"ס רומז על ראש השנה בסוד בכסה ליום חגנו [תהלים פ"א ד'], ותיבת י"ד רומז על הסוכה שהוא ציור יד כנודע, ואז בזמנים הללו 'מלחמה לד' בעמלק', היינו מלחמת היצר. גם כ"י י"ד ע"ל כ"ס מספר דר"ך הרומז על חודש אלול שאז הכוונה על 'הנותן בים דרך' [ישעי' מ"ג ט"ז] כנודע. [עיין בשער רוח הקודש יחוד יו לר"ח אלול). [מכתי"ק]: ספר עטרת ישועה על מועדים - שבת שובה

...וע"י מה ע"י מלפניך משפטי יצא ואז הוא בחינת בריה חדשה. כי הוא בריה חדשה ממש. וסיום דבריו בחיזוק ותענוג שצריך כ"א לקבל באלו הימים מדיבורים הקדושים הנדברים בם ולהתחזק בזה מכאן ולהבא. ואמר כי בשמחה יבא לידי תשובה כי עיקר התשובה הבאה ע"י שמחה ותענוג. ועיקר תענוג ושמחה בא ע"י תשובה. והא בהא תליא. ואמר כי הוא דבר תמוה בעיניו איך לא יצא אדם מהכלים ע"י דיבורים של אלו הימים. רק אפשר שנמשך משני אופנים. או מצד קרירות או מצד שתופס מדריגה ובחינה שאינו שייך לו: ספר בית אהרן - לר"ה

וּבְסֵפֶר הַתַּנְיָא (פרק כ"ז) מוּבָא, שֶׁיֵּשׁ אָדָם שֶׁכָּל יָמָיו צָרִיךְ לַעֲבוֹד עַל זֶה לִדְחוֹת הַמַּחְשָׁבוֹת מֵעַל עַצְמוֹ, וְזֶה תִּיקּוּן נַפְשׁוֹ דַּיְיקָא, לָכֵן אַל יִתְעַצֵּב בְּאִם רוֹאֶה שֶׁכְּבָר בָּא בַּשָּׁנִים וְהַמַּחֲשָׁבוֹת מִתְגַּבְּרִים עָלָיו, כִּי יַחְשׁוֹב שֶׁזֶּה תִּיקּוּן נַפְשׁוֹ בִּדְחִיּוֹת הַמַּחֲשָׁבוֹת, וְאוּלַי עַל תַּכְלִית זוֹ נִבְרָא לִלְחוֹם תָּמִיד עִם אֵלּוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת, כִּי בְּכָל פַּעַם שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עָלָיו הַמַּחֲשָׁבוֹת וְהוּא דוֹחֶה אוֹתָם מֵחֲמַת יִרְאַת בּוֹרְאוֹ מְקַיֵּים הַלָּאו וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם, וְהַמִּצְוַת עֲשֵׂה וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דָּבָר רָע, שֶׁדָּרְשׁוּ רז"ל (כתובות מ"ו) שֶׁלֹּא יְהַרְהֵר אָדָם בַּיּוֹם וכו', וְגוֹרֵם שִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְנַחַת רוּחַ להשי"ת בְּלִי שִׁיעוּר בְּמִלְחָמָה זוּ וּבִדְחִיּוֹת מַחֲשָׁבוֹת הַלָּלוּ, וְכָל צַעַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִזֶּה עָתִיד הקב"ה לִפְרוֹעַ לוֹ בְּשָׂכָר גָּדוֹל וְנִפְלָא אֲשֶׁר עַיִן לֹא רָאָתָה. **לָכֵן** אָחִי חֲזַק וֶאֱמַץ, וְתִלְחוֹם מִלְחֲמוֹת ה' בְּכָל הָעֵצוֹת שֶׁנָּתַתִּי לְךָ בְּזֶה הַמַּאֲמָר, וַה' יִהְיֶה בְּעֶזְרְךָ.: ספר טהרת הקודש - מאמר שמירת הברית פט"ו

שמעתי מבני הוותיק כ"מ יעקב נ"י ששמע ממוהר"ר נחמן נ"י אב"ד דק"ק קאלימייע יצ"ו בשם מוהר"ר ישראל בעל שם טוב עליו השלום, טעם שקורין יום שאחר יום הכיפורים "שם השם יתברך" שהוא מצד שפוסקין אז לומר המלך הקדוש, ואומרים מאז והלאה הקל הקדוש:(אשל אברהם מבעל דע"ק או"ח סי' תרכ"ד) סליק בס"ד: ספר בעל שם טוב עה"ת - לר"ה ויו"כ

מי ששב מחטאו, יהא נדמה עליו כאילו לא חטא מעולם, ויהא בטוח במחילה גמורה, ולא יחשוב אולי לא נתכפרה עונותיו. ס' מהרי"ל, ליקוטים אות ל"ט

לע"נ הרה"צ ר' שמעון נתן נטע בן הרה"צ ר' משה מרדכי זצ"ל
כ"ק אדמו"ר מלעלוב - יום כיפור תש"ע - תנצב"ה

לע"נ מו"ר הרה"ג ר' רפאל ב"ר ישראל גרין זצ"ל - יום כיפור תשס"ז תנצב"ה

לע"נ הרבנית ראדיא חנה בת ר' מנשה ע"ה גאנצוויג - יום כיפור תשי"ד תנצב"ה

ברכת גמר חתימה טובה - שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

האזינו - על שם שהם מרובים כמ"ש רבותינו ז"ל שהם שבעה אמר להם לשון רבים. חזקוני

האזינו השמים ואדברה כו' נראה לפרש ע"ד דאיתא בזוהר הקדוש לעתיד כשיבא משיח צדקינו במהרה יבא משה רבינו עליו השלום וילמוד תורה עם ישראל ויגלה להם הרזין דאורייתא ופירוש התורה הקדושה ואמר להם משה רבינו עליו השלום האזינו השמים דהלומדי תורה נקראים שמים וצוה להם שהם ילמדו התורה כאשר יחדשו בה איזה חידוש יהיו בבחינת האזנה דהיינו שיאזינו הדבר מלמעלה בהפעת האור הקדושה עליהם מלמעלה כשלומד הדבר ההוא ואז יפתחו פיהם לדבר בה ועל ידי לימוד התורה תגרמו לקרב הגאולה ותזכו לשמוע רזין דאורייתא מפי כמאז ומקדם * וזהו ואדברה פירוש שתגרמו שאדבר עמכם לעתיד במהרה בימינו אמן: ספר נועם אלימלך

האזינו השמים ואדברה זה בחי' עשרת הדברות. ותשמע הארץ אמרי פי הוא בחי' עשרה מאמרות. והוא בחי' תורה שבע"פ שהקב"ה נתן התורה שבנ"י יתקנו כל הנעשה בעשרה מאמרות ע"י התורה. שהתורה היא ביאור ופירוש הבריאה. ועי"ז איתא שצדיקים מקיימים העולם שנברא בעשרה מאמרות. ולכן נאמרה שירת האזינו ע"י משה ויהושע שהוא חיבור תורה שבכתב ושבע"פ. ואמר יערף כמטר כו' שתכלית התורה להוציא על ידה מכח אל הפועל כל אשר הטמין הקב"ה בעולם. כדמיון המטר שע"י מוציאין מן האדמה מכח אל הפועל כל הפירות: ספר שפת אמת - תרס"א

שירת האזינו כולל כל הדורות מבריאות עולם ויציאת מצרים וקבלת התורה וביהמ"ק וגלות וגאולה אחרונה. ומעין זה נתחדש בכל שנה כל הסדר כי כך מדותיו של הקב"ה תמים פעלו ואפילו בכל יום יש בו מעין כל הבריאה. וכן במועדות חג המצות יציאת מצרים ואח"כ קבלת התורה. וסוף הפרשה ראו עתה כו' אני אמית ואחי' הוא בחי' ר"ה ויוהכ"פ ספרי חיים ומתים פתוחין. ואח"כ הרנינו גוים עמו הוא בחג הסוכות שרומז לגאולה האחרונה. ובאמת אמית ואחי' בימי המשפט הכל לצורך תיקון העולם. כדאיתא אני אמית וכי הקב"ה ממית. אך שממית הפסולת וסט"א ומחיה לכח הפנימיות. ולכן ממית ומחיה ומצמיח ישועה ומן המיתה בא ג"כ הישועה. וכן הוא בכלל שמתבררין נפשות בנ"י בימים האלו כמ"ש יכפר עליכם לטהר אתכם. ולכן אחר יוהכ"פ צריכין לקבל עבודת השי"ת בשמחה. כדאיתא בדור המדבר אחר שמחל להם הקב"ה החטא והקימו המשכן ויעמדו לפני ה' קרבו בשמחה ובזריזות לעבודת הבורא. וכן הוא בחג הסוכות. ובזמן המקדש כשהלבין החוט בודאי נתמלאו בנ"י בשמחה. וגם עתה צריכין להאמין כי נטהרנו מעונותינו. ובאמת זה האות כפי מה שמרגיש האדם שמחה בנפשו. וגם זה תליא כפי המרירות וצער שיש להאדם מהחטאים כך מרגיש אחר יוהכ"פ השמחה. וזהו שמחת החג אחר יר"כ וניתן לבנ"י. כמ"ש במ"א פי' לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: ספר שפת אמת - שנת תר"ס

האזינו השמים. בשם הה"ק מקאצק זי"ע שאמר בזה"ל פאר נעמץ הימעלדיג והבן: ספר שיח שרפי קודש

כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו. בשם הה"ק מסוכטשוב זי"ע, בגמ' ברכות (כ"א ע"א) מה שאמר משה כי שם ד' אקרא וגו' זו ברכת התורה וקשה הא מצוה לברך קודם לימוד ואחר לימוד ואמאי לא מצינו בכל התורה שבירך משה רבינו על התורה ותירץ דהנה איתא דכה"ת שכינה מדברת מתוך גרונו של משה ופרשת האזינו אמר משה מעצמו קודם מותו א"כ לא הי' צריך לברך ברכת התורה משא"כ בהאזינו שאמר מעצמו לכך בירך בתחילת האזינו וק"ל ונכון: ספר שיח שרפי קודש

דור עיקש ופתלתל. הגה"ק הר"ר בונם זי"ע אמר פ"א בבדיחותא כי לא ידע דור עיקש ופתלתל מה בין זה לזה, עד שישב פ"א בדאנציג בליל ש"ק בבית היין ובא איש יהודי לשתות יין, ויהי שם שני משרתים, האחד יהודי והשני נכרי, וילכו להמרתף, ויקח היהודי את הנר. והנכרי הביא את היין. ואילו עשו להיפך אז הי' הכל כשורה ועתה היא עיקש ופתלתל: ספר שיח שרפי קודש

וממה שאמר אני אמית ואחיה אני הוא שהמתי את ישראל ואני אחיה אותם, מכאן דרשו חז"ל (סנהדרין צ"א ע"ב) ענין תחית המתים, וכן אמרו מה מחיצה ורפואה באחד אף מיתה ותחיה באחד, והוא כענין שכתוב (שמואל א' - ב', ו') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. והכוונה לחז"ל שאמרו מה מחיצה ורפואה באחד לפי שלא אמר הכתוב אמחץ ואני ארפא שהיה במשמע אמחץ לראובן וארפא לשמעון ומתוך ששנה ואמר מחצתי ירצה לומר אותו בעצמו שאמית אני אחייהו:

על התורה ועל העבודה

ודע כי רבים יתמהו וישאלו למה לא נזכר ענין תחית המתים בתורה בפירוש כיון שהוא עיקר גדול ופינה גדולה בתורה, וכמה פרשיות התורה יאריך בהן הכתוב ויכפול אותן ואין בהן צורך כל כך, ואם כן למה יקצר הכתוב בענין הזה וימסור עיקר גדול לרמז מועט, ותשובת הדבר הוא הענין שכתבתי לך פעמים כי דרך התורה לקצר בענינים הנעלמים, וכל מה שהוא נעלם יותר יקצר בו הכתוב יותר ואין הדיבור בו אלא ברמז ובקצרה, כי כן תמצא במעשה בראשית שקיצר בענין האור הראשון והאריך ביום שלישי בבריאת האילנות והצמחים, וכן תמצא בדוד ע"ה שאחז הדרך הזה ודיבר מן האור בקצרה, הוא שאמר (תהלים ק"ד, ב') עוטה אור כשלמה. וקיצר גם כן במים העליונים והאריך במים התחתונים, קיצר במים העליונים, הוא שאמר (שם, ג') המקרה במים עליותיו, כי עליותיו שהם העולמות שברא קרה אותן בתוך המים, והאריך במים התחתונים, הוא שאמר (שם, ו' - י') תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים מן גערתך ינוסון וגו' יעלו הרים וגו' גבול שמת בל יעבורון וגו' המשלח מעינים בנחלים וגו': **זאת** ועוד אחרת, שכל היעודים שבתורה הנאמרים על ידי משה אינן אלא יעודים גופניים שאפשר לבני אדם להעיד עליהם בזמן קרוב כדי לקבוע בלב אמיתות נבואתו של משה ומתוך היעודים ההם הגופניים יתאמתו אצלם הענינים השכליים הנעלמים ולכך קיצר בהם מתוך העלמתן, זה טעם העלמת ענין תחית המתים. גם ענין העולם הבא שלא נזכר בתורה בפירוש גם כן מתוך העלמתו, כי התורה ניתנה להמון, ודעת ההמון לא יכילו הענינים השכליים, וכן תמסור התורה אותם אל רמז קטן ודק, יעברו ההמון עליו והיחיד המשכיל יתעורר אליו: **ואם** תשכיל במלת סתרה ראו עתה כי, תמצא בו השם המיוחד רשום למפרע, ובא לרמוז על מדת הדין המתוחה על האומות בזמן הגאולה, והוא שהזכיר מיד ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי, ואמר אשכיר חצי מדם וחרבי וגו': רבנו בחיי

וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה. ופרש"י, בשלשה מקומות נאמר בעצם היום הזה נאמר בנח בעצם היום בא נח וגו' במראית אורו של יום. לפי שהי' בני דורו אומרים בכך וכך אם אנו מרגישין כו' במצרים נאמר בעצם היום הזה הוציא ד'. לפי שהיו מצרים אומרים בכך וכך אם אנו מרגישין וכו' אף כאן במיתתו של משה נאמר בעצם היום הזה לפי שהיו ישראל אומרים בכך וכך אם אנו מרגישין בו אין אנו מניחין אותו כו'. והקשה הרה"ק החי' הרי"מ זי"ע בשלמא בנח וביציאות מצרים ניחא שהי' אומרים שלא הי' מניחין. אבל במיתתו של משה איך לא הי' מניחין אותו למות, ואמר שפי' הוא שישראל הי' אומרים שלא הי' מניחין כו' מפני שכל ישראל הי' מתעצמין בכל כחם להתפלל עליו. ובתפלתם הי' מבטלין הגזירה. הראה להם הקב"ה שגזירה קשה הוא שאין יכולים לבטל אפי' בתפלת כל ישראל. והבן: ספר שיח שרפי קודש

פארפעל איז א גוטע מאכל, און דער נעשכיזער איז גיווען א גוטע איד: - כן המנהג, לסיים בדבר טוב

<u>אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה וגו': דברים פל"ב פל"ט</u>

שמעתי מאא"ז זלה"ה על מדינה אחת, ששאלו במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים, לומר להם מן התורה, ומה שדרשו חכמינו ז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר, ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שישיבם, וזה תוכן דבריו בקיצור נמרץ על פי חכמת הטבע: **כי** מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל והחיות של האדם, ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות, והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו הוא חיות טהורה, להשיג אמיתית החיות שהוא אלקות של כל העולמות המחיה את כולם, ומי ששומר את עצמו יותר, ומקדש את אכילתו על פי דרכי ה' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח אבריו, ומתקדשים ומתטהרים, וכן להיפך ח"ו נעשה בנין אב שכל עכור ומעופש בדיעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה לכולם, ורמ"ח אבריו נטמאים, וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתות החיות שהוא אלקות של כל העולמות, ונטמא, ונופל לדעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים, וזבחי מתים יקראו להם, לכן התנאים והאמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה, הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג המלך הזקן וביין משתיו, ולכן האירו אור שכלם, והיה שורה עליהם רוח הקודש לפרש כל מאמר סתום בדת תורתינו הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלוקי אשר הוא יתברך שמו ואורייתא כלא חד (עיין הלשון בזוה"ק פ' אחרי דע"ג ע"א), ואור נשמתם גם כן הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים: **אבל** אנשים הללו בוודאי טמאים, ונטמא דמם, ומשם לבם ומוחם שלהם נתטמטם, במאכלות האסורות והטמאים, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יוכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמר חכמינו, הבנויים על פי שכל אלקי עולם ומלך עליון, והואיל והעיזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם, וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים, עד אשר בא עליהם מלך גדול, והרג אותם וביזזו כל אשר להם, עד כאן תוכן דבריו: ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת האזינו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לע"נ הרה"צ ר' שמעון נתן נטע בן הרה"צ ר' משה מרדכי זצ"ל
כ"ק אדמו"ר מלעלוב - יום כיפור תש"ע - תנצב"ה

לע"נ מו"ר הרה"ג ר' רפאל ב"ר ישראל גרין זצ"ל - יום כיפור תשס"ז תנצב"ה

לע"נ הרבנית ראדיא חנה בת ר' מנשה ע"ה גאנצווייג - יום כיפור תשי"ד תנצב"ה

ברכת גמח"ט, ופסקא טבא - שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

בשם רבינו מרן ר' דוב בעריש מביאלע זי"ע ויסעו מסוכות ויחנו באיתם אשר בקצה המדבר, סוכות הוא אותיות כוסות, וידוע שטעון שטיפה חי ומלא, היינו להדיח ולשטוף הרע העבר ואז בא בקרבו חיות קדושה ומלא, ומזה בא לבחי' אז איתם ונקיתי, אחרי שהי' ר"ה ויוה"כ ימי הדין ואחריהם סוכות ימי הרצון בחי' אהבה מזה הם עומדים על יסוד חזק ואיתן לשפלות המדבר כי הם עומדים על הקצה שלא התחילו עדיין לעבוד כלל עכלה"ט: ספר שיח שרפי קודש

סוכות הוא רמז למ"ש לכתך אחרי במדבר. והוא מדריגת אברהם אע"ה שכתוב בו לך לך מארצך כו'. ובמד' שמעי בת וראי כו' שראה בירה דולקת תאמר שעוה"ז בלי מנהיג הציץ עליו הקב"ה אני הוא בעל הבירה. כמו כן בכלל ישראל ר"ה ויוהכ"פ שמעי בת וראי. ומתפללין בנ"י תן פחדך כו' וידע כל פעול ומתמיהין על שנעלם כבוד מלכותו בעוה"ז. והתשובה שכחי עמך ובית אביך והוא מצות הסוכה שבנ"י מתפרשין מכל האומות. ויתאו המלך יפיך. שכל מה שברא הקב"ה כל האומות. הגם שראה שלא יזכו. רק כדי להיות ניכר שבחן של בני ישראל כשושנה בין החוחים: ספר שפת אמת - לסוכות - תרנ"א

בשם הרה"ק מקאצק זי"ע, שאמר בזה"ל על הצדיקים שהי' בזמנו, הם יאמרו שרואים בהסוכה את האושפיזין השבעה רועים, איך האב אמונה, אמונה איז קלאהרר וויא ראי'. [יש לי אמונה, ואמונה זך כראי' - המו"ל] והבן: ספר שיח שרפי קודש

הרבי מקאצק אמר כי שמחה הוא התרחבות הקדושה וע"כ ביו"ט של סוכות שהיא אחר יוהכ"פ שהיא מחילת עונות הוא זמן שמחתנו והבן עכל"ק: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי ממנו מן המיצר קראתי י-ה (תהלים קי"ח, ה'). הגם שקריאתי היה מן המיצר במוחין דקטנות. ענני ה' יתברך שיהיה קריאתי במרחב במוחין דגדלות עד כאן דבריו הקדושים. עוד שמעתי מחבירי מה שאירע זה פעם אחת לאדמו"ר הנ"ל בילדותו שהיה סמוך על שולחן חותנו הנגיד ר' משה אוהר ווערגיר ז"ל בסוכות שהיה מנשק מחיצות הסוכה והרצפה וכמה רקודין ומחולות עשה מגודל הלהב אש שהיה בוער בקרבו ולא היה נודע עדיין כי לבו נוטה לחסידות. ופתאום התחיל לרוץ ולצעוק ולנשק המחיצות והרצפה עד כי היה נראה כמשתגע חס ושלום ממש מרוב התבערה עד שנח ומאז והלאה נודע שהוא מהכת החסידים הגדולים: ספר רמתים צופים - סימן א

כל האזרח בישראל כו', יתכן לפרש מלשון זריחה שהאור שיש לישראל מהש"י יותר מכל האומות ישבו בסוכת שיהי' הגנה על זה, וסוכה גימט' ב' השמות, שעל ידי שמערבין בתוך הפשוט ענין מלכות שמים ואינו נגלה זה הוא ההגנה וממילא כשאין מקטרג יש מיין נוקבין ויש מיין דכורין וזה ניסוך המים ביום ב', וחז"ל אמרו ברמז במתק לשונם מכאן שכל ישראל ראוין לישב בסוכה אחת, והיינו כנ"ל שהשורש של ישראל דהיינו האורות העליונים שנקראים ימים ישבו בסוכות, וכן כתוב בזוה"ק מאן דאיהו עיקרא ושרשא כו' עוד כ' כן להדיא עיין שם: שפת אמת ליקוטים - לסוכות

איתא בזוה"ק ויעקב נסע סוכתה כי אחר ר"ה ויוהכ"פ סט"א רודפת אחר בנ"י והסוכות הוא הגנה. דאיתא במד' כנוסו וכינוס בניו הצילו מיד עשו. וכנוסו הוא סוכה שמאסף כל נפשות בנ"י. שע"ז רמזו כל בנ"י ראוין לישב בסוכה אחת וע"ש זו נק' חג האסיף. וכינוס בניו הוא הד' מינים שבלולב שכולל כל הפרטים. ולולב הוא בחי' יוסף הצדיק שמאסף כל השבטים. דכתיב מאלמים אלומים כו' תסובינה אלומותיכם כו'. כי לכל שבט ודגל יש התאספות בפ"ע כמו כל מין מהד' מינים. אבל כולן מתאספין ומתבטלין להלולב שהוא בחי' יוסף הצדיק. והוא מעלה אותם עד שורש האחדות. לכן בש"ק אין צריכין לולב שבו מתגלה בחי' יוסף הצדיק בעצם היום. [וע"ש במד' וישב בזעקך יצילך כו' והחוסה בי כו' מי שראה כת כלבים וישב ביניהם. וכ"ז מתקיים בסוכות שמקריבין ע' פרים נגד כל האומות]: ספר שפת אמת - לסוכות - שנת תרנ"א

בס' רמזי אש שעל אליהו זוטא דף ל' ע"א וז"ל וכמו ששמעתי בשם הקדוש מאלכסנדר זצ"ל שענין ימים הנוראים הוא בתשובה וסוכות הוא מחיצה כדי שלא יכנסו לחטוא כי כשקבלנו מקצת קדושה בימים הנוראים אז ס"מ רצה להתערב בהם אז פועל הסוכה עם מחיצותיה שאין לו רשות לכנוס לשם להתעולל כדמעיקרא עכ"ל: ספר שיח שרפי קודש

בשם הה"ק החידושי הרי"ם זצללה"ה מגור, לתרץ קושיות הטור למה אין אנו עושין סוכות בניסן שאז יצאו ממצרים. ותי' כי כתיב ז' ימים תשבו בסוכות למען ידעו דורותיכם וכו'. ונראה מזה כי

על התורה ועל העבודה

סוכה צריך דעת, לכן מנעה תורתינו הקדושה אותנו מלעשות בזמנו בניסן. כי כל השנה. מלאים אנו בחטאים. ואין אדם חוטא אא"כ נכנס בו רוח שטות, ואין לנו דעת, אך אחר יוה"כ שנתכפר עונותינו וסוכות ראשון לחשבון עונות ויש לנו הדעת. לכן צוה לנו התורה אז לעשות סוכות אף שלא בזמנו הוא. ודו"ק: ספר שיח שרפי קודש

שמח בחור בילדותך כו', כי באמת יש לאדם לשמוח במה שזוכה על ידי התגברות נגד תאוותו לעשות נחת רוח להש"י, ולפי השמחה והתשוקה שיש לאדם תמיד לעשות נחת רוח להש"י על ידי זה בנקל לדחות כל תאותיו, וזהו חשבון שכר עבירה נגד הפסידה שעל ידי התגברות הוא זוכה לעשות נחת רוח להש"י, וזהו באמת עיקר המבוקש מאדם כי לעשות מצות עשה כראוי הוא רק בעזר הש"י אבל מצות לא תעשה ולהתקדש במעשיו שלא להתדבק בעניני עולם הזה זה הכנה שיזכה לקיים גם מצות עשה כראוי, וזהו שכתוב ושמרתם ועשיתם שמירה היא לא תעשה לשמור עצמו להיות נקי שיוכל לקיים המצוה כראוי, וכן כתוב סור מרע וזהו הכנה לועשה טוב, כי באמת כל ההסתר שקשה לקיים המצוה היא על ידי הטבע וגשמיות שמתנגד ומסתיר חיות הש"י, ועל ידי שעושה מעשי עולם הזה לשם שמים ושומר עצמו שלא לתור אחר רצון לבבו כדי לעשות נחת רוח להש"י, על ידי זה נמשך הגשמיות גם כן להקדושה וכמו שכתוב ולא תתורו כו' למען תזכרו ועשיתם: שפת אמת ליקוטים - קהלת

רבינו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו בעת שתקע אהלו של תורה בפה מעזבוש היה אז במחנינו רבנים גדולים מתנגדי הבעש"ט ז"ל, והלכו בחג הסוכות להבעש"ט, ואמרו אשר הסוכה של הבעש"ט אינה כשרה על פי דין תורה, והבעש"ט ז"ל התווכח עמהם אשר סוכתו הוא כשרה, והניח ראשו על ידו על איזה רגעים ואחר כך פתח את ידו ונמצא בה פתקא מחתיכת קלף, והיה כתוב בו, סוכה זו של הרב ישראל בעש"ט כשירה נאום מט"ט שר הפנים **א)**:

והפתקא הזאת נשאר בירושה אצל נכד הבעל שם טוב ז"ל, הוא הרב הקדוש מסדילקוב ז"ל [בעל דגל מחנה אפרים], והיה כאשר נזדמן איזה חולה רחמנא ליצלן, והלכו לבעל הדגל ז"ל, ציוה להניח הפתקא תחת מראשותיו של החולה, וכאשר עשו כן נתרפא החולה תיכף, וכן היה שתי שנים, שהניחו הפתקא תחת הכר של כל חולה ר"ל ונתרפא, ובכל משך השתי שנים לא נעדר שום אדם שם בעיר, ואחר כך נזדמן שהניחו פעם אחת הפתקא אצל איזה חולה ונעלם הפתקא, ואמר בעל הדגל על זה, שנתגלה לו מן השמים שאין ניחא זאת, כי הילודים למות (אבות פרק ד') על כן התפלל על זה שיקח מאתו בחזרה הפתקא, ושמעתי מאנשי אמת ששמעו מפי הרב הצדיק מוהר"ר יוסקי נכד הדגל ז"ל שראה בעיניו הפתקא אצל זקינו בעל הדגל ז"ל:(במכתב הרב דמעזבוש הרימ"ד) ספר בעל שם טוב על התורה

א) ובספר דובר שלום אות נ"א הביא בשם שו"ת אמרי דוד בפתיחה אות י"ד שכתב וזה לשונו, שמעתי שהגאון הקדוש ר' יצחק האמבורגר ז"ל ראה להבעש"ט כשעשה ענין נורא מאוד בסוכתו וכו' עיין שם: מקור מים חיים לחג הסוכות

בשם החי' הרי"מ זי"ע העיקר כל אחד יכיר וישמור מקומו, שאין יכול לעשות מערבה או מהדס, לולב, רק שיתחבר את עצמו כמו שהוא עומד באגודה אחת עם הגדול אז נעשה לאחת: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

בשם הה"ק הרבי ר' יעקב צבי מפאריסוב זי"ע, פ"א קודם שנכנס להסוכה נשען ראשו הק' על הדופן הסוכה מבחוץ והניח ראשו על ידיו הק' ואמר כתיב אדם יסודו מעפר א"כ הוא כלי חרס, וכלי חרס אסור להכניס להסוכה ואחר כך הגביה ראשו הק' ואמר הדין בכלי חרס שבירתן מטהרתן ונכנס לסוכה והבן: ספר שיח שרפי קודש

מצטער פטור מן הסוכה, ואמר כ"ק הגה"ק מוהרש"ב זצלה"ה מפרשיסחא בזהל"ק "ער האט צער פין דיא סוכה פארלאנגט ניט עהם דער השי"ת, בעוויל פון א מצוה מוז זיין שמחה עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

כתיב "כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי" אמר מיא בדארף דיק און פעט ווערין פון איטליכער מצוה בזונדער, מקבל זיין תענוג מיט זיי. מצות סוכה איז זייער גוט גרויס, זיא איז אמגן זיא איז אשמירה אויף אגאנץ יאר און אוף אלע יאר, לולב ומיניו, קריאת הלל, אמירת הלל, הושענא, אנא ה' הושיעה נא, הוא גדול מאוד, כשאיש ישראל זוכה לומר מודים אחד לפני המקום כמה צריך להתמלא תענוג: בית אהרן דף קמ"א

אַ פריילִיכען יום טוב!
אַ גוטין קוויטל.

לע"נ זקיני הרה"ח ר' נפתלי הערצל בן ר' אברהם משה ז"ל
הנקרא "דאָקטער בורשטין" - רופא בשר, רוח ונפש
יאהרצייט ההחמישים - נלב"ע הושענא רבה תשכ"ט - תנצב"ה
דבוק בצדיקי וגדולי דורו, צדק ותמים במעשיו, פזר ונתן לנצרכיו, בנין וחתנין רבנן וי"ש

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוייג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

ביום שביעי שהוא הושענא רבה. ולמה נקרא שמו הושענא רבה, אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אני יחיד ואתה יחיד אתן לבניך יום המיוחד לכפר בו עוונותם וזהו הושענא רבה, פירוש שמי אהי"ה גימטריא כ"א, ואתה בכ"א עשרה דורות מאדם עד נח ועשרה דורות מנח עד אברהם, והושענא רבה כ"א ימים לחודש תשרי, אמר לו הקדוש ברוך הוא לאברהם אם אין כפרה לבניך בראש השנה יהיה ביום הכפורים ואם לאו יהיה בהושענא רבה, וזהו איחדתי על שמי. מטה משה סימן תתקנ"ז, אליה רבה אות א'. ומה שכתב ואתה בכ"א אף על פי שאינו אלא בן', נח חשיב כשנים לפי שהיה בשתי דורות קודם המבול ואחר כך. ועוד יש לומר כי נקרא הושענא רבה על שם שאומרים באותו יום כמה פעמים הושענא, וזהו הושענא רבה ר"ל יום שאומרים בו הושענא הרבה. ועוד יש לומר על פי מה שנוהגין להתחיל בבקשת רחמים מראש חודש אלול אם בתקיעות אם בסליחות כל אחד לפי מנהגו, ומיום א' דראש חודש אלול עד יום הושענא רבה הם נ"א יום, ולזה אומרים הושענא רבה ר"ל הושע יום נ"א רבה שהוא הסיום. והלבוש כתב הטעם לפי שמרבין בו בערבה, ור"ל ערבה רבה: כף החיים או"ח סימן תרס"ד סעיף א'

סיפר ר' בעריש טושינער שהי' מסתופף בצל קאצק כי פעם אחת בשמיני עצרת צווה האדמו"ר מקאצק זצ"ל לקרוא לבנו הצדיק הה"ק ר' דוד זי"ע לבוא לבית המדרש להתפלל בצבור כי בשמיני עצרת חתימת גזירות הפרנסה הוא ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

...וענין ההקפה הוא להתחנן לפני אלקינו יתברך ויתעלה יושיענו מכל צרה ויצילנו מכף כל אויבנו ויפר כל עצת הקמים עלינו לרעה, וכן במזבח בכל יום מתמעטים הפרים רמז שיתמעטו שונאינו. והאילים והכבשים, שהם ישראל דכתיב (ירמיה נ', י"ז) שה פזורה ישראל, לעולם קיימין, והיו מקיפין את המזבח על הכוונה הזאת והיו אומרים אנא ה' הושיעה נא, ואין לך תשועה גדולה מזו, ואנו מזכירים זכות אבות בזמן הקפתינו כדי שתעמוד לנו זכותם ותגן עלינו, וכן ענין כל הפיוטים וההושענות על ענין הזה כל אחד כפי מנהגו: ספר סדר היום - סדר חג סוכות

ענין הערבה בהו"ר. הוא בחי' צפית לישועה. והוא בחי' דוד המע"ה. לכן תקנו את צמח דוד כו' בברכת מצמיח קרן ישועה. כי אמרו הערבה רומז למי שאין בו טעם וריח. א"כ מה החשיבות רק להיות מצפה לישועה. ואז הוא כלי מוכן להיות נושע בה'. וכן הוא בדורות השפלים כי עיקר הישועה תהי' ב"ב בדורות השפלים דוקא כמ"ש עם עני ודל וחסו בשם ה' [ועיין ברוקח שמביא ד' פסוקים בתמני אפי לד' מינים בפקודיך אשיחה ואביטה אורחותיך. הוא תורה ומצות. ואשתעשע במצותיך הוא מצות. סעפים שנאתי ותורתך אהבתי הוא תורה. קראתיך הושיענו ואשמרה כו' זה ערבה שמצפה לישועה ומוכן לשמור המצות. ע"ש ברוקח ותראה כמה גדולים דברי חכמים]: ספר שפת אמת - לסוכות - תרמ"ח

בשם הר"ר בונם מפרשיסחא זי"ע שאמר שלאחר שבגמר הסוכות הוא אושפיזא דדהע"ה הבא אחריו שמ"ע הוא אושפיזא דשלמה המלך ע"ה: שיח שרפי קודש

בראש השנה בזמן המלחמה הי' כ"ק אדמו"ר אור ישראל מסטאלין זי"ע בפעטערבורג, ובא לביתו לאחר מכן, בין כסה לעשור ביום שלש עשרה מדות. זאת היתה הפעם הראשונה אשר ירד לפני התיבה לומר שלש עשרה מדות, ומן עת ההיא, כמעט בכל יו"ט ושבת התפלל לפני התיבה. פעם אחת, לערך שלש שנים קודם הסתלקותו, ביום שמיני עצרת, כאשר נכנס לבהכנ"ס לתפילת שחרית, אמר אדמו"ר הק' זצ"ל לבעלי בתים דסטאלין בזה הלשון: היינט זוכט אייך איין אנדער בעל תפילה, ווייל היינטיגער טאג איז די השפעה פון אגאנץ יאהר, בין איך פאר אייך ניט קיין ש"ץ, ווייל וואס איך וויל ווילט איר ניט, און וואס איר ווילט וויל איך ניט, (היום תחפשו לכם בעל תפילה אחר, כי ביום הזה היא ההשפעה לכל השנה, על כן אין אני בשבילכם שליח ציבור, כי מה שאני רוצה, אין אתם רוצים, ומה שאתם רוצים, אין אני רוצה), וענו כולם מיר פארלאזן זיך אויף אייך (אנו סומכים על אדמו"ר), וירד לפני התיבה,(רשימות הרה"ח רבי שלמה גלייברזון מפלאטניצע ז"ל): האיגוד - פינסק קארלין

להבין הענין מפני מה הוקבע היום הזה לשמחה יותר מכל ימי הסוכות, שכתוב בהם (ויקרא כ"ג, מ') ושמחתם לפני ה', וביום זה לא כתיב שמחה. ונראה דמתנאי המצוה היא שיהי' כל מצוה בשמחה, ובאמת בכל ימי הסוכות הקרבנות היו שבעים נגד ע' אומות, וכמאחז"ל (סוכה נ"ה ע"ב) אוי להם לאוה"ע שאבדו ואין יודעין מה אבדו וכו', שהקרבנות היו להם לטובה, ולכאורה מה לנו לשמוח בהקרבנות האלו שהם נגד

על התורה ועל העבודה

האומות וטובתם, [אלא] לכך כתיב בתורה ושמחתם לפני ד', היינו שהשבעים פרים הם כנגד שבעים שרי האומות של מעלה, אבל ישראל הם חלק ד' עמו יעקב חבל נחלתו, ואינם תחת שום שר של מעלה רק תחת יד הקב"ה (פדר"א פכ"ד), וארבעה מינים ג"כ מרומזים ע"ז כי אינם תחת שר רק תחת יד הקב"ה, וכמבואר בסדה"י, ולכן צותה התוה"ק ושמחתם שם לפני ה', היינו בזה תשמחו א"ע שאתם לפני ד' לבדו ואין לזר חלק אתכם, משא"כ בשמ"ע אשר קרבן היום הוא רק בשביל ישראל פר א' איל א', ושהקב"ה חפץ עוד לשמוח בנו, ממילא שמעת כי מלבד שמתנאי המצוה הי' להיות נעשה בשמחה, אף גם מצוה זו של שמ"ע אשר עיקרה ויסודה היא רק בשביל ישראל ויקרותם, עד כמה תגדל כח השמחה והחדוה: ספר ישמח ישראל

בנוסח הברכה אשר נתן לנו תורת אמת. דלכאורה הלשון אינו מדויק דהול"ל תורה אמיתות. ונראה דתורת הוא פועל יוצא. שעיקר חביבות בנ"י אל התורה שמלמדת לנו דרך האמת. כי עולם הזה היא עלמא דשיקרא. רק הקב"ה נתן לנו התורה שע"י נזכה אל האמת. כדכ' תתן אמת ליעקב אין אמת אלא תורה. כי התורה הוא חיות הכל ונמצא עיקר האמת בכל דבר הוא התורה. והיא ציור האמיתי של כל הדברים. וכמו כן באדם הצלם אלוקי מתגלה ע"י עוסקו בתורה. וז"ש תורה "צוה "לנו "משה ר"ת צל"ם. והוא ציור הפנימי האמיתי של איש ישראל כנ"ל: ספר שפת אמת - לסוכות - שנת תרמ"ח

ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן כו' מימינו אש דת למו. דהנה לכאורה יקשה על מה דאיתא במדרש דהקדוש ברוך הוא חזר עם התורה על כל אומה ולשון ולא רצו לקבל והשיבו לך מעמנו. וקשה הא ברשות השם יתברך היה שהגוים יקבלו את התורה. אך דבאמת השם יתברך עשה זה כדי לחבב את ישראל שעל ידי שיחזור על כל האומות ולא ירצו לקבל וזרע ישראל יקבלו אותה ועל ידי זה יתוסף אהבתו עליהם ועל ידי החזרה בא אהבה לישראל ועל ידי קבלת התורה מזו האהבה נתוסף שנאה על אומות העולם. וכן אמרו חכמינו ז"ל (שבת פט ע"ב) דלכך נקרא סיני שירדה שנאה לאומות העולם אך זה השנאה לא היה אלא אחר קבלת התורה אבל קודם הקבלה לא היה עדיין שנאה לאומות העולם. וידוע דאהבה נקרא ימין וזהו פירוש הכתוב ה' מסיני בא, רוצה לומר שהחזיר על כל אומה ולשון ולא קיבלו את התורה ועל ידי זה זרחה האהבה על ישראל. וזה שנאמר וזרח משעיר למו, רוצה לומר משעיר בא הזריחה על ישראל הופיע והבהיק אורו על ידי הר פארן. וזה שנאמר מימינו, רוצה לומר מחמת זה ניתוסף האהבה על ישראל שקיבלו את התורה אש דת למו בא על אומות העולם. אש, רוצה לומר השנאה והגבורות: ספר קדושת לוי

חזק חזק ונתחזק!

בשם החי' הרה"מ זי"ע, ענין ריקודין, בשמחת תורה ושמחת נשואין הוי כמו ריקוד פסולת מתוך האוכל, והבן: שיח שרפי קודש

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע כו'. הענין הוא, דאסור להתגאות רק זה מותר שלא לירא משום דבר להתגאות שיש לו פטרון אביו שבשמים ואפשר על זה רמזו חכמינו ז"ל (סוטה ה'.) שמיני שבשמיני מותר ועל ידי זה הורג הקליפות. וזה שאמר אשריך ישראל מי כמוך עם נושע כו'. ואשר חרב גאותך, רוצה לומר דזה הגאוה שאתה יודע שהשם יתברך מגן עזריך הוא לך חרב שעל ידי זה תהרוג אותם. ואתה על במותימו תדרוך, כלומר על ידי גאוה שלך הקליפות שמכונה בשם במה לשון גבהות תדרוך, דעל ידי גאותם תהרוג אותם דהם מתגאים בעצמם ולא בהשם יתברך: ספר קדושת לוי

סיפר ר' העניך יאנאווער מפה ששמע מהחסיד ר' בינם משמש ע"ה שהי' משמש בקודש אצל אדמו"ר מורי"ם מגור זצוק"ל שפ"א התקוטט אברך אחד עם הגבאי בשמחת תורה עבור שלא נתן לו הקפה, ואמר אדמו"ר מורי"ם מגור זצוק"ל לאברך הנ"ל למה אתה מתקוטט עבור הקפה תדע שההולך עם הקפה בשמחת תורה הוא כנשבע בנקיטת חפץ ולמה לך זה: ספר שיח שרפי קודש

הרה"ק הינוקא מסטאלין זצוק"ל אמר על המשנה (יומא פ"ח ד'-ה') שהיו עושים עשר סוכות למשלח את השעיר לעזעזל, ועל כל סוכה מוציאים לו לחם ומים. כי זה דוגמא ליו"ט, שפורשים אחר החג בימי החול למדבר, וצריכים ליקח מהיו"ט לחם ומים על ימי החול, עד ליו"ט הבא: בשם הרה"צ ר' אברהם יצחק מהורודוק, מטה אהרן, פינסק קארלין

לע"נ זקיני הרה"ח ר' נפתלי הערצל בן ר' אברהם משה ז"ל
הנקרא "דאָקטער בורשטין" - רופא בשר, רוח ונפש
יאהרצייט ההחמישים - נלב"ע הושענא רבה תשכ"ט - תנצב"ה
דבוק בצדיקי וגדולי דורו, צדק ותמים במעשיו, פזר ונתן לנצרכיו, בנין וחתנין רבנן וי"ש

לקבל דברי תורה בענגליש, או שיעור באידיש {בערך 25 מינוט}, נא להודיענו

אַ גוטין קוויטל, אַ פרייליכען יום טוב!

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את
הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י
להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג,
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally